

ବ୍ୟାକ ପାତ୍ର

ସାପୁଦିନ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୭୩

ରାତରିଶ କାନ୍ଦୁ ସହି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମସିଥା ମ୍ରୋଡ ଦ ୧୯ ନ ଏକ ୩୦୫ମାଲ ଘରବାର

ସଂଖ୍ୟା

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷକ ମୁଦ୍ରଣ ୪୫
ଦର୍ଶନେମ୍ବଲ୍ ବେଳେ ବର୍ଷରୁ ୪୩
ମଧ୍ୟମଲ୍ ପାଇଁ ଡାଇମାର୍କ ୪୫

ନବବର୍ଷରୀ

ଜୁଲାଇ ମୁହଁମାର ଏବବର୍ଷ ଗତ ହେଲା ଓ ଅମ୍ବେମାନେ ହଙ୍କ ୧୯୭୩ ମରିହାତାର ଦିବ-
କାଳ ଦିନିତି ବିଦୟୁତ୍ ହୋଇ ହଙ୍କ ୧୯୭୩ ମ-
ହିତ ଅଭ୍ୟକାରରେ ଅତି ପଡ଼ିଲୁ । ଅହିତି
ହାତରେ ମୁହଁର୍ତ୍ତ ମହିତ୍ତ ଲୋକର ଥାଏଇ
ହାତ୍ । ଏଥରେ ଯେ ଅମ୍ବେମାନେ ଏତାବର୍ତ୍ତ
କାଳ ରହି ନବବର୍ଷର ସମ୍ବାଦ ଦିନରୁ
ଏହାକୁ ବଢ଼ି ଭାଗୀର ବିଷୟ ଜୀବ କରିଥିଲୁ ।
ଏହାକୁ କଟାଇ ହେବା ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର
ଅନୁଭବ ବିଷୟ ନହିଁ ମୁହଁର୍ତ୍ତ ମାଠବନରେ
ହାତାପାତାର ଏହି ହୋଇଥିବାର ଅମ୍ବେମାନେ
ଅଭ୍ୟକାରପେ ଜାହାଜ କରିପରେ ଧନ୍ୟବାଦ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ । ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଥାଏ
ଯେ ବର୍ଷରୁକୁର୍ତ୍ତ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାର
କରିଛି ହେବ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ୱାରେ ଅବସ୍ଥାରବି-
ପଦ ପ୍ରତି ଯଥୋଚିତ ପରମାଣରେ ଥରି
ହୋଇ ନ ବାହାର ସେ ଥାଏ ମୁହଁର୍ତ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲୁ, ତଥାର ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ସମ୍ବାଦରେ ଯେ
ଏହି ଥାଏ ବିନାପକ୍ଷ ପାଇଁ ହେଲେ ଯେ
ହାତାପାତାର ଏହି ନାହିଁ ଓ କୌଣସି-
ପଦେ କବନ୍ୟାଦୀ କରି ଥାଏ ଅମ୍ବେମାନ୍
ଏହି ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ମୁହଁର୍ତ୍ତ କାମ କରିଥିଲୁ ।
ଏହି ଅମ୍ବେମାନେ ମୁହଁର୍ତ୍ତ କାମ କରିଥିଲୁ ।
ଏହି ଏହି ମେହୁରଙ୍କ କରିବାକୁ ପରାମାର୍ଶ ଦେବାକୁ
ପାରଗ ହୋଇଥିଲୁ । ଏଥୁପରେ କଟକର
ଫଳକୁ ଦୁଇନା କଲେ କଟରେ ଉଚ୍ଚିତ ଜଣା

ଥିଲୁ ମୁହଁର୍ତ୍ତ କରିଲୁ ଓ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ଉଥରେ
ସେମନ୍ତ ମୁହଁର୍ତ୍ତ ରାତ୍ରିଥିଲୁ କେମନ୍ତ ରାତ୍ରିଥା-
ଇଲୁ । ଏହିକି ଶାର୍ଦ୍ଦିନ କରି ଅମ୍ବେମାନେ
ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବତ୍ତ ହେଲୁ ।

ବ୍ୟାକପାତ୍ର ସମ୍ବାଦ ଫଳ

ଅମ୍ବେମାନେ ଥାଇ ଅନନ୍ଦର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅବ-
କାଳ ହେଲୁ ଯେ ଏ ବର୍ଷ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଲୟର
ପର୍ଯ୍ୟା ବିନ୍ଦୁ ପରିରେ ଅନୁଭବ ହୋଇଥିଲା ।
କାର ବ୍ୟାକର ଜ୍ଞାନୀ ଗବେଷରେ ତାହା
ପ୍ରଧା ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଯେ ପଦିବୀ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ
ଦୃଷ୍ଟିଗ୍ରହଣରେ ନ ଅବିବା ଏହା କଲିକାର
ଗବେଷ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ନ ବାହାର
ଏ ପଦିବୀରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭାବ୍ରତ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲା । ତୁମଙ୍କ ନାମ ଲେଖିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ
ହେଲୁ କେବଳ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଂକାଳ ପଥର
ଏହିବ ମାତ୍ର ସଙ୍କଳନ ବରାହୁର୍ତ୍ତ ଯେ ପ୍ରଥମ ପରା-
ଯାରେ କ୍ଷତି ହାଇଯୁକର ତ ଏଣ ତୁମ ଉତ୍ୱାରେ
ହୋଇଥିଲୁ ଏମାନେ ସମ୍ମେତ ଦୁଇଦୟଶ୍ରୀ
ହେଲୁ । ଏଥରୁ ଏବର୍ଷ ତ ଏଣ ଫଳ ଲାଗ
କରିବା ସାମାନ୍ୟ ନୁହଇ । କ୍ଷେତ୍ର ଦରକାରେ
ତ କ୍ଷେତ୍ର ଏ ଉତ୍ୱାର ମଧ୍ୟ କେବଳ ତ କ୍ଷେତ୍ର ଏ
ଅର୍ଥର ଅଧିକର ଜାଗାମେବ ପରାମା ଦେବାକୁ
ପାରଗ ହୋଇଥିଲୁ । ଏଥୁପରେ କଟକର
ଫଳକୁ ଦୁଇନା କଲେ କଟରେ ଉଚ୍ଚିତ ଜଣା

ଯାଏ ବୋଲନୀର ବାହୁଦ୍ୱା ଅମ୍ବେମାନେ
ବୋଧକର୍ତ୍ତ କରିବର୍ଷର ମନ୍ଦିର ଶିଷ୍ଟକମାଳକୁ
ଓ ଶିଦ୍ଧମାନଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗ ଉତ୍ୱାରିତ କରିଥିବ ଯେ
ସେମାନେ ଯଥାସାଧ ମତି ଓ ପରିପ୍ରମଦବକରେ
ଏତାବୁର କୃତକାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଲାଗ କରିଥିଲୁ ।
କୃତକରେ ହାତସ୍ତଳ ହେବାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
ଏଥର ଜଣାଗଲ ଓ ଅମ୍ବେମାନେ ରିଟ୍ରିଟ
କର୍ବେ ଯେ ଯେବେ ଶିଦ୍ଧମାନେ ପରାମାର୍ଶ
ଉତ୍ୱାରେ ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଏତିବିବେ
ବିଦ୍ୟାର ମେଷ ନ କର ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ପଥର
ରହିଲୁ ଯେ କବିତାର ବିବ୍ରାଦିଦିବ୍ୟାଲୟରେ
କିମ୍ବା ଜାପାନାର ଯାଇ ଅପଣା ଖାତା
ହାସନ ଓ ଉତ୍ୱାର ଫୁର୍ମାନ ମୋତନ କରିବେ
ପ୍ରଦର୍ଶନମାନଙ୍କରେ କଟରେ ଲେଖାଏ କୃତ-
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ଜାହାଜ ଉପ-
ରେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ଥାଏ ରାତ୍ରିମ ମେମନ୍ତ
ହୋଇଥିଲୁ ଜାହାଜର ବାର୍ଯ୍ୟ ମତ ସେହିପଦ
ହୋଇଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଏ ବର୍ଷ ଉତ୍ୱାରାନେ ଯେବେ
ସମସ୍ତେ ଅଧିକର ବରାହ୍ର ତେବେ କୃତକରେ
ବିଲେବ ହେବାର ଥାର ବିଲମ୍ ନାହିଁ । କୃତ-
ମାଳକୁ ଏବ ଜାହାଜ ଗର୍ତ୍ତ ପକ୍ଷକୁ ମତ କାରି-
ବାର ଉଚିତ ଯେ ଅଭାବାର ଗୁରୁତ୍ୱ ପାଇବାର
ବିଭାଗ ଅନୁଭବାନ୍ ଲେବକୁ ଏବେ
ବେହ ପରାମା ନାହାନ୍ । କେବଳ ସେମାନେ
କଟରେ ବିଦ୍ୟା ଅର୍ଥର କରିବେ ସେହିମାନେ
ମୟାଦିବାବନ୍ କରି ପାଇବାର ସମ୍ଭବ । ଏବେ

କ୍ଲାନ ଓ ଏତେ କଂପୁରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନେ ଏପର୍ଫିଲ୍
ପହଞ୍ଚିବା ଉତ୍ତାଗ୍ରୀ ଯେବେ ଅଭି ଦୂରବର୍ଷ କି
ବରସନ୍ତୁ ହଟି ସବେ ଜେବେ ସବୁ ବର୍ଷା ଦେବକ ।
୪ ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷାରେ ଏ ବରସ ଜ ୧୦ ଟଙ୍କା
ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀ ଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଜ ୨୨୨ ଟଙ୍କା
ମାତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଅଥବା ଉତ୍ତା କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋ-
ଇଥିଲିନ୍ତି । ଏଥେ ସାଧାରଣ ଫଳ ବଜା ଉଚ୍ଚ
ଦୋର ନାହିଁ ମାତ୍ର କଷବରେ ଶୁଣାଯାଏ
ଏ ପରୀକ୍ଷାରେ ମଧ୍ୟ ଜ ୮ ଟଙ୍କା ରହି ଜ ୨୩
ଉତ୍ତାକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ୫ ଅଗାମୀ ସପ୍ରାବରେ
ଆମ୍ବେମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନଙ୍କ ନାମ ଓ ଅନ୍ୟ ଦିକ୍ଷ-
ସୁମାନ ବିଶେଷ ଡିପେ ଲେଖିବା ।

ପରିଶେଷରେ ବକ୍ତ୍ଵବ୍ୟ ଏହି ଯେ ଏ ଦର୍ଶି
ଫଳ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅମ୍ବେମାନେ ବାଇପୁଲର
ମିଶକମାନଙ୍କର ଓ ବିଶେଷରେ ପ୍ରଧାନ ମିଶବୁ-
କର ସଥୋଚିତ ପ୍ରଶଂସା ଦିଇଅଛୁ । ବାପ୍ତି-
ଦରେ ଏହିଭଗ ଫଳ ପ୍ରଦର୍ଶନପ୍ରାଣ ବାଇପୁଲ
କି ଧ୍ୟାନୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧର ମର କରିଅଛି ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଉଚ୍ଚରତ୍ତମେ କବକବ ବିଜ୍ଞାନ ଜାହିଁ ।

ସକାବର୍ତ୍ତ ଶ୍ରୋର ଅଜନ

ତୁଳିତମାସ ଜାଏ ଘରରେ ବନ୍ଧଳା ବ୍ୟବସ୍ଥା-
ପକ ସବୁର ଅସୁବେଶନରେ ସବୁପିଣ୍ଡ ଗ୍ରାସୁକୁ
ଲେଖୁଣକଷ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ମାହେବ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର୍ଗର
ଦକ୍ଷିଣାଧାରୀ ସବୁକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ସମସ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ବସୁକ୍ଷେପଣ କରିବାକୁ ହେବ ତହିଁର
ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ବର୍ତ୍ତିଜାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡ ଗଲେଟରେ ପାଠକର ଅମ୍ବେମାନେ
ଦେଇଲୁ ଯେ ଯଦିପରି ବନ୍ଦିର ଥାଇବର ଅନୁ-
ଶ୍ୱାସ ହେବାର କଲୁନା ଅଛି ଏବ ତହିଁ ମଧ୍ୟର
ହେଲେଟି ସଙ୍ଗେ ଡ୍ରେମାର ସମ୍ରକ୍ଷ ଅଛି ମାତ୍ର
ସହାବର୍ତ୍ତ ଭକ୍ଷ୍ୟ ସବୁରେ ବେହ ସମୟର ନୂହଇ
ଏହୁର ବସେବୁ ବିଷୟର ଉତ୍ତରିଣୀ ସମୟକୁ-
କରୁ ରଖି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦୋଷର୍ତ୍ତ ମଠ ବିଷୟରେ ବୈ
ମାତ୍ର କହିଅବଳ ପ୍ରାଚୀନ ବଗାନ ବଗାନ ଯଥା ।

“ଅଜେକଥର ଏହି ଦୁଃଖ ଶ୍ରୀମାନ୍ ଓ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସ୍ଵଲ୍ପରେ ଯଥର୍ଥ ଅଚ୍ଛିଯେ
ଏ ଦେଖଇ ପୂର୍ବ ଶାଶ୍ଵତକର୍ତ୍ତା ଏବଂ କପାଳ-
କ୍ଷେତ୍ରବାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସଦ୍ବୀଳାରଣକୁ ଛାତି
ଦିନିତି ଯେ ଧର୍ମର୍ଥ ହାର୍ଯ୍ୟ ସଂଗ୍ରାମକ କରିଯାଇ
ଅଭିନ ଜାତିର ଦ୍ୱାରା ପରିବେଳେ ଯେଉଁପି ଜାତିମାନ

ବ୍ୟେ କଳୁଥୁଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ତେମନ୍ତ କଳୁ ନାହିଁ
ଲେପ୍ତିନାହିଁ ଗବ୍ରେର କୋଳକୁ ବସ୍ତାର ଦୂର
କହିବାର ଅନେକ ହେଉ ଅଛି । ଏ ଦୂରର
ହେତୁ ଏମନ୍ତ କୁହର ଯେ ମଦ୍ଦୀମେଘ ଏ ଧନ
ମରୁ ମୁନଃ ପ୍ରହିଣ କରୁଥାନ୍ତି କାରଣ ସେପଣ-
ରେ ଗବ୍ରେମେଘ ବଡ଼ ବାଦଥାନ ଅନ୍ତରୁ ମାତ୍ର
ସେ ହେତୁ ଏହି ଯେ ମନ୍ଦାବର୍ତ୍ତିଥିନ ଯାହାଜ
ହସ୍ତରେ ରହିଥିଲୁ ହେଲାକିନ୍ତୁ ଯେତ୍ରପଥ ଉକ୍ତ
ଧନ ଖ୍ୟାତ କରିବାର ଉଚିତ ସେତ୍ରପ ଖ୍ୟାତ
କରିବାକୁ ବାପ କରିବା କାରଣ ଗବ୍ରେମେଘ
କୌଣସି ବିଥାନ ଦର କାହାକୁ । ବର୍ତ୍ତମାନରୁ
ସେ ସମସ୍ତ ଦିନ ହୋଇଥାଇ ଗହିଁ ପଞ୍ଚକରେ
ଏମନ୍ତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଏ
ଦେଶରେ ଜହି ର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶକ କରି-
ବାର ଦିନ ଏବଂ ଏହି ସମ୍ବଦ୍ଧ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟମାଜ ଅଳ୍ପକାଳରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍-
ପକ ବାରି ବିଶ୍ଵାଧୀନରେ ଥସିବ ଓ ଏହି
ସକଳ ଜଗତ ଏକମ କି ଯାହାକର ବର୍ତ୍ତମାନ
ସହେ ସମ୍ବଦ୍ଧ ଅଛି ଏହି ମରୁ ଘେର ଅନୁନ
କିନ୍ତୁ ଜଣିଏ ପାଶୁ ଲିପି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଆଗତ
କରିବେ । ”

ଉଦୟରଳିମୁହ କିଷ୍ଯୁର ଅମୃତାଜଙ୍ଗ ବିନ୍ଦୁ
ହେଉଥିଲୁ ଯେ ଏବେଣ୍ଟିମେଣ୍ଡ ଏତାନ୍ତର ଗୁରୁତବ
ବଥାକୁ ବିବରଣ କର ନାହାନ୍ତି ବରୁଂ ଉପରେ
ଯେ ଭବନାମାନ ସେ କ୍ଷତ୍ର ବରୁଥିଲାନ୍ତି
ଉଠିର ପ୍ରତିଷ୍ଠ କଣାଯାଏ ଯେ ତାହାଙ୍କ ମନ
ସବ୍ସାଧାରଣଙ୍କ ମନ ସହିତ ପଞ୍ଚୁଣ୍ଡି ଶୋଭି
ଅଛି ମଠାରିମାନେ ସରଜାରଙ୍କ ମଠପଣୀଯାଗ୍ର
ଯାହା ଦେବ ସମ୍ବର ବିଶ୍ଵରେ ଏଥର ଜାଗି
ପାରିବେ ଯେ ଏବେଣ୍ଟିମେଣ୍ଡ ତାହାଙ୍କ ପାବୋର-
ପବାର ନାହାନ୍ତି । ଗୋପ ହେବ ବା କରି
ହେବ ଏ ବିଷ୍ୟର ଧିଧାନ ହେବ ସମେବ
ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ପକ୍ଷରେ ଏ ଅଜଳ
ବିଷ୍ୟରେ ଯେତେ ହେଲା ହୋଇଥିଲା ପାଦ
ଅନ୍ୟ ବୌଧାରି ବିଷ୍ୟରେ ଏତେ ଦେଖା ଯାଏ
ନାହିଁ । ଶାୟକ ବା ମୁଲିଗାହେବ ଏତେ ଗନ୍ଧିନ
ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହୋଇ ଯେ ଏତେ କିଳମୁଢ଼ି
ଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥର ବିଷ୍ୟ ଅଟର ଦେବର
ପ୍ରତିକର ଓ ବହୁ ଯତ୍ନରେ ସଂମୋଦ୍ଧବ ଉଦ୍ଧବ
ଭାଷାକୁ ଉଠାଇ ଦେବା କାରଣ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଉଦ୍ଧବ
ସହି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଦରିପ୍ରକଳ ଧର ଅପରିହା
ହେଉଥିଲା ଜାଗିରୀ ସେଥିର କିମାରଣ ଉପାର
କରିବାକୁ ଏତେ କାଳଶେଷର ହେଉଥିଲା

ଯାହା କହନ୍ତି ଯେ ବଡ଼ମୋହଳୁ ଏବୁ ମେଘ
ଜାହା ଏଠାରେ ଫଳିଲ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନ କର

ବାଲେଦୁର ଚିତ୍ରର କେତୋତ ତମିଦାରଙ୍କ
ଅଜଗନ୍ତୁ କର ବିଷମ ବିଷୟରେ ଅମ୍ବୁମାନେ
ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁ ଉଠିବେ ଶାପର କଣ୍ଠ-
ନଶୀ ସବୁରୁଚ କେବଳ ମେଷ ଅଜ୍ଞ ମାତ୍ରର
ଦିଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥିଲ ମେ ଯୋଗ୍ ଅଛ
ବେଳେଖୀ ବିଷୟ ଲେଖିଥିବାକୁ ଭାବୀ ପାଠ-
ବିମାନଙ୍କର ତାରିଖର ଅବଶୀଳ ବୋଲ
ଏଠାରେ ଲେଖିବାକୁ ପବନ ହେଲା ।

ଶାସ୍ତ୍ର ଲେଖନଙ୍କ କବିତାର ସାହେବ
ବୋଲନ୍ତି କି ଯଦିମେ କମିଶରମାନେ ସେହାଠାଳି
ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୃଦ୍ଧମା ହୋଇଥାନ୍ତେ ଏହି ପ୍ରକା-
ମାନେ ସନାତନ ପ୍ରକା ସହଜୁନ ଲୋକ ହୁଅନ୍ତେ
ତେବେ ସାଥୀରଣ କୁଣଳ ଭାଇ ଧ୍ୟାବଦା
କ ହେଲେ ସରକାର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ହୃଦୟମଧ୍ୟ ହୁଏଲା ଗାହଁ । କିନ୍ତୁ ସନ୍ଧାନରେ
ସମ୍ପଦାଳାଗ ଆମ୍ବାର ଚମିତାର ଅଛାଇ ଓ
ବେଅଳକ କର ନେବା ବିଷୟରେ ଅନେକ
କିଷେଧ ଆଜ୍ଞା ହୋଇଥାଏ ଓ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟୁ
ପ୍ରକାଳୁ ବିଶା ନ କଲେ ବିନନ୍ଦ୍ୟ ବ୍ୟାପାର
ହେବ ବିଶେଷରେ ସାହେବ ପ୍ରମାଣିତ ଗୋଲାର
ଯେ ଡେଲାର ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତୁ
ରଖି କରିବା ମବର୍ଦ୍ଦିମେଣ୍ଟର ଲିତାନ୍ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଡେଲା କାରଣ ସନ ୫୦୦୦ ମହିଦାର ଆଇନ
ପଞ୍ଚ ୫୦୦୦ ମହିଦାର ଅଇନ ପ୍ରାୟ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ
କିମ୍ବୟ ଥାଇ ଅନ୍ୟକୁ ଡେଲାର ସାମନ୍ତିକ
ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୀ ମହାକର ଚମିତାରମାନେ ଅନ୍ୟା
ପ୍ରାଦେଶର କମିତାରଙ୍ଗାର ଯଧାର୍ଥଭ୍ୟେ ଉଣ୍ଠା
ଅନ୍ୟକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ପ୍ରକାମାନେ ଅନ୍ୟମଧ୍ୟେ
ଆବାର ପ୍ରକା ଅଟନ୍ତି । ବାବୁବରେ ଥାବା-
ଏଇମାନେ ଶୁଦ୍ଧଭ୍ୟେ ଦ୍ଵିମଧ୍ୟବାଯୁ ଥାଇ
ବନ୍ଦ୍ରମେଣ୍ଟୁ ଏମାଜଙ୍କ ପ୍ରଭେଦର ସହିତ
ପୃଥବୀମୟେ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୀ କରିଥାନ୍ତି ଓ ତମ
ମାର କେବଳ ଜଳଣ ଆମ୍ବା ହାତା ସେମାନଙ୍କ
ସରଥାର ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସାମ୍ବ
ଯାହାଙ୍କ କମିତାର ବୋଲିଯାଏ ସେମାନଙ୍କ
ଆମ୍ବାର କୌଣସି ଅନ୍ୟକାରୀମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟମଧ୍ୟ
ଅର୍ପନ ଦୋଧିଥାଏ କି ଗାହଁ ଲେଖନଙ୍କ
ଗବର୍ନ୍ମରଙ୍କ କିମ୍ବୟ ଜଣା ଗାହଁ । ଯାହା ହେଲା
ପଞ୍ଚ ୫୦୦୦ ମହିଦାର ୫ ଅଇନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଏମାନଙ୍କର ହିତ ସହ ନ ଥିଲ ଓ ବୈବଳ ସହ
ଦରକାର କି କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟବାବଳିକ ଦୃଷ୍ଟି ଥିଲେ ।
ଏପରି ଲୋକମାନେ ଯେ ବିବିଧ ଉପରେ
ଆଜିଗର ବହୁତ ଅସହି ଅଟଇଛା । ଏଣୁକୁ
ପ୍ରେମାଙ୍କ ସହିତ ବିଠିନ ବ୍ୟବହାର କରିବାର
କୁଠା । ଏପରି ଜଣାଯାଏ ଯେ ଦୁଇଷ ସମ୍ପଦ
ମିଳାଇମିଳାଇମାନେ ପ୍ରକାଶ ଦୂଷ ଥଥିବା
ସ୍ଥର୍ଥିତିପେ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ଏପରି ଆଜାନିକ
ପୂର୍ବେ ଜାର୍ଦ୍ଦିମେଘ ଅନେକ ଦରା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି
ଏ ସମସ୍ତ ବିବେକନାରେ ଲେଖିଛିଲୁ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ରଜର ଉଧୁ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ତେବେମାର
କିମିହାଇମାନେ ବିତାନ୍ତ ଦୃଃଗାହଗୀ ଓ ଅଧାର
ମୋହ ଅପାନ୍ତ ଅଭିବନ୍ଦି ଏହାକ ପକ୍ଷରେ ହିତ
ମାହ ଅଭିବନ୍ଦି କରିବାର ନହିଁ ।

ଅମେରିକାରେ ଶାସନ ଦେଖିଲୁ ଗର୍ଭରୁଷାରେ
ମତ ହୃଦୟରେ ପଥାଣ କରିବାରେ ଏହି
ପ୍ରଦେଶରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଜମିଦାରମାନେ
ଏଥର ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଆପଣ ଉତ୍ସଦେବଙ୍କୁ
ହୁଏଇ କରିଲୁ । ଏ ଭାବମାନ ଥାର ରଥରୁଷର
ଆଗ୍ରହ ଓ ବହାୟାର ଦେବଳ ତେବେ ଜମି-
ଦାରଙ୍କର ଅଶ୍ୱାର ରତ୍ନା ହେଲେ ଏମନ୍ତ
ନୃଧର ଦେମାନଙ୍କ ହକ୍କ ଦୟରେ ପଦଳ
ଦାଖି ଅସ୍ଵାପନ୍ତି । ଜମିଦାରଙ୍କର ଜମିଦାରା
ବରୁ ନାହିଁ ଦୋଲ ବର୍ଣ୍ଣମେଘୀ ଶ୍ରୀଶରବେ
ବିଷ୍ଣୁ ଦୟାରୁକୁ ପୁଣି ତବ୍ରି ପାଇଁ କହୁଥା
ହିଁ ଯେ ଅନ୍ୟ ରାଜମାନେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଦୟରେ
ଦୂମପ୍ରକାଶ ଅନ୍ତରୁ । ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଗପାରେ
ଯେ ଗବଟମେଳଙ୍କର କଥା ବିବରଣ୍ୟରେ
ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ହୃଦୟ ଜମିଦାରମାନେ
ଯେ ବରୁ ଦେବ କରୁଥାନ୍ତି ତାହା ଦେହ
କାହାର ଜେଇ କା ପାଇବ କିନ୍ତୁ ଏମାନକିର
ଯେବେ ଅଥବା ଗୋଟିଏ ଘରସା ନେବାର
କ୍ଷମତା ନ କହିଲା ତେବେକ ଅଭି କି କହ କହିଲା ।
ଆଜି ପ୍ରକାଶମାନେ ଯେବେ ଜମିଦାର ତେବେ
ଆହାକୁ ଯେ କିମ୍ବା ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବ କାରଣ
ବନ୍ଦୋକ୍ତରେ ବାହିକ ଜଗନ୍ଧ ହେଲେ ଓ
କାହା ଜଜଣା କିମ୍ବା ବନରେ କି ଦେଲେ ସେ
ହରୁ ଲାଜନ ହେଉ ନାହିଁ ବାହିକ ? ଥାକ
ରବରକୁ ମୁଥ୍ୟତରେ ଥାଣିବା କାରଣ ଜମି-
ଦାରମାନେ ନେବ୍ବା କରୁଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଗବଟି-
ଦୟରୁ ଜାହାଙ୍କୁ ପଞ୍ଚ ଶତରୁଷେ ଜମିଦାରଙ୍କଠାର
ନୃଧର ଦୟାରୁକୁ ବାହିକ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାଶର
ମଧ୍ୟରେ ଆଜି ହିରାମା ଆହି ।

ଗର୍ବ୍ବମେଘ ଲେଖନା କରିବ ଅଛ ଗେ
ତିଏ ବଥା ବାହାରୁଥାଣ୍ଟି । ଯେବେ ଜମିଦାର
ମାହୁରର ବିଜୁ ମରୁ ନାହିଁ ଦେବଳ ଖେଳାମେ
ସରକାରିଙ୍କ ଉତ୍ସପନାର ଥାଣ୍ଟିରୁ କେବେ
ମାହୁରରେ ଯେ ବନୋକୁ ଜମାର ଅସୁକ
ଖଚଣା ଜମିଦାରମାନେ ନେଉଥାରୁ ତାହିଁ
ମୟ ଅନ୍ୟଥା ତଣାଯାଏ ପରବାରୁ ବ୍ୟକ୍ତି
ବ୍ୟକ୍ତିରେବେ ପ୍ରକାଶାର ଅସୁକ ମଜଣା କେବେ
ନେଇ ଆରର ନାହିଁ । ଜମିଦାର ଯେବେ
ଖଚଣା ଅସୁକ କେଇଥାରେ ଜେବେ ଅନ୍ୟ
ରୂପମାନ ନେବାରେ କି କିଛି ହେଲା ? ଆଜ
ବ୍ୟକ୍ତିର ଜାତା ସରକାର ବାବି ଦେଉଥାରୁ
ଦୋଳ ତାଥାତାର ଜମିଦାର ଶରୀ ପ୍ରକାଶ
ଅସୁକ କିନ୍ତୁ ନେଇ ନ ପାରେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାହୃତିମେ
ନିଷ୍ଠରେ ଜମାର ଧର୍ମ ଚୋଇଥିଲେହେଁ ଜମି-
ଦାରଙ୍କ ଯାହାରୁ ଜାତା ତାହାର ଦେବାର
କ୍ଷମତା ଯହୁ ଓ ଅରହାନସାରେ ଜମିନେବାର
ପ୍ରାର୍ଥିକ ମାତ୍ରରେ ଲାଗାଲିଟି ହୋଇ ଯେଉଁ ଲୋକ
ଅସୁକ ଦିଅର ତମିଦାର ତାହାରୁ ଜମି ଦିଅର
ଯେବେ ଅଭ୍ୟାସର ବି ପ୍ରବନ୍ଧକା ଏହା ସବେ
ନ ରହିଲ ତେବେ ସମ୍ମା ବା ଜର୍ଣ୍ଣା ଅଥବା
ଅନ୍ୟ ନାମରେ ଖଚଣା ଅସୁକ ନେବାରେ ବି
ଦୋଷ ହେଲା ଜଣାଯାଉ ନାହିଁ । ପ୍ରକାର ଲାଇ
ବ୍ୟକ୍ତିର ବୋଲି ଯେ ଅସୁକ ଦେବାରୁ ପ୍ରଦୃଢ଼
ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଦେଉଥାରୁ ସବୁଠାରେ ଜମିଦାର-
ମାନେ ଅସୁକ ଖଚଣା ବା ଉଦ୍‌ଦେଶ ନେଉଥାରୁ
ମାତ୍ର ସବୁଠାରେ ଅଭ୍ୟାସ ନାହିଁ । ଏଥିର
ଜାମାଯାଏ ଯେ ପ୍ରକାମାନେ ଲାଗୁନ୍ତିଥାରେ ଏ
ବ୍ୟକ୍ତି ଦେବାରୁ ସମ୍ମା ବ୍ୟକ୍ତି । ଏହୁକୁ ଯେବେ
ଅନ୍ୟଥା ବୋଲିଥିବ ତେବେ ଏହ ଫଳ ହେଲା
ଅଛି ଯେ ପାହ ତମିରେ ଦ୍ଵାରା ଜମିଦାର କି-
ମୋକ୍ଷ ଜମାର ଅସୁକ କିନ୍ତୁ ନେଇ ନ ଧାରିବ
ତାହା ହେଲେ ଯେ ତାର କେବେ ଜମିଦାର
ଲାଗୁଥା ଯେବେ ଏଥିରେ ଅଶ୍ଵମାର ସନ୍ଦେଶ
ନାହିଁ ।

ମନ୍ଦିରାଳୀ ଅପଣାକୁ ଜୀବ କରନ୍ତୁ ତେବେ କେ-
ବଳ ବନୋବସ୍ତୁ ଜମାନୁମାରେ ପ୍ରକାଳିତାର
ନେଇ ପଞ୍ଚଧା ଜମିର ଝଳଣା ହାତର ମରଣ
କର ବରକାରିକୁ ମାନୁଷଙ୍କାରୀ କୁହାର ଦେଉନ୍ତୁ
ନୋୟଲେ ବିଷରତ ସେମାନେ ପ୍ରକାଳିତାର
କେଇ ପାରନ୍ତି ତାହା କୀର୍ତ୍ତି କର ନେଉନ୍ତୁ ।
ଅମ୍ବେମାକେ ଶୁଦ୍ଧାରୁଁ ଯେ ଅନୁନ୍ତ ରସମର
ଅବୌ ଅର୍ଥ ହାରୁଁ କାରଣ ଅର୍ଥଥାରେ ବିଶ୍ଵବ-
ସ୍ଵାଜୀନର ଅନୁରତ ଅପଗ୍ରହ ମଧ୍ୟରେ
ଆପନା । ଯେବେ ଜନିତାର ଛହର ବି ଯେଉଁ
ବିଶ୍ଵି ଅମୃତ ଏକମି ମାଣକୁ କାହିଁ ଜୀ
ଜଳଣା ଗୁରୁଥା ଜତନୁପଣି ପୂରୁଥା ଯିଥ-
ଦାନୀରୀ ଏବାଥା ଡାକଟାରୀ ତଳାଅଳା
ପୁଲମରୀ ଲତାନ୍ଦି ଦେବ ତାହାକୁ ଏ
ଜମିରେ ଲୟ କରିବାକୁ ବେଳ୍ପୁଁ ଏଥକୁ ଯାହାର
କଳ ପାଇବ ବି ଏଷକୁ ଦେଇ ଲଜ ଘରବାର
ଅଳ୍ପ ଦେଖିବ ସେ ଜମିପାଖକୁ ଯିକିନ ହେଲେ
ଅଳଗା ରହିବ ଓ ଜମିପାରକ ଜମି ପଞ୍ଚଥିବ
ଏଥିପି ବୁନ୍ଦିରେ ବି ଦୋଷ ହେଲା ଫେଣ୍ଟା
ଯାଇ ନାହିଁ । ଅଗ୍ରାଗରପୂର୍ବକ ଏକଷତ୍ରପା
ନେଲେ ଦୋଷ ମାତ୍ର କିପ୍ରକାର ଅଭ୍ୟାସର କର
ଜମିପାରମାନେ ଏପକୁ ରସମ କେଉଥିବନ୍ତି
ଜହିର ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡା ଉଦ୍ବାହନର ପ୍ରକାଶ
ପାଇ ଦାହିଁ ଏ ସୁଲେ ଜମିପାରମାନଙ୍କର କେ-
ତେଜାନ୍ତରେ ଅନୁର୍ଧବ ଦୂର୍ମାନ ହୋଇଥାଏ ଓ
ଜହିର ମୁଣ୍ଡ ଯାଇବାକୁ କେନ୍ଦ୍ରାକରିବା ସେମା-
ନକର କର୍ଣ୍ଣବ୍ୟ ଅଟଇ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

— କାର ରିଦିବାର କଟକ କାଳୁରଜାଇରେ
ଗେଡ଼ିଏ ଲୟୁକର ଦୂର୍ବଳନା ହେଲା । ଜଣେ
ବାରଦିବିହାରେ ଅନେକପ୍ରକାର କାଶସବୁ ପ୍ରଦୂ-
ତ କର ଏବେ ଉଲିସୁଳ ଓ କେଜେକଣ ମୁଲ୍ଲ-
ଆଣ ଚବିରେ ବାରଦ ଷେରୁଥିଲେ ଏମଙ୍ଗ
ସମୟରେ ବିମ୍ବିଧ ଅଗ୍ରିଲ୍ଲୋବାର ଘର
ଯୋଜିଗଲା ଓ ତହୁଁ ମଧ୍ୟରେଥିବା ଲୋକଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ଧୀନାଳନ ଛ ୨ ଟଙ୍କ ଦେବରେ ବନ୍ଦ
ଅଗ୍ରି ଲୁଗିଲ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁଞ୍ଚିରେ ବା-
ଦାର କଲେସୁଧା ସେହି ବନ୍ଦ ପ୍ରେସର୍ସନ୍ ରାଜ
ପିଲାର ପ୍ରାଣ ନାହିଁ ହେଲା ଓ ଅର୍ଥ
ଦୂର୍ଲଭତଃଣ ଝା ମଧ୍ୟ ମନୋରୀ । ଅଗ୍ରିର କା-
ରଣ ଏହିପଥ ଦିନକ ହିଅର ଯେ ଗର୍ବପର୍ବତ

ଦୁର୍ଗା ତାହା ଯାଇ ହୋଇଥିବ ମାତ୍ର କିମ୍ବାମୁଣ୍ଡପ
କିମ୍ବା ଜଣାଯାଇ କାହିଁ ।

କବ ସପ୍ରାଦିରେ ସାଇବୋର୍ଟର ଲଜ ଶାୟକୁ
ଫିଅରସାବେବ ଓ ଶାୟକୁ ଲବ୍ଧାହେବ କାଳ-
ପୁରୀ ଫେରଥେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ଯାଇ
ଅଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ମନିରାଷ୍ଟ୍ରର ନବମାନ
ଲେଖି ଦେବେ ।

ଶ୍ରୀମତୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନେଇଲାହୋଦେବ ଥାଗା-
ମା ମାତ୍ର ପ୍ରଥମ ସଂପାଦ ମେଣ୍ଟରେ ଏ ନଗରକୁ
ଅଧିକାର କିମ୍ବା ହୋଇଥିବାରୁ ଶ୍ରୀମତୁ ସ୍ଵପ୍ନେ
ଯୁ ଜଡ଼କାରିବାହେବ ସମ୍ଭ୍ଵ ବାଜା ଓଜନିମା-
ରାଜନାନ୍ଦ ଭାବାଙ୍କ ଦର୍ଶକ ନମିତ ଏନଗରକୁ
ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅନୁଷେଧ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏଥର
ବଣାଯାଇଥାଏଛି ଯେ ସେ ସମ୍ବୂରେ ଶର ବନା-
ବେବୁ ପଢ଼ିବ ଏବି ବିରବାର ହେବା ।

‘ଏହାକେବେଳେ ଗଜେଟର ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ
ଯେ, କୋମ୍ପୀଇର ଜଣ୍ଠେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେ-
ଜୀଅଛି, ବ୍ୟାଙ୍ଗନାମବ ଦୌଣି ଖାନରେ
ଜ୍ଞାତିକୃତି ଜୋଇ ଦୟାରଗର ଫଂକିକା ଲିପିତି
ହୋଇଥିଲା ।

ଅମେରିକାଦେଶର ଶୌତ୍ରବି ପ୍ଲାଟ୍‌ଫର୍ମରେ ନେଗାଅଛି, ବାଚକୁ କରିବାରେ ବା
ମନୋ ପଣ କରିବିପୂର୍ବ କିମ୍ବା ଯାଇଗାରେ ।

ତେଷୁମେଳକୁର କମୀରାଖିମାନଙ୍କ
ଗୋଡ଼ା କଟିବାର ବିଶିଥରୁ ହୁଏବେ ଲି ବେ
ଦିନ ଗେଟିଏ ଘଟନା ହୋଇ ଯାଇଥିଛି ।
ଜଣେ ଉତ୍କଳେଇ ମେଳକୁରିଥାହେବକ୍ଷ ନିକାଳ
ରେ ଉଥିବୁକ୍ତ ହୋଇ ଅନ୍ଧାରିତଶର ପରିହା
ଦେବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ମେଳକୁର
ହାହେର ଏହି କୂତନ ଉତ୍କଳୀର ସେତା
ବାହାର ବର ତାହାକୁ ଠଣ୍ଡିବାକୁ କହିଲେ ।
ପରିଶାରୀ ହୋଇରୁ କି ବିଲଗରୁ ଗୋଡ଼ା
ତଜ୍ଜୀ ଅନ୍ଧାରିତଶର ବିଦ୍ୟ ଚିନ୍ମା କରିଥିଲେ ।
ଜେତେବିଜ ଗୋଡ଼ା ଜନ୍ମାବ୍ୟ ଗଢି ନ
ଥିଲେ ଜଥାପି ମୁଯୋଗନ୍ତମେ ଗୋଡ଼ାଟି ଡଳାଇ
ପାଇଲେ ତେଷୁମେଳକୁର ହେବେ ଏହି
ଆମେ ତାହା ଉପରେ ଅବେଳା କଲେ
କିନ ହିମୋଥ ପୋଡ଼ା ଏ ପରିବ ବିଶିଥ କିମ୍ବା

କୁଟୁ ହ ଥିଲ, ସେ ଅଳ୍ପତ୍ତର ଯିବାମାଧିବେ
ଆପଣାର ବିନିମ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଥରମ୍ଭ କଲା ।
ଜେତେବେଳେ ଘଣ୍ଟାଧୀ ଗାହ ପିଠିରେ ଥିଲୁ
ରହୁ ନ ପାଇ ବ୍ୟମିଜଳରେ ପଡ଼ଗଲେ, ଏବଂ
ଚାହିଁର ଅଦ୍ୟାର ଲୁଗି ଗାହାଙ୍କର ଦେଇଗଲେ

ପଞ୍ଜର କରିଗଲ । ପଣ୍ଡାର ପୁରୀର ମନ
ନେଇ ।

୧୦ ଅମେରିକାଦେଶର ଲୋକ ଗତ ବର୍ଷ
ଭେଟି ଝଙ୍ଗାର ମନ୍ୟ ଧାନ କରିଥିଲା ।

ପୁନା ଅକ୍ଷରକର ଲେଖନ୍ତି ଯେ ବିଷ୍ଣୁ
ପରଶ୍ରମମାସୀ ବମେଇର ଗୋଟିଏ ସବୁରେ
ବକୁ ଜାପ୍ତାବ୍ଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠନକରି ଅଛନ୍ତି ଯେ ବିନ୍ଦୁତଳୁ
କ୍ରାନ୍ତିଶମାନଙ୍କର ସିକାର ସଂପ୍ରଦାାରରେ ଶାସ୍ତ୍ର
ସମ୍ବନ୍ଧ ଅହୁର ।

ଭଣ୍ଟିଧାନ ତେଜିବଜ୍ରସ ପଦିବାରେ ଗୋଟିଏ
ହର୍ଷିକେଳର ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରୟା ଦୋରଥିବାର
ବନ୍ଦୁମେଷଙ୍କ ଅବେଗମେ ବଳିକାତା ପୁରୀର
ବନ୍ଦୁର ଉଚ୍ଚ ପଦିବାର ଅୟକାର୍ତ୍ତ ନାମରେ
ଫର୍ତ୍ତଦାଶ୍ରରେ ନାଲଗ କରିବାର ଟ ୧୦୯ ଟା
ଅର୍ଥଦଶ୍ର ହୋଇଅଛା । ଧାଠକମାନେ ଏଥର
ଜାଣିବେ ଯେ ସ୍ଵର୍ତ୍ତକୁ ଜଥିଜେଳ ନିବାରଣ
ବରଗୀ ବାରର ବନ୍ଦୁମେଷ ଏତିବ ବତ
ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇପାଇଯା । ବ୍ୟବସାର ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ
ଅଟିର ।

ଲୁହିଯାଦି ଧର୍ମକ୍ଷରେ ଗୋହନଙ୍କ ନାମରେ
ଜଣେ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ସରଦାରକୁ କବର୍ତ୍ତନେବା ଅଜ୍ଞ
ଦେଇଥାଇନ୍ତି କି ଯେବେ ସେ ସରକାରୀ ପେ-
ନାମାନନ୍ଦର ଯଥେଷ୍ଟରେ ସାହାଯ୍ୟ ନ କରିବେ
ତେବେ ଜାହାଙ୍କୁ ଯେ ବାର୍ଷିକ ବୃତ୍ତି ବଥ୍ୟାନ୍ତି-
ରୁ କହି ହିତ ଦର୍ଶିବ ।

ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଡ ବିଲାଲ ସନ୍ତୁତ ଉତ୍ସବମୁଦ୍ରାକର୍ତ୍ତା
ବାର୍ଷିକ ମୂଳରେ ଏକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ସ ଲେଖି ହେଉଥିରେ
ବ୍ୟକ୍ତି କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ହିତ ଶୁଣିମାନେ ବାର୍ଷିକ
ଟ ୩୦୦୫ ଲା ଠାର ଟ ୨୦୦୫ ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆୟ ଉତ୍ସବା ପ୍ରକାଶକ୍ଷେ ସେମାନଙ୍କ ଭାଗରେ
ଜୀବି ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ନାହିଁ । ଉତ୍ସବମୁଦ୍ରାକର୍ତ୍ତା
ଏଥର ବିଧାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହିମଧ୍ୟ
ଦେଖିଦ୍ୟ ଉଚିତ୍ୟକ ଅର୍ଥର କବିଗୀତମାନେ
ବାର୍ଷିକ ଟ ୩୦୦୫ ଲାଠାର ଟ ୨୦୦୫ ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆୟ କରନ୍ତି । ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ଅର ଶତ
ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ଲୁହାର ସୁଦ ଅଛନ୍ତି ହେଲାଏ ଗତ ସପ୍ତାହକ
ହମ୍ବାବିଜ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଶୁରୁଜା ବିଧାଯାମାନୋ
ଦିଯେଖି ତାମ ଅନ୍ତରେ କଥ ହେଉଥିଲା କିମ୍ବା
ଅଛନ୍ତି । ପରେବି ସୁଦରେ ଲାହାଙ୍ଗର ଦିନ
ବାରଜର ଲେଖାଏ ମୋର ମନ୍ତ୍ର ପରିଲେ
ଇଂରଜଙ୍କ ଦେନାର ଦେହ ମର୍ମ ପଞ୍ଚ ମାହକ
ଅସର୍ଥ କଲାମାନୋକମାନେ ଚାଂଗଳିଲୁ ଦେଇ

ସୁବି ଦରବାରୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଏଥିର ପୁଃସାହିତ କରି
ଅଜୁ କି ହୋଇଯାଏ ।

ପଞ୍ଚାବ ଗର୍ବମେଘକ ପ୍ରାର୍ଥନା ହିମେ
ମେଷିଟିଶ୍ଵା ଅବଦ୍ଵେ ଅଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ
ବିଲୁଭର ଅଧିକାର ବାର୍ଷିକ ତାଳିନା କରଇବ-
ର୍ଥକୁ ପ୍ରେରତ ହେବ ଓ ଆହା ପଞ୍ଚାବ ରଘୋତ
ସଙ୍ଗେ ମୁହଁତ ହେବ ! ସବୁ ଗର୍ବମେଘକ
ଅଧିକାର ରଘୋତରେ ବନ୍ଦିପ ତୁଳନା ହେଲେ
ଉତ୍ତମ ହେବ ।

ଦୟିଗ ହେଉଲୁଡ଼ିଏକାରେ ଉଠେ ପ୍ରଦୟନ୍ତର-
କ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଉଦ୍ଧୋରନ ଗର୍ବ ଦୟିଗ
ପାର୍ଶ୍ଵର ଥିବା ମହାବିଜ୍ଞାନ ହୋଇବାରକୁ ବା
ଗୃହ ଗୋଦାମରେ ଅଗ୍ନି କାଳବୋଲ ଜାହା
ପାଇଁ ଉତ୍ସୁଖୋରଗଲ ଓ ଉତ୍ସୁଖେ ୨୦ ବିଳା
ଜଣ ଲୋକର ପ୍ରାଣ ନାଶ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାଣ
ଗଲକ୍ଷେତ୍ରକାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଘୋଷଣାକାରୀ । ଗୋଦାମ
କାର୍ତ୍ତିବା ବରଗୁରେ ଏମନ୍ତ ମନ୍ତ୍ର ହେଲା ସେ
କରନ୍ତୁ କେବଳମାନେ ସମ୍ମାନ ହୋଇଗଲେ ।

ଶାହରବାବୀ ପାଇବା ଅବଦୁଲମନ ରୁଗ୍ରତିବି-
ର୍ଭ କଷ୍ଟର ଉପାୟ ପାଇବାରେ ଜାହାଙ୍ଗ ଅଜ୍ଞାନ
ଚିରଦ୍ଵାରୀ ଉପକାର କମିତି ନାହିଁ । ୧୯୯୩ ମେ-
ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଥାକିନ୍ତୁ । ଏ ଟଙ୍କା ଗର୍ଭତ୍ତମେ-
ଶୁଣ୍ଡ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବହିତ ଅଛି ଓ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନାବ୍ୟାକ
ହୋଇଥାରୁ ଯେ ଦରୁ କଗରର କମିଶ୍ଵର ଚକ୍ର
ଓ କଲେକ୍ଟର ଏବଂ ଅନ୍ୟନ୍ୟ ବନ୍ଦିମାନଙ୍କର
ଗୋଟିଏ ସର୍ବ ହୋଇକମ୍ପ୍ୟୁଟର ଏ ଦ୍ୱାରିର କାର୍ଯ୍ୟ
ନିର୍ବାହ ହେବ । ଉପକାର ଲୋକଙ୍କୁ ଗର୍ଭତ୍ତମେ-
ଶୁଣ୍ଡ ସମ୍ମନ କରିବାରେ ସମ୍ପାଦାରଙ୍ଗର ମନୋମ
ଅଛି ।

କାନ୍ତାନ ଓ ପୁରୀରେ ଦିଲ୍ଲି ସମେ
ପାହାର ଅସବ୍ୟ ଦେବାଳ ପୂଜାରୀ ଅଛିରୁ
ଡାକୁର ଓ ଅନ୍ଧାଳୀଯ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନ ଦେତର
ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥାଏ । ଭାବର୍ଦ୍ଧନରେ ବରିଦି
କୌଣସି ବର୍ଷ ଦୂର୍ଗମ ଛାଡ଼ା ଦେବାର ଦେଖା
ସାଇ ହାତ ।

ବଲିଲାଗ୍ରେ ପୁଲିମ କାଣ ପ୍ରାତିଧାର୍ଯ୍ୟ ହସ୍ତରେ
ଚରେଠି ଦୋରାଥରୁ ଶ୍ରୀ କମିଶନ୍ ଏବେଳେ
ଧଙ୍ଗ କରାଥରୁ ସେ ସେଇ ପୁଲିମ ଜଳକ-
ରେ କେବୁ କାଣ ଯୋଡ଼ିବ ସ୍ଵରଦିନ ସେ ଉଲ୍ଲେ
ବାର ପୁଲିମ କର୍ମଚାରୀ ଥାକାରେ ସମ୍ମାନ ଦେବେ ।

ଏହି ଭାଲୁକାରେପିକା ସହି କୃତବ ସମ୍ମନିତି
ବଳାର କୃତବର୍ତ୍ତିଶୁଦ୍ଧିକୁଣ୍ଠାନିଷ୍ଠ ଯଜ୍ଞାଲମ୍ବନ
ମଧ୍ୟ ଓ ଦୂରରେତ ହେବ ।

ପାତ୍ର କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୭

କାନ୍ଦିରମ କାନ୍ଦିରମ ସହପଟ୍ଟି ଲାଗିଥାଏ ଯୁଗାବଦି , ୧୯୫୩ ଖାତର ମହିନାର

ଅଶ୍ରୁମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୯
ବର୍ଷାଦେହୀନ୍ତି ଦେଲେ କର୍ତ୍ତ୍ତୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇ ଭାବମାଧ୍ୟମ ୫୫

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପରୀକ୍ଷାର ଫଳ
ଗତ ସ୍ନାଇରେ ଅମ୍ବେଲାନେ ଏ ଫଳ
ବନ୍ଦୁରେ ଯାହା ବନ୍ଦୁବ୍ୟ ପ୍ରବାସ କରିଥିଲୁ
ପଞ୍ଚମ ମେରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନେ କୃତିକାର୍ଯ୍ୟଙ୍କା ନାହିଁ
କରିଥିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ଜମ ବହୁତ ଅକ୍ଷର
କରିଥିବାକୁ ଉଛେଣ କରିଥିଲୁ ଯଥା
ଏହେବେ ବଧାର ଉଛେଣ କରିଥିଲୁ ଯଥା
ଯାହୁ ଅର୍ଥସ୍ତ ପରୀକ୍ଷାପାର୍ଶ୍ଵ ପ୍ରଥିତ
କରିବ ପାଇସ୍ତବ—ପରୀକ୍ଷାପାର୍ଶ୍ଵ
ଜାଗବିଦ୍ୟାଭଳୀ ପର୍ଯ୍ୟା

କୁଟୁମ୍ବ ଧର୍ମାଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ-
ଯେବେ ପ୍ରଦେଶିବା ପରାମାରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ-
ରେ ତର ଏହି ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ଵାମୀ ପାଇଥାନ୍ତେ ଭେବେ
ଅଛି ଅନୁଭବ କନ୍ଦର କୋଇଥାନ୍ତା ଯାହା
ଦୋଷପଦ୍ମକଷେତ୍ରରେ ଯୁଗି ବଜାଳା ଓ ଉଦ୍‌ଦୟ
ଶୁଷ୍ଟମାନେ ସମ୍ମାନ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ଦୋଷ
ସୁଦାମ ଯେଉଁମାନେ ବୋଦ୍ଧିତିଲେ ଯେ ତେବେ
ସ୍ଵାକ୍ଷର ଦୃକ୍ଷିନ୍ଧି ଦୃକ୍ଷିତ ମନ ସେମାନେ
ଲକ୍ଷ୍ମିତିତେବେ ଓ କାନ୍ତିମାର୍ଗବେ ମୋ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ
ବିଜ୍ଞା ଅନ୍ତର କାହିଁ ଶିଖ ପାଇଲେ ଧ୍ୟାନମୟ
ଫଳ ଦେଖାଇବେ ।

ପୁଣ୍ୟ ତ କାଳେରୁ ପଞ୍ଚରେ ଯାନ ଦିଇଥ
ହୋଇ ନାହିଁ । ସମୟ ଖୁବଜ ଦୂର ତ ଯେବେ
ଦୁଇଘର ତିନ ଲକ୍ଷ ଅଧିକର ପଢ଼ିବ
ଗୋଡ଼ିଏ ଲେଖାର୍ କିମ୍ବା ଦିଶାରେ ଉତ୍ତାର୍ଥ
ହେଲେ । ଆଉ ଦେଇବାକରେ ଏ ନମନ-
ଦୁଇମାନେ ବିଦ୍ୟର ନର୍ତ୍ତାବା ବୁଦ୍ଧିପାଇ ପିଲାମା-
ନ୍ଦ୍ର ଦେଖାବେଳାର ଯତ୍ତ ବରବେ । ଅଥବା ଶର୍ମୀ
ପଢ଼ିଥିଲେ ଅଥବା ଅଧିକାନେ ଦେଖୁ ଅମୃତା-
କେ ଶୁଣିଅଛୁ ଯେ ବିଦ୍ୟର ଖାଦ୍ୟରେ ବାନକ
ପାଇବ ବାତୁ କର୍ମପାଇ ବିଜ୍ଞାନିଧି ଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନ
ଓ କାହିମମାନେ ନମ ଅନ୍ତରେଇ ଅଭିନରେ
ବିଦ୍ୟାକୟମ ଛାଇ ନ ଦେଇ କଥାହ ହୋଇ
ପାଇବୁ ନାହିଁ । ଏଥରେ ପରିଷାପର ପ୍ରତିକର
ଅବର ରହିବ ନାହିଁ । ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ତ୍ରୈମାନେ
ବାତ ହର୍ବାର୍ କର୍ମ ପାଇବାର ଦେଇ ବହୁବ

ଲୋକ ହାତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ସନ୍ଦୂଚ୍ଛୁ ପିଶାଳଗ
ନିଜ ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ପଠାନ୍ତି ନାହିଁ ସହଜରେ
ବୁଝା ଯାଉ କାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ହାତ୍ତମାନେ
ଯେବେ କିତାନ୍ତି ଦୁଃଖ ଓ ଅଶ୍ରୁକର ମୋ
ଦୂରର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଦେବାକୁ ଘେରିଯାଇ କିମ୍ବା
ଜଳ ହେବୁ ଏ କିମ୍ବାରେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ସହେଳ
ପଣ୍ଡା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଠ କରିବା ଦାରଶ ପଢ଼ିବି
ଅନ୍ଦେ ଜାତୀୟାଦିରେ ପୁଣ୍ୟ ବାନେଶ୍ୱରର ଅଧିକ
ପଣ୍ଡାରୀ ଧରନ୍ତେ ଉନ୍ଦରଥ ନାହିଁ ଓ ଏ କିମ୍ବା
ମୁକ୍ତର ପରିମେଷରେ ଉତ୍ତମ ଫଳ ହୁଅନ୍ତା ।

ଶ୍ରୀମାରେ ଗୋଟିଏ ବଲେତର
ପଦ୍ମାବନ ।

ହେଉ ପାଇଁ ଏକ ଲକ୍ଷ ପରିଷାରେ ଯେ ଧଳ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ତାଙ୍କ ଦେଖି ମନ ଯେମନ୍ତ
ଆଜିର ହେଉଥାଏ ସେହିପାଇଁ ପୁଣି ବିଷାଦରେ
କିମ୍ବେଳ ହେଉଥାଏ ବାବୁଙ୍କରେ ତଳ କର
ଦେଖିଲେ ଏ ଧଳ ଅଧିକ ଗୋବର ବାବଣ
ହୋଇଥାଏ ଫାନ୍ଦୁଆର୍ଦ୍ଦ ପରିଷାରେ କିମ୍ବା
କୁଳ ଉପରୀତି ହୋଇଥିଲେ ତହିଁ ନିଯନ୍ତ୍ର
କି ଏ ଦୂରାଧ୍ୟାଶ୍ରୀରେ ଜୀବିତ ହେଲେ
ଏଥିବ ହେଲେ ପଞ୍ଚମୀକିର ପରିଷାର ପାପ
ହେଉଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏହାର ପରିବାର କି ?
ଅମ୍ବେମାରେ ଏ ପାଞ୍ଚମୀକିର କୌଣସି ଧଳ
ଧାରବାବୁ ପରିଷାର ହେବ୍ ନାହିଁ କାବଣ ଯେବେଳେ
ଥିଲେ ଉତ୍ସବ କରିପାର ପରିଷାର

ଦେଖାଗଲୁ ଠିକ ସେହି ସମୟରେ ଯତ୍ନୀର ହୁଏ
ଓ ଅଧିକଥା ପ୍ରସ୍ତର ଆଜା କହୁ ହେବାକୁ
ବିନୋଦ । ବ, ଏ, ପଣ୍ଡା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଜ୍ଞାନୀଯରେ
ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିର ଅବଧିକ ଓ ମେ ପଣ୍ଡା ନ
ହେଲେ ଅପ୍ରଦେଶୀୟମାନେ ଅଳ୍ପ ଦେଖାଯି
ଲୋକଙ୍କ ସମେ ସମ୍ମାନ ହୋଇ ପାରିବେ
ନାହିଁ । ଅମ୍ବମାନେ ନାନାଧ ଅନ୍ଧିଧା ହେବୁ
ପୂର୍ବେ ଏତେବୁର ଯାଏ ପ୍ରବେଶ ହେବାକୁ
ଆମ ଦର ନ ଥିଲୁ ଓ ବହୁତ ଉଚ୍ଚକଳକ
ଥିବା ହେବୁର ମନ୍ଦର ଏକପ୍ରକାର ପ୍ରକାଶ
ଦେଇଥିଲୁ । ଏଥର ମେ ମରୁ ଘର୍ଷିତ କର
ସ୍ଥାନକଣଠାର ଫେର ପିବାରୁ ପଢ଼ିଲ ଏହି
କିମ୍ବା ଦୂର ଯେବେ ବିଦ୍ୟାରକରରେ ପ୍ରବେଶ
ହେବାର ଅମ୍ବମାନଙ୍କ କାବ୍ୟରେ ନାହିଁ ରାହା
ପୂର୍ବେ କଲାପ୍ରସ୍ତେ କାନ୍ତିଶବ୍ଦାର ଏରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀନୀ
ହୋଇ ଯୋଇ ବିଦ୍ୟାରୁ କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚା ଜଗତୀମେଣ୍ଟୁ
ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସାବଦକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଥିଧା
ପ୍ରାସାଦରୁ କଟାଯାଇଛି ଏଥର କେବଳ
ଘପାପିତର ବିଜିତ ହେଲୁ । ଏମନ୍ତ କୁହର
ଦୋଷମାତ୍ରାନ୍ତର ମମ୍ପ ଓ ମାତ୍ରାପକ କୁଣ୍ଡଳ-
କାର ମଧ୍ୟ କୃଥା ହାତିଲୁ । ତମେ ତାମକର
ପଣ୍ଡାରେ ଉତ୍ତରୀଣୀ ହୋଇଥିଲେ ଏପରି
ବୋଲିବାର ହେବୁ ନ ଥିଲ କିନ୍ତୁ ଏତେବୁତେବେ
ଲୋକ ଏତେବୁର ଯାଏ ପରିଶମକର ଯେ ଉଚ୍ଚ-
ପିଷ୍ଟାର କଟ୍ଟିବ ହେବେ ବଜ ବନ୍ଦ୍ୟାପରବିଷୟ
ବିଷବରେ କରେତ୍ତସ୍ତାପନ ଏ ମନ୍ଦିରର ଉତ୍ତାର
ଦେବର ଏକମାତ୍ର କଣ୍ଠା କିନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତମାନ
ଉଚ୍ଚପିଷ୍ଟାର କବର୍ତ୍ତିନେବୁକ କଟନ ବନ୍ଦହାର
ଦେଖି ମନରେ ଡକ୍କା କେବ ନାହିଁ ଯେ
ଓଡ଼ିଶାରେ ଅବ ପିଷ୍ଟାର ନାହିଁ ହେବ ।
ତେବେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ମୋଟିବ ଯାଏ ଏହି
ଅଛି ଯେ ଓଡ଼ିଶା ବନ୍ଦହାରେ ମୋଟିବ ଦୂର
ଅଛି ବଜାରା ଓ ଦେବାରୁ ଅଳ୍ପ ଦୂର ଦୂର
ଏଥରେ ବଜାରରେ କଟର କଲେକ୍ଟ ଅଛି କିନ୍ତୁ
ଓଡ଼ିଶା କ ଦୋଷକରାତର ଯେ ମୋଟିବିଲା
କଲେକ୍ଟ ପାଇବ ନାହିଁ ବାବୁଦରେ ଏହାର
ମୋଟିବ କଲେକ୍ଟର ଦାନ କୋରିଅଛି
ଏବୁ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟୁ ବୁଝିବାରିଲେକ ଦିନ-
କିମ୍ବା ଯେବୁଲାର କର୍ତ୍ତାକୁ ରାହାର
କୌଣସିଥାଏ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଦେବର ମାର୍ଗ ଦିଲ-
ଯାରେ । ଏ ବୁନ୍ଦୁ ମୁଦ୍ରକଷୀ ଛାତା ଅଛିର
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏହୁବିଷ୍ଟ ମେମନ୍ତ କରିବାରେ

ପରିଷେଳ୍ପରୁ ହେବାର ବଲେ କହୁଥିଲା ତାଙ୍କୁ
ପରେଣ୍ଯକର ହୋଇଥାଏ ତେମନ୍ତ ମହାମାରୀ
ବବସ୍ତିରେ କେନମିଲାହେବ ତିରପୁଣୀଙ୍କ ତେମା-
ର ପୂର୍ବଗା ଦୂର୍ଧ୍ଵରେ ଦର୍ଶକକରବ କୁ ମୁଖଗମକ
କରିଅଛନ୍ତି । ଏହିପରି ଧଂଘୋଗରୁ କାଳଯୋଡକ
ବୋଲିଯାଉ ଥାରେ । ସେବେ ଗୋଟିଏ ବଲେ
କାପନର ଅଜ୍ଞା ନ ହେବ ତେବେ ଏହେ
ଯୋଗଟି କି ବ୍ୟର୍ଥ ବିବ ? ଅଥବା ଆଜି ଜାତି
କୁ ବାର୍ଯ୍ୟଧାରୁ ଲାର୍ଜ ମହୋଦୟ ବଠାରେ ପର-
ସୁରକ୍ଷାଧ୍ୟ ହୋଇ ରହିବେ ? ତେମାକୁ
ବେବେ ଶୌଣନ୍ତି ବବସ୍ତିର ତେହରଲ ସାହେବ
ଅପି ନାହାନ୍ତି ଓ ବୋଧି କାଳରେ ସେ ଅବ-
ବାବୁ ମନେ ବରିବେ ଏମନ୍ତ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ
ଧ୍ୟରେ ଦୃଶ୍ୟ ଅଗା ଚର ନ ଥିଲୁ । ସେବେ
ଲାର୍ଜମେଡ଼ ସାହେବଙ୍କ ମନରେ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ
ସାମାଜିକ ପ୍ରଦେଶ ପତ୍ରର ତେବେ କି ସେ ଏ-
ଠାରେ ବୋଧି କର ନ ବିନ୍ଦୁ ଦୂର ଧେଇ
ବିବେ ଏମନ୍ତ ପତ୍ରର ଦେବ କାହିଁ ଅଭିଭବ
ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟରେ ଦୃଶ୍ୟ ବରିଅଛନ୍ତି ସେ
ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କର ଏ ଦୃଶ୍ୟ ଭାବାକୁ ବିମେଷ ରହ
ଦିଆଇଲେ ସେ ଅବସ୍ଥା ପରିବାର ଦରିଦ୍ର ।
ଧ୍ୟାର ଶୋଭା କିମ୍ବା ଅମ୍ବୁମାନେ ବଢ଼ି
ବାଜର ନାହିଁ । ସଥେଷ୍ଟ ଖାନ ଫଳିଗର
ପ୍ରାଣ ଥରଣ ଦରବାବୁ ପରିର୍ଥ ହେଉଅଛନ୍ତି ଓ
ସାହା ଅବା କଥା ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ରହୁ ଥିଲ ଭାବା
କିବାରିର ପଥରେ ସବସ୍ତିମେଙ୍କ ନାହିଁ ଗୋଟି
ଅପରା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଥନ କରିଅଛନ୍ତି ଏଥର
ମାର୍ଦିକ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ କଲବିଭବନ୍ତପେ ପତ୍ରର ଏକ-
ନିରଧାର ଭାବର ଦୃଶ୍ୟ ଉପାୟ ହୋଇ ନାହିଁ
ଅବସର ସମ୍ଭାବରେ ବବସ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ।

ପୃଷ୍ଠା ୫୮୭୯ ମନ୍ଦିର

ଶ୍ରୀକଳିତ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବନ୍ଦ ଏବଂ ସମ୍ପଦ
ଗର୍ଭାହାରାଗ ଅନୁମାନକୁ ବହୁଚର ତିରକାଳ
କମିଶ ଅନୁର୍ଧ୍ଵାନ ହୋଇଥାଏ । ଅନୁମାନେ
ବର୍ଣ୍ଣାବୟକ୍ତିକୁ ଏହାଙ୍କେ ସବୁକାର ଦର ଆସି
ଥିଲୁ କିମ୍ବା ଉତ୍ତାଗ କିମ୍ବା ସ ଏହାର ପ୍ରକଳ୍ପ
କ ବଳେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଦୋଷ ବାଜା ହେବୁ
ଏଥେବେ ଅନୁମାନକୁ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତାଗ ଅବଧାର
ହୋଇଥାଏ ।

ପଞ୍ଚ ୧୮୬ ମହିନା ଯେଉଁ ସଂକଳନ କରିଛି
କରିବାରରେ କିମ୍ବା ସରଣୀୟ ହୋଇଥାଏଛି ତାବା

ଭାବରୁକ୍ତ ସଙ୍ଗେ ଦିଲ୍ଲି ସମ୍ରକ୍ଷନ ଭାବର
ଯେ ଦୀର୍ଘ ଧାରା ବିଦେଶରେ ପୁଣ୍ୟ
ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଛବେଶ ହେଲୁ ବଳ କର୍ମରେ
ପଥାକ ଓ କହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାନ୍ତରେଥେଣ ସବୁ
ଶୈଖ ଥିଲା । ୧୯୦୧ ବେଳୀରେ ପାଠରେ ଉଚ୍ଛବେଶରେ
ବଳ ଦେଉଥିଲା । ଏକଳ ସଂହାରେ ହେଲା କେବୁ
ପଣୀମୁଖ ଦେଖାଯାଇ ଯେ କର୍ମରେ ସମ୍ମତ ପ୍ରକାପ
ବକାଳରେ ଲୁଣ ହେଲା ବଜେବଜ ବମ୍ବ
ସହରବାରରେ ଇଂକଣ୍ଠର ଅଶ୍ୱରେ ଜଳନ
ରକ୍ଷାକଲେ ଓ କର୍ମ ପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରଧାଳୀରେ
ଦିନିକ ହେଲା । କର୍ମକ ଦେଶ କୁ ଯାହା ଦିଲ୍ଲି-
କାଳ ପୂର୍ବେ ଉତ୍ତରଭେଦ ଢୁଣ୍ଡୁ ଶୋଭାର
ବଜା ମଧ୍ୟରେ ପରିଗଠିତ ହେଉଥିଲା ବେ
ବଜା ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଥମ ଶୋଭା ଓ ଦିଲ୍ଲିକୁ
ହୋଇ ଉଠିଲା । ପରିବର୍ତ୍ତନ ବାଧାରେ
ଦିଲ୍ଲିମ ହୋଇ ସମ୍ମରେ ଜାରନ୍ତି ମାତ୍ର ବଜାଦର
ଧର୍ମବର୍ତ୍ତନ ପରି ୧୯୦୧ ମିହିନାରେ ପୁଣ୍ୟ
ବୋଲି କାହା ମନ୍ଦିରେ ଦେଖିଯାଇରେ କର୍ମପୁଣ୍ୟ
ହୋଇ ନ ଥିଲା । କଥାର ଫଳରେ ଦେଖିବୁ
ଥିଲୁ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏତେ ବଜା
ପୂର୍ବରେ ପରି ଏକ ବର୍ମାନାୟ ଭସ୍ତ୍ରାବିଦିନ
ଦ୍ୱିତୀୟକୁ ମୁକୁ ଦେବା ପାଇଁ ଅବଧନୀୟ ମୁକୁ
ଦେବାକୁ ସମ୍ମରି ହୋଇ ଅପରା ବଜକୁ ରକ୍ଷା
କଲେ ଓ ତେବେ ଅଥବା ମୁକୁ ଦେବାକୁ
ଏତେ ଗାଁତୁ ସମ୍ମରି ହେଲେ । ପ୍ରାନ୍ତର ଦୋଲି
ଏତେ କିମ୍ବା ଶତା ପରି ଅନ୍ୟ କାହାଠାରେ
ସେଇଥି ଦିଲ୍ଲିକୁ ହୁଅନ୍ତା । ଯାହା ହେଜି ପ୍ରାନ୍ତରର
ବଳ ହାତ ଓ ପୁର୍ବରୀ ଯେମନ୍ତ ଏ ବର୍ଷର
ପ୍ରଥାକ ଯତା ଦେଇଲୁବ ଲେନାରଜିତରେ ଧର୍ମ-
ବଜ ଅର୍ଥକୁ ଗୋପନ ପଦବ୍ୟୁ ଥିଲା । ଦିଲ୍ଲି
ପ୍ରେସ ମାରରେ ଦିଲ୍ଲିମୁଖ ଓ ଦେବ ହାତରେ
ସେ ଧଳ ପ୍ରାଣ ହୋଇଅଛି ପ୍ରକଳ୍ପ କଷତ
ଥିଲା । ଲକ୍ଷ୍ମୀବେଦି ଅନ୍ତରାଳ ବଜରେ
ଦିଲ୍ଲି ପ୍ରଥାର ପାଇନା ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଇଂଲି-
ଗରେ ଶାନ୍ତି ମହାଶୂନ୍ୟ ଜେଣ୍ଟମୁକ୍ତି ଧାର
ବାଧା ପାଇବା ପାଇ ହେବାର ବେଳରେ
ସେଇଥି ଉତ୍ସବର ଅପକା ଥିଲା କାହା ଦିଲ୍ଲି
କାଳ କରିବ ମୁହିମ ଉତ୍ସବ ଉତ୍ସବରେ
ଯାହା ହେବ କରିବର କରିବର୍ଥ ଇଂଲିଗ୍ରେ ଭାବମଧ୍ୟେ
କବାହୁକ ହୋଇଥାଏ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିନ୍ଦୁ ସହ ୫୨୯ ମିନିଟ୍
ଉଚ୍ଚମ ହୋଇଥିଲ କୌଣସି ବିପ୍ରେସ ଉପରେ

ପୁରୁଷ ହୋଇ ନାହିଁ । ସୁବ୍ରତ ପୁରୁଷ ମହାମାର-
ମାତ୍ରା ତେବେବି କିଛି ବିଶେଷଗ୍ରହେ ଲାଭିଲା
ହୋଇ ନାହିଁ । ଆସନ୍ତମେର୍ଦ୍ଦରେ କରଇବର୍ଷର
ଧନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉଠାନରେ ବିଶେଷଜ୍ଞାରେ
ମୋଟିଏ ବିନିଯୋଗ କରିଥାଏ ଓ ଅନେବିନୋକ୍ତ
ବାନ୍ଧି ମୂଳ୍ୟର ହୋଇଥାଏ ମଧ୍ୟ ସେ ସହର କାର୍ଯ୍ୟ
ମେଧ କି ହେବାଣୀ କେବୁ ଫଳାଫଳ ଜୀବା
ପତ୍ର ନାହିଁ । ଦେଖଇ କହିବା କାବ୍ୟ ଯେ ସମ୍ମାନ
ଭିପାଦ୍ୟମାନ ଚୋଇଥାଏ ଓ ରହିବାନେ
ଦେବତାକୁ ପ୍ରଧାନ ମଧ୍ୟ ଅଟଇ ଦେବ ବେଦକୁ
ସମସ୍ତରେ ଦୁଃଖ ହୋଇଥିବାକୁ ଏଠାରେ
ଲୋକିବାର ପ୍ରଦ୍ଵେଷନ ନ ରଖେ ।

କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପ୍ରକାଶ

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଯେବେ କାଳିଜଳ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବାରିତାରେ
କଳହାର କର ଦେଇ ସ୍ଵପ୍ନେ ହୋଇଥିବାର
ଏଥେ ହୃଦୟ ଅମ୍ବେନାରେ ଲେଖିଥିବୁ ବେଳକୁ
ଉପରେ ଅଧିକ ସାହେଜ ହୋଇ ଗାହାପଣ
କୁ କର କାମଚାର କାଳିଜଳ ହୋଇପଣ୍ଡ ଓ
ଗାହାର ଉପରେ ଏ କିଷଦ୍ରରେ ଚାହାରୁ
ବାହାଘାର କରିଥିବାର ଏହିପର୍ବ ଜାପନାମର
ପଣ୍ଡ ପାଇଥାଏ । ଆଶିଥର ଗନ୍ଧ ପୁଣିରେ
ଏ ପଣ୍ଡାଙ୍ଗ ପଠିବ ନାହିଁ ।

ଲେଖନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନାହେବ ଆଜୁ ଦେଇ
ଅଛିକୁ ସେ ବାରିକମାତ୍ରା ବର୍ଣ୍ଣନାକେ
ଆପଣ ଗୀମନନ୍ଦରେ ସରଜାରୁ କରିବେ ଏବଂ
ୟାତ ବରେ ନଥା ପାର ହେବାର ଶୁଣୁ ଦେବେ-
ନାହ ।

ବଦର୍ମନେଶ୍ଵର ଫଥାନ କୁରିଅଛନ୍ତି ସେ କାହିଁ-
ହାତିଥାରୁ ପଥ ଧରାଇ ହେବେ ବାହୁଦାରମା
ରକ୍ଷଣ କରିବ ପାଇଲ ପଶୁପତିନ ବନ୍ଦେତ୍ତୁ
ଦିନହେବ ଏ ଜୟମଞ୍ଚ ଶୈୟବର ଅଟେ କୁରୁ
ବରତହୃଦୟ ପ୍ରତ୍ୟାଳିତ ହେବ ବା ଲା ବନ୍ଦେତ୍ତୁ
ବୁଲ । ଲୋକେ ଏ କଥ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେ-
ଜୀଥର ପାଇବ ମାରଳେ କାହିଁଶାରମା ମୋହି-
ବର ବରଗ୍ୟ ଦେବ ଓ ଧାରଣ ଦେଇବ
କରିବ ଅର୍ଥରେ ଅଛୁଥାରୁ କରିବାକୁ କୁହକ
ବଳୁଚିଙ୍ଗ ହେବ ଭାରତ ନେତ୍ରଧାରମରେ ଆଉଛି
ବନ୍ଦେତ୍ତୁ । ଅଛିବବ ଏ ନିଷ୍ଠମ ପ୍ରତ୍ୟାଳିତ୍ତର
ଦର ଲୋକଙ୍କ ବସ୍ତରେ ଉଛିଲ ।

ମୁଲିବ ପାରଦ ମେଳିପ କର୍ତ୍ତିଗା ଓ ପାଦ

ସ୍ଵର୍ଗ ପଦି କାରେ ଲେଣିଯା ଏଥିଲ ଜନ୍ମ ରେ
ଏହି ଟିର ବରିଅଷ୍ଟିନ୍ତି ଯେ ଶାନ୍ତି ବିଜେତା
ହୁଇଥିର ଦାର୍ଢ ଗୋଟିଏ କେବଳ ପିନ୍ଧାରେ
ଘୁରେଇ ହୋତା ବୋଠୋଇର ଏବଂ ଘାସ୍ତିରେ
ବନ୍ଧୁଥିଲ ବେଷ୍ଟିଆ ଅକ୍ଷୟାକୁ ଫାଟି ବଜାବୁଣ
ପର୍ଦିଗା ଜନ୍ମାଇଲ କିନ୍ତୁ ଦେଇ ହେଠାକୁ ଅବ୍ଦି
ଅଧିଲ ଦୃଢ଼ କଣା କାହିଁ । ବୋଠହୋଇ ପିନ୍ଧା-
ରେ କାହାର ପିକାଇ ବିଅଁ ପତଳ, ଉଦ୍‌ଧରେ
ସେ ଦୃଢ଼ ମାହି ମୋ ସେ ମୃତବନ୍ତିଙ୍କ ନମ୍ବରେ
ଜଣେ ସହାଯ ଦିଲୁ କଣା କି ଧରିଲ । ଦିନେ-
ଗାର ଏବମାତ୍ର ସନ୍ଧାନ ମାତା ଓ ଅନ୍ଧବୁଦ୍ଧିନ୍
ଏ ଘରନାରେ ଫାଲ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଅଛିବୁ ।
ଚୈବବୁନା ବୃକ୍ଷିରେ ମେତଙ୍କର ଜାକୁ ଦାସୀ
କ ହିଲେ ।

କେତେ ଜୀମିଳ ସହେଲଗାମ ଦକ୍ଷତାରୁ
ମୂଳ୍ୟରୁ କେତେ କନ ଏଠି କରିବିଛ
କରିବିବୁ ପଠାଇଥିଲ ବରକର୍ଯ୍ୟର ନବୀର
ଶକେଣି ସେ ମନସ୍ତୁ ଜାହା କରିବିବୁ ପ୍ରେରଣ
ହୋଇଥିବାର ହରିଦିନରୁ କହ ଜାହାଠାର
ଜମ କେଇ ଅଚୂପାକୁ ଢଳ । ଏ କଷତିର
ମହାର କଷମେଳକୁରଙ୍ଗ ବିବଟିବେ ହେଲଗ
ବେ ରକେଣି ପ୍ରତି ଏବେରେ କାମିନାମ ଓ
ଟ ୫୦ ଟା ଅର୍ପିବା ବିଧାତୁ କଲେ ।

ଏକୁହେଠିଲ ଘରେଟ୍ଟିଗୁ ଅବଶଳ ହେଲୁମେ
ମେହନ୍ତିର ଅଧାଳଜ କତେରର ହେତେକ
ଖାତିର ନଥ ମେଘ ଯାଇଅଛି ଓ ସେ କେବଳ
ଧ୍ୱଣିତାପାତ୍ର ! ଅଧାଳଜକୁ ବିଶ୍ଵାସୀ ନ
ଦୋହି ବଦଳାବାଲ୍ପୁ ବୋଲିଲେ ବୋଲାଯାଇ
ପାରେ ।

ଭକ୍ତ ପଦିଆ ବୋଲନ୍ତୁ ମେଦନ୍ତରୁଷ କଣେ
ମାଳୀ ବଢ଼ିଲ ଉଥିଲାରେ ହେଠାର ଦିଘୋଟି
ଯେତୁମୁହଁ ଛବ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଜଡ଼ାଳ
ଦେଖିଲ । ଦିଘୋଟାବାବୁ କହିଲ କର ଜାବିଲେ
ଯେ ମାଳୀ ଅପଣା ପୁରୁ ଅଶ୍ଵଚିତ୍ୟରେ
ଜାଙ୍ଗ ଉଦ୍‌ବାଳବୁ ସେ ବାନଗିରାବୁ ଅରିଥିଲ
ଅତିବକ ଜାରୁ ପୁଲିବରେ ଅପଣ କଲେ । ଏଥୁ
ନିଜିତ ଆଜି ତ ପରମାର ଦିପକେ ।

କରି ଅଭିନ୍ୟ ଦେବ ଓ ପାରତ ଦେଶର
ଜହାନ ଅର୍ଥଦୟ ଅଭ୍ୟାସ କରିଥାଏ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ
ମଳୁଚିତ୍ତ ଦେବ ପାରତ ନେବା ଧାରମରେ ଯାଉଛି
କଥାଯେବ । ଅଭିନ୍ୟ ଏ ନାୟକ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷର
ଦର ସେବକ ହସ୍ତରେ ଉତ୍ତମ ।

ବମେଇର କଣ୍ଠର ସଂମୁଦ୍ରରେ ଲେଗା-
ଅଛି ଯେ ପୁଷ୍ଟ ନଗରରେ ଜଳାମାର ଲାଗୁରଙ୍ଗ
ଶୁଦ୍ଧବାର ବିହରେ ଏହିବାର ପାଇଁ ହୋଇଥିଲ
ଯେ ଉତ୍ତରପୃଷ୍ଠରେ ବନ୍ଦର ଠାରେ ପୁରଜଣ
ଦେଖାଯିଲେବ ଫୋଇଥିଲେ ସକାଳେ ଦେଖି-
ଏ ବିଚର ସମ୍ପାଦିତରେ | ପରିବା ପାଇ

ଏବେଳେ କି ମୁଖ୍ୟର ଯାଇଥିଲେ ନୋହିଲେ
ବୁଝିଲେ ତହିଁ ଗାଇ ନାହିଁ ଜାହାଁ କି ?
ଶୁଭରବର୍ଷର ଅସ କଣ୍ଠୀ ବୁଝିଲେ ବିଷୟରେ
ଲକ୍ଷ୍ମିକ ନଗରରେ ଯେଉଁ ମେମୀ ବଦିଆଛି
ତାହାଙ୍କ ସାଧାରଣେ ଥାଏ ଦେବାକାରଣ ଭାବରେ
ବର୍ଷର ହେଠାତେ ବୃଦ୍ଧିମାନଙ୍କୁ ପଠାଇପାର
ହୀରକରୁ ତାହାଙ୍କ ସାଧେସୁ ବ୍ୟୟ ଶିଳ୍ପି
ରେଖା ହୃଦୟକୁ ସଂକ୍ଷର କରିଲାନ୍ତି କମେର
ଅବେଳିଏବଜ ଜାମକ ମଞ୍ଚ ଯତ୍ନ କରିଥିଲାନ୍ତି ।
ବାର୍ଷିକ୍ତି ମନ୍ଦିର ମୁହାର ଦୃଶ୍ୟର ବିଷୟ ସେ
ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ହୃଦୟର ବୈଦିକମାନେ ଏବୁ ବର୍ଷର
ମର୍ମ ଛହା କରିବାକୁ ପରିଦ୍ୟ ହେବ ନାହାନ୍ତି ।

ତେଜିଥୁବନ ଅକଳି ହେଲୁ ଯେ ମହା-
ମାନ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣର ତେବେଳେ ମାହେଲ
କଳିବନାଏ ତା ୧୦ ଟଙ୍କରେ କଳିବନାକୁ ଫେର
ଅବେ ବନାନାର ଗୁରୁତ୍ବ ସବେ ଲେଖିଦେ ।
ଖେତାର ଏହିମାନ ତା ୧୨ ଟଙ୍କରେ ବଜାରକୁ
ଯାଇ ତା ୧୦ ଟଙ୍କର୍ଷଣ୍ଯକୁ ସେଠାରେ ଉପରେ
ଭାବୁଡ଼ାର ମୋଲିମିଳ ଓ ଅନ୍ଧମାନ ଶାୟ
କୁନ୍ତଳର ହେଉଥର ନାମକ ବନରଠାର କଟ୍ଟ-
କଲୁ ଯାଏବାକରିବେ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଲେଞ୍ଚୁନେବା
ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବଙ୍କ ସମବନ୍ଧିତାରରେ ତେଜି-
ଶାରେ ତେବେଶ ବାହକର ଫେବୁରୀମାସ
ତା ୧୨ ଟଙ୍କର୍ଷଣ୍ଯକୁ ପୁନଃବାର ବନିବନାରେ
ପରିଦ୍ରବ୍ୟକୁ

ବାଦୁଲିଲୋହଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଖୁକାଂଗ ମେଳର
ଦେଖିଯାଏ । ବମେଳ ଘେବେହ ଦୋଳନ୍ତ
ଯେ ସୁନ୍ଦର ଅନେକ ଲୋହଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଜପ୍ତ
ଲେଖାଚେତନାର ସୁନ୍ଦର ବମ୍ବିଗୁ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ
ଗେବଥରବା ପୁଲକେବୁ କଠିନଅଞ୍ଚଳ ଦେଲେ
ଦେଖାନେ ତହଦିନ ଅନୁଷଫାନ କର ତହତର
ବାଦୁଲି ଦେଇ ମାର ସହିଜ ବିରାପ୍ତାର କଲେ
ବମ୍ବାନେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାଳିକୁ ପ୍ରେରିତ
ଦୋଳ ଅର୍ପିବା ।

ନାଗପୁରେ ପ୍ରଥାନ କନ୍ଦିଶୁର ସମସ୍ତାହରେ
ଏକମରରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ କେବଳ କାଷ-
ଦିଖାଇ ଦିଲ୍ଲିଆର ବାଟେ କଲିବଜାବୁ ଗମନ-
କଲେ । ବେଳାକେ ମହାମାନ୍ୟ ଗର୍ଭରେ ତେ-
କରିଲଙ୍ଘ ସହିତ ପାଞ୍ଚାଳ କର କରୁଳିଥିବନେ
ତିଳିମାସ ରା ୧୦ ରାତରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ
ତେ ମହୁଲିଦଶାବୁ ହାନିମାନ କୁମରବର ଘେବୁ-
ବଶମାସ ରା ୧୧ ରାତରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାଗପୁରରେ
ଅନ୍ତେସ ହିତେ ।

ବିଜୁଳେ ଶ୍ରୀପତି ମ, ଏଣ୍, ପାତ୍ରପତି
ପାଦେବ ସରଗନ୍ଧୀୟ ଧନ୍ୟବାଦୀୟ ଅୟ-
ବିଷୟକୁ ହିତି ପ୍ରୟେ ଚରିତାର
ବିମୁଖ ଏବଂଦିକ କର ଲେଖାଇଛନ୍ତି । ଯହାଙ୍କ
ପାଦାଯାଦିମିତି ଏଠାଗ ଉପରେ ଲୋକ ପ୍ରେରଣ
କେବୁ ତାରଣ ପେନ୍ଦେଖି ଅବ ଫ୍ରେସ ଆଜ୍ଞା
ଦେବାର ଉତ୍ସବ ପବନ୍ଧିନେତ୍ର ଧାର ମାନାଚରଣ
ଦେଖୁ ବିଲଜନ୍ମ ବେଳା ପାର ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ,
ତେ ଯେ ମୁଖ ଏଥରେ ଧୃତ ଥିବାକୁ । ଏ
ବାକୁ ଥର ପୁରୁଷଙ୍କ ଲୋକ ବହୁବାଳର ପରମ-
ମେଲ୍ଲ ହୃଦାବ ମହିମାରେ ବାର୍ଧୀ କୁର୍ବାନ୍ତ
କୁଳ ବିଷଦୁଇ ଅବଗତ ଅଛିବି ।

ହୁ ସମ୍ବାଦ ସ୍ଥାନରେ ଏଥିର ଦିଶାକୁ ଦି-
ଶାରିଲେଠା । ଛଣ୍ଡପାନ ତେଜିଷ୍ଵର ନେଟେନ୍ତି
ଯେ ଦାକ୍ତର ନିଚାଳ ମଦ୍ଦବଳର ପୁରୁଷ
ଘୋଟିବ କାହିଁ କୋଇଥିଲ ଧୋରାକୁ ମିଶ୍ରିତ
କରିବା, କେ, କାର୍ଯ୍ୟା, ମିଶ୍ରିତ ଅର, ଦୀ,
ଧୟ, ମିଶ୍ରିତ ହେମାର୍ତ୍ତିନା ଗୁପ୍ତ ଓ ମିଶ୍ରିତ
ଗୋରାକୁଳ ଭାବ ଉତ୍ସବ ସମ୍ବାଦ ସ୍ଥାନରେ
ଯାଇଥିଲେ ।

ଏମନ୍ତ ଶୁଣାନ୍ତିରେ ସଥିରଦେଶର କାଳ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାଗର୍ଣ୍ଣରେ ବଲକାରୀରେ ପଢ଼ିଥିଥିବେ
ଓ ହେଠାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗର୍ଭର ମେନ୍ଦରଙ୍ଗର
ସହିତ ବିହାରୀ ଏବେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗର୍ଭର
ଛେନ୍ଦର ପାଦରେ ବିଜ୍ଞାରେ ବିଜ୍ଞଦିନ ରାତ୍ରି
ବଲକାରୀ ପ୍ରେସରି ଚଲିଯାଏ ତାଙ୍ଗରଙ୍ଗ-
ରେ କ୍ରୂଷ୍ଣବେଳୀ ଯାଏ ବରିବେ ଓ ଫେରୁଧ୍ୟା
ଦୁଇଅଧିକାରୀର କଲାକାରୀ ପ୍ରେସରିରେ

କିମ୍ବେଳ ନେବା ହରକାଳ ଦେଲା ଥରମୁ
ହେଉଥି ନିଜକାମେ ମନ୍ତ୍ରଯନ୍ତର ଅବସ୍ଥା
କରିଛି ପ୍ରକାର ଯେ ଉଚ୍ଚକ ସେବାମାନେ
ଏହି ଆଖ ଘରମଣି ଦୂର ସେଠାର ମଧ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରେ
କି କିମ୍ବୁ ପୋଡ଼ି ଏବଜାଯାଇଛନ୍ତି । ଧରି ଶା-
ମାନ୍ଦ ପୁରି ହେଉଥିଲା ଯେ ଜାତିରେ ଦୂରପ୍ରକାଶ
କର ଲେବ ଦୂର ଗଲେବି ମାଧ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରକିରି ।
ପ୍ରକୃତମୁକ୍ତେ ସୁର ଦେବାର ଦୂରା କାହିଁ
ଦେବାର ଅବସ୍ଥା ବେଳିପ ସୁର ଦେବର କାହିଁ ।
ଆଜ ପୋଡ଼ି ଦେବାରେ ବେଳେ ଉତ୍ସବର
ଅଛି ଅମେଲାଗେ ଦୁଇମାତ୍ର କାହିଁ ।

ଅମେରିକାରେ ଏ ବର୍ଷା କଥା ଧୟାଲ ହିନ୍ଦମ୍‌
ହୋଇଥିଲା । ଅନମାଳ ସ୍ଥାପନ ପକ୍ଷ ଲକ୍ଷ
ବସା କିମ୍ବା ଉତ୍ତର ଭାଗରେ ହେବ ।

ବଦାଳର ସ୍ମୟଥପଦରେ ଲେଖାଥିବୁ ଯେ
କହାଲୁର କାହୁରେ କଣେ ହନ୍ତୁ ଶୁଭ ବନ୍ଧୁ
ବର ଏକ ଯୋଷାଯସ ଦେଇଥିବୁ ଯେ ବନ୍ଧୁ
ସ୍ଥାମାନେ ଆହା ମନୀରର ଅପି ଶର୍ଵାରର ଧ୍ୟାନ
ପଢ଼ିବ ପୂଜା ବନେ ମନୀର ହଜ ମଧ୍ୟବେ
କ୍ଷେତ୍ରା ମୃଗମୁଟ୍ଟିମାନଙ୍କ ପୁନଃଗାଁତ ହେବେ ।
ଏଥିଲୁ ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରେସ୍ ଥିବୋଲାନ୍ତି ବ ଏମନ୍ତି
କଥିବା ସ୍ଥାମାନେ ବନ୍ଧୁଶାରର ମହାମୟୁକ୍ତ
କରିବରେ ପ୍ରାର୍ଥା ହେଲେ ଉତ୍ତାମୁକ୍ତ ନୂତନ
ଶାମୀ ଘାଇପାଇବେ ।

ଶେଷ ସମ୍ପଦ ।

ମାନ୍ୟଦର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଜାପିବା ପଞ୍ଚାବର
ମହାରାଜୁ ବନ୍ଦାପେଣ ।

ମହାରାଜୁ ବିଗନ୍ଧ ଏ ପା ଉତ୍ତମେର ଶକ୍ତିବାର
କୃତ୍ସମ୍ପର୍କରାଣଙ୍କ ବିଜୋକୁଳଦିଷ୍ଟିତପୁରୁଷ ବା-
ଲକ୍ଷ୍ମୀକାଳର ପାରାପୋଛିବ ବାର୍ଯ୍ୟ ସମାଜନ
ହେଲା । ବାଲକ୍ଷ୍ମୀକାଳକୁ ଅଶ୍ଵାଥ ଚନ୍ଦ୍ରକମଳେ
ଯେଉଁ ସବୁ ବିଜୁବିଜୁମାନକୁ ଅନ୍ଧାର କାହା
ହୋଇଥିଲ ଭାବୁଗର ଅନୁଭାବ ଉପରୁତ୍ତ
ଥିଲେ । ପାରାପୋଛିକ ପ୍ରଦାନକରୁର ବେହି
ଗଦ୍ୟବାଜି ବ୍ୟକ୍ତ କଲେବ ଅନ୍ୟତି ବକରଣ୍ଡ
ଅଞ୍ଚଳ ହେଲା କର୍ତ୍ତୃମେଣ୍ଟ ସାହିତ୍ୟ ପାପ୍ର-
ମୋହବାଦ ଅମ୍ବୋଦେର ଭବୋଦ୍ଧାର ହେବ
ଅଛୁ ଏବ ଅମ୍ବୋଦେର ଦୁଃଖ ଶିକ୍ଷବିଦ୍ୟା
ମୂଳମୂଲ୍ୟରେ ଦ୍ୱାରା କହାନ ହେଲେ ନେଇ
ଅନ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକ ଉପରୁ ବରଦିନୁ
ବାହାର ହେବ ଜାହିଁ । ଅମ୍ବୋଦେର ବନ୍ଦା-
ନ୍ଧବର ଦୟାଶାଳ ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଟ ବି ହେତୁ
ଅମ୍ବୋଦେର ପରିବେ ଦୂରାଦୂରି କର ନାହାନ୍ତି
ଆମର ଶୁଭ୍ରତ ବାରବା ବି ଜାହା ଶାରୀରାଜ
ଅମ୍ବୋଦେର ମନ ବନ୍ଧୁ ଅଛୁ ।

ଅମ୍ବେ ଉପରେଇ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରତାବ ହେବା
କର ଦୁଇ ଲାତୀର ହେଲୁ ହାରିଗ ଅମ୍ବେ
ବିଦ୍ୟାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟକଷେତ୍ର ଦେଇ ଚାକର ବହୁ
ଅନ୍ଧାରୁ ଦ ଅନ୍ଧାରୁ ଗବଣ୍ଡିମେଳୁ ସଂହାର
ପ୍ରାଣ ଦେବ । ଜାହା ଉପକାର ହେବ ଏହୁ
ଯେ ଯେଉଁକାଳର ତେୟିନୀ ଉନ୍ନତିକୁବେ
ମହାଶୟ ବିଦ୍ୟାଲୟ ପକ୍ଷରେ ଅନ୍ଧାରର
ଦର ଉନ୍ନତିକୁବେ ମହୋଦୟକୁ ଅନ୍ଧାରର
କରାନ୍ତିକୁ ଏହ ଉନ୍ନତିକୁବେ ମହୋଦୟ
ଯେଉଁକାଳାବୟ ଜାଇରେହୁର ଘାବିଦର
ନାହିଁଯାଇ ନେବିଦ୍ଵାରୁ ଜାହା କାହିଁକେ

ପରିବର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଅନେକ ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ
ବିଦ୍ୟାରସ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର ର ହୋଇ ସବଳ କାହିଁ
ଦକ୍ଷିଣାମ୍ଭ ବିଜ୍ଞାନବିଦ୍ୟାମାନେ ନ ବସି
ଦେଖୁଣ୍ଡ କରିଷ୍ଠକାଳମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର କି
ମାର୍ଗ ଅବଶେଷ କରିଛୁ ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇ
ଗାରିଲେ ମାତ୍ର ସହ ଏକବରସ ବାକେ ଏହି
ନିର୍ମିତାଦ ଗାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମ୍ମାନିତ କରିବା
ଅନୁମେୟ କରିଛୁ, ଏହା ଯମେ ପ୍ରକାଶ ହେଉ
ଅସେଥରୁ । ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚବିଦେଶୀ ହିତେଶ ଗା-
ରିମର୍ମରମାନଙ୍କୁ ଅନୁମେୟ କରିବାକୁ ହେଲେ
ମାନ୍ଦେମାନେ ଅନୁମେୟ କରିଲୁ ଯେ ଏକବିନ୍ଦୁ
ଏହେମାୟ ଲେବିମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବା ଅବଶ୍ୱର
ଉଦ୍ଦିତ ବିଷୟରେ ବିଜ୍ଞାନାତ୍ମ ଦୃଷ୍ଟି ପତ୍ର ନାହିଁ
ତହିଁରେ ଅଗେ ଗୃହ ନିର୍ମିତାଦ ଗାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମାନନ୍ଦ
କର ଏବଂ ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଣାତ୍ମକ ବାହ୍ୟ ଏବଂ
ବର୍ଣ୍ଣବାକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭାଗରେ ବାହ୍ୟ ଅନୁମେୟ
ହିତ ହେଲେ ମାତ୍ର ବିଭିନ୍ନମେଣ୍ଡୁ ଅବ୍ୟାୟ ସାହାଯ୍ୟ
ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁରେ କହିମାତ୍ର ଉତ୍ତର ପ୍ରମାନ
କମ୍ କାହାକୁ । ଅଜାହି ଏହିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାର୍ଯ୍ୟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମେତନା କର ସମ୍ଭାବ ବନ୍ଦିରେବର ପାତ୍ର
ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଅପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ବହିଲ
ବି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବହାପି ରତ୍ନୋଦ୍ୱାରା ନ କୁଣ୍ଡ
କରିବିଲେଣ୍ଟୁ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ
କାଳ ଦେବନାମ ବିହିତ ସ୍ଵର୍ଗ ବିଜ୍ଞାନରେ ଯତ୍ନାକ
ଦେଖିବୁ ।

ହୁଅବକ ମହାରାସ୍ ! ଆସନ ଏ ଦେଖି
ସମ୍ମା ବାର୍ଷି ଅବରତ ପର୍ଯ୍ୟଳେବନା ଦର-
ଘରକୁ ଦେଖା ହୃଦୟମୟୀ, ହା କଥା ପରିବାର
ଦରଶକ୍ତିର ଡେବେ କେତେ କେତେ ବାନଗାଲା
ଚନ୍ଦିଲ କରି ଅବେଳାଦନ ବିନାଅନ୍ଧାର
ଯେବେ କି ନିଜି ଦେଶର ଉତ୍ତର ପକ୍ଷରେ
ଉଗୋଟି ହ ହେଉଥିବାରି ?

ଶାନ୍ତି, ଶା ପ୍ରଭାକର ଗର୍ମୀ ।
କୃଷ୍ଣପୁର ବିଦ୍ୟାଲୟର ଉତ୍ସାହକ ।

१०८६

ବାକୁ ଗମତନ୍ତ୍ର ଉପଦେଶ ଚନ୍ଦ୍ରପଥା ବନ୍ଦା

ଏହି ଅଛଳାଦ୍ୟପିଲା ସହର କିନ୍ତୁ ଦଶୀ-
ବଜାରୁ କିନ୍ତୁକଣ୍ଠେଶ୍ଵରାଚନ୍ଦ୍ର ଯଶାଲମୁଣ୍ଡେ
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରେସ୍‌ରୁଗ୍ର ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

੬੭੯

ତାଙ୍କ ରଜ କାନ୍ଦ ଏଣ୍ଟ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମହିଳା ମୁଖ୍ୟମାଁ ନାହିଁ । ନାହିଁ ହାତ ଏଣ୍ଟ ଏଣ୍ଟ ପାଇଁ ମହିଳାରେ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୁଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ୟ ଦେଇଲେ କର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ୍ୟ ପାଇଁ ଜାହମାରିଲ୍ୟ ୫୯

ବିଜ୍ଞାପନ

ମୁଢନ ପଣ୍ଡିକା ।

ଅଗାମୀ ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ ଟେଲିକମ୍‌
ନିରିହାର ଉଚ୍ଚଲ ନୃଜନ୍ମଣି ବା ପ୍ରଦୂତ ହୋଇ
କିମ୍ବା ଟିକ୍ଟିକମ୍‌ପାଇଛନ୍ତି ଯନ୍ତ୍ରାଳ୍ୟରେ ବିଦୟୁ
ତେବେବାରୁ ମୂଳ ଶ୍ରୀପ୍ରତି ଟ ୩୫୮ ଟି ଡାକରେ
ସଠାଇବା କାରଣ ମାଧୁଲ ଟେଲିକମ୍‌ପେବଳ ଜଗନ୍ନାଥ
ମୂଳରେ ବିଦୟୁ ଟି ଯେଉଁ ମାନେ ଏବେବେରେ
ବିଦୟୁତ୍ କିମ୍ବା ଅଧିକ ହେବେ ତେମାନଙ୍କ
ଜଗତକ ଟ ୧୦୮ କା ଲେଖାର୍ କମିଶନ ଦିଅ-
ଯିବା ଯାହାଙ୍କର ଶର୍ମି ବା ପ୍ରଦେଶୀକରନ ଦେମାନ୍ଦକ
ଗୀତ୍ ଅନୁ କିରଣରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିନ୍ତୁ ଜୋହି-
ଲେ ଜଗବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାଣିରେ ବନ୍ଧ ହୋଇଥାରେ
କାହା କେବଳ ପ୍ରେସ୍ୟୁକ୍ତନାନ୍ତିମାରେ ଅଳ୍ପଶବ୍ଦ
ପ୍ରୟା ହୋଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀୟ ପାତ୍ର
ସେହେଁଣ୍ଟୁ ।

ମହାମାନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀରଜେନରଲିବାହେବଳ୍କ
ଦିରବାର ।

ଏ ନହୋବିଧୂଳକର ଏହି ପ୍ରଥମଥର ଜିତକ-
ନାଲରକୁ ଆଗମଳ ହେଉଥିଛି ଏଠାକୁ ଧ୍ୟାନ
ଅବଶ୍ୟକ ସମନ୍ୟ ସମ୍ମନିତ୍ୟକ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ମା-
ନେ ଜାହାଙ୍କ ପଶୁର ଯୋଗଳ ସେମାନଙ୍କୁ
ଦେଖିଲାଗିନିଜ ବେଟିବ ବୁଝନ୍ତ ଦରବାର
ହେବ। କାହିଁ କରିବାରର ପ୍ରାନ୍ତ ଦେଖାପଥରା-

ରେ ହେବାର ସ୍ଥିରମୋତ୍ତ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ
ବନ୍ଧୁ ଗୁହ କର୍ମଶା ହେଉଥିଲା ଓ ସବୁରେ
ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହେବା ବାରଣ ଉପର ଓ ଜଳ
ଗଢ଼ାଇବାମାନେ ପ୍ରଥାନୀ କର୍ମଦାର ଓ
ଅନ୍ୟ ଫୁଲଦୂର୍ବଳ ଏକ ରହିବାରୁ ଉଚ୍ଛବମ-
କାରକଙ୍କ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହେବାଲାଗି ଘୟସକୁ
କରିବାରମାହେବ ଅମ୍ବରଶ୍ଵର ପଠାଇଥିଲୁଛନ୍ତି ।
ଉପର ଗଢ଼ାଇ ବାକାମାନଙ୍କୁ ଦୂରଶତଙ୍କା
ଲେଖାଏ ଏକ ଜଳ ଗଢ଼ାଇ ଗଜାମାନଙ୍କ
ଏବୁତ ଠକାଲେଖାଏ ରେଣ୍ଟୀ ଦେବାକୁ ହେବ
ଓ ସେମାନେ ଜହାଂ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଜେଲତ
ପାଇବେ । କର୍ମଦାରମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ରେଣ୍ଟୀ
ଜେଲତ କିଛି ନାହିଁ । ବେଳେ ସବୁରେ
ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଦେବେ ।

ଇଂଲଣ୍ଡରେ କୃତାନ୍ତର ଅବସ୍ଥା
ଯେହି ହେଉ ଭବତବର୍ଷରେ ଗ୍ରା ଗ୍ରା ମହାଗ୍ରାନ୍ତର
ଶାଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର ଆଖି ବାଦ୍ୟାହଙ୍କ ବିଧିମରେ
ଚଳଇ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ଏଠାରେ ନାହାନ୍ତିବୋଲି
ଉଚ୍ଚ ବାର୍ଷିକାନ ଗ୍ରାସୁଳ୍କ କବଣ୍ଠିରଜେନ୍ଦ୍ରିଯାଳୁ-
କ୍ଷୟାୟ୍ମ ନିର୍ବାହିତ ହୁଅର । ଅଜିବବ ଦିବବାର
ବର୍ଷାବା ଏହାଙ୍କ ପ୍ରଥାନ କର୍ମ ଅଟଇ ଓ ଏଥର
ଜାପୁର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯେ ଅଧିକ ପ୍ରଥାନକଣ୍ଠିମାନେ
ମୂଳାନ୍ତରିତ ରେତ କରି ଅପଣା ଅଧିକାଜୀ
ହୁବାର କରିବେ ଓ କୃତକ୍ରିୟା ହେଲାଇବେ
ଏହି ବଜା ଅପଣାର ମହିନ୍ଦୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପୂର୍ବକ
ଯାହାର ଯେତ୍ରକାର ମର୍ମିନାହା ଲାହାର ସେତ୍ର-

କାର ସମ୍ମାନ ଦେଇ କୃତ୍ତାର୍ଥ କରିବେ । ଗୁରୀ
ପ୍ରଜାମଧରେ ଏହିଷେଷ ସଭାବ ବର୍ତ୍ତତ ହେବା
ସଜାଳୁ କେଣିଦେଇ ପ୍ରଥାନବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତାହା-
କର ଯେମନ୍ତ ସମ୍ମାନ କରିଲୁ ତେମନ୍ତ ଗୁରୀ
ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଖେଥା ବା ଗେଲଇ ଦେଇ ତାହାଙ୍କ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବିଚାରି । ଏହି ବିବେଚନାରେ
ଦରବାର ସମୟରେ ସମସ୍ତ ସମ୍ମାନବ୍ୟକ୍ତିକର
ଉପର୍ତ୍ତତ ହେବାର ଉତ୍ତର ଓ ଯେଉଁ ବନ୍ଦତ୍ତକୁ
ଆମଦାନ ହେଲଇ ସେ ଉପର୍ତ୍ତତ ନ ହୁଅଇ
ସେବକୁ ରଜାକୁ ସମ୍ମାନ କଲା ନାହିଁ କୋଣି
ଅର୍ଥ ହୁଅଇ । ସଙ୍କଟାଟିମଧ୍ୟ ଆମୁ ଦରମା-
ଦରେ ବ୍ୟକ୍ତପୂଜାନାରେ ଏହି ଗବର୍ଣ୍ଣରଜେନରଲ
ସାହେବ ଦରବାର କରିଥିଲେ ତହିଁରେ ଯୋ-
ଧ୍ୟରର ମହାଶ୍ଵର ଉତ୍ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମହାଶ୍ଵରଙ୍କ
ଠାର ଅଧିକ ସମ୍ମାନ ପାଇବା ଅଭିମାନ କରିବା
ଓ ତାହା ସିଦ୍ଧ ନ ହେବାର ଦରବାରରେ ଉପର୍ତ୍ତ
ହେଲେ ନାହିଁ ଏଥରେ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନ୍ଦ୍ରର-
ଥାହେବ ନିରାନ୍ତ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ମହାଶ୍ଵରଙ୍କ
ଉତ୍ସମାତ୍ର ଉତ୍ସମାତ୍ର ଅଧିକାର ହେଉ ଆପଣା
ଅଧିକାର ମଧ୍ୟକୁ ସିଦ୍ଧାକୁ ଅଛି ହେଲେ ଏ
ଜାହାଙ୍କ ବିଧାୟ ସମୟରେ ଯେତେ ତୋଳ
ଯାଇମା ଦେବାର ଅଞ୍ଜଳି ଥିଲା ତାହା ଏକାବେ-
ଲରେ ବହୁତ ହେଲା ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନ୍ଦ୍ରର
ମହାକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବରେ ସିଦ୍ଧ ସମୟରେ ଯେଉଁ
ଯାଇମା ଶ୍ରଦ୍ଧାକରଣରେ ତାହା କ୍ରିତ୍ୟାନପାତ୍ର
ପର୍ବତୀକାରେ ।

ଉପରଲଭିତ୍ତି ବିଦ୍ୟାରେ ଅଧିକ ଗ୍ରାମ—
ନେ ବିବେଚନା କରିବେ ଯେ ଦରବାରକୁ
ଅସହା କେବଳ ସ୍ଵାତଂସୀଗ କରିବାର ବ୍ୟା
ନୁହର ଏହା ନିଜାତ୍ମ୍ବ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ଅଛି ଓ
କୌଣସି ଅପରିରେ ଏଥର ଅନୁର ରହିବା
ଦୟିତାର କାର୍ଯ୍ୟବୋଲି ଗଣ୍ୟ ହୋଇଥାରେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଆଶକ୍ତ ବରାତ୍ରିକୁ ଯେ ଏଠା ଗତ-
କାଳ ରାଜାମାନେ ଅପଣା ମର୍ଯ୍ୟାଦାର କେ-
ତେବେ ବ୍ୟା ଅତମର ରଜନ୍ତ୍ର ଦେବକୁ ଧର
ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଚଳିବ ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମା-
ନରେ ଉଚ୍ଚବ୍ଲ୍ଳକ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଡୁର ଯେ ଯେମନ୍ତ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଧାରଖବ ରାହାର୍ତ୍ତ ପ୍ରହଳ ହେବା
ଅପଣା ଗଢ଼ରେ ବରି ଅପଣାକୁ କେବ ରାଜା
ଦତ ଜୀଜକର ଅନ୍ୟ ଗଜା ପ୍ରାୟ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ପାଇବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଯେମନ୍ତ କେବ ବ୍ଲ୍ଳକ
ଦରବାରକୁ ଅବିବାର ପରମ୍ପରା ନ ହୁଅନ୍ତି ଏହି
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ଆଶ ଅଛଇ । ପ୍ରାଚୀନ ବିଦ୍ୟା-
କୁନ୍ତୁମାରେ ଯେଉଁ କାତାର ଯେଉଁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ହେଉ ଉଚ୍ଚବ୍ଲ୍ଳକ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଡୁକ ଦରବାରରେ
ଧାରାକୁ ବ୍ଲ୍ଳକ ଧାରାକୁ ଯେବେ ଏହାକୁ
ଅଧିକ ସମ୍ମାନ ଧାରାକୁ ଯେବେ ଏହାକୁ
ଅଧିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦିଆଯାଏ ରେବେ ଅନ୍ୟ
ରାଜାମାନେ ଶୋଇଛ ନ ହୋଇ ଦରମ୍ଭେହିତର
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ଯେଉଁପେ ରବିଷ୍ଟଗତରେ
ସମ୍ମାନ ପାଇବେ ତହିଁର ଗେମ୍ବୋ କରନ୍ତୁ ଓ
ସ୍ଵର୍ଗତ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା ବିଶ୍ୱର
ହେବ ତହିଁର କୁଞ୍ଚ ହୋଇ ମହାମାନଙ୍କ କରନ୍ତୁ
କେନରିଲଭାବର ସାକ୍ଷାତକାଳର କରନ୍ତୁ ।

୨ ଶାଶ୍ଵତ ଗବହୁର ପେ

ସନ୍ଦ ପାତ୍ର ମିଶାରେ ଡେଣାର ଭାଗୀ
ଯେମନ୍ତ ଉଦୟ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ଏମନ୍ତ
ଇଂରକ୍ଷକ ପାସନାଥୀଙ୍କରେ ଏ ହେବ ଅଛିଲା
କିନ୍ତୁ ଦେଖାଯାଇ କାହାର ଗ୍ରାୟକୁ ଗବର୍ନ୍ମର
କେନେବଳେ ଗ୍ରା ପ୍ରାମଣ୍ଣ ମହାନ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରକଳ୍ପ
ଅନ୍ତରୁ । ଓହିଶାପ୍ରାୟ ସାମାଜିକ୍ୟାନକୁ ତାହା-
କରି ଅଗମନ ହେବ ବଢ଼ି ଭାଗାର ବିଷୟ
ଅଟେଇ । ବିଜ୍ଞାନରେ ଡେଣା ଅଧେକ୍ଷା ବଢ଼ିବି
ତତ୍ତ୍ଵରେ ଓ ଜୀବିତରେ ସ୍ଥାନମାନ ଅଛି ସେ
ସବୁକୁ ଏ ମହୋଦୟକର ଗମନ ହୁଅଇ ନାହିଁ
କେବଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ପ୍ରଥାନୀ ସ୍ଥାନରେ ବନ୍ଦାର
ଏହାକର ବିର୍ଦ୍ଦଳାଗ ହୁଅଇ ନୋସ୍ତରେ

କନିବଜା ଓ ହିମଲୟପରାଗରେ ବାସଦର ସମୟ
ଗତ ହୁଅଇ । ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ଦର୍ଶନ ପରିମା ଦଳ-
ିର ଏଥାପରା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ୍ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମନ
ଅକର୍ଷଣ ହୋଇଥାଛି ଓ ସେହି ଦର୍ଶନ କବା-
ରଣର ପଥାନ ଉପାୟ କଳପଣାଲୀ ନିର୍ମିତ
ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେଜରଲଙ୍କ ଆଗମନର
ଦେବୁ ହୋଇଥାଛି କାରଣ ସେହି ସବୁ ବାର୍ଯ୍ୟ
ସନ୍ଦରନ କରିବା ସକାମେ ସେ ଥିଲୁ ଅବୁନ୍ତି ।
ଯାହା ହେଉ ଏଥର କର୍ତ୍ତ୍ଵ ହୋଇଥାଛି ଯେ
ଉକ୍ତ ମହୋଦୟ ଏଠାକୁ ବିଜେକରିବେ ଓ
ଆଗୀମା ନାସ ତା ୧୫ ରଖିରେ କଟକଳାଗ-
ରରେ ପ୍ରଦେଶ ହେବାର ହିର ହୋଇଥାଛି ।

ଅମ୍ବେନେ ପୁରୋ ଲେଖିଥାଏଁ ସେ ଗ୍ରା-
ସୁକୁ ଗର୍ଭର ଜେଳରଲ ସାହେବ ଗ୍ରା-ଗ୍ରାମପ୍ଲାଟିଫର୍ମର
ମହାଶାଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ଅଚ୍ଛନ୍ତି ଅଛିବି ଅର-
ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ଜାହାଙ୍କର
ଯଥୋତ୍ତର ସମ୍ମାନ ପୂର୍ବକ ବଜରାରୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରିବେ । ଦିନପେ ଜାହାଙ୍କର ସମ୍ମାନ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବାକୁଷମ୍ପେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତଳୋହାନୀ ସରବା
ସର୍ବାବ ମତେ ଏ ନଗରର ସମସ୍ତ ଘେଣାର ସମ୍ମାନ
ବିଶ୍ୱାସ ମାନେ ଭେଦାବର ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ନିମିତ୍ତ
ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରିଅଛନ୍ତି ଯେତେ ଝଙ୍କା ଛିଠିବ
ଭହିଂଦି ମହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ମାତ୍ର ସଙ୍ଗର ବିଷୟ
ଯେ କଟକ ଅଛି ସାମାଜିକ ଓ ବିରୁଦ୍ଧ ନଗର
ହେଲେ ତେ ପାଞ୍ଚଶତଚାଲ ସରବ ଭେଦା
ଦ୍ୱାଷରତ ହେଲାନି ଓ ଅନ୍ତର ପୁର ଏବରତ
ଝଙ୍କାର ଅଗା ଅଛି । ଏଥର ଭାଣ୍ୟାବ
ଯେ ଏ ନଗରର ଲୋକେ ମଜଳାରୀ ପରିପାଳନ

କରିବାକୁ ଯସ୍ତିଗେନାସ୍ତି କଷ୍ଟର ଅଟ୍ଟନ୍ତି ପୁଣି
ଏଥରେ ଆହୁର ପ୍ରଗଂଧାର ବିଷୟ ଏହି ମେ
ସାମାନ୍ୟ ଦେତନଙ୍କେବୀ ଅନଳମାନେ ମୁଦ୍ରା
ସନ୍ଧାନିବାରେ ଲେଖା ଦେବାକୁ ଅଶ୍ଵର
ହୋଇ ଅଚାନ୍ତି ଯେବେଳେ କି ଦେଇ ମୁହଁର
ଡକ୍ଟର ଡାକ୍ତରିନୀ ସର୍ବାଚ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରସାଦ
ବାହାରବା ହେଉଥିବ ଏକବେଳେ ମହାରାଜ୍ୟରେ
ଛୁଟୁ ବାହାର କର ଦିଲୁ ରେବା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି
ମାତ୍ର ଅବଧି ସମ୍ମାନ କରିବାର ଅନ୍ୟ କିଛି
ପ୍ରସାଦ କର କି ଥୁବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଜାହାଜ
ଅପତ୍ତିକୁ ବ୍ୟାପାତ ତନ୍ମାଇବା କୁଣ୍ଡ କ୍ଲାନ
କରିଅଛନ୍ତି ହିସ୍ତି ଅନୁସନ୍ଧାନ ସେମାନଙ୍କର ନିଜାନ୍ତି
କର୍ମ ଅଚାର ତେବେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଛୁଟୁ
ବାହାର କରିଦେଲେ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ର

ପାଥାରଣ ବିନ୍ଦରରେ ସବୁଦା ସ୍ତର ହୋଇ
ଥାରି ଜାହାଙ୍କ ଏ ଯୋଗୁଁ ରହିଥା ହୃଥରୁ ଯେ
ପଞ୍ଚାକ୍ଷ୍ଵ ପ୍ରମ ଜାଗିପାର ସବୁଧାଥାରାଙ୍କ
ବହି ଯୋଗ ଦେବେ । ସେ ଯାହା ହେଉ
ଆପାତକଙ୍କ ଯେଉଁମାନେ କେବା ଫେରାକୁ
ଅଗ୍ରପର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ କଟ୍ଟବର
ମହତ୍ତ୍ଵ ବରି ଅଛନ୍ତି ହୋଲ ଧନ୍ୟବାଦର ପାଦ
ଅଠନ୍ତି । ସମ୍ମାନ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମୂର୍ଖୀତା ପରମେଶ୍ୱର
ଦେଇଥିବାନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ଜାହାଙ୍କର ଚନ୍ଦ୍ରାଳ
ନ କଲେ ଜାହାଙ୍କର କିଛି ସତି ହେବ ନାହିଁ
ସମ୍ମାନ କଲେ ଅମ୍ବେମାନେ କେବଳ ଅନ୍ୟ
ସର୍ବ ମଣ୍ଡଳରେ ସମ୍ମାନିତ ହେବୁଁ ହୋଇବେ
ଅଛନ୍ତି ଲେବମାନେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ଅବର୍ଗନ୍ତ ଓ
ମୂର୍ଖ ବୋଲି ବୋଲିବେ ।

ଉଦ୍‌ବ୍ଲାଷ୍ଟିନୀ ସବୁ ଏହି ହୁଇ କରିଥିଲେ ଯେ
ଗ୍ରାମକୁ ବନ୍ଦିର ତେନରିଲୁକୁ ପୁଣ୍ୟ କଟିବ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋଡ଼ିଗାପରେ ବେଳାପବନ୍ତେ ଓ
ନାଥବଳିର ଜାହାଙ୍କ ଉତ୍ତରବା କୋଠି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଉଥରେ ବନ୍ଦିର ଶାଖି ଓ ଦୁଇପାଖରେ ଫଳ
ତୋରଣ ହୁଲାଇ ପୂର୍ଣ୍ଣକୁମୃତ ଜାପନ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ବିଦ୍ୟନର ଅଛାନ କରି ଥାଣେ । କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ
ହୁଇ ବୋଲିଥାରୁ ଯେ ସେ ପୁଣ୍ୟବାଟେ ନ ଆଏ
ବିଜ୍ଞାପରବାଟେ ଥିବେ ଅଜାଧି ମହାତମୀ
ବାଟିର ଜାହାଙ୍କ ଉତ୍ତରିକାର ବମାଦର କର
ଅନ୍ତିବାକୁ ଦେବ । ଯେବେ ସମ୍ପାଦ୍ୟ ମାର୍ଗରୁ
ବନ୍ଦିରେ ଅଛାଦିତ କରିବା କଠିନ ହେବ
ତେବେ ବେବଳ ସତ୍ତର ଦୁଇପାଖରେ ଫୁଲିବାର
ହୁଲାଇ ଓ କୁକୁରାଗାମାନଙ୍କରେ ଗୌରାମାନ
ପ୍ରସ୍ତର କରିବ ।

ସଙ୍କରଣ ମେଲିବା

୨ ପୁଣ୍ୟା ଉତ୍ତାର

ବଜ୍ରଲା ପ୍ରଦେଶ ବି ଯହିଁର ଅନୁରଳ
ଅମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ତିମରେ ଏ ବର୍ଷ ଗ୍ରାସୁକୁ
ଗ୍ରେହାହେବଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣ ଲୟାଗ ଓ ଗ୍ରାସୁକୁ ବାମୁଳ-
ସାହେବଙ୍କ ଲେଖ୍ଟନଙ୍କୁ ପଦିରେ ବରଣ ପ୍ରଥାର
ଘଟନା ଅଚ୍ଛି । ଗ୍ରେହାହେବ ପଞ୍ଚବୀବର
ସେମନ୍ତ ବନ୍ଧବାନ୍ଦୁ ଫଳନ ସମ୍ଭାବ ଯାଇଥ-
ିବି, ଏମନ୍ତ କୌଣସି ଲେଖ୍ଟନଙ୍କୁ ଗାନ୍ଧୀର
ପ୍ରାୟ ବର ନାହାନ୍ତି । ବାପୁବରେ ଏ ମହୋଦୟ
ସକଳଠେଣାର ପ୍ରଜାଙ୍କ ମନ୍ଦ ବରଣ କରିବିଲେ
ଜାହାଙ୍କ ପଦରେ ବାମୁଳଗ୍ରେହାହେବ ଦିମ୍ବୁକୁ
ହେବାର ପ୍ରଥମେ ବନ୍ଧବାନ୍ଦୁମାନେ ଅନୁରଳ

ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତୁମରେବସ୍ତୁ ଯେ
ଏଣିବ ଦେ ଜାବର କହି ଅନ୍ତର ଦେଖୋ ଯାଉ
ଅଛି । ପ୍ରକଳ୍ପରେ ବିବେଚନା କଲେ ବାମ୍ବଳ
ସାହେବଙ୍କ ପର ଗାସନକର୍ତ୍ତା ଅବରକ ବହା-
ରର ଗଣ ଏହ ଯେ ମରାଥାରେ ତୃଷ୍ଣି ଫେର-
ଅଛି ଓ ବୁ ଥିପେ କବନ୍ତି ମାତ୍ର ଯେବେ ମେ
ଅପଣା ବୁଦ୍ଧିରେ ଓ ଚଢ଼ିଲ ହୋଇ ସମସ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟ ନ କର ବୌରାପି ନୂତନ ବିଷୟ ତଳା-
ଭବା ପଳେ ଥରକୁ ଚଳିଥାର ବନ୍ଦର କରନ୍ତେ
ଭାବହେଲେ ତାହାକୁ ମାସନରେ କେହି ମୌ-
ଷାବେଶ କରିଗରନ୍ତେ କାହିଁ । ତରଜରିଆପଣ
ଏହାଙ୍କର ପ୍ରଥାକ ଦୋଷ କୋହିଲେ ଆଉ ମରୁ
ଏହାଙ୍କର ଗୁଣ ଦେଖାଯାଏ । ତଣ୍ଡ ଯଷ୍ଟିଷ୍ଠ ନର୍ମ-
ାଣପାହେବଙ୍କ ହତ୍ୟା ଏବର୍ଷର ଆଉ ଗୋଟିଏ
ଗୋଟାବହୁ ଘଟନା ଆଜର ବହୁରେ ବଜାଲାବାପି-
ମାନେ ଏବି ଉତ୍ସମ ବିଶ୍ଵବିତ୍ତା ବିଜର ଅଛନ୍ତି
ଏବ ବଥାରେ ଏଦେଶାପୁ ମନଳମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
କେନ୍ଦ୍ରକ ସନ୍ଦେହ ହୋଇଥାଏ । ବାଟରି ଉଚ୍ଚ-
ଶିକ୍ଷା ଏବି ଚିତ୍ରାଦୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ବିନାଶ-
ତେଜ୍ଜ୍ଞ ଲଭ୍ୟାଦି ହେତେକ ଘୟନା ମଧ୍ୟ ସାମାନ୍ୟ
ଜୁହର ତେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ବାସନା ଯେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଝାକ୍ରି ଦେବାକୁ ଶିକ୍ଷା କରିବା ଓ
ବେ ଜୀବ ବହିବାକୁ କେମ୍ବା କରିବା ଅତିଏବ
ଅମ୍ବେମାନେ ସେମରୁ ସାହୁ ରହିବାକୁ ତେଜ୍ଜ୍ଞ
କରିଅଛି ବୋଲି ବିଜ୍ଞ ବୋଲିଗୁ କାହିଁ ।

ଏଥର ଡେଣାର ବିଷୟ ହେବ
କଲୁବ୍ୟ । ବରସରେ ଡେଣାର କଥା
ମନେ କରିବାକୁ ହେଲେ ଅନୁମାନକରି
ବନ୍ଦୁଷ୍ଠ ହେବାର ଅନେକ କାରଣ ଅଛି ।
ଏକ ୧୭୯୫ ମୁହଁତା ଅନୁମାନକରି କୌଣସି
ଅନ୍ତର୍ଭୂତାଧନ କର ନାହିଁ । ଦେଖ ଦୂର୍ଧ୍ୱଜଳ
କିଛି ପ୍ରକଟ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ନାନାବିଷୟରେ
ଡେଣା ଉନ୍ନତ ପଥରେ ଅଗ୍ରବର ହୋଇଥାଏ ।
ତାହାର କାରଣ କି ଧାନୀଜଳାଙ୍ଗରୁ
ସବୁ ବିଷୟରେ ଡେଣାର ଭଲ ହୋଇଥାଏ
ମନ ମଞ୍ଚରେ ବେବଳ ଘରରେ ଯାଦି ଭାଜା
ଦରପରିର୍ବାୟ ଆଇନଗୁଡ଼ିକ ଲୋକ ଓ କଟକରେ
ଜଳକର ସର୍କାରୀ ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରଥାନ ଅଟଇ
ମାତ୍ର ଜାତାବର ଆଇନକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ ଏଣିକି
କିମ୍ବା ସାମାଜିକ ନାହିଁ କୋଲି ଭରିପା ହେଉ-
ଥାଏ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଭଲକାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥାଏ ।
ଜଳକର ସର୍କାରରେ ଯକ୍ଷମପି କି ଗତବର୍ଷ ପ୍ରକା
ରେ ଜୀମିପାରମାନେ ଯଧମେନାର୍ଥ ସବ ହୋଇ-

ଥିଲେ ଓ ପ୍ରାୟ ୧୧୦ ମାସ କାଳ ସେହି କଷୟ
ଅନୋକି ଦେଉଥିଲେ ମାତ୍ର ଦୁଃଖ ଦିଗ୍ଧ ଯେ
ବର୍ଷ ଗେଣ ସରକ ସବୁ ଜଣା ପଡ଼ିଲା ଏହିକି
ଆଜି କିଛି ଗୋଲମାଳ ଶୁଣାଯାଉ ନାହିଁ ଓ
ଶ୍ରୀମତ୍ତ କାନ୍ତନା ସାହେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ବୋଲିବାର ହେବ ।

ଗବ୍ରୁମେଶ୍ଵର ପାଦ ଏ ଦର୍ଶ ତେଜାର
ଏହି ଦିଶେ ଉପକାର ହୋଇଥାଏ ଯେ
ଏ ଦେଖିଥୁ ଏକଜଣ ଉପସ୍ଥିତ ତେଷ୍ଟିବ-
ଲେଖନ୍ତର ନିସ୍ତର କର୍ଯ୍ୟର ଅଧିକାର । ଏହି ପ୍ରାୟକୁ
ରେବନଶୀ ଚମିଶ୍ରରଙ୍ଗ ମନ ବିଚିତ୍ର ନ ହେଲେ
ଆହୁର ମୟ ଦେଖି ଏଥର ଉଚ୍ଛବି ପାଇଥା-
ରିବେ ଦେବାଲି ଆଶା ଅଛି ଏଥର ସରବରିଳି
ଅର୍ଥାତ୍ ଜରି ଦକ୍ଷତା ବିଷାକ୍ତିର ଗବ୍ରୁମେଶ୍ଵର
ଇଂଗ୍ରେ ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ପ୍ରସାଦ
ହୋଇଥାଏ ଲାଭା ମୟ ସାମାଜିକ ନିକର ।

ବାଣିଜ୍ୟର କଷେତ୍ର ଉନ୍ନତ ଏହି ହୋଇଥାଏ
ଯେ ଗୁମ୍ଭାଦିରୀକୁ ଜାହାଜ ବଲିବଜାର ପ୍ରତି-
ପଧାରୁରେ ଥରେ ଲେଖିଏ ସିବା ଅସିବା
କରିବାର ଡେଉଆମାନେ ଏଥର ବଲିବଜାରୁ
ଦରସର ଜାନ କଲେଣି ପାଞ୍ଚଙ୍ଗା ଅଠାଶା
ବନ୍ଧୁ କଲେ ଅଠାବିନ୍ଦନ ମଧ୍ୟରେ ବଲିବଜା ଦେଖି
ଫେର ଅପିକ ଏଥର ଅର ଅଥବା ବ ଅଗା
ବରସାରିଗାରେ ଯେବେ ସରକାର ପୂର୍ବର ଏହା
ଜାତିଆନ୍ତେ ବୋଧ ହୁଅର କଲିବଜା ନାଳ
ମଧ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ସରକାର ହାତରେ ପାର୍ଦ୍ଦି ।

୧ ସମାଜକ ଉତ୍ସର ମନ୍ଦରେ ପାତୁଅଳ୍ପ ବସୁ
ପଞ୍ଚଥାନ ଓ ଉତ୍ସର ଅର୍ପନକର୍ତ୍ତା ଗ୍ରାସକୁ
ଦେଖାବାଳ ମହାଶୂନ୍ୟ ଅଟ୍ଟନ୍ତ ଅର ଦେବେକ
ମାନୁଷଙ୍କ ବିଷୟର ବିଶ୍ଵର ଉତ୍ସବିନ ସରରେ
ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ସେ ସବୁ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ
ନ ହୋଇଥିବାରୁ ଉତ୍ସେଖର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ
ବାସୁଦରେ ଏଠାରେ ଯେ ସମୀମାନ ଶୁଣିତ
ଅଛନ୍ତି ଉତ୍ସର ଉତ୍ସବିମ ତିନ ଆହମାନକର
ବୃଦ୍ଧିମାତ୍ର ମନ୍ଦରେ କହାରଙ୍କ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ
ଉତ୍ସବିନ ଲାଗନ ଆର ମନ୍ଦ ହିତ କର
ନାହାନ୍ତି ।

ଅର ଗୋଟିଏ ପାମାଳକ ହରିବର ବିଷୟ
ଏହି ସେ ବାବୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପରିଶ୍ରମରୀ ବିଷୟ
ଅବଧିରେ ଅଭିଭାବିତ ଦେଖାଇଥିବା କାରଣ
ଏ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ପ୍ରମାଣିତ ଉଚ୍ଚମାନଙ୍କୁ ଆପଣା
ଯାଇବାକୁ ଆମରଙ୍ଗ କର ଅଣି ଜାହାଜର ସଥା
ବିଜିତ ସମ୍ବାନ୍ଧ କରିଥିଲେ । ଦେଖାଯୁ ଓ

ଇଂଗଳ ସମ୍ରାନ୍ତ କଣ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଭାବ
ବର୍ଜିଲରେ ହେତେ ଉପକାର ଅଛି ବୋଲିଯାଇ
ନ ପାରେ ଅନ୍ୟ କେବୁ ଜାଦୀଙ୍କ ପଞ୍ଚାତ୍ତାମା
ହେଉ ବା ନ ହେଉ ସେ ଯେ ଏ ବିଷୟର
ମୁଦ୍ରାଜ କଲେ ସାମାନ୍ୟ ଦୂରୀ ବିଷୟ ନୁହଇ
ଯେବେ ବୁନ୍ଦୁବୁନ୍ଦ ଏ ମୁନ୍ଦ୍ରାଗରିଲ୍ ଲଭାଇ
ଅଥବା ଭାବନେଇ ଦେଖାଇବାପାଇଁ ଅନ୍ୟ
ବାବୁମାନେ ବସ୍ତିବାର ଅମ୍ବଶ କରନ୍ତେ ଜାହା-
ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପର ହିଅନ୍ତା ଜାହାଁ ।

ବର୍ଷକର ଫଳାଧଳ ଶେଷିଏ ପ୍ରସାଦରେ
ସଂକ୍ଷେପରେ ଲେଖିବାର ସହଜ ନୁହଇ ତେ
ମଞ୍ଚ ସବୁକଥା ମନରେ ପଡ଼ୁ ବାହି ଅମ୍ବେମାନେ
ଯାହା ଦୁଇଶ କର ପାଇଲୁ ତାହା ଲେଖିଲୁ
ଆଉ ଯେ ସମ୍ପଦ କଥା ଛାଇହୋଇ ଯାଇଥାଏ
ପାଠକମାନେ ତାହା ଅପଣା ସୁଭଗ୍ରମକୁ ବଳ-
ରେ ଧୂର୍ତ୍ତ କରନେବେ । କିଟ କଥା ଏହି ଯେ
ଓଡ଼ିଶାର ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିକଲେ ଗତବର୍ଷ ଅନ୍ତର୍ଭବ
ଯାଇ ନାହିଁ ଓ ଏଥରେ ଯେ ସମସ୍ତ ହତକର
କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦୋଇଅଛି ଉଚ୍ଚର ସ୍ଵର୍ଗଳ
ରୋଗ ଦେବ । ଏତବ ମାତ୍ର ଉଛେତ ବର
ଅମ୍ବେମାନେ ଶାନ୍ତ ରହିଲୁ । ॥

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଗତଥରେ ଦିପୋଟୀ କଲେକ୍ଟରୁ ପଣ୍ଡାରେ
ଓଡ଼ିଆର ଭଲନିଖିତ ଦିପୋଟୀ କଲେକ୍ଟର-
ମାନେ ଡାକ୍ତାର୍ଟୀ ହୋଇଥିବାନ୍ତି । ଯଥ—

ଓର୍ଜନେଶ୍ବର

ମିଶ୍ର ଯେ ଏଥି ହାରିଗନ୍ତି, ମିଶ୍ର ତବଳାରୁ
ଦିଇଯାନ ଓ ମିଶ୍ର ଅରାଏଚ ପ୍ରାବିଷ ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିଚୟ

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ଚନ୍ଦ୍ରଲାଲାପତ୍ର ମୋଷ ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଟକୁ ଗେଡ଼ିବ ସାହେବ ବିଲାତର ଫେର
ଆସି ପୂର୍ବ ବଳେକୁଠର ଓ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ପଦରେ
ଏହିଠିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ଓ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକୁ
ଖୋଲାଖୋଲା ସାହେବ କି ଯେ ଏହାଙ୍କ ପୂର୍ବ
ପୂର୍ବରେ ଥିଲେ ସେ ନେବିମାଧୁରାବୁ ବଦଳ
ହେଲେ ।

ଲେବହଂଜା ସନ୍ତରେ ମୋଟପଲରେ
କନଗବ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଭାବର ଅଧ୍ୟ
ବଂଶୀ ଜହାରେ ଲେଖାଯିବ । ଅମ୍ବୁମାନେ
ବାହାର ଠାର ଶୁଣିଲୁ କି ମୋଟପଲରୁ କେ-
ଜକ ସଂଖ୍ୟାଦାସ ଅମୁଳକିବା କୟାମେଜାଇ

ଲୋକଙ୍କ ଠାର ପ୍ରତିଦିନରେ ଶୁଣିଥିବା ଲେଖାଏ
ହେବେ ବୋଲି କହୁଳା କରିଅଛନ୍ତି ଏହା
କଷାୟ ନୁହିଛି କିମ୍ବା ଜାଗିବା ବାନ୍ଧିଲୁ ଉପର
ଯେ ଏ ଜନରବ ଅମୂଳକ ଥିବା ଓ ଲୋକ-
ମାଣିକରଙ୍କୁ ବିନ୍ଦୁ କି ଦେବା ସକାଗେ କିବିଧି-
ବନ୍ଧୀ ଅଜନେକଙ୍କ ବିଦ୍ୟାର ଦେବନି ।

ପାଞ୍ଚଥର୍ତ୍ତର ପଶୁଷାରେ ବନ୍ଦବ ହାରସ୍ତ୍ରକର
ଜଳଲକ୍ଷ୍ମିର ଶୁଦ୍ଧାଜେ ବୃତ୍ତି ପାଇବାର ଅଜ୍ଞା
ହୋଇଥାଏ !

ଚକ୍ରର୍ତ୍ତ ପାଞ୍ଜଳୀମୂଳ ଦୃଶ୍ୟଗ୍ରୋହି ଦୃଶ୍ୟ
କପ୍ରିଯତା ଗୁର୍ବର୍ଣ୍ଣ ଦୃଶ୍ୟଗ୍ରୋହି „
ନାଥବିଜ ରାଧା „ 15

ଏଥେ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ ବ୍ୟକ୍ତି ପୁଣ୍ୟକୁଳର ଶିକ୍ଷକ
ଅଦ୍ୱାରେ ନିଯୁକ୍ତ ସେଲେଣି ଅପର ଦୁଇବ୍ୟକ୍ତି
ବିଜଳାରୀ ପଢ଼ିବାକୁ ସିଫେ ବୋଲି ଶଶୀଯାଏ ।

ପୁଲସ ମେଳଷ୍ଠରଙ୍କ ଅଥୀନ ହେବା କିମ୍ବୁ
ଏଠାରେ ସଫଳତାଦୂର ହେବାକୁ ଅଗ୍ରମୁ
ହେଲାଣି । ବୌଦ୍ଧବ ଏକ ମୋକଦମା ସନ୍ଧର୍ଭେ
ଜୟବ୍ରତିଃ ସମୁଦ୍ରର ପୁଲରେଇ ଚରଣ ସନ୍ଦେହମୁକ୍ତ
ଜଣା ଯିବାର ମେଳଷ୍ଠର ସାହେବଙ୍କ ଅଞ୍ଜାନମେ
ଜଣେ ହେଉଳନ୍ତେବଳ ଓ ଜଣେ ସବ୍ଲକ୍ଷ-
ଶ୍ଵେତର ସେମାନଙ୍କ ଚରଣ ଅନ୍ତରାଜ ଗୋପ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପେଣ୍ଟା ଦୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଆଉ ଜଣେ
ସବ୍ଲକ୍ଷନ୍ତେବଳର ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ ଦୋଇଅଛି
କିନ୍ତୁ କର୍ମ ଚଲିବାରେ ଅନୁବିଧା ହେବା ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଜାହାର ସମ୍ପେଣ୍ଟା ବର୍ତ୍ତମାନ ହୁବିବ ରହିଲ ପାଖାକୁ
ସମସ୍ତର ପରି ଚାହାନ୍ତି ଅଞ୍ଜ ସାହାର ହେବା ।

ପ୍ରଥମଶେଣୀର ପୁଲିଷ ଉନ୍ନତିକୁଟର ସୁ-
ବଳିକାରୀଙ୍କ ଯେ କି ଜଗତର ହଷୁର ସବତ୍ର-
ବଳିକାର ଭବିତାପ୍ରାୟ ହୁଲେ ଏହି ସମ୍ପାଦନେ
କାଳିଶାମରେ ପରିଚି ହେଲେ । ଏବଂକୁ ମଧ୍ୟ
ପୂର୍ବୋତ୍ତର ବର୍ମିକଲକ ବଳି ହେବାର ଅପାଳ
ଆଲ ବିଦୃତ ଯମରାଜା ଏବାବେଳବେ ସଂଶାର
ସହିତ ଜାଙ୍ଗ ଦଙ୍ଗ ଅନ୍ତର କରିଦେଲା । ପିଲ
ପରାଶରୀ କେନ୍ଦ୍ରର ପିଲୋହରେ କିମ୍ବାଶରୀ
ଦେଖାଇ ଏକାଟୁମ ଉନ୍ନତି ଲାଭ କରିଥିଲେ ।

ଏବର୍ତ୍ତ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମ୍ବ ବିଜଳ ଦେଖି
ମାହଁ ଏଥର କାରଣ ବଣ ? ଅମ୍ବ ଲୋଡ଼ିଙ୍
କରିବ କରିବ ?

କେଣ୍ଟୁଙ୍କର୍ମ ଗନ୍ଧିର ସାହେବ ବିଧାତା
ନରପତିଙ୍କର୍ମ ଯେ ମେଳକୁଳଙ୍କ ଦିଗ୍ବିର ବାନୀ
ବନ୍ଦର୍ଗାସ ଲୋଗର ବିନ୍ଦର ବିଷୟରେ ଜାରି
କରିବାରେ ଅଧିକାରୀ ଅବଳଙ୍ଗରେ ମୋଦିବା

ହେଲେ ସେ ମୋକଦମା କଳ ସାହେଦିନ
ସମୁଗ୍ର ଉତ୍ତାର ଦେବାର ପାର୍ଥନା ବନ୍ଧବିକ
ମୂନ୍ଦପ ଓ ଆଲ୍ଲା ବି ବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ଯୋଗୀ ନୁହନ୍ତି
ତେବେ ପିର ଲକ୍ଷଣୀ ଝଙ୍ଗାର ମୋକଦମାର
ବିଶ୍ୱାସ ଜାକ ବିଶ୍ୱେ ଅର୍ପଣ କର ହୋଇଥାଏ
ଏ ବିଶ୍ୱାସ ମନ ଓ ଅଭାସାର୍ଥୀ ଅଛନ୍ତି।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କେବରଳ ସାହେବ ରେଜିସ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ର
ତେନରଲ୍ ଲୋକସଂଗା କାର୍ଯ୍ୟ ଦିନୋବସ୍ତୁ
ଉଧାଳସରେ ଏ ଜଗରରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ
ଜର ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ ଏଠା ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ କରେ
ଏବ ସମସ୍ତ କାଗଜପତ୍ର ବିଶେଷତଃପେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ରାଶି ସକ୍ରମ୍ଯ ହୋଇଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ଉଚ୍ଛି
ଆବହନ ମେ ନାମେଶବର ମେମନ ରାଜେ ।

ଗବ୍ରୀମେଘବଜ୍ଞାକର ସେହେଁଶ ବିଜ୍ଞାପନ
ଦେଉଥରୁ ଯେ ବଳିବତାର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲାତୀ
ବିଷୟାଦ୍ଵୀବ ଚିଲିତମାସ ତା ୧୦ ରଖିବେ
ଜୋପୀବକ ଉମାଗର୍ଥ ଯାଏ ବର ତଳଳିତ
ଜାଇଗମାନକରେ ଓଡ଼ିଗାର ତିନି ଛାତେ
ପବେଶ ହେବେ । ଯଥା ।

ବାଲେଶ୍ୱର	ତା ୨ ରଖ ମାର୍ଛ ସନ୍ଧାନ
ବିଜୁଳି	ତା ୫ ରଖ ଏକଳ
ସୁରା	ତା ୧୫ ରଖ ଏକଳ
ଏହିପେ	ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏକର୍ଷ କହୁଥିଲା
ଉଚ୍ଚ ବର୍ଣ୍ଣଶ୍ଵର	ଡେଖା ଦର୍ଶକ କଲେ ଏଥିରେ
ଫୁଲ କି	ହେବ ପଞ୍ଚାଳ କଣାପତିବି ।

ଏହିଦେଶକ ସତ୍ରର ଅବଶ୍ୟ ହେଲା
ଯେ ଗୁରୁତ୍ବାଳୀ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁରଜ କୌଣସି ପ୍ରା
ମରେ ଗୋଟିଏ ଅଛୁଟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହନ୍ତି ଥିଲା
ଭାବାର ପଦ୍ମାବତୀର ଠିକ ବାହୁର ଧର, ପାଦ
ଠାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵାଳୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠିକ ବାନଗିବାର ଏ
ବରତଙ୍କ ହୋଇଲା ଓ ଲୋମସ୍ତଳ । କିମ୍ବା
ହଦୁଶୁଣୁଛି କିମ୍ବା ଜେକାର ବଥା ଏଣିକି ଶବ୍ଦ
ଧିର ।

ଗୁରୁଷାହୁର ଜ୍ଞାନ ଜମିଦାର ଏହି କିମ୍ବାରେ
ବାର୍ଷିକ ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅଧି ଦେବା ଗଲି ପଞ୍ଚତି
ଶମ୍ବୁର ବୋଥାଲିଆ ବିଦ୍ୟାଲୟର ସାହାଯ୍ୟ
ବିନ୍ଦିତ ଦେବାକୁ ବନ୍ଦିତ ଦୋଇଅଛନ୍ତି ବ
ଯେବେ ମହିଳୀମେଘୁ ଉକ୍ତ ପୂଳକୁ ହାଇସ୍କୁଲ
କରିବେ ତେବେ ସେ ଉକ୍ତ ପ୍ରକାର ଦାନ
କରିବେ । ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜମିଦାର ଦାନ
କାହିଁ କି ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ ।

ବର୍ଣ୍ଣମାଳର ମଂକାମକ କ୍ଲର ବିଷୟରେ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାପାଇଁ ତାକୁର ପେଦନ
ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ ସେ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଧାର୍ଯ୍ୟ-
ଦାଳନୀ ବକ୍ତାର ପାଶିମାଜୀବି ସବୁ ବନ୍ଦ
ହେବାର ଉକ୍ତ ଗେଗ ଉପରେ ହୋଇଅଛି ।
ଏ ଛିନ୍ନରେ ଇରିଗେନ ନାଲ ଅନେକ ମାହା-
ତ୍ତ ବନ୍ଦ କରିଥିଲୁ ବାରକମାତ୍ରର ବି ତାକୁର-
ମାନେ ଏହି ସମୟର ଜହିର ଫଳାଫଳ ତିବା
କଲେ ବି ତାଙ୍କ ହେବ ନାହିଁ ।

ବୋର୍ଡରେବନ୍ଦୁ କିମ୍ବା କରିଥିଲୁଣ୍ଟ ଯେ
କୌଣସି ମାହାଲର ଜନଦୀର ମହାଲ ନଗନ୍ତକୁ
ହୋଇଥିବା ଅପରିବେ କରାଯାଇ ଦେଲେ
ଜାହାର ଅପରି ଯଥାର୍ଥ ଥିଲେ ମେ ମହାଲକୁ
ବାଲୀ ଗଢ଼ୁ ଶିଶୁମରେ ନିଜମ କରିବାକୁ ହେବ
ଓ କେବୁ ଜାହାଲୁ ଡାକ ନ ଦେଲେ ଆମ୍ବ
ମହାଲ ସ୍ଵର୍ଗ ଗର୍ଭମେଘାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରହିବ
ଏହି ଦେଲେ କୌଣସି ଉତ୍ସବତା ରହୁଥାଇବ
ନାହିଁ ଓ ଯେବେ ନଥରେ ଚରବାନ୍ତି ମହାଲ
ପୁନଃପାଠ ହେବ ତେବେ ସରକାରଙ୍କର ଧର୍ମପୂର୍ବ
ଅନ୍ତବାର ଉଛି ରେ ହେବ ।

ଗର୍ବ୍ବମେଘ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା କଥାର କରିଅବୁଦ୍ଧ
ଯେ ଏହି ଅସୁରକ୍ଷା ଦେବୀର ବନ୍ଧୁରେ
ମହିମାରେ ଅଶ୍ଵକିର ବର୍ଷନ୍ଦୂପ ଅଧିକରିତରେ
ଚାଲିଛ କର୍ମବ୍ୟାହାରେ ସହଜାୟ ପଦରେ ବିଯା
ତୁ ହେବେ । ଦେଖିଯୁଣେବଳୁ ଉଚ୍ଛବି
ଗ୍ରାହକ ଗୋଟିଏ ଫ୍ଲାଇ ଦେଖି ହେଲା ।

ମୁଦ୍ରାଣ୍ଟ

ବାନ୍ଦୁ ଉତ୍ତରପ୍ରଦୀପ ବୋଲ୍ଟ	କଟକ	ବିଶ୍ୱାସୀ	୫୩
“ କୁଳମଣି ଆର୍ଟିର୍ସ୍ ”	”	”	୫୫
“ ଶାହବନ ଘୋଷ	”	”	୫୬

ଏହି ଜୀବନାପିତା ସହି କଠକ ଦିଆଁ
ବଚାର କଠକଟିଶିଳ୍ପିକୁମାନଙ୍କ ଯଶାଳପୂରେ
ମହିତ ଓ ପ୍ରଭାତ ହେଇ ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲା

Registered No. 7

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୭୨୬

ଭାବୁରଣ କ୍ଲାନ୍‌ଏଣ୍ଟ ସଜ୍ଜାଟ୍ୟେମିହା ମା । ମାଘ ହିତେ ନ ସନ୍ତୋଷାଳ ଗନ୍ଧବାର

୩୪

ଅଗ୍ରିମ ବାଣୀକ ମୁଲ୍ୟ ୫୫

ବର୍ଣ୍ଣାନ୍ୟମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକ ୪୭

ମଧ୍ୟପଲ ପାଇଁ ଜାହମାସଲ ୪୨

ବିଜ୍ଞାପନ

ମୁଢନପଣ୍ଡିକା

ଶାକାମ୍ବର ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ଦ ଏହାମଧି
ମେଘଶାର ଉଚ୍ଛଳ ନୂତନପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ
ଦୟାତ ପ୍ରକଳ୍ପିତଙ୍କ ଯଥାଲୟରେ ବିନ୍ଦୁ
ଦେଉଥାଇ ମୁଲ୍କ ଖଣ୍ଡପରିଷ ଟ ୦୫୮ ଓ ତାକରେ
ପଠାଇଥା କାରଣ ମାସିଲ୍ ୧୦୦/କେବଳ ନଗବ
ମୁଲ୍କରେ ବନ୍ଧୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଏକଥରେ
ଦିଗନ୍ତ କମ୍ପା ଅସବ ନେବେ ସେମାନଙ୍କ
ପାଇବଳ୍ ୧୦୦ ଜା ଲେଖାଏ କମିଶନ ଦିଆ
ଯିବ । ଯାହାଙ୍କରପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପ୍ରୟୋଜନ ସେମାନେ
ଆଗ୍ରା ଅସ୍ତ୍ର କରିବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବୁ କୋହି-
ଲେ କରିବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାଣିରେ ବକ୍ଷ ହୋଇଯାଇରେ
କାରଣ କେବଳ ପ୍ରୟୋଜନକୁଥାରେ ଅଳ୍ପପଣ୍ଟା
ପ୍ରଥା ଦୋହରାଇଅଛି ।

ଶ୍ରୀ ଗୋଟିଏଗଙ୍କର ବ୍ୟା
ସେହେଠେଣା ।

ଲେଖକ ସ୍ବର୍ଗମା ।

କର ଗୁରୁକାର ତା ୨୫ ଛିନ୍ଦ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରଥମ ଦିନ ଥୁଲ ବଦଳି କଟକଳଗର ଏବଂ
କଟକ ଓ ସାଲେହୁର ଥାନାର ଲେହବନ୍ଧୁ
ନୃତ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତରାର ଅଛି ଯୁଦ୍ଧମା-
ନଙ୍କର ଲୋଦି-ଜୀବ ଏଥିରେ ହୋଇପାଇଥିଲା

ନ ଫର୍ମିଲାଇର ଲୋକହଂଶୀଳ ଦିନବେଳେ ହୋଇ-
ଥିଲା ବେଳି ନଗରର ଲୋହହଂଶୀଳ ସିଂହ
ଏଣ୍ଟାରୀ ଆରମ୍ଭହୋଇ ପ୍ରାୟ ସଜ୍ଜାଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନୀ ଚଲିଲା ନଗରର ମାବଜୁଧୀ ସରକାରୀ କର୍ମ-
କାରକ ଓ କିମ୍ବା ବିଧାଲୟର ବେଳେକ ଧାଠକ
କେହି ସଂଖ୍ୟାକାରୀ ଓ କେହି ଉତ୍ତାବିଧାରକ
ନିଯମ ହୋଇଥିଲେ ଏହିପେ ନଗରମଧ୍ୟରେ
ରକ୍ତ ଘରେ ଅନ୍ତର୍ମୟ ଲ୍ଲଟ୍‌ଶ ସଂଖ୍ୟାକାରୀ
ଓ ପ୍ରତି ଜ ଶାଖା ଭାବରେ ଲାଗେଲେଖାଏ
କଥାର ଉତ୍ତାବିଧାରକ ନିଯମକୁହୋଇ ସମତ୍ରେ
ଗୋଟିଏଲେଖାଏ ଲାଗିଲା ଯେହି କୃତି ଯାକ
ନଗରରେ ଲୋକହଂଶୀଳ ବରି ଚାଲୁଥିଲେ ।
ହଂଶୀଳାକାରମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଉପଦେଶମାନ
ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେବରୁ କେତେକ ଅନ୍ତରେ
ଅପରିସ୍ଥାର ଥିବାର ଗୁଡ଼ିବା ବସୁର ଗୋଲ ହୋ-
ଇଥିଲା ଓ ସଂଖ୍ୟାଦିନ ପାଇଛକାଳରେ ଅସ୍ଵକାଂଶ
ହଂଶୀଳାକାରୀ ଓ ଉତ୍ତାବିଧାରକମାନେ ପଣ୍ଡିତ-
କଷାନ୍ତକ ଦୋମହଳ ଗୋଠାରେ ମିଳିତ ହୋଇ
କର୍କରିକରିଗୁଣକ ସନ୍ଦେହ ଉତ୍ତର କରିଥିବାର
ଅନୁମାନ ହୁଅଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବଜା କାହିଁ ହୋଇ
ଥିବ ଉଥାର ଅମ୍ବେମାନେ କିମ୍ବକନା କରୁ
ଯେ ଦେବବରନୀପାହେବକ ଉତ୍ତଦେଶ ଉତ୍ତମ
ହାଇ ନ ଥିଲ ତହିଁର ପ୍ରମାଣ ଏହି ଯେ
ନିଜକିମ୍ବକନ ଗର୍ବପାଇଁ ସେଠା ନିଜବିଧିଲ ପମ୍ବି-
ନାର ସଂଖ୍ୟାକାରକସ୍ତର ଯେଉଁ ଉପଦେଶମାନ
ଗୁରୁତ ହୋଇଥିଲ ସେବରୁ ଯତ୍ତିଲାମାଧବେ

ଏମନ୍ତ ସହଜରେ ବୁଝା ଯାଉଅଛି ଯେ ପୂର୍ବ-
ଥର ପଢ଼ିବାର ସହା ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ଅଥବା
ବେଦରଲିଖାବେଦକ ଉପଦେଶକୁ ଯେତେ ପାଠ
କବ୍ୟାବ ତେବେ ନୂଆ ସନ୍ଦେହ ବାହାରିବାର
ଦେଖାଗଲା । ଓଡ଼ିଆ ଭରଜମା ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ
ମୟ କିଛିତ୍ତମ ରହୁଥାଇ ଥିଲା ଏଣୁକର ମଧ୍ୟ-
ସଲରେ କେତେ ଗୋଲ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।
ଯାହା ହେଉ ନଗରର ସଂଖ୍ୟାକାରିମାନେ
ଅମଲ ଓ ବୁଝିବାଲୋକ ଥିବାର ନଗରର ଫଳ
ତେହେ ମନ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ।
ଉଥାର କିମ୍ବୁ ପଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଇଁ ବୋଲି
କୋଳିଯାଇ ନ ଯାରେ କାବଣ ସବୁଦରେ ଏକ
ଦିନରେ ସଂଖ୍ୟା ନ ହେବାର କେତେଲୋକ
ଦୂରଥର ଗଣନା ହେଲେ ଓ କେତେଲୋକ
ମୂଲପୋତ ମୟ ହେଲେ ।

ଭାବୁତ ବାହ୍ୟମାଳ ।

ବଲିକରାରେ ଏହି ନାମରେ ଗୋଟିଏ
ଶ୍ରୀଷ୍ଟପତ୍ରାଜ କେତେବ୍ବର୍ଷ ଦେଖି ସ୍ଥାପିତ ହେଲା
ରଥର ପ୍ରାସର୍କ ବାରୁ ଦେଖିବାକୁ ଦେଖି
ଏହାର ମୂଳଧର୍ତ୍ତା ଅଣ୍ଟନ୍ତି ଓ ଏଥି ବିଷୟରେ
କେତେବ୍ବର ସମ୍ବାଦ ଓ ପଦି କାରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥିଲା ଧାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ମୁଖର ଅବା ।
ଏହି ସମାଜର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଏ ନିରଭରେ
ପ୍ରାପିତ ଅଛି ଏହାର ନାମ ଉଚ୍ଛଳ ବ୍ରାହ୍ମପତ୍ରାଜ ।
ଗର୍ଜ ମଳକବାର ଏ ସହିର କାର୍ଯ୍ୟକ ଉପରି

କ୍ରିୟା ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଗୁପ୍ତନନ୍ଦରେ
ଯାହା ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ବରଥିଲେ ପୂର୍ବର କଞ୍ଚିତ-
ନନ୍ଦପେ ସମ୍ବନ୍ଧାବଶେଷ ତଣାଇ କଥାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟଙ୍କର
ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚ ଧର୍ମ ସଂକାଳ ଲୋକଙ୍କରେ ଅଛି
କେବୁ ଏସବୁ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏମନ୍ତ
ତଣାଯାଇ ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ସର୍ବମାନେ
ପ୍ରାଚୀକାଳର ଭୟାସନା ସନ୍ତୋଷ ଓ ଦର୍ଶ-
ମାନଙ୍କୁ ତଣ୍ଡୁଳ ପରିସା ବସୁ ଜାତ୍ୟାଧି ଦାନ
କର ଦେଲ ଗୁରୁବାହିକା ସମୟରେ ନଗର
କାର୍ତ୍ତରୁକୁ ଦେଇବାକୁ ବାହାରଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ରାତିର
ଏଣ୍ଠିରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ତ୍ତର ହୋଇଥିଲା ।
ସର୍ବମାନେ ହାଙ୍ଗ ମୃଦଗା ଓ ପାତାକା ଜାତ୍ୟାଧି
ନେଇ ସନ୍ତୋଷରେ ସଂକାର୍ତ୍ତନ କର ଓ ଗାଇ
ଗାଇ ବୁଲୁଥିଲେ ଓ ବନ୍ଧୁଗଲୋକ କୌତୁକାବିଷ୍ଟ
ହୋଇ ଦେଖୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏଥର ଅନୁମୋଦ-
ନବାଶ କେତେ ଲୋକ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ
ଭାରତ ଯେତେ ଲୋକ ଦେଖୁଥିଲେ ସମସ୍ତେ
ପ୍ରାୟ ହୁଏଥିଲେ ଓ ଜାହା ଅଭିନ୍ନ ଅନନ୍ତ କି
ଫରିହାସର ଜାତ ହୋଇଥିଲା ଅମ୍ବେମାନେ ହୁଇ
କର ଧାରିଲୁ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏହିବୁ
ଦେଖି ଗୋଟିଏ କାରଣର ବଢ଼ ଅନ୍ୟଙ୍କ
ହେଲୁ । କେଇନିବ ନମ୍ବାପରିଚ୍ଛବି ଧର୍ମପ୍ରତିଵରର
ଦ୍ଵାରା ଭଗାଧୂ ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇ ସଂକାର୍ତ୍ତନଟି
ଭାଗାନ୍ତର ଦଶ ହୋଇ ଅସ୍ତିତ୍ବ ବିଜାନ୍ତରେ
କୁତୁହଳ ଲୋକମାନେ ତହିଁର ଅନ୍ତର ଦେଇ-
ଥିଲେ ଏବେ କେମବ ସଂଦାଦକ ଉଦ୍‌ଦମରେ
ଜାହା ବ୍ରାହ୍ମର୍ଥମନାନ୍ତରେ ଜୟନ୍ତର ଅନୁସରୀ
ଦେବାଗୁ ଭରଷା ହୁଅର ଯେ ହାଙ୍ଗ ମୃଦଗାର
ବିଦ୍ୱବ୍ସାୟ ମୀତ୍ର ଲୋପ ନ ପାଇ କରି ରକ୍ଷଣକୁ
ବର୍ତ୍ତକ ବର୍ତ୍ତି ପାଇବ ।

ଶବ୍ଦ ସାମିକ୍ଷା ଓ ଜଳକର

ଦୋର୍ତ୍ତର ମେମୁର ଗନ୍ଧାରେ ଯେ କ
ଗତ ନବମୀରମାସରେ କଟକରୁ ଅବିଥିଲେ
ଭରଣେଶ୍ଵର ନାଲ ବିଷୟରେ ଜୋରିଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମନୁଷ୍ୟ ଲେଖି ଗନ୍ଧିମେଶ୍ଵର ପଠାଇଥିବାରୁ
ସହିତ କାଳସଙ୍ଗେ ଦୋର୍ତ୍ତର ବିଜ୍ଞାନାର୍ଥର ରାତ୍ରି
ଛଥାତ ଜଣେ ଅଧିକାର ଦରକା ଯେ କ
ଦେଇର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଜେଷ ଅବଗତ
ଲୋକକ ପ୍ରତି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅନୁଭବୀ ଭାବାବକର
ଅନ୍ୟମନ ବନ୍ଦିରମାରେବନ୍ଦର ମନୋଜାଗର
ହୋଇଥାରେ ଏହି ଅଧୀ ବ୍ୟକ୍ତିବରୁ କେ
ଏ ଚର୍ମରେ ପ୍ରବନ୍ଦ ହୋଇଥିବାରୁ ଗାହି ଲେ

ଜୀବ ତଣାଗଲ ଯେ ସେ ଏ ବିଷ୍ଟୁରେ କରେ-
ଷ ଅନୁଷ୍ଠାନକ କରିଥିଲୁକୁ କି କମିଶାର କ
ପ୍ରଚା ସମସ୍ତଙ୍କର ପୁହାର ମନୋଯୋଗୁକର
ଶୃଣି ଲୋକଙ୍କର ଘବ ଓ ଲାଲ ସଞ୍ଚାରୀୟ ସକଳ
ଅଭ୍ୟାଗ୍ରର ଗୋଟି ବର ଲେଖିଥିଲୁକୁ । ସେ
କଥାମାନ ଏ ପଦି କାରେ ବାରମ୍ବାର ଲେଖାଯା
ଇଥିବାର ଧୂନବାର ବର୍ଣ୍ଣନ ବରିବାର ଆବଶ୍ୟକ
ନହେ ବେଳଳ ତୁର୍ଗ ଯେ ପ୍ରତିକାର ଗଢା-
ଦେବ ପ୍ରସାବ କରିଥିଲୁକୁ ତାହା ପାଠକମାନଙ୍କୁ
ଜଣାଇବୁ ତାଙ୍କ ମତରେ ବର୍କ୍ଷୁତ୍ସାହେବ
ସଞ୍ଚୁପ୍ରଦୋଷ ନୁହନ୍ତି ସେ ବନ୍ଦୁପରିତ୍ୱାମ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଓ ଆପଣ ଜୀନାନୁସାରେ ଠିକଙ୍ଗପେ ଭର୍ମ
ନିବାହ କରିଥିଲୁକୁ ସବୁ ଦୋଷ ଶୃଙ୍ଗଳାର ।
ଏ ମତ ବେଳେ ଦୂର ଠିକ ପାଠକମାନେ
ବିବେଚନା କରନ୍ତି ।

ସାହେବ ପ୍ରଗଣ୍ଠିତ ଲେଖନ୍ତି ଯେ କଳକାରୀ
ସଂକଳନ ବନ୍ଦାନ୍ତ ଅଭ୍ୟାସର ବିଶେଷ ଓ
ଲୋକେ ଜହାନ୍ତରେ ଉଚାନ୍ତ ବରତ୍ରୁ । ବର୍ଷମାନ
ନାଲର ରେବନ୍ତ ସୁଧାରଣ୍ଟିଥେଣ୍ଟା କମିଶ୍ନିରସା-
ହେବଙ୍କ ଅଧୀନ ହେବାର ତାଙ୍କୁ ଏକାଧୁପରି-
ଜାଗ ହୋଇ ଉତ୍ତରାଧିଷ୍ଠେ କର୍ତ୍ତା ତଳବାର
ସୁବିଧା ହୋଇଥାଏ ଓ ଲୋକେ ଏଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ଅଛନ୍ତି ବିନ୍ତୁ ଯାବତ୍ ସେହାଥୀନ ଜଳ ନେବାର
ପ୍ରଥା ଥିବ ଭାବରୁ ଫ୍ରେନ୍଱ଗ୍ରେଲ ଅମିନ ଉତ୍ତରାଧି
ଅଧୀନପୁ କର୍ମଚାରୀର ଅଭ୍ୟାସର ଓ ଅଧିକ-
ରଣ ସଂକ୍ଷେପିତ୍ତରେ ଉତ୍ତର ନ ଦେବ । ବିଲାକ୍ଷାର-
କଳକର ନେବା ଏଥର ଏକମାତ୍ର ପ୍ରତିବାର
ଅନ୍ତର ଓ ଏଥି ପୋଷବାରେ କମିଶ୍ନିରସାହେବ
ଗବର୍ନ୍ମନେଣ୍ଟଙ୍କ ପଦ ଲେଣ୍ଟିଥାଏନ୍ତି । ବିଲାକ୍ଷାର
କଳକର ଅର୍ଥ ଏହି ସେ ଯେଉଁ ଦୂରିକୁ ନାଲୁ-
ଜଳ ଯାଇଥାରେ ସେତାକୁ କଲକୁ ପାଣି ନେବା
ବା କା ନେଇ ପେ ତୁମିରିପରେ ସରବାର ଜଳ-
କର କର୍ମଚାରୀ କରୁନେବେ । ପଦିଗାହେବ
ବୋଲନ୍ତି ବିଲାକ୍ଷାର ପ୍ରଥା ଅନ୍ୟଥିଥି ଓ ଜହାନ୍ତର
ଅନୁମୋଦିତକାରୀ ଥାମ୍ବେ ନୋଡୁ କିନ୍ତୁ ମେହାଥୀନ
ପ୍ରଥାରେ ଯେହିକୁ ଅନବାର୍ଯ୍ୟ ଅନିଷ୍ଟ ଦୟାଅନ୍ତର
ଜହାନ୍ତରେ ବିଲାକ୍ଷାର ପ୍ରଥା ନିଷ୍ଠେୟ ହେଉ
ଅଛି । ନାଲ ଲିଙ୍ଗ ବାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟଥ ପାଇଁ ତଳବାର
କେତେ ଏକା ଅନ୍ତର ଓ ଜହାନ୍ତର ଅନ୍ତର ବାର୍ଯ୍ୟର
କିମ୍ବା ମୟ ଅକୁ ନୁହିର । ଯେହେତୁ ପ୍ରକାଶ
ଉପବାସରେ ଜାମାକ ହୋଇଥାଏ ଓ ଜହାନ୍ତର
ଉପବାସ ହେମାନେ ସମୟରେ ଅବଦାନ ଅନ୍ତର
ବିବ କରିବେ ଅତିଏ ଜହାନ୍ତର ମୟ ଧରିବେ

ସରବାରଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର
ଉଚିତ ଓ କଲେ ସରବାର ଏବେ ବ୍ୟସ୍ତ
ଚିଳାଇ ନାହିଁ ଯଦ୍ୟପି ଗୁରୁବୋଷର ଜାହା
ନିବାହ କରସିବ ଉଥାର ପ୍ରକାଶନ୍ତରେ ଜାହା
ପ୍ରକାଶର ମୁଣ୍ଡ ଜାରି ଏଥର ଭଲ ଯେ ନାଲ
ସକାଗେ ସେମାନେ କିଛି କିଛି ପ୍ରାଣବନ୍ଧିତେ
ଦେଉନ୍ତୁ । ଘୁଣି ମେଳାଖାନ ପ୍ରଥାନ୍ୟାବେ
ଯେତେ ଅୟ ହେଉଥିଲୁ ଜହାନ୍ତିର ବାଷପ ଦୟକୁ
ନିବାହ ହେଉ ନାହିଁ ଓ ଜଳକର ଟ ୧୫ ଲାର
କିଛି ଅଥବା କଲେ ପ୍ରାୟ କେହି କୁଳ
ନ ନେବେ ସୁତମଂ ନାଲ ବନ ଦେବ । ଏହି
ସବୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନିଲାହାର ପ୍ରଥା ନିଯମ ବୋଲି
ଯେନା ଯାଇଥିଲୁ ଓ ସବୁ ଅଭ୍ୟାସରେ ନିବାରଣ
କରିବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ଅଟଇ । ଦେଗାଦୁ
ଲୋକସମ୍ବନ୍ଧର ଏ ପ୍ରଥା ମନୋନାତ ଅଣେ
ଓ ଯାହାର ସଙ୍ଗେ ଏଥର ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେଉଥିଲି
ଦେ ଏ ପ୍ରଥର ପୋଷନକାର କରିଥିଲି ।

ଏ କଷ୍ଟପୂରେ ସାହେବ ପ୍ରଗଣିତ ଗୋଟିଏ
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇଥାଇଲୁ ଆଜା ଏହି ଅଟେ ।
କଳିବଜାରେ ଥାନୋମୟକୁ ଜଳ ଯୋଗାଇବାକ
ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେବା ସମୟରେ ନଗରସ୍ଥ ମନ୍ଦିର
ଦେଶୀୟ ଲୋକ କହୁଲେ ଯେ ସେ ଉଧାୟ
ଅବସାନିକ ନାହିଁ ଓ ଦେହ ନାଲ ଜଳ ବ୍ୟବ-
ହାରିନ କରିବେ ସତର୍ଣ୍ଣ ବଳାକ୍ଷାର ଜଳକର
ପ୍ରଥା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଲୁ ଓ ଉତ୍ସର୍ଗ ଫଳ ଏହି
ଯେ ନାଲ ଜର୍ମନ ରେଷ ଦେବାର ପ୍ରଲବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ
ସେହି ଅଧିକାରିମାନେ ସୁଣି ଉଚ୍ଛବ୍ୟକ୍ତରେ
ଜହାର ପ୍ରଗଣୀ କଲେ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ
ସେ ଜଳ ବ୍ୟବହାର କରୁଥାଇଲା । ଏହି ପ୍ରବା-
ରରେ ବଳାକ୍ଷାର ପ୍ରଥା ଏଠାରେ ପ୍ରକର କଲେ
ବିପରିମାଣରେ ଜଳକର ନିଅରିବ ? ଏଥିକୁ
ଗଢ଼ ସାହେବ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଥମେ ଉଚ୍ଛବ୍ୟ
ସକାଳେ ପ୍ରକାଶାର ୫୦୫ ବିମା ୫୦୫ ଲେଖାବ
ଦେବାର ବିହିତ ଏ ଅନୁଗ୍ରହ ଦରରେ ଅନେକ
ଟଙ୍କା ଉଠିଥାରେ ଓ ନ ଉଠିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକରେ
ଜହାର ଅନ୍ୟକ ହେବାର ବିଧେୟ ନୁହେ ପ୍ରକାଶ
ମାନେ ଏ ଦିରରେ ସମ୍ମର ଅନୁନ୍ତ ଏଥିର
ଅସ୍ତର ହେଲେ ସେମାନେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ହେବେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଅକୁ ମୂଳରେ ଜଳ
ନେଇ ଜହାର ଉପବାର ଦେଶନ୍ତି ଓ ଜହାର ପ୍ରତି
ଗାଇର ଅଗ୍ରହ ବହୁ ପଶ୍ଚାତ୍ ଜଳକର ବୃଦ୍ଧି
ବଗନ୍ଧାଇଥାରେ ଛାନ୍ଦ କୌଣସି କାରେ ମଧ୍ୟରେ

ଏକଟଙ୍କା ଦିର ଅବଶୀଘ୍ର ହେବାର ସନ୍ଦେଖ
ପାଇ ଅପର ।

ଲେବ ରଜଣହଙ୍କ ଗତାୟାତ ପଞ୍ଚରେ ନାଳ
ପରୁ କମେଷ ବାଥାଦାୟକ ହୋଇଅଛି । ତହୁଁ
ଜିପରେ ଦେଉ କେଉଁଠି ପୁଲ ହୋଇଥିଲେ
ମଧ୍ୟ ଜାହା ଅଯଥେଷ୍ଟ ଅଟଇ । ବାରକମାନ୍ଦିଶ
ମହିଳା ମୁକୁତସ୍ତ ହୋଇ ଏ କଷ୍ଟ ବିଦୁରାତ
କରିବାର ଉଚିତ । ପଶୁ ଧରିବା ଅଭ୍ୟାସର
ମାନ୍ୟ ନାହେ । ନାଳ ବନ୍ଦକୁ ପଶୁ ଯାଇଥା-
ରିନ୍ଦୁ ବା ନ ଆଜିନ୍ତା ସେବ କଲନାରେ
ଅଧିକରୁ କରିବାରମାନେ ପ୍ରକାଳୁ ବିଗେଷ
କିନ୍ତୁଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ ସେମାନେ ବିରକ୍ତ ଓ
ରୂପୀସ୍ତର ହୋଇ ଗାଇ ବଳିଦ କିଳାଦେଇଅ-
ଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ କି ଗେଡ଼ିବ ହାତରେ ଏବବର୍ଷ
ମଝରେ ସାତିପର୍ବ୍ରତ କାର ଗୋଟି ବନ୍ଦିଷ୍ଟ
ହେଲେ । ଏଥକୁ ଗକ୍ଷ ସାହେବ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
ନାଳକର୍ମରଙ୍ଗୁ ପଶୁ ଧରିବାର ଅସ୍ଥକାର
ନ ଦେଇ ପଶୁଦ୍ଵାରା ବନର ଯେ କିଛି କାହିଁ
ହୋଏ ଜାହା ସହିବାର ଉଚିତ, ଲୋକଙ୍କର
ଏତ୍ତମ୍ଭାବେ କେମା ଓ ଅସନ୍ଦୋଷ ଜନ୍ମାଇବାର
କହାପି ଉଚିତ ନାହେ ।

କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳରେ ଜୁଝନ ନାଲ ବିଗଣ
ହେଲେ ତହିଁର ସମ୍ବାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ରେଖ ଦେବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କନା କରରେ କଳ ଦେବା ଓ ଅର୍ଥର୍
କୁଷେଷ୍ଠ ପ୍ରାୟକ କରି ଲୋକଙ୍କୁ କାଳଜଳର
ଉପକାର ଦେଖାଇବା ଏବଂ ଚର୍ଷାଜଳ ଯିବା
ସକାଗେ ନାଲ କରିବା ଉତ୍ସାହ ବିଷୟ ଏବଂ
ଯାହେବ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭେମାନେ
ଜାଇ ସଙ୍ଗେ ଯେବ୍ୟ ଆହୁଁ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ
ସମର୍ଥନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ସେ ଅପଣା ମନ୍ଦିର୍ୟରେ
ଅନେକ ବିଷୟ ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି ଓ ତହିଁର
ସଥ୍ୟୋପସନ୍ତ୍ର ହେଲୁ ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି ଶ୍ଵାନାଶବରେ
ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଲେଖି କି ପାଇଲୁ ବିନ୍ଦୁ ମୁକ୍ତିଥା-
ମାନ ହୁଅ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଇ ମନ୍ଦିର୍ୟ
ପଢ଼ି ସକ୍ଷମ ହେଲୁ ଓ ଜନିମିତର ତାଙ୍କର ପ୍ରମଣପା-
ଦିଗଥିଲୁଛନ୍ତି ।

ନିଉକିଷିଥିଲୁ ଠାକୁର ସମ୍ପର୍କରେ ଶ୍ରୀଶ୍ଵର
ହିମସାହେବଙ୍କ ମଜ ।

ଶତ ପ୍ରକାଶିତ ବାଲେସ୍ଵର ସଂମ୍ବାଦ ବାହି-
ବାରେ ଉଷରଳିତ୍ତ ବିଷୟରେ ବାଲେସ୍ଵର
କଲେକ୍ଟର ଗ୍ରେସର କମିଶ ଘାତେବନ୍ଦ ପ୍ରେରଣ
ପରି ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ଅମ୍ବେମାନେ

ବୁଦ୍ଧିଗ୍ରାହକଙ୍କ ଗୋପନୀୟରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଜୀବିକ
ଏଠାରେ ଉଚ୍ଛବ କଲୁଁ ତହୁଁର ପାଠକମାନେ
ସାହେବ ମହାଶୟକ୍ଳ ମନ୍ତ୍ର ଜାଣିପାରିବେ ।
ଶାକ୍ସି ବୁଦ୍ଧି କି କରିବା ବିଷୟରେ ସାହେବ
ଯାହା ଲେଖି ଅଛିନ୍ତି ତାହା ଆମେମାନେ
ଅଜ୍ଞନେଦନ କରିଅଛୁ । ଯେଉଁ ଠାରେ ଲେଖି-
ଛି ଥବିଥା ଯେତ୍ରପି ସେଠାରେ ସେହି ପରି-
ମାଣି ତାକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଓ ଉତ୍ସବରେ ଯେତେ
ନଗରର ସଂସାର ବିମ୍ବୀ ଗୋପୀ ବର୍ଷନ ହୋଇ
ପାରିବା ସମ୍ଭବ ତେବେକରେ ତୁପ୍ତ ହେବାର
ଉଚିତ । ଅନେକ ପକାର ବନ୍ଦ୍ୟରେ ପ୍ରୟୋଜନ
ବୋଲି ଅନେକ ପ୍ରକାର ତାକ୍ସି କଲେ ଲେବେ
କ୍ଲେମ ଭେଗ କରିବେ ।

ପରମା କାନ୍ତିକ ବିଷୟରେ ସାହେ ପ୍ରଗତିକ
ଯାହା ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ତାହା କେତେ ପରମା-
ଣରେ ସତ୍ୟ ହେଲେ ହେ ବେଳେ ଦୃଢ଼ି
ହେଲାରେ ଯେ ଏମାନେ କାର୍ଯ୍ୟଭଳକରଜାହାନ୍ତି
କିମ୍ବା ପରିଧ୍ୟାନର ଜାରିତମ୍ୟ ହେଉ ବେଳେ
ଆୟକ ଦେବାକୁ ପତ୍ରୁଅଛୁ ଏମନ୍ତ ସ୍ଥଳରେ
ଆୟୋମାନେ ସମ୍ମର ହେଉ ଜାହିଁ । ପୂର୍ବେ
ଚିତ୍ତକାରେ ଲୋକେ ନିଷାହ ହେଉଥିଲେ
ମାତ୍ର ଦର୍ଶମାନର ଅବଧା ଅନେକ ଅନ୍ତର ଆଜି
କାଲ କାହାରକୁ ଚିତ୍ତକା କେତନରେ କିମ୍ବକ
କଲେ ସେ ଉହଁରେ କିମାହ ହୋଇ ଥାରକ
ନାହିଁ ସତ୍ତରଙ୍ଗ ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ଦେଖିବ । ମାସକୁ
୪ * ୫ କ ୨୫ ଜା ବେଳେ ଦେବାକୁ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ
ବୋଲିଯାଇ କି ପାରେ ତେବେ ଦର୍ଶମାନ
ପ୍ରତଳିତ ଲାଲ ପଥତ କି କଳାକୃତା କାର୍ଯ୍ୟର
ବ୍ୟାପାର ତନ୍ମାରବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଲେ ଯହଁରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ ହେବ ସେଇସ ପରିଧ୍ୟାନର କିମ୍ବନ
କରିବାର ଉପର । କର୍ମମରଙ୍ଗ ସଂଜଳ ଅନ୍ତର
ଥିଲେ କିମା କରିବା କିମ୍ବା ଯେମାନେ ଯେହିପେ
କିମ୍ବା କରିବାରେ ହୁଏ କି ବରନ୍ତି ଉପରେ ବିଶେଷ
ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରଣର ଉପାୟ କରିବା କିମ୍ବା ହେଉ
ଅଛୁ ଓ ଆସମାନଙ୍କ କାଣିବାରେ ଜାଗରାକ
ମୂଲ୍ୟ ବରୁ ଉପାୟ ଦୋଷ ଗ୍ରହ ଥିବାର ମୂଲ୍ୟ
ନିରି ଯେତେ କିମ୍ବା ପତ୍ରୁଅଛୁ ଉହଁରେ
କାହାର ସମ୍ମାନ ହେଉ ନାହିଁ ।

ପରିଶେଷରେ ବକ୍ତୁବ୍ୟ ଏହି ଯେ ଗୀତର
ବିମୂର୍ତ୍ତ ସାହେବ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଲାଘାଦିଲ୍ ହୋଇ
ବି ମନେବର ବାରମ୍ବାର ହକ୍କୁର ଗବ ପ୍ରସ୍ତେତ
କର ଅଛନ୍ତି ପୁଣ୍ୟାତ୍ମକ ନାହିଁ ।

କୋଥଦାନୀ ପରିଜ୍ଞା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗ୍ରେସଟ
ବାବୁ ଫକିରମୋହନ ଦେନାପତ୍ର
ସଚରତେଷ୍ଠ

ଉତ୍ତର ପଦି କାରଣେ ସୁଲ୍ଲ ବାଲେଶ୍ଵର ସଂକଳନ
ଦିବାହକା କାମ୍ନୀ ପାଣ୍ଡିକ ପଦି କାରଣ ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ, ବାଲେଶ୍ଵର ନଗବୁନ୍ଦଗତ ସତ୍ତବକ
ମାନ ଘୋଡ଼ଗାଉ ଓ ବଳଦିଗାଉର ଯିବା ଅହି-
ବାରେ ଅଧିକ କ୍ଷୟ ହେଉଥିବାର ଜାହା ନିର୍ମିଣ
ଅଥବା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଦ୍ୟ ଉତ୍ତରମନ୍ତ୍ରପେ ନିମ୍ନାହେ
ସତ୍ତବାଶେ ଘୋଡ଼ଗାଡ଼ି ଓ ବଳଦିଗାଉ ଉପରେ
ଟାଇନ ଟେବେସ ବସାଇବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁ;
ବିନ୍ଦୁ ହଜୁରର ଏମନ୍ତ ବିବେକନା ହୁଏ ଯେ,
ଏହି ନଗରମୁକ୍ତ କବାସିମାଙ୍କଳ ପ୍ରତି ଖାଇନ ଟେବେସ
ଯେ ସରମାଣେ ନିର୍ଜାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଉତ୍ତରମନ୍ତ୍ରକ
ଆର କୌଣସି ପ୍ରକାର ଟେବେସ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
ଅନୁଚିତ; ଅଭିଏକ ହଜୁରର ଥରପ୍ରାୟ,
ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଅଥବା କ୍ଷୟ ନଗର ସମ୍ବନ୍ଧ
କ୍ଷୟ ଖାଇନ ଟେବେସର ନୂଜିନ ବିଦ୍ୟ ଭାରତବିଭାଗ
ବା ବିଭାଗେ ବିଭିନ୍ନାପକ ସର୍ବାର୍ଥ ପ୍ରକାର
ହୋଇ ନାହିଁ “ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ନଗରର ଖାଇନ
ଟେବେସ ଆର କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବୁନି କରିବିବା
ନାହିଁ ।

ଶାନ୍ତିରୂପକମାଳଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଦେଇଲାକି ବ୍ୟାଧି
ଜିବାହ ନିମନ୍ତେ ବିର୍ଭାଗ ଟାଉଳ ହେଲୁଥିଲା
ଅଞ୍ଚଳକାଂଗ ବ୍ୟାଧି ହେଉ ଥିବାର ଜାହାନ୍ତାର
ନିରାକାର ସତ୍ତ୍ଵକାନ୍ଦ ନିର୍ମିଣ ଅଥବା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
କାର୍ଯ୍ୟ ଯେ ଜିବାହ ହୋଇ ପାରେ ନାହିଁ ଯଥାର୍ଥ;
କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବରେ ଏ ନିରାକାର ମାସିକ ଠାଣ୍ଡା
ଦେଇଲାରେ ଯେଉଁ ଗୌହିତ୍ୟରମାନେ ନିଯୁକ୍ତ
ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପରିଷେଷ୍ୟାଦି ଯସ୍ତାମାନ୍ୟ
ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ସ୍ଵପ୍ନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ଦିଗେଶ୍ୱର
ଯନ୍ତ୍ରପୂର୍ବକ ଉତ୍ସମରଣେ ଜିବାହ ହେଲାଥିଲେ ।
ସେମାନଙ୍କ ରହିଛି କରି ନିରାକାର ଗୌହ ପରିଷେଷ୍ୟ
କର୍ମ କିବାହ ସବାଗେ ବନ୍ଦନ୍ତୁକଲମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବାକୁ
କର୍ମ ଦିବାରେ ଏକ ବିଦ୍ୱିତ୍ ଜୀବିକ ଦେଇଲା
ଠାଣ୍ଡା କେଣ୍ଟାଏ ବିର୍ଭାଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ,
ଏଥାନ୍ ଜାଗରିକ ପୋଲିସର ବ୍ୟାଧି ଯେ ପୁରୁଷ
ପେଶା ଦୂରସ୍ଥିତ୍ୟର ହୋଇଥାଏ ଏହାଥେ କୋ-
ଲ ବାହୁଦୂରା ଜଥାତ ସେମାନେ ବଳାକୁରୁତା ଓ
ରଙ୍ଗ ପାଗ ଦେଖି ଏପରି ଗଢ଼ି ହୋଇ ଅଛନ୍ତି
ଯେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବାରେ ବହୁମାତ୍ର ଯହୁ
ଦେଇଯାଉ କାହାରେ, ଆଜିଏବା ନିରାକାର ଗୌହ
ପରିଷେଷ୍ୟ ଦୂର୍ବଳ ଜିବାହ ନିମନ୍ତେ ବନ୍ଦନ୍ତୁକଲ ।
ରଖି ପୁଣ୍ୟକାର ଗୌହିତ୍ୟର ରଖିବା ସବାଗେ

ରିପୋର୍ଟ କରିଯାଇ ଅଛି । ଭରଷା, ଜାହା ଅନୁ-
ମୋଦିତ ହେଲେ ଗୋଲିମର ବସ୍ତି ମୟ କ୍ରାସ
ହୋଇ ଧାରିବ ଓ ସେଥିରେ ଉପବିତ୍ର ଠକାହାଙ୍କ
ଅନୁଧାନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ
ହୋଇ ଧାରିବ । ଗୋଚର ସଜ୍ଜାମେ ଲେଖାଗଲ
ଛଇ । ୧୯ ବ୍ରିତ୍ତବେଳେ ସନ୍ତୋଷିତ ।

କଳ ବାତୁର
ବଲେକୁଠର

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଚକଳିରେ ମହାଶୟମାନେ ପୁରୀ ଦାଉବନ୍-
ଚକ୍ରଯାତ୍ସବମିଶ୍ରର ସତ୍ୟ ଦିଯୁତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ଯଥ—

ମହନ୍ତି ମୋହିଳ ଦାସ, ବାବୁ କେବାରନାଥ
ଦତ୍ତ, ବାବୁ ନନ୍ଦକିଶୋର ଦାସ, ମହନ୍ତି ହୃଦୟ-
ଗ୍ରାମ ଜୀବ ଓ ବାବୁ ଗମଗୋପଳ ଚନ୍ଦ୍ରପଥ ।

ତଳିଖିତ ଶ୍ରୀମାନେ କୁଳପଦ୍ମଶ୍ରୀର
ଜନ୍ମାୟାର ପ୍ରସବକ୍ଷଣ ପାଇଥାଇଲା ।

ବୁଦ୍ଧନେଶ୍ୱର ପତ୍ର

କୁଣ୍ଡଳ ମହାନ୍ ।

ଗମକଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର

ଶ୍ରୀବପ୍ରମାଦ କଣ୍ଠ ।

ଏକ ମରଳବାର ଜଗେଯା ମହାକନ୍ଦର
କାଂଶୋତ୍ତ କୁଳର ଲୁଣ ଗୋଦାମର ଏକଶିଥୁ
ତଙ୍କ ଗେହଗଲ ଦିନବେଳେ ଚୈର ଦୁଆର
ତାଳ ଭାବି ପେତାଟିବ ଅଠାର ଜେଇ ଗମା
ଡେହ ଜାଣି ନ ଧାରିଲେ ଏଥର ବୋଧ ଦୁଇ
ଗୋଦାମର ଛୋଟମି ଗଢ଼ରଧାର ବିମ୍ବ ତାହାର
ସହାୟତାରେ ଏ ଗୋର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ପୁଲିଷ
ଅକୁମାନ ବିଚାରିତ ଦର କରିବେ
ଦେଖାଇବା

ଅନୁମାନକର ଲାଷା ବିଦେଶୀ ଲୋପ୍ତନାଣୀ
ଗଢ଼ିର ସାହେବଙ୍କର ହୋପଦୂଷ୍ଟ କାବ୍ୟ ଉପ-
ରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ! ଶୁଣାଯାଏ ସେ ବିଦେଶିଙ୍କୁ
କାବ୍ୟରେ ଉଠାଇ ଦେବାଇ ସେ ମନ୍ଦିର କର
ଅଛନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଏ ଜଗରିଛି ଅନୁମାନକର
ଯକ୍ଷମାନ ଦେଖିବେ ରେବେ
ଅଛି ଗଢ଼ି ହେବେ କାରଣ ଗୃହମାଲରେ ସଫଳ
ବିଶ୍ଵାସ ଅନ୍ୟ କିଛି ଧୂମର ପ୍ରତା ନ ଯାଏ କିମ୍ବା
ନାହିଁ ଚାହେ ।

ଦମେର ଗଳେହୁ ଅବଶକ ଦେଲୁ ଯେ
ପ୍ରତି ହୋବେ ୧୫ ଗଣ ଦେଗାସୁରାଷ
ପଦାଧାରୀ ପଦିଲ ହେଉଥିଲା । ଏକମୁଦର

କାରକ ଯେମ୍ବାନରେ ଅଛି ସେଠା ଲେବ ମର
ଅନେକବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅସ୍ଥବ୍ଧ ।

ଏଥୁପୂରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ଅଧୟୁ ପୁଲିସ୍ ଚର୍ମ
ଗୁରୁକୁ ନିଦୋଗ, ପଦବଜ୍ଞ ତତ୍ତ୍ଵଦିର ଭାବ
ମେଳଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତେ ମନର୍ଥି କରିଥିଲେ ବହର୍ତ୍ତ
ମାନ ଅଛା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଥାନ କର୍ମଚାରୀ
ଗୁରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶିକ୍ଷାରୀ ସୁଧରିଷ୍ଟେଣ୍ଡେଣ୍ଡୁ
ତତ୍ତ୍ଵକୃତ୍ସଂ ସୁଧରିଷ୍ଟେଣ୍ଡେଣ୍ଡଙ୍କ ପଦ ବୃଦ୍ଧିରେ ମଧ୍ୟ
ମେଳଶ୍ଵର ଓ କମିଶରଙ୍କର ମଜ ଗ୍ରହଣ କରି
ବାକୁ ହେବ । ଏହା ହେଲେ ପୁଲିସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମଚାରୀ
ପଥ୍ୟଶ୍ରୀ ହେଲା, ତେବେ ପୁଲିସ୍ ର ଜନ୍ମଥେବୁନ୍ତି
କେବଳ ଓ ତତ୍ତ୍ଵକୃତ୍ସଂ ସୁଧରିଷ୍ଟେଣ୍ଡେଣ୍ଡ
ମହିଳାମା ଭାତାର ଦେବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଯେ
ପ୍ରସାଦ କରିଥାଏ ଓ ଯହିଁରେ ଅଜ୍ୟ ପର୍ବତୀ
ମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକମଜ ପ୍ରଜାଗ କରି ଅଛନ୍ତି ଯେ
ପରିବାର ଅତି ବିଲମ୍ବ କାରାରୀ ?

ଏହୁବେଶନ ପଦି କାହିଁ ଜ୍ଞାତ ହେଲୁଁ ଯେ
ଖୁବିଗୀରେ କଣେ ବାବୁ ବନ୍ଦଦେଲେ କଥାର
ହୁବା ପାଗରେ ରଖିଦେଲେ ହାତ ଥୋଇଥିଲେ
ଓ ଜାଙ୍ଗ ଚକର ସମ୍ମଳରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ
ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଜଣେ ଘେର ବେ ହୃଦ୍ବାନେରେ
ଚକ୍ରିଠ କଲା, ଚକର ଜାତଶାତ୍ର ଜାହାଧରେ
ଦୌଡ଼ିଲ କିନ୍ତୁ ନିଷ୍ଠିଲ ହେଲା କାରଣ ଗେର
ଅଗରେ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲ ସେମାନଙ୍କ
କହିଲ ଯେ ବନ୍ଦୁବଳମାନେ ଥିଲି ବେଠି ଥିଲା
ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମୁଁ ପଲାଇ ଅଛି । ଏହା ଶୁଣି
ଲାଗି ସେମାନଙ୍କର ଜାହାପରି ସନ୍ଦେହ ହେବା
ତେଣିକି ଥାଇ ସେମାନେ କିନ୍ତେ ବେଠି ଶୁଣି
ପଲାଇ ଗଲେ ସରଗ୍ଗ ଗେର ଅନାଯାସ
ଅପଣା ଅବସ୍ଥା ବିହି କଲା ଗେବକର ବି ପାହି
କି କି ମହି ।

ଇକୁପଥି କା ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଗୁରୁପାହା ଆଜି
ଲରେ କଣେ ସୁଦଳ ରଜନୀରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମା
ଶୋଇଥିଲୁ ପ୍ରକାରେ ବୁଦ୍ଧମୁ ସମସ୍ତେ ଦେଖିଲୁ
ଯେ ଖେଳିଲୁ ଯାଏଁ ବୁଦ୍ଧନ ପରମନ୍ତ ଉତ୍ସ
ପ୍ରତିଃ ଅନ୍ତର୍ଭାବର କରି ଜାହାର ଠିକଣା
ପାଇବାରୁ ସେମାନେ ହଜାର ହୋଇ କିନ୍ତୁ
ବନ୍ଦାରିଲୁ ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ସେ ସୁଦଳ ଆଜି
ଏହଜାର ସଙ୍କରେ ବୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ ଦେଖିଲୁ
ଏଥରେ ବୁଦ୍ଧମଙ୍କିମାନେ ଯେ ବିପରୀତ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହେଲେ ଜାହା ବର୍ଣ୍ଣିବା ଅଧେ
ଅନୁମାନ କରିବା ସହଜ ଆଟିଲା । ତାରୁ ପାଇଁ
ରିକାରେ ସେ ଦୁଇଲୁ ଯେ ନବପ୍ରକାଶରେ

ମୋତେ ହିଲୁ ଜଣା ନାହିଁ ଅଠରହୋଇ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ
କିମ୍ବା ଏକପାଇବେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଚାହିଁ
ମୋହର ଚିତ୍ତଜଳା ହେଲା ଜାହାତାରୁ ଅବଶ୍ୟ-
କ୍ଳାୟ ବିଶ୍ୱାସ ଅବଶ୍ୟ ହୋଇ ସ୍ଵଜୀବିମୃଦ୍ଧିରୁ
ଏକଥା ଜଣାଇଲା ସେମାନେ ଆହୁରିତ ଓ ଏ
ମନୁଷ୍ୟ ସଙ୍ଗରେ ହେଲା ମୋତେ ବାହୁଡ଼ାଇଲେ
ଅନେକଲୋକ ମନେ କରିବେ ହୃଦ ଦେବକୁର
ଶୋଇଲାଇ ଉଠାଇ ନେଇ ଯାଇଥିଲୁ ଓ
ଏପରି ଗୋଟିଏ ପ୍ରମିଦିକଥା ଅଛି କିନ୍ତୁ ଏହା
ସମ୍ମୁଖୀୟ କ୍ରମ ଓ ମିଥ୍ୟା ଜାହା କେବଳ ମେଟିବା
ଜ୍ଞାନ ଅଛଇ ଓ ସେଥିର ଲକ୍ଷଣ ଏହି ଯେ
ସେ ବେଗ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକ ଧରେ ସେ କୌକ
ବିଦ୍ରୋହ ଅବସ୍ଥାର ଅପେ ଉଠିଯାଇ ଦେହପରି
ଅଚେତନ ଥାଇ ଏଣେ ତେଣେ ବିଲେ ।

ଦିକ୍ଷାରେ ଦୁର୍ବଳ ଉପହୃତ ହୋଇ ଥିବାର
ଛଜନଗର ମହାଗଳ ଅପଣା ସ୍ଵଜ୍ଞ ସକାରେ
ବାଲେସ୍ଵରାଚ କରୁଛ ଶୁଣି ଦୟ କର
ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡି ଏହି ପ୍ରକଳନ ଏକଷବ୍ଦୀ ମୂଲ୍ୟା
ପୀଇ କରି ଯୋଗାଇ ଅଛନ୍ତି ବନାକେ ଉଚ୍ଚ
ଦେଇର ଲାଭା ପ୍ରତିବର ବାର୍ଧିକେ ନିସବ୍ଦ
ଆଇ ମୂଲ୍ୟାଇ କବିତା ବିଭାବ କରିଥିଲାନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ବିଲ୍ ବଉଧ ଅନୁଯାୟ ବିରିପତ୍ର ନାମକ
ସ୍ଵାମରେ ଯେଉଁ ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟ୍ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଛି
ସୋରେ ଜଣେ ଦୂଷ୍ଟୀଥରିଷ୍ଟକର ପ୍ରଯୋଜନ ।
ମହିଳା ବେଳନ ଟ ୧୫ ଟଙ୍କା । ଯଦି କାହାର
ଛାତ୍ର ଥାଏ ତେବେ ଅମ୍ବାରେ ଏକପରି
ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନ କଲେ ତାକୁ କର୍ମ ମାରୁ
ପାରବେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଠୀଗଣରେ
ଶ୍ରୀମତୀ କୃତ୍ତିମ ବିଦ୍ୟା ଥିବାର ବିଧେୟ
ଅଧିକ ଅକ୍ଷର ସନ୍ଦର୍ଭ ହୋଇଥିବ ।

Gebind Chunder Mahapater,
୧୦୧୬୨୨ } ପୁଣ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସମ୍ବର ଚେଷ୍ଟା
} ଉନ୍ନତେଜ୍ଜ୍ଞର ।

ମୁଦ୍ରଣ

ଶ୍ରୀ, ଏମାରୁଙ୍ଗ ସାହେବ କିନ୍ତୁ ବଜାଦ୍ୟା । ୫
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଲେ ଲାଲଚେଳ ॥ ୫ ୯
” ବିଲେ ଲାଲଚେଳ ॥ ୧୨୭

ଏହି ଉତ୍ତଳଶ୍ରଷ୍ଟଙ୍କା ସହିତ ବୃଦ୍ଧ ପଦୀ-
ବଜାର କଟକପ୍ରିୟିଂକୁଆଇଲ୍ ଯତ୍ତାନୟରେ
ମନ୍ଦିର ଓ ପ୍ରମରତ ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

623

ଶା ୩: ରଜ ପିତାଙ୍କ ସନ୍ଦର୍ଭମିହା ମୁଖ ମାତ୍ରକ କୋଣ ରଜ ଗୋପାଳ ଗନ୍ଧବାର ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୁଦ୍ରା

188

୭ ଅଗ୍ରିନ୍ ବାଣିକ ମୂଲ୍ୟ

۱۴

ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଣ୍ଡ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭

ମଧ୍ୟପଳ୍ଲ ପାଇଁ ଜାକମାପଳ୍ଲ ୫୯

ଉତ୍ତର ଅନୁବାଦକ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ମଜେ କରିଥିଲୁ ଯେ ଉଛଳ-
ପିକାର ଗାଘଣ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡୁଙ୍କ ସାପ୍ରାହବ
ବିଜ୍ଞାପନ ସକାଗେ ଅନୁବାଦ କରିବାର ଜୀବ
ଧ୍ୟେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡୁ ଅନୁବାଦକଙ୍କୁ ଅର୍ପିବ
ହେବାର ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମତଃପେ ନିବାହିତ
ହେବ କିନ୍ତୁ ତ ମାସ ଗତ ଫି ହେଉଥିଲୁ ଦେଖା-
ଗଲୁ ଯେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ଆଶା ବିର୍ତ୍ତକ ଥିଲୁ ।
ଅନୁବାଦକ ମହାନୟ ପ୍ରଥମ ହୁଏ ଏବଂ ମାମ
ଏକାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା କରି ଏତେ ଶାନ୍ତ
ଯେ କ୍ଲାନ୍ଟ ହୋଇ ପଢ଼ିଲେ ଏଥର ବାରାଣ୍ସି
ଅମ୍ବେମାନେ ଡିଲ୍ ଜୀବୁ ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ବମେଣ୍ଡୁ
ଗହେଚଷ୍ଟମ୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବରେ ଯାହା ଥିଲୁ ତହିଁ ଏ
ବିଜ୍ଞାବୁକ କିମ୍ବା ଅର ବୋଲି ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ
ପରିବାର ଶୁଣାଯାଇ ନାହିଁ ତେବେ କାହିଁ କି ଅ-
ନୁବାଦକ ମହାନୟ ଏ ପଦିକା ହିମ୍ବା ବାଲେଶ୍ୱର
ପଦିକାର ଗତ ତତ୍ତ୍ଵ ମାପରେ ଗୋଟିଏ ମୁହା
ବିଷୟ ଲେଖି ପଠାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇ ନା-
ହାନ୍ତି ଶୁଣିବାର ବିନ୍ଦୁ । ସେ ଲେଖି ପଠାଇ
ଥିଲେ ଯେ ବିଜ୍ଞାପନରେ ହୀନ ପାଇଁ ନ ଆନ୍ଦୋଳନ
ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନକୁ ଅସୁ ନାହିଁ । ଏମନ୍ତ
ଆହା ବୋଲାଯାଇ ଧାରେ ଯେ ଯେତେ କାଳ
ହେଲୁ ଉତ୍ତର ପଥିକା ଦୃଶ୍ୟ ଅନୁବାଦ ପଠା-
ଯାଇ ନାହିଁ ସେ ବାର ମଧ୍ୟରେ ହୌରାପ ଉତ୍ତମ
ବିଦ୍ୟା ଦିଲ୍ ପଦିକାନାନ୍ତରେ ନ ଥିଲୁ । ମାହି
ଅମ୍ବେମାନେ ବିବେତଜ୍ଞ କରି ଯେ ଏକହାତର

ବିଶ୍ୱର କରିବାର ଭାବୁ ଅନୁବାଦକଙ୍କୁ ଦିଆ-
ଯାଇ ନାହିଁ । ସେ ସବୁ ବିଷୟ ଜାହାଙ୍କୁ ଅନୁ-
ବାଦ କରିବାର ଅଜ୍ଞା ଅଛି ସେ ସବୁ ବିଷୟରେ
ହେଉଁ କଥା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ । ଲେଖା-
ମାନ ଉତ୍ତମ ହେଉ କି ଜାନ ହେଉ ତତ୍ତ୍ଵ
ସାହଂଗ ଜାହାଙ୍କୁ ଲେଖି ଧାରିବାର ଉଚିତ ।
ଭବନାର ଭତ୍ତମ ମଧ୍ୟମ ମୟୋ ରକ୍ତର ଉତ୍ତମ
ନିକୁଞ୍ଜର ହେଉଥ କୋରପି କଥା ପ୍ରତିଦେବାର
ଜାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହଇ । ଯାହା ହେଉ ଆ-
ମେମାନେ କେବଳ ଅନୁମାନ ଦିଇ ଏ କଥା-
ମାନ ଲେଖିଥାଏ ପ୍ରବୃତ୍ତ ବାରତ ଅନୁମାନଙ୍କ
ଜଣ କାହାର କେବଳ କଥା ଏହି ସେ ଏଣିର
ବୃତ୍ତ ଦିନ ହେଉ କୋରପି ଉତ୍ତମ ଅନୁବାଦ
ବାହାର ନାହିଁ ।

ଗନ୍ଧାର ଜାଲର ଦୁର୍ଵିଷ୍ଣୁ ।

ଡେଶାର ଦିକ୍ଷଣ ଗଞ୍ଜାମ ଓ ଉତ୍ତରବିଧୁତନ
ପ୍ରକୃତ ହୁନ୍ଦିମାନଙ୍କରେ ଅନୁକୂଳ ଧରିବାର
ପୂର୍ବର ଧ୍ୟାନମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲୁ । ଗଜ-
ମାର ଗା ୧୮ ରଜରେ ଗଞ୍ଜାମଜିଲ୍ଲାର ବଲେବ-
ରୁ ଯେଉଁଥିବ ଏ ଶତର ମୂଳ ଏଠା କମିଶୁଳୀ-
ଳ ନବଚକୁ ପାଲିଗଥିଲେ ତାହା ମେଷ ଲିଖିବା
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅମ୍ବାଜାକେ ପ୍ରାଣ ହୋଇ
ଜରୁଗେ ଦେଖିଲୁ ସେ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵର୍ଗମାର ଘୃତଜର
ଛାଇ ଦୋରେ ତାରିହାର ବିଲବତୀ ସେଇବେ
ଟକାରୁ ଫେ ୧୭ ମୁହଁମ ହେଉଥିଲା

ପାରଳାଖେମଣ୍ଡିରେ ସବୁଠାର ମହାର୍ତ୍ତ, ଠକ୍କାଶୁ
ସେଠାର ଓ ଗଞ୍ଜାମରେ ସବୁଠାର ଗ୍ରାମ, ଠକ୍କାଶୁ
ହେ ୨୫ ର ହୋଇଥାଏ । ଆଉ ଶବ୍ଦମାତ୍ର
ଏହିପ୍ରକାର ଅଚାର । ଏଥରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ଶବ୍ଦର ମୂଳ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର
ଏତ୍ତବାର ନୂହଇ କି ଯାହାକୁ ପୁରୀଷ ଦୋଳ-
ସିବ । ତେବେ ଉବିଷ୍ଟାତକୁ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସୁ
ଅଛି । କଲେକ୍ଟରଙ୍କରେ ଲେଖନ୍ତି ଯେ
୨୩୨୪ ସବୁଜାନରେ ଜାପିଯବ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା
ଅଛି । ପୁଣ୍ୟ ଓ କଟକର ଚିଲକା କାଟେ ନୌ-
କାରେ ଏବଂ ଝଳକାରେ ସବତରେ ଦ୍ୱାରା ଥାନ
ପ୍ରକଳ୍ପ ରଖାଗା ହେଉ ଥିବାର ମୂଳ ବୁଦ୍ଧି
ନ ହୋଇ ବରଂ ଉଣା ହେଉଥାଏ ଯଥା
ଚିଠିର ପୂର୍ବଧ୍ୟାହରେ ଧାଇ ସାତେ ଜୟଲକ୍ଷ
ମହାଶ ଚାଲି ନ ୨୫୦୦ ଟଙ୍କା ଏକ ମାଣ୍ଡିଯା
ନ ୨୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଉକ୍ତ ଚାଲିରେ ଅମଦାବାଦ ହୋଇ
ଥିଲା । ଜଳର କଷ୍ଟ ବିପ୍ର ହୋଇଥାଏ । ଏମ-
ନ୍ତିକ ଅନ୍ତକାଳରେ କୃତନ ଉପାୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଧାନ
କରିବାକୁ କଳ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଏଯୋଗୁ ପୁଷ୍ପ-
ରଣୀ ପରିଷାର ଓ କୃତ୍ୟ ଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ
ହୋଇଥାଏ ମୂଲ୍ୟାମାଜେ ଢ଼ରେ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇ-
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ପାରଳାଖେମଣ୍ଡି ହୁମା ଓ ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟ ଜାଲୁଗୁଡ଼ ହେବେ ପୁର୍ବପଞ୍ଚଜନିମେବ
ଶୁନ୍ଦରିବଳୁ ବାହାରି ବିକାଶ ଶୁଣାଯାଏ ଓ ଅଜ
କେତେମେବ ବାହାରି ବିକାଶ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟାକାରୀ ।
ବୈଷଣି ପ୍ରାଚୀର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ନାହିଁ ଏକ ମା

କଲେ ଛାତ୍ର ଓ ବସନ୍ତଗେର ନୂଠା ଥକରେ
ଦେଖାଯାଏ ପଶୁଙ୍କ ଗୋଟିଏ କେବଳ ମୁହଁଷଟ୍ଟା ପୁର
ଓ ଗଞ୍ଜାମରେ ଧାମ ଲ୍ୟାଙ୍କ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କୃତାଇଲା ।
ବୁଝି ଅଦ୍ଦୀ ନାହିଁ ଓ ଅଠଗତ ଭାଲୁକରେ
ଫୁଲ କଟା କେଉଁଥାଟି । ଆମୁଢ଼ିଫୁଲର ଆଗମ
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଜଣାଯାଉ ନାହିଁ । ସବହାର କର୍ମ
ଗୁରୁମାନେ ସତର ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ।

ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନ୍ରଲ୍ ସାହେବଙ୍କ
ଅଭ୍ୟର୍ଥକାର ଅଧ୍ୟୋତ୍ତମ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ପୂର୍ବେ ଏକଷୟରେ ଯେବମସ୍ତ
ଆସୁଜନ ହେବାର କଥୀ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଭକ୍ତ
ମଦୋଦୟଙ୍କ ପୁରାମାଟେ ଆସେବାର ନ ହେବାର
ସେବକୁ ବିଶେଷତ୍ଵପ୍ରଧାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲୁ ଏବଂ
ବାର ସତ୍ୟପୂର୍ବେ ନ ହୋଇଥିବାର ବେହୁ ଅପରି
ବରଥିବାର ପୃଥିବୀ ସରଦାଗୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଲିବାହ
ହେବାର ହୁଏ ହେଲା । ଏ ବରରେ ଏହି ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲୁ ଯେ କମିଶ୍ନ୍କରଣାବେଳକ ବୋଠିଲ ଦିନ-
କାର ବାମୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେଷମ ହେବ ଏବଂ ମନ୍ଦି-
ରା ବାଲରେ ନାହାପ୍ରକ୍ରିଯା କାର୍ଯ୍ୟକରିମ ଅର୍ଥରୁ
ବାଣ ପୋଡ଼ାଯିବ । ଶୈଶବମହାମାନେ କେବଳ
ଅବରଙ୍ଗ ବିଲୁପ୍ତ ଓ ଚର୍କବଜ୍ଞ ବ୍ୟବହାର ହେବ
ଓ ବାଣବିଷୟରେ ଯଥାଯାଇ ଲାଗୁ ହେଉଥିଲୁ
ଓଡ଼ିଶାରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବାଣୀ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ
ସରଗୁର ଦେଖାଯାଏନା ଯେଉଁ ବାଣମା-
ନେ ବରାଦରପ୍ରାଚୀ ବାଣ ପ୍ରସ୍ତୁତକରନ୍ତି ତହିଁ ର
ଶିଳ୍ପକୌଣ୍ଡଳ ଅର ସାମାଜିକ ଅନ୍ତର୍ର ଓ କନ୍ତୁ
କାଳର ଏକପଦାର ହୋଇ ଅନୁଧିବାର
ସେ ବୁଝି ମନ୍ଦର ଯାଇଥିଲା ତଥାର ଯେତେ
ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବାଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ତହିଁ ର
ତେଥୀ ହେବିଥିଲା । ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମ ଦିନ ହତ୍ତି-
କରେ ଗୋଟିଏକ ଓ ଗନ୍ଧୀ ଯେତେ ଠାରେ
ହେବାର ଥିଲ ଜାହା ରହିଲ ହୋଇ କେବଳ
ଦୁଇ ଶ୍ଵାନରେ ସେଇଥ ହେବ ଓ ନିଷବ୍ଦ
ବାଜା ବହିବ । ଏ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେତେ
ଟଙ୍କା ବନ୍ଦୁ ହେବ ଜାହା ରେବାଦାଗ ସଂଗ୍ରହାଳୀ
ହେଉଥିଲା । ଅନ୍ତରୀ ପରିକାରୀ କର୍ମବନ୍ଦୁ ଓ
କେତେ ବହୁଁ ଜମିଦାର ଓ ଅଜନନ୍ୟ କଣ୍ଠି
ମାନେ ପାଇଁ ୫ ୧୦୦ ଟଙ୍କା କେବା ସାକ୍ଷର
କରିଥିଲାନ୍ତି ଓ ଏଠା ଅବଲାଗ ବୋଥ ହୁଅର
ଅର ଦୁଇ ତଳିଗ ଟଙ୍କା ହୋଇଥାରେ । ମା
ତ୍ତକ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥାନ କମର ଥିବା ପ୍ରକଟିକ
ଯେ ବଠାରେ ୫ ୧୦୦ ଟଙ୍କାର ଅନ୍ତର ଦେବ

ରିଠାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହି ଦୁଃଖର ବିଷୟ
ଅଛି । ଅବସ୍ଥା ଯେଉଁ ମାନେ ହେବା ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି ଜହିଁ ମଧ୍ୟରେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ନଗ-
ରପୁ ଜମିଦାର ମାରଣେତା ବଣିକ ଏମାହେ
ଯଥାହମେ ସଙ୍ଗତପ୍ରକାର ରେବା ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଉଜ୍ଜଳମାନେ ଉଚ୍ଚ ଉଶା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ
ଶିକ୍ଷାବିଦ୍ୟାର କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ଶୈକ୍ଷଣିୟ
ମନ୍ଦିରମାନେ ଦୂର ଏକ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିରେବେ
ପ୍ରାୟ ସମ୍ବନ୍ଧେ ରେବାଧର୍ତ୍ତ ଅନୁରରେ ରହ-
ଅଛନ୍ତି । ନଗରବାସୀ ଅଭିକ୍ଷେତ୍ର ଧରିଲେବ
ଏହିପାଇଁ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏହି ଅବସ୍ଥା ଦେଖି
ଅମ୍ବୋମାନେ କର୍ତ୍ତରବୀ ଦେଇ ନାହିଁ କାରଣ
ରେବା ଯେଉଁ ମାନେ ଅବସ୍ଥା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି
ସେମାନେ କେବଳ ଏହିକଥା ମନେବର ଅଛନ୍ତି
ଯେ କୃତି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ନାକ୍ଷେ ବିଷାର ଶୈକ୍ଷଣ୍ୟ
ବ୍ୟକ୍ତି କରି ଅଛନ୍ତି ଅଭିକ୍ଷେତ୍ର ରାଜ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ-
କର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରତିବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁମରରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କରିବାର ଆକଗନ୍ତ ଜାହିଁ ବିନ୍ଦୁ ଯେତେବେଳେ
ଦେବମାନେ କରିବ କରିବେ ଯେ କୃତି ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡୁଙ୍କ ହେବ କେତେ କୁଳା ଓ ସ୍ଥାନୀୟରେ
ରହି ଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ସବୁ ତୁଳନାରେ ଖାତ୍ର
ନେବାର ବିନ୍ଦୁ ନୁହଇ ବରଂ ସେ ଖାତ୍ର
ବେଳେ ପାଥାରିବ ଉପକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି
ତେତେବେଳେ ଗଢ଼ିଲ୍ଲି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟପ୍ରକାଶ
ଜାହାଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଉଦୟ ହେବ ଓ ଜାହା
ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅଶ୍ରୁର ହେବେ । ଶକ୍ତା କିନ୍ତୁ
ଆମ୍ବନଙ୍କଠାର ରେବା ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ନାହାନ୍ତି
ଅମ୍ବୋମାନେ ଅଧିକା ମହିର ପଣ ଦେଖାଇବାର
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଦିନା ଏସବୁ କରିଅଛି । ମୁଗଳ
କି ମରହତୁଟା ଶକ୍ତା ଅଧିକ୍ୟରେ ରସେଦ ଯେ-
ଗାରିଁ ଜମିଦାରର ସିଂହା ନକ୍ଷତ୍ର ହୃଦୟର
ଦାରି ଧନ ଦୁର୍ବଳ ବଜରେ କେଇ ଲୁଗନ୍ତେ ଓ
କେତେବ୍ରକାର ଅଭିଗ୍ରହ ହୁଅନ୍ତା ତହିଁର
ଲୟତା ନାହିଁ ଏସବୁର ରକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି ଯେଉଁ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ସେ କି ଆମ୍ବନଙ୍କର ମେହପାଦ
ନାହିଁ ଓ ସେପରାଗ ମେହ କି କରି ଦେଖା-
ଇବା ଲାଗି ଆମ୍ବନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତି କରିବା କି
କୁର୍ତ୍ତର ? ରଙ୍ଗନବାସି ମନ୍ଦିରମାନେ ଜଣ-
ବେ ଏକବରତ୍ତଙ୍କା ଲେଖାଏ ରେବା ଦେଇ
ଏ ମହୋଦୟକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଏହି
ନଗରର ଅନ୍ତର୍ଗୁରୁରେ କେନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରକା ଠାରେ
କେତେ ମୁହଁଏ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରକ ଏ ୫୦

ରେହାକର ଉତ୍ସବ କରିବାର ଉଦୟମ ବର୍ଷା-
ଛନ୍ତି । ଏମାଙ୍କଠାର ବଢ଼ିବୁଲେବେ କି
ଏହେ ନିର୍ଧିଳ ଅଥବା ଶବ୍ଦୋଧ ଯେ ଏମନ୍ତ
ମହିନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରକାର ଧର୍ଥ ଦାନ
କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଅମେରିକାରେ ଥିଲାକିମ୍ବା
ଯେ ଜଗରବନ୍ଦିମାନେ ଏମବୁ ବିର୍କରିତ କଲାପ
ପାଇ ପାଇବା କାରଣ ଯତ୍ତ କରିବେ ଓ ଯେହି
ମାନେ ରେହା ଦେଇ ପାହାନ୍ତି ଅବଳମ୍ବନେ
ଅର୍ଥଦାନ ପୂରିବ ଆପଣା ଜୀବିତରଙ୍ଗ କରିବେ
ଏକ ଜଣ ପ୍ରମୁଖ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଆପଣା ପୁରୁଷ ବିଦ୍ୟୁତ୍
ଅଥବା ପିତା ମାତାର ଶ୍ରାବନେ କେତେ ଅର୍ଥ
ବିନ୍ଦୁ ନ କରନ୍ତି । ଧିତୁ ମାତୃ ବକ୍ତ୍ତି ଅଥବା
ଧୂର ହେବାର ବିକର୍ତ୍ତା କି ଏହେ ନିର୍ବିଶ୍ଵ ଯେ
ଜହାନାମେ ଅଛି ଲେଖରେ କେହି ଅଛି
ଦେଇ ରୁହି ହୋଇ ରହିଥିଲାନ୍ତି ଓ ବେହି ଅବା
ବିକ୍ରି ଦେଇ ହାହାନ୍ତି । ଅଜଏବ ଏ ଜଗରବନ୍ଦି
ଦେଶୀୟ ବିଦେଶୀୟ ବିମୁଖ ମହାନ୍ୟକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିଯାଇଥିଲୁ ସେମନ୍ତ ଅକ୍ଷୟାନନ୍ଦ ପରି
ମନୁକାରେ ଦିନମାୟ ନ ହେବେ ଭାବୁଁ ପ୍ରତି
ବେଳେହୁଁ ଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ।

ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନ୍ଦ୍ରରୁ ସାହେବଙ୍କ
ସ୍ଵଭାଗମନର ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।

ଏ ମହୋଦୟ ଯେଉଁ ଦିନ ଯେଉଁ ମକାମରୁ
ବିରଜ କର ଯେ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ବରବେ ତତ୍ତ୍ଵର
ସମ୍ମାଦ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତ ହୁଏ ପ୍ରତି ହୋଇଥାଏ ଏ-
ବିଶାଧାରଣ ପୂର୍ବର ସେବା ଜାଣି ପ୍ରସର ଥିବେ
ଏହି ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏ ସମ୍ପ୍ରଦୟର ଚିତ୍ତଅଛୀ ।
ଯଥା— ଭାଇରଙ୍ଗ ଫିବ୍ରବ୍ରି ଅର୍ଥାତ୍ ବିଜ୍ଞାନ
ମାସ ବୃଦ୍ଧବାର ଦିନ ବିଜ୍ଞାନାଳୋରେ ମହାମାନ୍ୟ
ଶ୍ରାସକ୍ରିୟା ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରର ସାହେବ ସ୍ଥାପନ୍ତି
ସହିତ ଜାହାଜର ଓଖାଇ ବେଳୋଳ ବାଟେ
ପ୍ରିଣ୍ଟାନାମବ ବାଣୀୟ ଜାହାଜରେ କେନ୍ଦ୍ରାଳ୍ପାଠକା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଜ୍ଞାନାଳ ହେବେ ଜାହାଜ ସମ୍ବନ୍ଧ-
ବିଧାତା ଅନୁଧାନ ମହାମଧ୍ୟମାନେ ଜାହାଜ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଜାହାଜରେ ବିଜ୍ଞାନାଳୁ ସିବେ କେବଳ
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତ ବର୍ମରୁରମାନେ ଜାହାଜ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅସିବେ ଯଥା— ସେନା ସର୍ବରୀୟ ସେବେତ୍ତା
ମେଜର ବର୍ଷା ସାହେବ ସ୍ଥାପନ୍ତି ସହିତ, ବିଦେଶ
ସର୍ବରୀୟ ସେବେତ୍ତା ଅଭିନମ ମାହେବ ନେତ୍ର
କଳସେତନ ସର୍ବରୀୟ ସେବେତ୍ତା ବର୍ଷା ବର୍ଣ୍ଣନ
ମାହେବ ଏବଂ ଚାରିକଣ ଏତିବଂ ଅର୍ଥାତ୍
ମୁଖ୍ୟମେବ ।

ତା ୧୫ ରିଣ ଫେବୃଆରୀ ଶୁଭକାର ପୂଜା-
ପୂଜାକାଳ କେନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରନା କରନାଳମାନ ଦେଖି
କାଳର ମୁଖ୍ୟମ୍ୟନ୍ତି ଥିବା କିମ୍ବାନିଧାକୁ ପାର
ହୋଇ ହାତଲେବଳ କେହାକାର କିଛିଦୂର
ଯାଏଁ ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବେ
ବି ଯେମନ୍ତ ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ ସାରେ ଗରୁଦଶ୍ଵାସ ସମୟ-
ରେ ଯୋଦିଗଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ ।

ତାଙ୍କ ପୃଷ୍ଠାକାର ତୋପ ସମ୍ମାନ ଉତ୍ତରାବିଧି
ଦିଅବିଧି ଓ ପଳକନ ସେ ସମ୍ମାନ ତୋପ
ପରେଦେଖିବେ । ସରବାତୀ ପାଇଁ ଏ ସହରର
ବାହିନୀମାନେ ଯୋଦିଗଠାରେ ଆଗର୍ତ୍ତି
ଉପରେ ଥିବେ କିମ୍ବାନିଧାକୁ ଆହ୍ଵାନ
କରିବେବେ । ସେଠାରେ ଯୋଡ଼ିଗାଇ ଓ କୁଳ-
ଶୁଭ ଅବୁ ଉପରେ ଥିବେ ସେହିମଧ୍ୟରେ
ସମସ୍ତକ ସଙ୍ଗେ ଜାକର ଦେଖାଦେବ ସେବେ
କେହି ଡେରାର ନୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏତ୍ତେବେ
ଦେବାକୁ ଗହାନ୍ତି ତାହା ସେହିମଧ୍ୟେ ଦେବେ ।

ଯୋଦର ଦାତାତାର ପଥାନ ସରବାର କର୍ମ-
ଶାଖା ଓ ସହରର ବାହିନୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜାଲଦି-
ଶ୍ଵାର ପାଇଥିବା କେହାକାର ପହଞ୍ଚନମ୍ବର ପୁଲ
ବାଟେ ମନ୍ଦିରାବାଗ କମିଶ୍ରସାକରେଣ୍ଟ ଓ ବିବିଦିକାର
କେନ୍ଦ୍ରାନ୍ତର କାଳରାଜୀ କିମ୍ବାନିଧାକୁ
ଦେଇ ଲାଲବାନ କେତେବେଳେ ପାରିବେ
ତାଙ୍କ ବିମନରେ ଥିବେ । ଗନ୍ଧିର କେନ୍ଦ୍ରର
ସାହେବଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଅନ୍ତର୍ବାହିନୀକାରୀ କରିବାର
ଲାଲବାନରେ ରହିବେ ଲେଫ୍ଟନେନ୍‌କ ଓ ତାଙ୍କ
ନୋକମାନେ କମିଶ୍ରସାକରେଣ୍ଟ ଦେମନିଲ
ଉପର ପରବୁଝିଥାଉସରେ ରହିବେ ତହିଁ
ଅରଦିନ ତା ୧୫ ରିଣ ଫେବୃଆରୀରେ ସବାକୁ
ଯୋଡ଼ା ଚଢି ନଗନ୍ତ ସିବେ ସେଠାର ନୋକା-
ରେବନକର ବୁଝାରୀ ସମୟରେ ଫେରିଥିବେ
ତାହାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସପ୍ତଶ୍ଵାସ ଉପରେତୁରୀହେବ
କରିବେ ତହିଁ ଉତ୍ତରାର ସାଧାନମଧ୍ୟରେ ସରକା-
ରୀ ସାଧାରଣ ସ୍ଥାପିତାଳୟମାନ ପର୍ବତକରିବେ ।
ପ୍ରେବିନ ଦୂରବାଯିବା ମଧ୍ୟେ କିମ୍ବାନାରେ
ଦେବାର ହେବ ସେ ଦେବାରରେ ସମସ୍ତ ତହିଁର
ଦିବିଲ ଓ ମିଳିବର କରିବାରକ ଉପରେ
ହେବେ ଓ ସପ୍ରନତଶ୍ଵାସ ଓ କମିଶ୍ରସାକରିବେ
ଗଜକାର ଗଜମାନଙ୍କୁ ଦେଖାବରିବେ ଓ
ମୁଲନକାର ଗଜା ଓ ଜମିଦାର ଓ ସରବାର
ମୁଲନକାର କିମ୍ବାନିଧାକୁ ଦେଖାବରିବେ
ଅନ୍ତର୍ବାହିନୀର ସ୍ପର୍ଶଶ୍ଵାସ ଗଜକାର ଓ ଅନ୍ତର୍ବାହିନୀ
ମୁଲନକାର ସମସ୍ତ ମୁଲନକାର ଅନ୍ତର୍ବାହିନୀ ନ

ଥିବାର ଦେଖି ହାତର ରଖାଇବେ ଦେବାରର
ନିର୍ମାଣ ସେହିତୁରୀହେବ ପୃଷ୍ଠା କରିବେ ତା-
ହାର ନିର୍ବର୍ଣ୍ଣନ ଏଥୁପରେ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ।

ତା ୧୬ ରିଣ ସବାକୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟର
ଦରିଜ କରିବାକୁ ପିବେ ଓ ସେହିବ ସେଠାର
ଫେରିଥିବେ ।

ତା ୧୭ ରିଣ ସବାକିବଳେ କଟକର ପୃଷ୍ଠାକ
କରି ଦୂରପଥର ବାନ୍ଧା ସମୟରେ ବିଶ୍ଵାର
ଲଙ୍ଘରବାତରେ ପୃଷ୍ଠା ସେଠାର ନିର୍ବର୍ଣ୍ଣନ
କରିବେ କିମ୍ବାନିଧାକୁ ଗମନକରି ତା ୧୮ ରିଣ
ଦେବାକିବଳେ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ ।

ଏଥର ଦେଖାଯାଏ ସେ ଭୁବନରୀର ରାଜ
ପତନିଯକ କଟକର ଅଗମନ ମୃଷ୍ଟ ସମ୍ଭାବିତ ନିର୍ମାଣ
ଅନ୍ତର୍ବାହିନୀ ସବାକୁ ବିଶେଷ ଉପର ହେବାର
ଅବଶ୍ୟକ । ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ଦେଖ ଯେବି ଭୁବନ
ରୀର ନିର୍ବର୍ଣ୍ଣତତ୍ତ୍ଵରୀ ଅଧିବା ତାହାକର
ପତନିଯ ଅନ୍ତର୍ବାହିନୀ ସେ ପଳା ନିର୍ମିତ ଏତେ ବିଷ୍ଟ
ଯେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଅବକାଶ ନାହିଁ
ଦେବାକିବଳ ଶାରି କାର୍ଯ୍ୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ନିର୍ମିତ
ଏଠାକୁ ଅନୁଅନ୍ତର୍ବାହିନୀ ଅପରା ମୁଖ୍ୟମଧ୍ୟରେ
ଅନ୍ତର୍ବାହିନୀ ହେବେ ହେଲେ କାର୍ଯ୍ୟର ବିଶ୍ଵାର
ପତନିଯ କୌତୁକରେ କାଳରବାହିନୀ
କରିବେ । ଧର୍ମ ଇଂଗରି ମାଧ୍ୟମରେ

ସାପାହିକ ସଂବାଦ

କଟକର ଲୋକପାତ୍ରା ବିଷ୍ଟ ପୂର୍ବ ପଦି-
ବାରେ ବଶୀର ହୋଇଥିବୁ ଦର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖିବାର
ଏହି ଯେ ଲୋକପାତ୍ରା ଆଜିକ ଥରେ ହେଲେ
ହେ ଅପରାର ପରାପ ନ ଦେଖାଇ ସମ୍ମାଲି
ହୋଇ ରହ ନ ପାରିଲ । ଏ ନଗର ନିକାଟ
କାରୁ ଆନାନାଥ ବନାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦୂରେ ସଂଖ୍ୟା
ବିଧରେ ସଂଖ୍ୟାକାରୀ ଓ ଅନ୍ତର୍ବାହିନୀ କିମ୍ବାନ୍ତରେ
ଯେତେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ
ବାବୁ ବା ଗୁକର କେହି ନ ଶୁଣିଲେ ପୁରବାନ୍
ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ହୋଇ ନ ପାରିଲ । ତହିଁ
ଅରଦିନ ଏ ବିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ମେଜିଶ୍ଵରଙ୍କ
କାଳର ହେବାକୁ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
ଅନ୍ତର୍ବାହିନୀ ଅନ୍ତର୍ବାହିନୀ ଅନ୍ତର୍ବାହିନୀ

ପାଞ୍ଚଙ୍କା ଅର୍ଥଦର୍ଶି ହେଲେ । ବାବୁ ଉତ୍ତରପୂର୍ବକ
ଏ ଦୋଷ କର ନାହାନ୍ତି କେବଳ ଅସାଦିକାଳର
ତହିଁର କାରଣ ଅର୍ଥର ।

ଗନ୍ଧିର କେନ୍ଦ୍ରର ସାହେବଙ୍କ ସମ୍ମାନକ
ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସମ୍ମାନକ ବିଶ୍ଵାର ପର୍ବତନ୍ତର
ମଧ୍ୟରେ ଦୂରଗରିରେ ଗତାୟାତ କରିବା କାରଣ
ମାର୍ଗାବଳୀର କିମ୍ବାନିଧାକୁ କରିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାଲ ବଜେ
ଚିତ୍ରମାସ ତା ୧ ରଖାଇର ବିଶେଷ ତାଙ୍କ
ବିଶେଷ ତାଙ୍କ ମାର୍ଗାବଳୀର କରିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପୁରବା ଅଗରିକୁ ତାକତଜାଗ ବ୍ୟାପକ ହୋଇଥିଲୁ
ଏଥର ବିଷ୍ଟ ଏବାଗରୁଙ୍କାର ତାନ ହେବା ।

ଗନ୍ଧିର ତା ୧୮ ରିଣରେ କିମ୍ବାନିଧାକୁ
ବିଶ୍ଵାରକୁ ଯେଉଁ ଜାହାଜ ଅବିଲୁ ତହିଁରେ
ଗନ୍ଧିର କେନ୍ଦ୍ରର ପାଇଁ କାରାକୁ, ରଜନ୍ତି
ତୋପ, ପତାକା, ସମ୍ବୁଦ୍ଧା (Flag staff)
ରତ୍ୟାଦ ଅନେକ ଦୂର୍ବିଧି ଅବିଧିକୁ ଏବି ଚିତ୍ର-
ମାସ ତା ୧ ରଖାଇ ଯେଉଁ ପୋତ ଅବିଲୁ
ତହିଁରେ ସାହେବ ମହୋବଧ୍ୟକୁ ଦିଗୋଟି
ଯୋଟକ ଅବିଧିକୁ । ନଗରରେ ସମ୍ମାନକ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହେବ ଓ ଦେଶୀୟ ଅନେକ
ଲୋକ ବ୍ୟାପକ ଅଛନ୍ତି । କଣ୍ଠବ ପାଇଁ ତାହା କାହାର
ଅନ୍ତର୍ବାହିନୀ ଥୁମାମ ଲୁହିଥିଲୁ ଧନ୍ୟ ସେ
ବୁନ୍ଦି !

ଦିନାକୁପୁରର ଜଣେ ସ୍ଥା ଅପଣା ସ୍ଥାନିକୁ
ଉପରି ପରମର୍ଶନ୍ଦୂପାରେ ବିଦୁଇ ଅବସ୍ଥାରେ
ଅସାଦାତ ପୂର୍ବକ ହଜ କରିବାର ତାହାପରି
ପାଇଁ ଦେବାକୁ ହୋଇଥିଲୁ ବିନ୍ଦୁ ସେ ଗର୍ବବିଶ୍ଵ
ଥିବାର ଦୃଶ୍ୟ ପୂର୍ବକ ଅଛି । ଏହିଲେ ଏକ
କାମଦେବ ଲୁହି ପୁରବାର ପ୍ରାଣ ଗଲା !
ଉପରି ପର ବିନ୍ଦୁ ଦେବାକିଥାନ ନ ହେଲା
କାହିଁବ ?

ଏତେବେଳେ କେଉଁ ବେଳେ ଅମ୍ବ ବରିକ
ଦେଖାଗଲୁ । ଗୁନ୍ଦେଶ୍ୱର ଗାନ୍ଧିମାରେ ଅମ୍ବ
ଚଳଇବ ? ଯାହା ହେଉ ଏବର୍ଷ ଅମ୍ବ କଥୁ
ପଦବାର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ।

ଗଜ ମନ୍ତ୍ରକାଳବାର ଭାଙ୍ଗାର ଓ ମୁକ୍ତାରଙ୍କା
ପଥାକା ଶେଷ ହେଲା । ବିଦେଶକାଳର
ଭାଙ୍ଗାର ସବାକର ଦୂରଜଣ ଓ ମୁକ୍ତାରଙ୍କା
ର ଘାଁର ଗୁରୁତ୍ବ ପଥାକା ଦେଇଥିଲୁ
ଧର୍ମାବ୍ୟାପ ସେ ଭାଙ୍ଗାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନେ
ବାଚନକ ପଥାକାରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲୁ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ମୁନ୍ଦରି କରେବା ଯେଉଁ
ଦର୍ତ୍ତରେ ବିନ୍ଦୁ ହେଉଥିଲୁ ରତ୍ନିଯାର

ଅନ୍ୟ ଘରେ ହେବା କଷ୍ଟପୂରେ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ଓ
ଜୁଦ୍ଧପାଦେବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦୋବିଷ୍ଟ ଲାଗି
ରହିଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତିର ହୋଇ କାହିଁ ।

ଜଣେ ପଦପ୍ରେରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେ
ଡେଶାର ପ୍ରଥାନ ପଣ୍ଡିତ ଗ୍ରାସୁରୁ ମୁହଁଙ୍ଗୁ
ରୂପଧ୍ୟାନଚକ୍ର ପରଲେକ ହୋଇଥାଏଛି ।
ଏ ମହାଗଥୁ ନବପୀପରେ ବିଦ୍ୟାଶିଳ୍ପ କର
ଅନେକ ଶାଶ୍ଵତିଲାଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ
ଯୋଗେ ଏଠାରେ ବୃଦ୍ଧିଲେବ ବିଦ୍ୟାଶିଳ୍ପ
କରିଥାଇଛନ୍ତି । ତେଜ୍ଜାନାଳ ମହାବଜ୍ଞକ
କର୍ତ୍ତ୍ତୁ ଥିବାର ତାହାଙ୍କ ଶାଶ୍ଵତ ପାଇଁ ମହାପାତ୍ର
ପୁଣ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଶାଶ୍ଵତ କରିଥିଲେ ।

ତେଣା ବାରବମାସ୍ତୁରୀ ଏଲକାର ଏକାଇ-
ଶଶ୍ଵିମାନଙ୍କର ତଳଳିତ୍ତିତ ଦୃଷ୍ଟି ବଦଳି
ହୋଇଥିଲା । ଯଥ—

କାନ୍ତ କାଳୀପ୍ରସନ୍ନ ଗ୍ୟାନ୍ କିଟକିଛିବିଜନକୁ
ଅଧିଲେ ବାବୁ କାଳୀବନଳ ସରକାର କଠକ
ରେଷ୍ଟେସନ୍ ଉବିଜନକୁ ଅଧିଲେ ଓ ବାବୁ ଶ୍ରୀ
ଚରଣ ମେହି କେବାପରି କଲିକତାକୁ ଗଲେ ।

ବାବୁ ସୁଦ୍ଧାନ୍ତର ପ୍ରକଟନାୟକ ଅଶୀଷ୍ଟଗୁଣ
ଛଞ୍ଜିନିଥର ହଜଳ ଉଦ୍‌ବଜନକୁ ବନ୍ଦଳ ହୋଇ
ଅପିଲେ କମେ ବହାଙ୍ଗ ଡେଣାକୁ ଅଣିବାର
ଉଚିତ ।

ଅମ୍ବେଳାନେ ଅବରତ ହେଲୁ ଯେ ପୁରାଣ
ଡେଖୁଣ୍ଡ କଲେକ୍ଟର ବାବୁ ନିଜଙ୍କମୋର ଦାତ
ଖୋରଧାରୁ ବଦଳା ଘୋରଥାରୁ । ଏବେଳୁ
ହେବାର ଚୌରଷି ଭାବର ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ନାହିଁ
ନାଥ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଖୋରଧାରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କିମ୍ବର ଜମା ହୋଇଥିବାର ଜଣେ ଅଛିରକୁ
ଦିଯୋଗୀ କଲେକ୍ଟରଙ୍କର ପ୍ରଦ୍ୟୁଜନ ହୋଇ
ଅଛି ।

ବାବୁ ଉତ୍ସରଗନ୍ତ ଦୋଷାଲ ଦିପୋଖିମାଳ
କ୍ଷେତ୍ର ଉତ୍ସରଗନ୍ତ ବାର୍ଯ୍ୟ ବରଧନା ଦୂଷିତେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳ୍ଲ ଜାହାଙ୍କ ଉପରେ ସନ୍ଦୂଷ୍ଟ ହେତୁ
ନୃତ୍ୟବାହାଚର ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଇଲା ।

ବନ୍ଧୁପ୍ରଦେଶରେ ସିହିଲିପୁନ ବର୍ମଗ୍ରୀ ନାଥ
ଏ ଦେବାକ ଉତ୍ତର ପଞ୍ଚିମ ଓ ପଞ୍ଜାବରେ
ଦେବତାଙ୍କଣ ବର୍ମଗ୍ରୀ ଅଣାଇବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ହେଉଥିଲା । କାମଳିଲାବେବକ ଜୀବକ ପ୍ରଣାଳୀ
ଏଥର କାରଣ ଅଛି ।

ପାଦ୍ୟାନାଦୂର ଲେଖିଥିବାକୁ ସେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ପାଦ୍ୟ ଉତ୍ତର ପର୍ମିନର ଜମିପାରିମାନେ ହୁବୁ
ହେଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନାନାପ୍ରକାର ଅଛିବାକୁ ବାବୁ

ନେଉଥିବାକୁ । ଦେବଳ ଏହିକି ଅନ୍ତର ଯେ
ଓଡ଼ିଶାରେ ରସ୍ମୀ ପ୍ରକାର ଅସ୍ଥିକ ଅଙ୍ଗ
ଏଥିକୁ ଚେଲାଗେତୁ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଦେବଳ
ଅଛିଲା କୁମିତାରଙ୍କ କଥା ଜାଣିବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ
ରହିଲା । ଏମାକେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅନ୍ତର ବି ଉଚିତ
ଦେବର ଜନିବାରଙ୍କ ଜଣିବାକୁ କମିଶ୍ଶିଖମାନଙ୍କ
କିଞ୍ଚିପମା ପ୍ରକାଶ ହେଲାର ଜଣାପିବା ।

ଭକ୍ତ ପଦମୁଖ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଉତ୍ତର
ପର୍ମିଣ୍ଣ ପ୍ରଦେଶରେ ଝଙ୍ଗିଳ ଉତ୍ତରିଷ୍ଣା ଉଠାଇ
ଦେବାର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତର ପ୍ରସ୍ତବ ହୋଇଥାଏ
ଶିକ୍ଷାବିଜ୍ଞାନର ଅଞ୍ଚଳ ହୋଇଥାଏ ଯେ କ, ଏ,
ଉଧ୍ୟାୟ ପାଇବାକମିତି ଯେଉଁ ମାରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ଥିରେ ପାଠ କରିବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ କେବଳ ନିରଜନଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୱର ଦିଅବିବ
ସମୁଦ୍ରାୟ ପ୍ରଦେଶ ସକାଳେ ନିରଜଣ ବଥକ
ଏ ଦର୍ଶକ ୧୭ ଶ କ୍ଷେତ୍ର ଫାନ୍ଦୁଆୟିପ ପରିଷାରେ
ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ବୃକ୍ଷ ନ ପାଇ ପଢ଼ିବାର
ସମତା ଅଛୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଛୁ ତୁରଣ କରିବ
ଏବେ ଅନ୍ୟକ ପଢ଼ିବେ ନାହିଁ । ପୁଣି ଥାରଗୋଡ଼ିକ
ବୌଦ୍ଧବିକାର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଏମ, ଏ, ଭ୍ରମ୍ଭ
ନିତି ଯେତେଜଣ ପଢ଼ିବେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ କୁରୁ
କିଅସିବ ମାତ୍ର ଯେଷୁଲେ କଣାଥାହି ଯେବେ
ପରିଷାର ନ ଦେଲେ ଏମ, ଏ ପରିଷାରାଧିର ପଢ଼ି
ପାଇବେ ନାହିଁ ତେବେ, ଏ, ପରିଷାର ବା
ତଥି ବରଯାଉଥାଏ ସେ ନୁହେ ଏମ, ଏ ପରିଷାର
ପାଇବେ ବୁଦ୍ଧି ଦେବାର ଅଞ୍ଚଳ ହେଲା ପିଲା
ଭଣ୍ଡବାର କଥା ଆପଣର ।

ଶ୍ରୀମଦେଶର ଗୃଜା କଲୁହଜାରେ ପ୍ରବେଶ
ହେଲାଏ କେତେଦିନ ହେବ ସେଠାରେ କଥା
ଧନଧାର ଲାଗିଅଛି । ଶ୍ରୀମୁକୁ ନନ୍ଦାମାତ୍ରଙ୍କ ଗବ୍ରଣ୍ଟର
କେନ୍ଦ୍ରିଯ ସାହେବ ବନ୍ଦ ଅତ୍ତମଦ୍ୱୟବ୍ୟା
ଏହାଙ୍କର ଅର୍ଥର୍ଥକା କରିଅଛନ୍ତି ଏ
କଲୁହଜାର ନାନା ଅର୍ଦ୍ଧର୍ଥ ଓ ବୌଦ୍ଧବାଦ
ହ୍ରାନମାନ ବୁଲାଇ ଦେଖାଉ ଅଛନ୍ତି । ଗୃଜା
ଗାନ୍ଧାରର ଘୋର ଧାର୍ମନଗରରୁ ଗମ
ନମ୍ବରେ ।

ପାତ୍ରୀ ଲାଲବେହାର ଦେ ସୁନ୍ଦରାର ହୃଦୟ
କଲେଜର ସହବାସ୍ ଅୟାପକ ପଦରେ ବିଶ୍ୱାସ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି ସୁଣି ଥରେ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ଜାଗରଣ
ହେବାର ପ୍ରୟାବନ୍ଧା ମାତ୍ର ଗବହୀମେଣ୍ଠା ବିଜୟ
ଏ ଉତ୍ସାହ କଲେ କିଛି ବିଜ୍ଞାନାର ତାହା

କୁନ୍ତେସ୍ବାମରେ କୁନ୍ତେଜାଣ୍ଟୀ ଅସବ
ମୋହମ୍ମାନେ ହିଂସାଚିନ୍ତା କରିବାଗତାହା

ମେଲା କରିବାପାଇଁ ଗଜମାସ ଜା ୧୭ ଉତ୍ତରେ
ଛିଖଣ୍ଡ ଅୟକା ରେନ୍ଦରାତ୍ର ହେବଳ ସେବନ
ସେଇ ସେ ଯାନକୁ ଗାଲେ । ଏମାନେ ସେଠାରେ
ଅନ୍ତର୍ମୁଳ ଜା ୧୫ ଉତ୍ତରେ ମୟୋଦ୍ଧ ପାଠାଇଅଛନ୍ତି
ଯେ ପଞ୍ଚାଶିକା ଲୁକାକୁ ଅପଗ୍ରଥୀ ପ୍ରମାଣ କରି
ପାଇଁ ଦେଲେଖି ।

ହୃଦୟରେ ଅପ୍ରକାଶ ଥିଲୁ ଯେ
ବୃଥାଳର ଦେଶମ ପ୍ରକାଶନ ହଜାର ବେଳ
ସ ୧୯୭୩ ଖ୍ରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାରସ୍ପା ଓ ଉଠଂଗଳ
ଭାଷା ପାଠ ବନ୍ଧୁଧାରୀ କରୁଛନ୍ତି ଆହାର
କରି ଚାରିପାଶା ବିଜ୍ଞାନ ଉତ୍ତର ଦିକ୍ ମେଘ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହଦମା କୁଣ୍ଡକୁ । ସବେରେ ମୁଚ୍ଚିପାଶ
ଲୁଗା ଉତ୍ତରାଧିରେ ବୋଟା ପକାଇବା କର୍ମ
କରନ୍ତି ଏ କର୍ମରେ ସେ ବଢ଼ି ଶିଥିଥା ଅପ୍ରକାଶ ।
ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ବେଳେକଣ ଗଢା ଏପ୍ରବାର
ନାହିଁ ହେଲନ୍ତି ?

ପାର୍ବତୀଦେଵୀର ପୂର୍ବକ ଅବସ୍ଥା ଜାନୁ ହେ-
ବକାହଁ । ସେ ଦେଶର ବମ୍ବେରକୁ ଯାହାକରେ
କି କୋଣ ଏ ପୂର୍ବକାରୀର ଅବସ୍ଥା ତଥା-
ମଧ୍ୟର କି ୪୦ ଟଙ୍କା ମୁଢ଼ ଓ ଅଭି ସମବ୍ୟୁ ଲେଖ
ଅବ୍ୟାହ୍ତି ହେଲାବୟୁଷମରରେ ବନ୍ଦମନ୍ଦବନରସା-
ଜାଙ୍ଗର ନାମ ଘୋଟେବି ପ୍ରାୟର ନବଦିନ
ମହାଚାଲକଳିଙ୍ଗରନ ଅଟଇ । ଏ ମହୋଦୟ
ରେ ବ୍ରଜଭୂଷାରେ ଉଭୟମହିଷେ ବିଧାବାର୍ତ୍ତା କରି
ପାରନ୍ତି । ନାମଟି ଅବୁଦେଶାଦ୍ୱାରା ଗ୍ରଜାଙ୍ଗଠାର
ଦ୍ୱାରା ନୁହିର । ବ୍ରଜପ୍ରେସ୍ଟି ଆଟକମରରେ ଏହା-
ଙ୍କ ନାମ ପ୍ରବତ୍ତ ଘୋମଦେବ ପ୍ରବତ୍ତ ମେହତର
ମହାଚାଲକଳିଙ୍ଗରନ କୌଣସି ପ୍ରଦେଶପତନ ଲାନ୍ଧ
ଗାନ୍ଧ ଅଟଇ ।

ଅଜମ୍ବାରୁ ପାଇବୋଗି ହତାରେ ତାଙ୍କ
ଗେଲା ହେବାର ସଂକାଦ ହନ୍ତୁପ୍ରତିଧର
ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ । ଗେରମାନେ ବାତ ଓ
ଅଜ୍ୟ ଅସ୍ଥମାନ ଦେଇ ଅସ୍ଥିଲେ । ଅଜେବ
ଠକାର ହୁବ୍ୟ ଛାନ୍ତି ନେଇଅଛନ୍ତି । ବଥୁଜ
ହୁଅଇ ଯେ ଏବା ବ୍ୟୁଧ ଅନ୍ଧପରିଷିଂହବାହାଦୁର
କର ବ୍ୟାଲିଗହତାରୁଙ୍କା ଅପରାଧ ହୋଇଅଛି

ପାଣ୍ଡିତ୍ୟର ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ବିଦୁ-
ଚିବା ଗେଗ ଅକେବ ଗାନ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ଏ
ଏଣିବ ଅଧ୍ୟତ୍ମ ମୂର ବବଂ ତୁର ଗେଗରେ
ଦେଖାଯାଏ ।

ଏହି ଅଛଳେଖାପିତା ସହର କଟୁଳ ଦଶୀ
ଦଜାର କଟୁଳପିତାଙ୍ଗୁଷ୍ଠାନଙ୍କ ଯୋଗାଳଦୂର
ମନ୍ତ୍ର ଓ ସମ୍ବଲିତ ହେଲା ।

ପାତ୍ର କାଳୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୬୭୮

ମୁଦ୍ରଣ

ମହାମାନ୍ୟ ଶ୍ରାସ୍ତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲ
ସାହେବଙ୍କ ଶୁଭମାନ ନିକଟ ହେବାର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶରେ ଏହି ବିଷୟର ଅନୋଳନ ହେଉଥି-
ଅଛି ଓ ଲୋକମାନେ ଏହି ଚର୍ଚାରେ ବନ୍ଧୁ ଅ-
ଛନ୍ତି ପ୍ରତିଶଂ ଅମ୍ବେମାନେ ସାଧାରଣ ବିଷୟମାନ
ପଢ଼କୁ ରଖି ଏହି ସମ୍ବଲିଷ୍ଟ ଜଥାମାନ ଅସ୍ତ୍ର-
ବାଂଶ ଲୋକବାକ ବାନ୍ଧ ହୋଇଥାଏ ।

ଦେଇବାର ଦେଖିବାର ପଣ୍ଡିତ ।

ଦରକାର ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯେ, ସମସ୍ତ ଲୋକ
କରୁ ଆଗ୍ରହ ଏ ବିଷୟ ବୋଲିବାର ବାହୁଦୂର
ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ମାନ୍ଦ୍ରା ଆମଦାର ହୋଇଥାଏ
ଜାହାଙ୍କୁ ଶୁଣି ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ବିପର
ଦେଖିପାଇଲୁବେ ଏଥର ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଏ
କି ନାହିଁ ଅନେକ ଲୋକ ଅନୁମାନକୁ ପ୍ରଦୂ
ବନ୍ଦ ଆଇଛନ୍ତି ଓ ଜାହାଙ୍କର ଏହି ପ୍ରାଚୀକରଣ ରଧ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ ଯେ କୃତ୍ୟାନ୍ତେ ଘୁଲିଯ ଓ ପିପାଞ୍ଚ
ପଦ୍ମମୁଦ୍ରା ରହିଥିବ ଅନ୍ୟ ଲୋକ କେବଳ ଉଚିତରକୁ
ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଥରୁ ସରକାରୁ କରେଗା
ଅମଲ, ମହାଜନ, ଜମିଦାର ଓ ଅନ୍ୟକ୍ୟ
ଅନେକ ଭାବୁ ମଧ୍ୟବତ୍ତି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ସେ,
ମାନ୍ଦ୍ରା ଅମଦାର ହୋଇ ନ ଥିବା ଯୋଗୁଁ
ଫରିଦବାଜାରମାନେ ଶ୍ରଦ୍ଧିଦେବେ ନାହିଁ । ଅଜ-
ଏବ ଅମ୍ବେଦାରେ ଦରକାର ରଚନା କରିବା
ବାରପାଞ୍ଚ ଜାତିମାନ ମାନ୍ଦ୍ରା ପାର୍ଥନା କଲାପାଞ୍ଚ
କି ଯେବେ ଦରକାର ଗମ୍ଭୀର ଅନ୍ତରତାର

ଏକଥାର୍ଷୀରେ ଏପ୍ରକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିରବାର
ଦର୍ଶନ ଦିରବାର ଅନ୍ତମ ପ୍ରଥାନ ଦିରନ୍ତି
ଜାହା ହେଲେ ଅଛି ଉତ୍ସମ ହେବ ନୋହିଲେ
ବନ୍ଧୁକ କୁହାଇସ୍ତରେ ବେଳ ଥମନ୍ତି
ବିଦ୍ଵକୀ ଭାବ ଅନ୍ୟ କେହି ଉତ୍ସଲେବ ଦିରବାର
ଶ୍ଵାନକୁ ଦେଖିବାକୁ ଧିବା ପୀଇ ସାହପୀ ହେବେ
ନାହିଁ ।

ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପ ଶ୍ରୀମନ୍ତ କନ୍ଦରଳ
ବାହାରୁଙ୍କ ଅଗମନ ଉପଲବ୍ଧରେ ଏହିଗରରେ
ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବାର ଆଜି ତାହା ଗର୍ଜ
ବୁଥବାରଠାଙ୍କ ଆମ୍ବୁ ହେବାର ବୋଲିଯାଇ-
ଥାରେ । ଭାବୁ ଦିତାର ଗଢିକାର ଶକ୍ତାମାନଙ୍କ
ଅଗମନ ଅରମ୍ଭ ହେଲା । ଅବସ୍ଥା ପାଲନିଛନ୍ତା,
ତାଳଚେର, ଆଂମିଳିକ, ଖଣ୍ଡପାଡ଼ା, ବଢ଼ମା
ଚିଙ୍ଗାନାଳ, ନରବିଷୟର, ମଧ୍ୟଘର ପ୍ରଭୃତି
କେତେକ ଗଢିକାର ଓ ମନ୍ଦିରବିନାର ରକ୍ତାମାନେ
ଓ କ୍ଷଦିକର ଭଗବାନ୍ନାରେ ହିଂହ ଜମିଦାର
ଅଗମନ କରିଥିଲୁ ଥାର ପମ୍ପେ ନିଜର
ଅସୁଧାରୁ ଏମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିବା ହୁଏ,
ଦୋଷକାର ନଗର ଅର୍ଥନ୍ତରେ ରହିବାର
ଆଜ୍ଞା ହୋଇଥାଏ । ଏତେ ରକ୍ତାମାନଙ୍କର ଏବି
ସମୟେ କହିବା ଅଗମନ ଛଂଗଜଙ୍କ ମାସକ
ସମୟରେ ହେବେହେ ହୋଇ କାହିଁ । ଓ
ଏପରାଇ ସାରେହଦି ଶୁଦ୍ଧଧଳ ମନ୍ଦିରକର
ଅଙ୍ଗ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏଗ୍ରକାର ସମା-
ବାହାର ଉତ୍ସର୍ଗଶାଖା କରିବା ବିତାନ୍ତ ପ୍ରଥେ-

ଜମାୟ ବୋଥ ସ୍ତୁଅର । ସେହିଥ କିଛି ସର-
ଶାର୍ଯ୍ୟ କାନ୍ତି ନ ହେଲେ ଏ ସମାଗ୍ରେହ ସ୍ଵପ୍ନଭ୍ରାନ୍ତ
ଅଳ୍ପକ ହୋଇଥିବ ଅଭିଭବ ଆଗନ୍ତୁକ ମହୋ-
ଦୟମାନେ ଏ ବିଷୟ ବିଦେଶଜା କର ସ୍ତର
କଲେ ଅଭିଭବ ଅନ୍ଧର ବିଷୟ ହେବ ।

ପ୍ରିଆ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମନ୍ଦିର

ଏ ମନ୍ଦିରମା ଚଳିଗମାସ ଦି । କି ନିଷ୍ଠତ
ପାଇଲା । ଏଥୁର ହଂଶେଷ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବାଣୀ କହି-
ବାନୀଷାରେ ଏହିରେ ଭାଷାର ଭୟଧାରୁ ବାଉଛି
ଲାଗିଥିଲ କହେ ସୁଖିର ଉପାୟରେ ବାଉଛି
ଶିଖି ଓ ପରିମେନାଥ ଲଗାଇ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ
କଲ । ବାଜା ଏ କଷ୍ଟଧୂ ଗ୍ରଜାଙ୍କୁ ଜଣାଇବାରେ
ସେ ପରିମଳାଥକୁ ଧର ଥାଣେ ପରିପାବାରେ ସେ
ଅଶ୍ଵିବାର କଳା ତତ୍ତ୍ଵ ବଜା ଏ ଗୁହାର ନିଷ୍ଠତ୍ତ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପର୍ଯ୍ୟ ପଢ଼ାଇ ଠୁଁକୋ ମୁଗ୍ଧଲଭା
ନେବାର ଅଞ୍ଜି ଦେଲେ । ଏଥିରେ କାହା ଅଣ-
ନ୍ତର ଦେବକାର ଅଞ୍ଜି ଅବଜ୍ଞା ଅପରିଧରେ ମୃଦ୍ଦା
ଗାହା ଉପରେ ଠୁଁକୋ ଅର୍ଥବଣ୍ଣ କଲେ
ଓ ସେ ଏ ଟଙ୍କା ନ ଦେବକାର ତାହା ପଞ୍ଚକ୍ଷେ
ନିଷ୍ଠିପୁ କର ଟଙ୍କା ଅଦ୍ୟାପୁ ବରବା ଜାରିବା ଗ୍ରାମ
ଧାନପୁର ଆଞ୍ଜି ଦେଲେ । ପଧାଳ ଓ ଅଳ୍ପ
ବିକଳା ଏ ଅଞ୍ଜି ପ୍ରତିଷ୍ଠାଳକ କଲେ ତତ୍ତ୍ଵ
ମେମାକଳ ବରଷରେ ପୁଲିଷରେ ଗୁହାର
ଲ ଓ ପୁଲିଷ ଜହନ୍ତ କର ମନ୍ଦିରମା ମଳିଖ
ବାର ଲେଖି ପ୍ରବର ପ୍ରମାଣ ଅଭିନରେ ପରି-

କାଶମାନଙ୍କ ଚଲଣ ନ କଲୁ ବିଧାରନ ଥା-
ଇଲେ । ମେତଷ୍ଟର ମାଦେବ ଏ ମନ୍ଦିରମା
ଚଲାଇବାର ବିହଳ ଜାଗି କରୁଥି ସାହେବଙ୍କୁ
ଜାହା ଅର୍ପଣ କଲେ । କରୁଥି ସାହେବ ବନ୍ଦ-
ପରିଶ୍ରମ ପୂର୍ବକ ଏ ମନ୍ଦିରମା ବିଶେଷତଃପେ
ଜଦିନ୍ତୁ କରି ଅଧିକା ସମ୍ପ୍ରମାଣ କଲେ ଓ
ଦୂରଜଣ ପ୍ରକବାଣ ପ୍ରତି ଜଣକେ ଦୂରବର୍ଷ ଓ
ଆନ୍ୟ ଏକଜଣ ପ୍ରତି ଏକଦର୍ଶ କାବ୍ୟାସ ଦିନ୍ତୁ ଓ
ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଟ ୧୦୯ କା ଲେଖାଏ ଅର୍ଥଦିନ୍ତୁ
କଥାକ କଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକ ମନ୍ତ୍ର କଲେ ।

ଏ ମନ୍ଦିରମାରେ ଅଧୀଳର ଉପ୍ରେସ ହେଉ
ଥିବାର ଅମୂଳାଜେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଲେଖିବାର ଶାନ୍ତି
ହେଲୁ ବିନ୍ଦୁ ପଞ୍ଚଅଶ୍ଵକାଙ୍ଗ ସାଷ କୌତୁକ
ଜୀବକ ଥିବାର ପାଠକଙ୍କ ଗୋଚରଣେ ବିଶ୍ଵରୂ
ପର୍ବତୀନା କରିଅଛୁ । ତାଙ୍କ ଗୁହାଇର ମନ୍ଦିରମାର
ଠିକ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପାୟୁଷିଦା ଆଶାରେ କର୍କୁଡ଼
ସାହେବ ତାଙ୍କୁ ତାତି ଶାଶ୍ଵତ ନେଲେ ବିନ୍ଦୁ ସେ
ସାହେବଙ୍କୁ ହଜାର କରି ବହିଲେ ଯେ
ଅମ୍ବେ ବାଜା ପ୍ରତିବାଜା କାହାରକୁ ନ ଚିନ୍ତନ
କିମ୍ବା ବାଜା ଥାଇ ବାଉଠ ଲଗିଥିବାର ଶୁଣି
ନାହିଁ । ଅମ୍ବେ ବୌଣସି ପ୍ରଜା ଉପରେ
ଅର୍ଥଦୟ ନ ଦରି । ଗ୍ରାମ ପଥାନଙ୍କୁ ବିମ୍ବା ହେ
ଗ୍ରାମର ବୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନ ଜାଣୁ । ଅମ୍ବେ
ଦେବତେ ବର୍ଷ ହେଲା ଗଜା ଦୋରିଅନ୍ତରୁ ତାହା
ମନ୍ତ୍ର କି ଜାଣୁ । ଅମ୍ବେ କିମ୍ବକ ରତ୍ନକାର୍ତ୍ତ ନ
ମୁଁ ତାହା ଥିମ୍ବ ଅମଲମାଜେ ରିବାହ କରିନ୍ତି
ଅମ୍ବେ ଅମ୍ବର ଅମ୍ବ ବିଷ୍ଣୁ ତଥିନ୍ଦୁ ତରି ନା
ଦେବକ ବିଷ୍ଣୁ ସକାରେ ଆମଲଙ୍କତାର ଠଙ୍କା
ହେଉଁ । ଅମ୍ବେ ସବ୍ଦଦା ଦର ଦୂରରେ ଥାଇ
କରେଥାକୁ ଥିମ୍ବ ନା କିମ୍ବା କାହାର ଗୁହାର ଶୁଣୁ
ନା ଓ ଅମ୍ବ ଅମଲମାଜେ ରବତଙ୍କ କଳିଛ
ଶିଶୁତି କରିବାର ଜାଗୁ ନାହିଁ । ଅମ୍ବର ଦେବତା
ଓ ଦୁକୁର ଏ ଦୂରକଣ୍ଠ ଦୂର ଅନ୍ୟ ବୌଣସି
ଆମଲ ବା ରବତ କାହାରକୁ ଚିନ୍ତନ ନା ।

କି ଅନୁର୍ଯ୍ୟ ! ଏପରି ଗୁଣ ଗାଇବାକୁ
ଶଙ୍କାକୁ କି ଲେଖମାତ୍ର ଲଜ୍ଜା କି ହେଲା ? ଯଦି
ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହାତୁମ ଅଛ ଓ ଆବ-
ର୍ଗଣ୍ୟ ହେବେ ତେବେ ଦେଶର ଉତ୍ସବ ଥାବା
କାହାରୁ ହେବ । ଦେଶୋଚର କଥା ତେଣିକି
ଆଜି କିଛି କଥା ଅସମ୍ଭାବ ହେଉଥାଏ ଏକହି ଧ୍ୟ-
ଅଧ୍ୟାତ୍ମା ଦୋଷରେ କୁଳଙ୍କ ଓ ହରିରୂପର
ଶକ୍ତି ହୁଏ ହେଲା । ଅଲିର ଅଧେ ଉଡ଼ଗଲା
କୁଳଙ୍କାର ହୃଦୟମ ଶିକାର ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥାଇଲା

ତେ ପୁଅର ମନ୍ଦ କେତେବେଳେ ଅଂଶ ବାହାର
ଗଲାଣି, ବାହାରିବ ରହିବ ବି ନା ସନ୍ଦେହ ସ୍ଵକ୍ଷର ।
ଉଥାର ଏମାନେ ସାବଧାନ ଦେଇ ଜାହାନ୍ତି ଓ
ଅପଣା ବୁଝି ଅପେ ବୁଝି ଜାହାନ୍ତି । ଅଭିବନ୍ଦି
ଏମାନଙ୍କୁ ମନୀମା ନ କହି ପ୍ରତିମା କହିଲେ
ସାଜିବ । ଏଥର କାରଣ କିମ୍ବ ? କେବଳ ମୂର୍ଖଜୀ,
ଏଦେଶାୟ ଗଜାମାନେ ଯଦି ମୁଣ୍ଡକିର ଥାନ୍ତେ
ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଏତାତୁମ ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା ବା
ଦୂର୍ନ୍ମାନ ଦ୍ୱାରି ନ ହୁଅନ୍ତା ବରଂ ସେମାନେ
ଆପଣାର ଓ ଅପଣା ବୁଝି ଓ ପ୍ରଜାକର
ନାନା ପ୍ରକାର ଉତ୍ସବସାଧଳ ପକ୍ଷରେ ଏକାନ୍ତ
ସତ୍ତ୍ଵବାନ୍ତ ଥାନ୍ତେ । ଅଭିବନ୍ଦି ଆଥବିକ ସମସ୍ତ
ଗଜାଙ୍କ ଅମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛୁ ଯେ
ସେମାନେ ଆପଣା କୁମାରମାନଙ୍କୁ ଇଂରାଜ
ବା ସଂମୁଖରେ ଉତ୍ସବରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉନ୍ତି
ନରୁବା ସେମାନଙ୍କର ଲେଖମାତ୍ର ପ୍ରାବୃତ୍ତି କ
ହେବ ବରଂ ଦୁର୍ଗତି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।
ଦେଖ ତେଜ୍ଜ୍ଞାନକର ମହାବ୍ରତ କାହାପୁରୁ
ଶଦିନବନ୍ତ, ବୋଲି କରିପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୋଷ
ଅଛନ୍ତି । ଆପଣା ଗଜକାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବ ଗୁରୁତ୍ବରେ
ଏବଂ ଆପଣା ପ୍ରଜାକର ଓ ତେବେ ଜନସାଧା-
ରଣଙ୍କର ଉତ୍ସବ ପକ୍ଷରେ ଯତ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି
ଏଥରେ ତାହାଙ୍କର ସବୁ ସହିତ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବ
ହେଉଥିଲା କେବଳ ଉତ୍ସବରେ ଉତ୍ସବ
ଇଂରାଜ ଶ୍ରଦ୍ଧବୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏଗାରସହିତ ଟଙ୍କା

ଦାନ କରିଥାନ୍ତିରି । ବଡ଼ମାନର ସମୟ ଗଜାକ
ମଞ୍ଚରେ ଗୁଣବୃକ୍ଷରେ ସେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ଅଟନ୍ତି
ସଦ୍ଧପି ଅନ୍ୟ ଶକ୍ତିମାନେ ଜାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତାନ୍ତି
ଗାମୀ ହୁଅନ୍ତେ ତେବେ କି ଓଡ଼ିଶାର ବିରାଗ
ରହନ୍ତା ? ପଞ୍ଚଅଶ୍ଵଜାଳ ଶାନ୍ତିବିଷୟ ଅନ୍ତରେ
ବିଶ୍ଵତ କହିବାର ଅଛି; ଜୀବା ମେଜଙ୍ଗର ସାନ୍ତୋ
ଦେବ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଶକ୍ତି ଅପଣା ଅଜାନୁ
ବାହୁନ୍ତି କର କହିଅଛନ୍ତି । ଏହାତ ଅସୁକ ଲଜ୍ଜା
ବିଷୟ ଅଟଇ ତେଣୁ ଲଜ୍ଜା ହେଉ ବା ନ
ହେଉ ଅମ୍ବେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଜୀବା
ପଞ୍ଚଅ ଶକ୍ତିପରି ଯେ ଅନେକ ବଜା ବଢ଼ିମା
ଅଛନ୍ତି ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜ୍ଞାନରଳକର
ପ୍ରାଚୀନତା ଧାର

ଏ ମୋହଦୟ ଯେଉଁ ଦିନ ଯେ ସ୍ଥାନରେ
ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରିଛି
ଜଗତ୍ପାତାରେ ପ୍ରବାସୀଙ୍କ ହୋଇଅଛି ଉଚ୍ଚ

ବିଷୟରେ ଛଳ ହାତମାନେ ସେମ୍ପରୁ
ବନୋବସ୍ତ କର ଅଛନ୍ତି ସେ ସବୁ ଗ୍ରାୟକୁ କମି-
ଶ୍ଵର ପାଦବଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳମେ ସବୁପାଠାରଣଙ୍କୁ
ଆଜକଷ ଯାଉଥିଲୁ ସେ ବନୋବସ୍ତମାନ ଯଥା-
ସୃଷ୍ଟିଶୈଖିଣୀ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ
କରିବାରେ ଏମନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ବାହୀନ୍ଦ
ତରଣ ଓ ନୌକାମାନ ନିଧି ଓ ନାଳମାନଙ୍କରେ
ଗତାୟାର ସବାଗେ ଯୋଗାର ରୁଦ୍ଧବାର ଭାବ
କ୍ରମିତ କର କଟକିଲାର କଲେକ୍ଟରଙ୍କରେ ବଜ୍ର
ସଙ୍ଗେ ସେ ବିଷୟର ସକଳ କରିବା ସକାମେ
ପଥାଦ ଚଳାଇବେ ଓ ମୁହିତରେ ଥିବା ଏମନ୍ତ
ନୌକାମାନ ସୃଷ୍ଟିଶୈଖିଣୀ ଉପରେ ସାହେ-
ବଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରଗାଇବା ସବାଗେ କଟକିଲା
କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ ଅଧେର କର ଯାଇ
ଅଛି କରିବାର ମାତ୍ରର ଆପ୍ତିଶୈଖିଣୀ ସାହେ-
ବଙ୍କ ଠାକୁ ପଥ ଲେଖା ହୋଇ ଥିବାର ସେ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ନିମ୍ନରେ ଗତାୟାର କରିବାର
କୋଇନ ନାମକ ବାହୀନ୍ଦ ତରଣାକୁ ଅରଣ୍ୟ
ପ୍ଲଟର ଠାକୁ ପାଇଲାଇ କବି ଓ ନାଳରେ
ଗତାୟାର କରିବା କାଳ ଦୂରମେତ୍ର ବାହୀନ୍ଦ
ନୌକା କିମିକ ନାମକ ବାହୀନ୍ଦପୋତ ଅରବା
ସମୟରେ ତର୍ହେ ସବାରେ ପାଇର ଦେବେ ପ୍ର-
ତେବେକ ନୌକାରେ ଜଳପା ଓ ସମ୍ପର୍କ ସରଜ୍ଞାମ
ଓ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରକାର ମୁହିଥାମାନ ସାନ୍ଧାନୁପାରେ
ଦୁଇଇ ହୋଇଥିବା ।

କୋରିଲ ଓ ମିନି ଓ ପାଇଦୀଷୁର ଜାମକ
ଧୂଆଁକଳ ନୌକାମାନ ବଜୁଦର ଠାକୁ ସିର ଓ
ଅଲଗାନାମକ ଓ ଅନ୍ଧାନ୍ୟ ଶୁଷ୍ଟି ନୌକାମାନ
ବେଳଗସତା ଜାକର ମହାର ଯେବ ମାରଣା-
ପାର କିର୍ତ୍ତରେ ଅଛ କହିର କିନ୍ତୁ ନିମ୍ନକୁ
ରହୁବେ ଓ ଦ୍ରୁବ୍ୟବ ବୋଣାଇ ନୌକାମାନ ସା-
ମନାରେ ଉପର୍ତ୍ତି ଥିବ ଯେ ବେଥରେ ପ୍ରବ୍ୟବ
ଯାହା ବୋଣାଇ ହେବାର ଥିବ ତାହା ବୋଣାଇ
ହେଲୁ ଉତ୍ତାର କୋରିଲ ସେମାନଙ୍କ ଟାଣି
ମାରିବାଦାଇତାକୁ ଦେଖିବିବ ନାକରେ ସିବା
ଅଛିବା କରିବାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧୂଆଁକଳ ନୌକା-
ମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବଙ୍କର ପ୍ରକାଶମନ
ବରବା ସମୟରେ ସମୟ ଖଲୁବା ଓ ସରଜାମ
ମାଚଙ୍କରେ ଦୁଃଖିଲ କର ସାକର ରଜିବାକୁ
ହେବ ।

୧ ବିଷ୍ଣୁରଙ୍ଗଠାରୁ କନ୍ତୁ ଅହିହାର ଗମନୀ ଗମ-
୨ ନବ ବାର ସ୍ଵପ୍ନରମ୍ଭାଶିଂ ଇତ୍ତି କିଧୂର ସାହେଜୁର
୩ ଫିଲେବ ପକ୍ଷୀଆର ଓ ଗଳନାର ଅଧୀନରେ

ରହିବ ଓ ଅନ୍ତର୍ଗତ ରକ୍ତକାଗ କର୍ମବୂର୍ମାଜଙ୍ଗ
ସାଧାନ୍ତସାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା କିମ୍ବା ଆଦେଶ
ଦିଗଲା ।

କଟକ ଓ ମାରସାଦାର ସାହେବେ କଟକଜଳ
କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଏକ ଶାସ ତାକ ବିସା-
ଇବେ ଓ ତାକତଙ୍କିମାନ ମାରସାଦାରଠାର
ଦନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଖି ଉଚ୍ଚରେ ଅଳଗାଲୋକ
ଦୟକୁ କରିବେ ଯେ ଜନାଗ୍ରଂ ଦେନ୍ତର ଧରାଦ
ଓ ସମ୍ବାଦମାନ ଶୀଘ୍ର ଗତାୟୁକ୍ତ କୋର ଆରିବ
ଏଥୁ ସକାଗେ କଟକଜଳ କଲେକ୍ଟର ସାହେ-
ବଙ୍କ ଉପରେ କିମେଷ ଜବାବଦିତ୍ତ ରହିଲା ।

କୁଟୁଳ ବଲ୍ଲାପର ମଧ୍ୟରେ ଗଲାଦ୍ୟାକୁ ସକାଗେ
ନୌଜାର ଦୌଡ଼ିଶାଣି ହୋକା ଚଳାଇବା
ସକାଗେ କୁଲମାନ ଖାଲେ ରମାଇଥାର ଅବ-
ଶେଷ ପୂପରଶୈଶ୍ଵର ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କ ଉପତ କ
ସେ ନାଲ ଇଲାକାର ଏକହିକୁଟିକ ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କ
ପଣେ ଏକିବ୍ୟର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବେ ଓ
ଏକହିକୁଟିକ ଇଞ୍ଜିନିୟର ଓ ଗର୍ଭତ୍ତର ସାହେବ
ଯେଉଁ କୁଦରେ କେନ୍ଦ୍ରୀଆଖଣ ଠାରେ ରହିବେ
ମେଥ୍ ସକାଗେ ଉପସ୍ଥିତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସାନୁ-
ସାରେ କରିବେ ନୌକାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା
ଅପ୍ରକୁଳ ଥିବାର ଓ ଗନ୍ଧୀ ଅସୁରିଆ ଥିବାର
ପ୍ରକଳିତ୍ୟଙ୍କ ସାମାଜିକ ବନ୍ଦୁମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦର-
ଠାରେ ସଂଚିତ ଧନୀଦର କରିବା ଅପରମ୍ପକ
ସେଠାରେ ଛାତକ ବିଭବର ମନ୍ଦିରର ଓ ଶୃଷ୍ଟି-
ଶୈଶ୍ଵର ଇଞ୍ଜିନିୟର ହେଲେ ଏହି ପୁଣେ
ସେଠାରେ ପ୍ରକଳିତ୍ୟଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଘାଷାତ୍ କରିବେ ଓ
ହେଲଗ୍ପାଖାରେ ହାତର ଥିବେ ।

ମହାମାନ୍ୟ ମହେଦୟକ ସଂଖ୍ୟା ସଙ୍ଗେ
ଆର୍ଥିକା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଲଳବାଗ ହୋଠିଶୁ
ନେଇଯିବା ସବାଗେ ଜାତିମାନ ହାତର ଥିବ
ଅ କଟକଛଲର କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଓ ପୁଲିୟ-
ର ଉତ୍ସୁକିଟ ସ୍ଵପ୍ନରଙ୍ଗେଶ୍ଵରଙ୍କ ସବେ ଚାଠିପର
ଚାଲାଇ ଏପରି ସଜ୍ଜ କରିବେ ଯେପରି କ
ଜ୍ଞେପାଦଗାନ୍ଧିର ଯୋଦର ଘାଟିଯରେ ନୌ-
ବାଚ ଅବଶେଷଣ କରିବା ସମୟରେ ସମସ୍ତ
କଷ୍ଟପୂର ବଜାଲ ଥାଏ କୌଣସି ବିଷୟର ଗୋ-
ଲମାଲ ହୋଇ ନ ପାରେ ସେଥି ବିଷୟର
କୁହାକବନ୍ଦ ଜାକଜକ କରିବ ।

କୁଳ ଓ ଗାଉ ଏତେ ପ୍ରଗ୍ରହ ଘରମାଣରେ
ଥିଲୁ ଯେ ସାହେବମାନଙ୍କର ବିଜ୍ଞାନ ଜିହେ

ପଦମାନ ବହନ କରୁ ଉଦେଶ୍ୟମାନରେ ପଢ଼-
ଶୀଳ ହେବେ ।

ଗୋଦାଏଶାନ ଭୂମିରେ ଅବସ୍ଥିତ ହେବା
ସମୟରେ ସମସ୍ତ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଭୂତ ବାବିଜାମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ୍ ହେବ ଓ
ମହାମାନ୍ୟ ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପ ପ୍ରତିକିଞ୍ଚୁଷାହେବଙ୍କୁ
ଉତ୍ତରାଳୁ କରିବାର ସମ୍ଭାବର ପୂର୍ବକ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କରିବାର ସମ୍ଭାବ ଦୂରକ ଘଟ ଦେବାକୁ ଗହିଲେ
ଜାହା ଦେଶାୟ ଉତ୍ତରାଳେକ ଓ ସରକାରିକର୍ମ-
କାରିଗରୀମାନେ, ଗୃଜାମାନେ ଓ ଉତ୍ତିଦାରମାନେ
ଯଥୋପସ୍ଥିତ ସମ୍ଭାଷଣ ପୂର୍ବକ ପ୍ରଥାନ କରି-
ବାକୁ ଗହିଲେ ଜାହା ସେହିଠାରେ କରିବେ
ଉତ୍ତରାଳୀୟ ଉତ୍ତରାଳେକ ଓ କର୍ମଚାରୀମାନେ
ଲାଲକାର ଗୋଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସଙ୍ଗରେ ଥାଇ
ସେଠାରେ ଫରାତର ହେବେ ।

ପ୍ରତିନିଧି ସାହେବ ଜାଙ୍କ ସଞ୍ଜିମାନଙ୍କ ପଣ୍ଡ
ଲୁଳବାଗ କୋଠିରେ ଅବସ୍ଥିତ କରିବେ ଓ
ମହାମାନ୍ୟ ଲେଖୁଣ୍ଡନଶ୍ଶ ଗର୍ବୀର ସାହେବ ଜାଙ୍କ
ସଞ୍ଜିମାନଙ୍କ ସହିତ ସର୍କାର ଦରେ ରହିବେ ।

ତିବୁଦ୍ଧମାସ ତା ୨୭ ରଜ୍ଯ ଅପରାହ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍
ଦିବା ଗୁରୁଦିନୀ ସମୟରେ ଦିବାର ହେବ
ସମସ୍ତ ସରକାରୀ ହାବିମ ଓ ଅମଲମାନେ ଉଚ୍ଚ
ଦିବାରରେ ଉପତ୍ତିତ ହେବେ ଓ ଗଡ଼କାର
ଇଲାକାର ଯେଉଁ ସତାମାନଙ୍କର ଉପତ୍ତି
ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ ପେମାଙ୍କ ନାମରେ ପର-
ତ୍ୟାକା ସାଦର କରିବା ଗଡ଼କାର ଇଲାକା
ପରିଶ୍ରଣେଣ୍ଟେ ସାହେବଙ୍କୁ ଉଚିତ ଓ କମିଶର
ସାହେବ ସମସ୍ତ କଳ୍ପରାଜୀବିକ ସରେ
କନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବେ ଓ କଲେକ୍ଟରାହେବମା-
ନେ ଆପଣା ଇଲାକାର ସମସ୍ତ ପେଗବକ୍ଷ ବଜା-
ନାନଙ୍କ ଓ କମିଶାରମାନଙ୍କ ଓ ସରକାର ମେ-
ରାଗ୍ୟ ଓ ଅନ୍ଧା ବାହିନୀମାନଙ୍କ କହିବୁ
ଇଲମାନ ଧରି ପଠାଇବେ ।

ଗଢ଼ିଲାଭର ଶ୍ରୀମାନେ ଦରଖାରରେ ଉପରୁକ୍ତ ହୃଦୟରୁ କି ନାଥେ ବିଷୟ ପରି ଦୁଷ୍ଟିକରିବାର ପାର ବିଜ୍ଞାଳାଭର ଅଶୀଖା ମୂରଗଣ୍ଡେଶ୍ଵର ଓ ଗଢ଼ିଲାଭର ପୁଲିବ ନଥଗଣ୍ଡେଶ୍ଵରାଙ୍କ ରହିଲା ।

ପେହିପର କିଲାର କଲେବ୍ରତରଥାହେଦମାନେ
ଯେ ଯାହା ଅଧିଶା ଉଲ୍ଲବ୍ଧାର କୁମିଦାର ଓ
ଦେଶୀୟ କର୍ମଗ୍ରହମାନଙ୍କର ହାତର ହେବା ନ
ହେବାର ପରି ରଖିବେ ଘର୍ବବାନର ଗୁଣଳା
ଓ ଲୋହମାନଙ୍କର କୁମିଦାର ଥାବୁ ଗନ୍ଧର୍ମଣେ-
ଏକ ପେହେବ୍ରତରଥାହେଦମାନେ ହୁକ୍ର ବରବେ

ଓ প্রতোক বৃজা কুমাৰ জনিদারক বহাগে
যেৱ স্নান নিষ্ঠীভূত কৃত্যিব ধেমানে ষেষ
অনুযায়ী বহিকে ও এ বিষ্ফূর জ্ঞান উপ-
দেশ এ ঘৰে প্ৰকাশ হৈব।

କଟକ ଚିଲ୍ଲର ମେଳଞ୍ଚର ସାହେବଙ୍କୁ ଉପର
କି ଦିରବାର ହେବା ସମୟରେ ଯେତେ ପୁଲିସ୍
କନ୍ଫିଡଲ୍ ରହିବାର ଥାବଣାକ ଜାହା ରଖା-
ଇବେ ଓ ଦିରବାର ସାମନା ସ୍ଵାକ୍ଷର ଯେପରି
ପରିଞ୍ଚାର ଥାଏ ଜାହା କଗ଼ରବେ ଓ ସାହେବ
ପ୍ରଶଂସିତ ଏଥର ବିସ୍ତାରିତ ବନୋବସ୍ତୁ ଉପ୍ରକାଶ-
କ୍ଷେତ୍ର ସହିରିଥେଣେଶ୍ଵର ସଙ୍ଗେ କରିବେ ।

କରନେଲ ଜିନିସ ସାହେବ ଥଳତୁଳର ହାହି-
ମଙ୍କ ଉଚିତ କି ସେ ପ୍ରବଳପ୍ରତାପ ଦୂରକର୍ଷ
ପ୍ରକଳିତ ଗଢ଼ୀରକେନରାଳ ସାହେବଙ୍କ ସୁରଗମ-
ନ ସମୟରେ ଲାଲକାଗଠାରେ ଓ ଦିବବାରାତାରେ
ଜାଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସକାମେ ଯେ ଦୈନିକ ହାଜର
ରଖିବାର ଅବଶ୍ୟକ ତହିଁ ର ବନୋବସ୍ତୁ
କରିବେ ।

ଦିରବାର ସମୟରେ ମେନମାନଙ୍କ ବିରବା
ସକାଗେ ଶ୍ଵାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବ ଦିରବାର
ଆରମ୍ଭ ଓ ଘେଷ ହେବା ସମୟରେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ଦଚକ କମାଣ ଫିରର ହେବ ।

ଯଦିଏହି ଦେଶାୟ ବାହିନୀମାନେ କୋଣସି
ପ୍ରକାର ଅଭିଷବାଜୀ ଅବା ଅନ୍ୟ କେଉଁଛିଲିପେ
ସମ୍ମାନ ମୁଚ୍କ ଓ ପ୍ରତ୍ୱରକ୍ତି ମୁଚ୍କ ଶବ୍ଦମାନ
ପ୍ରକାର କରିବାକୁ ବହାନ୍ତି ତେବେ ତାହା ସେହି
ସମୟରେ ହେବ ଓ ସେଥିର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଜିଲ୍ଲାର
ମେଜଙ୍ଗରସାହେବ ଓ ପୁଲିସର ଡାର୍କ୍‌ଲ୍ୟୁସ୍‌ସ୍ପୁ-
ରଙ୍କେଣ୍ଟେଜ୍‌ମାହେବ ଏମାନେ କରିବେ ।

ପେବୁରସ୍ତମାସ ତା ୧୭ ରଙ୍ଗ ପ୍ରାରଥକାଳରେ
ଶୋଦାଏଗାର ଅଧିକା ସଜ୍ଜମାନଙ୍କ ସମର୍ପିତା-
ଦାରରେ ରୂପନେଶ୍ଵରଠାରୁ ଯିବେ ଓ କାଠ-
ଯୋଡ଼ା ପାର ହୋଇ ଫୁଲ ଘାଡ଼ରେ ପଞ୍ଚକୁବା
ଏକାଗ୍ରେ ସୃଷ୍ଟିରଣ୍ଟିରୁ । ଉତ୍ତରିକିମୃତସାହେବ
କୌକା ପ୍ରଦୀପ ରହୁବେ ।

ମହାନୀଜ୍ଞ ମହୋଦୟ କାଠେଯାଡ଼ୀ ପାର
ଦେଇ ପୁଣ୍ୟାଚଳ ପଦ୍ମଶ୍ଲବା ସମୟକୁ ଉତ୍ସବର
ଦୋଢ଼ାଗାନ୍ଧାନ ପ୍ରଦୂତ ଥିବ ।

ନୟା ଧାର ହେଲେଇ ଜାଙ୍କ ନେଇ ଠଙ୍କଧାରି
ମୁକ୍ତାମରେ ପଦ୍ମଶ୍ଳାଣବେ କଥକ ଓ ପରାଚାର
କଲେହୃତରସାହେବମାନେ ପ୍ରଗଢ଼ିତ ମହୋତ୍-
ୟକର ଠଙ୍କଧାରି ମୁକ୍ତାମରେ ଗାନ୍ଧୀ ପଦ୍ମଶ୍ଳାଣ
ଯାମାନ୍ତରସାରେ ମନୋଦୟ କରିବାକୁ ଅବେଳା

ଦେବେ ଯେଉଁମାନେ ଗାଉ ଦୋଡ଼ା ଦେଇ
ପାରିଲୁ ଦେଇଲକ୍ଷ୍ମୀ ପାଞ୍ଚମତେ ଶାବାସ୍ୟ ବର୍ଜି-
ବାକ୍ଷ ଅନୁରୋଧ କରିଥିବ ।

ଠଙ୍କୁପାଣିଠାର ତୁବନେମୁକୁ ସାହେବମା-
ନକୁ ନେଇଥିବା ସକାଗେ ହାତ ଓ ଘୋଡ଼ାମା-
ନଙ୍କୁ ଧାରିବିକ ତେ ତୁବନେମୁକୁ ଦେଉଳ ଓ
ଭରୁ ଅଶ୍ଟାଳିକାମାନ ଦେଖିଲ ପର ତୁବ-
ନେମୁକୁ ଓ ଜଣୁରିର ମଞ୍ଚତି ଅର୍ପଥରେ
ତାମୁ ସ୍ଥାପିତ ଥିବ ଯେ ଦେଠାରେ ସାହେବକାନ୍-
ମାନେ ଜାକା ଜାରବେ ଯୁଦ୍ଧକଳା କଲେହୁର
ସାହେବକୁ ଜପିବ କି ସେଠାରେ ତାମୁ ପକାଇ
ମଧ୍ୟାହ୍ନକେଳନର ଅଦ୍ୟାକଳ କରିଥିବେ ଭୋକ-
ନ ଉତ୍ତାରେ ସାହେବମାନେ ଜଣୁରିର ଗୁରାମାନ
ଦେଖି ସେହିଦନ ସନ୍ଧା ସମୟରେ କଟକରୁ
ଫେର ଅବିବେ ।

ତା ୧୭ ରଜରେ ମନ୍ଦିର ଭୋକଳ ଶେଷ
ଦର ଅପଣା ସ୍ତ୍ରୀଦାୟ ସମ୍ବନ୍ଧବାହାରରେ
ପ୍ରବଳ ପଢାଏ କରିବର୍ଷର ପ୍ରତିଧି ଯୋକରୁ
ପାଞ୍ଚରେ ନୌକାରେ ଯୁନିଶାର୍କର କରିବେ
ମେ ସମୟରେ ପ୍ରଥାନ ବର୍ମନଶ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଉତ୍ସବକୁମାନେ ଶମକ୍ତି ହେଲେ ଘାଟାରେ
ଛାକର ରହିବେ ।

ପଲ୍ଲୁନର କମାଣ୍ଡିଂ ଅଧିକାରୀ ଶାତ ମରେ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବର୍ଷକ ଦେନ୍-ମାନଙ୍କୁ ହାତର କରି-
ବେ ଓ ଦୟାରୁମରେ ସଲାମାକମାଣ ଦିଆଯିବ
ଆଜମନ ଯେପରି ହୋଇଥିବ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ
ସେହିପରି ହେବ ଓ କେନାଲରେ ଯିବାକ୍ଳାନ୍ତିରୁ
ସପରିଶ୍ଵେତି ଛଞ୍ଚିନିଯୁକ୍ତ ସାହେବ ଯେତେ
କୌଳା ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ଜାହା ଯୋଗାଇବେ ।

ଏବେ ସାଧାରଣ ପାଶୁ ଲିପି ଲେଖିବା ସମୟ-
ରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର ବିପ୍ରାଦିତ ବିଦ୍ୱାନୀ
ଲେଖିବା ଅସାଧ୍ୟ ଅଟେ ଅଜ୍ଞବନ୍ଦ ମହାମାନ୍ୟ
ପ୍ରତିକାର୍ଯ୍ୟ ସାହେବଙ୍କର ଅଗମନ ସମୟରେ
ଯେତେ ଅଧିକ ସୂଚିଥା କରିପାଇ ପାରେ ତାହା
ଛାଇମେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର କମିଶ୍ନର ସାହେବ ପ୍ରତ୍ୟେ
କି ମହିଳାମାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ମଗ୍ରହିଙ୍କ ଉପରେ
କରିର କରୁଥାନି ଓ ଅଧିକା ଓ ବିଲମ୍ବମାନ
ବାଧ୍ୟମଜେ କବାରଣ କରିବା ପଞ୍ଚେ ସମୟରେ
ମନୋଯୋଗ କରିବା ଅଜ୍ଞନ ଅବଗଭିତ ।

ଶ୍ରୀପୁରୁ ଲେଖନକାରୀ ଗବର୍ଣ୍ଣରେ ସମବିଦ୍ୟ-
କାରଚି ବିଭିନ୍ନମାତ୍ରେବ ପ୍ରାରମ୍ଭେ ସେହିଷ୍ଠା
ଜଣ୍ଠେଲ ହେବାରେବ ଲାଗିବେଗନ ମହିଳାମା

ବେଳିଟଣ୍ଡା ଓ ଏବଳଣ ଗର୍ବେ ରୁଷକ ଆମ୍ବୁ
ଅଭିନ୍ଵି ।

ଉପରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟୋଜନର ଉଚ୍ଛିତ
ହେଲା ତାହା ସରଜାଗୀ ବିଧାୟାର ଅଧିକ ଦେଶ-
ଧୂ ମୋକମାନେ ମହାମାନ୍ୟ ଗ୍ରାୟକୁ ଗଭୀର୍ତ୍ତର
ଜେନରଲ୍ ସାହେବଙ୍କୁ ଯେତ୍ରକାରେ ସମ୍ମାନ
କରିବାକୁ ମନ୍ୟ କରି ଅଧ୍ୟୋଜନ ବର୍ତ୍ତାରୁକୁ
ସେ ସ୍ବରୂ ଜଳିଲିପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ ଅଧିକ ମାତ୍ର ବଠାରେ
ଲେଖିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଛାକୁ ମହୋଦୟ-
ଙ୍କର ପୁଷ୍ଟିକୁ ପ୍ରକାରେ ସାରରେ ଦରକାର
ଯାକିଲୁ ପୁନଃବାର ବିଜେକୁରିବାର ନ ହେବାର
ମେସର ଓ ବାଣ ପୋଡ଼ିବା ବିଷୟରେ କେତେକ
ଅଧିକା ହେଲା ।

୧। ମନ୍ତ୍ରଲାବାଗ ଶୌଜାନା ଚୌଥୁଷ୍ଣିବ-
ଜାର ଓ ଦିନିଶ୍ଚର କଟେଇ ସମ୍ମଗରେ ସତ୍ୱ-
କରେ ସୁସ୍ଥିତ ପାଠକମାନ ପ୍ରତ୍ୱୀର ଓ ପଳାକା
ଆଦ ଉତ୍ସାହମାନ ହେବ ଓ ମୌରଭୁମାଜା
ମନ୍ତ୍ର ବର୍ତ୍ତିବ ।

୨ । କାଂଯୋଡ଼ା ନଦୀ ବାଲିରେ କରବାର
ଗୁଡ଼ରେ ବାଣ ଘୋଡ଼ା ଦେବ ।

୩ । କୋବର୍ଷାତାର ଲାଲବାନ ହୋଠ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତକ ଦୁଇଧାଶରେ ଥବାରବ ବିଲାଦ-
ମାଳ ଘୋଟା ହୋଇ ଥିବ ଯେ ସୁଲ୍ଲଗମନ ଦିନ
ହଜାର ହୋଇଗଲେ ଗୈଷନ ଦେବ କୋହୁଲେ
ଦିବାଦିନ ଗୈଷନ ଦେବ ।

୪ । ଗମାଯନକ ଅଳୋକସହ କଲେବୁଶ
କଗେଣ ଉପରେ ଦିମା ଲଜନାଗ କୋଠି ଉପରେ
ଦ୍ୱାପରି ହୋଇ ରେଣୁନ କରିପିବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ବିଶ୍ୱାସଯୋଗର କୁରେ ଜୀବ ହୋଇଲୁ ଯେ
ଏହି ଜିଲ୍ଲାର ଜଣେ ଅଳ୍ପବୟସ ବାବୁ ପୂର୍ବ ଏକ
ମୋକଦମା ହାର ଆଉ ଏହି ଥାରର ଦ୍ୱାରା
ମୋକଦମା କିଷ୍ଟଯୁ ଆପଣା ଘୃତ ଦେବତାଙ୍କୁ
ପଚାରିବାରେ ସେ ଉତ୍ତର ନ ଦେଇ ଆପଣା
ସ୍ଵାକ୍ଷରକ ମୌଜା ଧାରଣ କଲେ ତହୁଁ ବାବୁଙ୍କ
ଠାକୁରଙ୍କ ମୁହଁରେ ଥଥୁବର ଓ ଏହିମୁହଁରୁ
ଧରି ଦୂରିଲେ ସେ ଏ ବାବୁର ମୋହ ସରେ
କଥା ନ କହିଲେ ଏହାକର କହି ବସନ୍ତ ଜାହିଁ
ଏହାକୁ କହି ପାଇଗେ ପକାଇ ଦେଖ । ଏମନ୍ତ
ସମୟରେ ଠାକୁରଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ପୂର୍ଣ୍ଣାବ୍ୟ ଓ
ଅନ୍ୟ ଦୂରିମାତ୍ରେ ଉପରୁତି ହୋଇ ଠାକୁରଙ୍କ
ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଓ ଅନେକ କଷ୍ଟରେ ଦର ।

ପୁଣ୍ୟ ଗପେଠାଦାତ ଖାଇ ବାବୁଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରରୁ
ବାହାର କରି ଦ୍ୱାରେ ଜାଲୀ ପଚାଇ ଦେଲେ ।

ଭାଷା ଅର ଦିନ ମଧ୍ୟ ବାବୁ ତାକୁର ଶାର-
ମାରୁ ଉଦୟତ ହେଲେ ବିନ୍ଦୁ ଦାରେ ତାଳ
ପଞ୍ଚଥୀର କୁଟକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନ ପାରିଲେ ।

ଶୁଣ୍ଡ ଦିବସ ରୂପେ ପୁଣ୍ୟକଥାର ନମ୍ବୁ
ତାକୁରଙ୍ଗ ଉଲଜ ବନ୍ଧୁ ରାଜୁ ରୂପେ ଦୁଃଖ
ପାଣି ରଳାଇଲେ ଦୋଧ ହୁଏ ଏହା ମହାନୁନ୍ଦି

ହେଲା କିମ୍ବାରେ ବାବୁଙ୍କର କୋପ ଗାନ୍ଧି
ହେଲା କିମ୍ବା ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ମୋହଦ୍ଦମାଣୀ ମନ୍ତ୍ର ସେ
ନିକଟରେ ସାରିଲେ ଏଣିକି ଠାରୁରଙ୍କର ବି

ଦୁଇଶା ଘର୍ତ୍ତବ ବା ଘର୍ତ୍ତକୁ କହୁ ନ ପାଇଁ ।
ଏ ବାବୁ ଛଙ୍ଗି ଧରି ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ବୃଦ୍ଧିଜୀବ
ବା ପାଗଳ ନୁହନ୍ତି ଥାପଣା କମିଦାରରେ ନିଜ

ପ୍ରତାପ ପ୍ରଖ୍ୟର କରିବାରେ ବିଶେଷ ତତ୍ତ୍ଵ ।
ବୋଧ ହୁଏ ସେହି ପ୍ରତାପ ଠାକୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦିସ୍ମାର କଲେ । କେତେହି ଛଂଗଜୀପଥା

ଠାକୁର (ପ୍ରଦୀପ) ମାନ୍ଦ୍ରି ଜାହିଁ ସତ୍ୟ କିମ୍ବା
ଠାକୁରଙ୍କୁ ଏଇବୁଧି ବିକମାନ୍ୟ ନ କରନ୍ତି ।
କୁମାର ଓ କୁମର ସବୁ ଦୂରମୁଖର ମଲକା-

ବନ୍ଦ ମଞ୍ଜଳକାରୀ ଗୁଡ଼ରେ ଏଠାରେ ବଣ୍ଠା
ହୋଇଥିବା ବୋଧ ହୁଏ ଆମୁର କଥା ମରିଲା।

ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନ୍ଦ୍ରର ସାହେବଙ୍କ
ସମ୍ମାନାର୍ଥୀ ସଂଗ୍ରହୀତ ଭେଦା ପଞ୍ଜାବ ଯେଉଁପି
ବ୍ୟଧି ମାଜେଚିଂକିମ୍ବାଦୁର ଲାର୍ଦ୍ଦୀଏର୍ ହୋଇ-
ଅଛି ଭାବା ସମସ୍ତଙ୍କ ଗୋଚର୍ଯ୍ୟ ବିମ୍ବେ ଲେ-
ଖାଗନ୍ତି ।

କଲିକଟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବେଶନାର ଗୋପାଳ ଟ୍ରେଣ୍‌ଡ୍ରାଇଭ୍ ୩୫୦୦
ବୌଧାରୀଙ୍କ ଓ କିଲାର ବେଶନାର ଟ୍ରେନ୍‌ଡ୍ରାଇଭ୍ ୩୫୦୦
ଆତ୍ମବାହି (ବାରି) ଟ୍ରେନ୍‌ଡ୍ରାଇଭ୍ ୩୫୦୦

ଗୋଟିଏ କହିଥିଲୁ ଯନ୍ତ୍ର ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲା
ତହିଁର ବର୍ତ୍ତମାନ ଚନ୍ଦ୍ରପତନ ଛୁଟି ଅଳ୍ପ
ହେବ ଓ ଅଜିନ ଗୋଟିକରେ ନାହାବ ପ୍ରଭାବ
ଦିଲାଇ ଅଳ୍ପ ଦେଖାବିବ । ମଞ୍ଚରବିହିମାନେ
ମେ ଦିନ କହିବାକୁ ଅଧିକେ ଏ କୋରୁକୁ
ଦିଶାନ୍ତର କରିବେ ।

ଅଛିରକୁ ପଥ ଦେଖ ।

ଏହି ଉତ୍ତଳାଘାପିକା ସହର କଟକ ଦୀର୍ଘ-
ବଜାର କଟକପୁରୀରୁକୁମାରି ସହାଲପୁରେ
ମୁଦୁର ଓ ପ୍ରଶ୍ନରୁକୁ ହେଉ ।

ଅଛରକ

ଦୃଷ୍ଟିବର୍ଷୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ।	ବିଦ୍ୟାଧର ସାହୁ	୨୪୮	ବିଦ୍ୟାନାଥ ଦେ	୨୨୦
ପ୍ରଥମ ବିଭାଗ ।	ଭବ ବେହେରୁ	୨୪୦	ଅଜେଣ୍ଡର ପଟ୍ଟନାୟକ	୨୧୯
ପଢ଼ନାର ମିଶ୍ର	ଗୋବିନ୍ଦ ନାୟକ	୨୨୫୭	ମଧ୍ୟ ସଦାକାନ୍ତ ମହାପାତ୍ର	୨୦୩
ଦୃଷ୍ଟିବର୍ଷୀୟ ବିଭାଗ ।			ରୂପା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରିଷାର ଫଳ ।	
କେବଳକୁ ମହାପାତ୍ର		୨୨୧	ଗତପର୍ଯ୍ୟାନେ ଉତ୍ତଳଶ୍ରୀ ଭୂଷାବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କର ଯେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ପାଇଥାଇଲୁ ସେମାନଙ୍କ ନାମ କିମ୍ବେ ଲେଖା ଯାଉଥିଲା । ଯଥା-	
ହଳଥର ମହାପାତ୍ର		୩୨୦୭	ଗୁରୁବର୍ଷୀୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠକୁ	ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ପରେଗନାଥ ପଟ୍ଟନାୟକ		୩୧୭୪	ନାମ ।	ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ଚନ୍ଦ୍ରମାର୍ତ୍ତି ମିଶ୍ର		୩୧୭	ଅଞ୍ଚଳୀ କରିଥିଲା	ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତହେବ
ପାରେଶ୍ୱର ନାୟକ		୩୧୭	ବାରବାଟୀ	ବାଲେଶ୍ୱର ଇଂରେଜୀଲ୍
ଚନ୍ଦ୍ରମାର୍ତ୍ତି ପାତ୍ରିଶ୍ଵର		୩୦୪	ବାରିନାଥ ଦାସ	ଏକନ
କରନାଥ କର		୨୮୮୭	ଶ୍ରୀକୁମାର ନନ୍ଦ	ଏକନ
କୃତ୍ତପ୍ରଦାତା ଦାସ		୨୮୭	ବାନ୍ଦିନୀ ପରତ୍ତା	ଏକନ
ଶ୍ରୀଧରଦାସ		୨୮୮୫	ବିନ୍ଦୁନାଥ ପଣ୍ଡା	ଏକନ
କିମାରିତରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ		୨୮୮୫	ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରଦାତା ଦାସ	କଟକ ହାଇସ୍କୁଲ
ନଟରରନାୟକ		୨୭୮	ବିମ୍ବାଧର ଦାସ	ଏକନ
ଗୋବିନ୍ଦନାନ୍ଦ		୨୭୫୪	କଟକ ରଣ୍ଜିତକୁମାରସ୍କୁଲ	ଏକନ
ଦାମ୍ୟୁଦର ପତ୍ର		୨୭୩	ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ମହାପାତ୍ର	ଏକନ
ହାର୍ଥନ ରାୟ		୨୭୧	ଭଦ୍ରପଦ୍ମନାଥ କରିଥୁଲା	ଏକନ
—			ଗୋପାଳ ବଲ୍ଲଭ କରିଥୁଲା	ଏକନ
ତୃତୀୟବିଭାଗ ।			ହରହର ମିଶ୍ର	ପୁରୀ ଇଂରେଜୀଲ୍
ପଥରମୋହନ ରାୟ		୨୫୭	ହରେକୁଣ୍ଡ ସଦ୍ଦୟ	ଏକନ
ମଦନମୋହନ ମିଶ୍ର		୨୪୮	ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ରପ୍ରଦାତା ପଟ୍ଟି	କଟକ ଦାଇସ୍କୁଲ
ବନେଶ୍ୱର ମତପଥୀ		୨୪୭	ହରହର ଦାସ	ପୁରୀ ଇଂରେଜୀଲ୍
କନ୍ଦକନ୍ଦକ ଦାସ		୨୨୯୭	କିମାରିତରଣ ଦିତ୍ତ	ଏକନ
ଗୋପାଳକୁମୁଦ ପିପାତା		୨୨୮	—	
ଦର୍ଗାଚରଣ ଆର୍ଯ୍ୟ		୨୧୮	ଏକବର୍ଷ ଶ୍ରେଷ୍ଠ	ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ମିଥ୍ୟାଜୀନ ପାତ୍ର		୨୦୭	ବୈଦ୍ୟନାଥ ଦାସ	ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତହେବ
ଦୟାନିଧି ଦାସ		୧୯୯	ପୁରୁଷୀରପ୍ରଦାତା ପାଲିଜ	କଟକ ନର୍ମଦାଲ୍
କଳକୁମୁଦ ଦାସ		୧୯୫୭	ମିତରଣ ମହାପାତ୍ର	ଏକନ
କରବାନ୍ତ ଥଳ		୧୭୯	କେଦାରହାଥ ଚନ୍ଦ୍ର	ଶ୍ରେଷ୍ଠକୁ
ପ୍ରଥମବର୍ଷୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ।			ମାସ୍ତି ପଟ୍ଟି	ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ଦୃଷ୍ଟିବର୍ଷୀୟ ବିଭାଗ ।			ବିଦ୍ୟାଧର ପଣ୍ଡା	ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତହେବ
ଗୋପନାଥ ମହାନ୍ତି		୨୩୦୪	କିମ୍ବାନ୍ଦି ମହାନ୍ତି	କଟକ ନର୍ମଦାଲ୍
କରନାଥ ପଟ୍ଟନାୟକ		୨୨୭	କନ୍ଦକନ୍ଦକ ମହାନ୍ତି	ଏକନ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମତପଥୀ		୨୧୦	କିମ୍ବାନ୍ଦି ପଟ୍ଟନାୟକ	ଏକନ
ଅଜଳବହାର ରାଜଶ୍ରୀପାତ୍ର		୨୦୯	ଭଦ୍ରପଦ୍ମନାଥ କରିଥୁଲା	ମେଦନପୁର ନର୍ମଦାଲ୍
କାରରଥୀ ମହାନ୍ତି		୨୦୭୫	କାଲାମୁର ମତପଥୀ	କଟକ ନର୍ମଦାଲ୍
ମିର୍ଜନ୍ଦିଆଲ		୨୧୨୭	ମଦନନାନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର	ଏକନ
କରନାଥ ମତପଥୀ		୨୧୯	କଲକୁମୁଦ ଦାସ	ଏକନ
କାରରଥୀ ଦାସ		୨୧୫୫	ହେଲେଜିକାଥ କରିବରୀ	ଏକନ
ତୃତୀୟ ବିଭାଗ :			କହାର ପଧାନ	ଅନୁମୁଦ
ଅଭିନାନ୍ଦ ପତ୍ର		୨୨୨୭		ଏକନ

ବର୍ଷମାନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଗାର
ଚରଣ ବିବା ଅପରଥରେ ଦୌର ପୂରୋଦ୍ଧ
ହୋଇ ଛକବର୍ଷ-କାଶବାସର ଘଟୁ ଆଇଥାଲୁ ।
ଏ ଲୋକଙ୍କ ପଶୁତମ ଥାର କଣ କୁହାଯାଇ
ପାରେ ।

ଶବ୍ଦରୁ ଜେନରଲଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଦେବ
ବିଷୟରେ ଆମେମାନେ ଯାହା ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ
ଲେଖିଥିଲୁ ତାହା ବନ୍ଧନ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଉଚ୍ଚବ୍ଲକ ମୁଲର ଶିକ୍ଷକମାନେ ଓ
କେତେକ ଲୁଚିପୁରୀ ମହାଜନ ବିଛି ଦେବ
ମାନ୍ଦର କରିଥିଲା ।

ଯାଇପୁରର ମନୀଷଙ୍କ ଛେମାସର ତୁଳି
ନେବାର ତାଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ ଏ ଅଧାଳତର
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ବାବୁ ହୃଦୟରେ ବାନ୍ଧିର୍ବଣ ଏହିଟିଠି
ନିୟୁକ୍ତ ବୋଲିଅଛନ୍ତି ବଚୁର ହେଠାବୁ ଗମନ
କରିବେ ।

ପେରିଣ୍ଡା

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରାଵ୍ୟକୁ ଉତ୍ତଳଦୂଷିକା ଦେଖାଇବ
ମହାଶ୍ରୀ ସମୀପେଷ ।

ମହାରାସ ! ଦିମ୍ବଲିଙ୍ଗ କେତେକ ପଞ୍ଜି ହାତୋଳପୁଣ୍ଡକ ଅପଣଙ୍ଗର ଜଗଦ୍ବିଜ୍ଞାନ
ପଦିକାର ଏବଂ କୋଣେ ହ୍ରାନ୍ତଦାନବୟ ତିରବା-
ସୁତ କରିବାହେବେ ।

ଅପରାଜିତ ଚଳିଲ ଫେରୁଏଣମାସ ତା'ର
ଶର ପଦିକାରେ “ଅନୁଭାବିତ” ଗିରେ
କାମ ସ୍ଵକୁ ଏହି ବିଷୟଟି ଉଛେଣ ହୋଇଥିଲା
ଯେ ‘ଅନୁଭାବିତମହାଯୁ ପ୍ରଥମ ଦୂର ଏକମାତ୍ର
ଏବପରାବର କାର୍ଯ୍ୟ କାହାର କର ଏତେ ଗାୟ
ଯେ କ୍ଲାନ୍ ହୋଇଥିଲେ ଏଥର କାରଣ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ କହି କାଣ୍ଡାହୁ’” ଧୂନ୍ତି “ଯେତେ-
କାଳ ତରୁ ପଦିକାହୁସ୍ଵର ଅନୁଭାବ ପଠାଯାଇ
ନାହିଁ ସେ କାଳମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବର୍ତ୍ତମ କଥା
ଉତ୍ତର ପଦିକାନଙ୍କରେ ନ ଥିଲ ମାତ୍ର ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ବଢେବନ୍ଦାକରି ଯେ ଏପରାବର ଦୂର
କରିବାର ହର ଅନୁଭାବକୁ ଦିଆଯାଇନାହୁ’”
ପ୍ରଥମ କଥାନ୍ତାରେ ଅନୁଭାବ ଯେ କ୍ଲାନ୍
ହୋଇଥିଲେ ଏମନ୍ତ ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ-
ହେଉ ଧ୍ୟାକା ଅନୁଭାବ କରିବାର ଅଦେଶ
ଯେଉଁଷମ୍ୟରେ ମିଳିଲ ଧେଷମ୍ୟରେ ଆମ୍ବେ
କରିବାକାହିଁ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର ରଥେର ଶ୍ରୀମତୀ
ରବିନ୍ଦ୍ରହିତାବେବକୁ ପଥ ଲେଖି ପଶୁ ବିରାଖିଲ
ଯେ ହେଉ ଥାନ୍ତାରେ ପଦିକା ଅନୁଭାବ

କରିବାର ରୁହ ଅଛି ଓ କେଉଁ ବିଷୟ ତରିମା
କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ, ଏଥରେ ସେ ଲେଖନ୍ତି କି
ଯେପରି ବସ୍ତାରିତ ଅନ୍ତରାଦ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ
ଅଛି ତାପ୍ତ ନ କର ଯେତେ ଚମ୍ପକ କରିଗାର
ତେତେ ଭଲ । ଏବ ନିଜାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ
ବିଷୟମାନ ପ୍ରେରଣକର ଉଚିତ, ଯାହା କି ଗଭୀର୍ତ୍ତମେଶ୍ୱର ଗୋଚରିର୍ଥେ ପ୍ରକାଶକରିବାର ନିଜାନ୍ତ
ଆବଶ୍ୟକ ଅର୍ଥରେ ବାମାକର ବା ମଜ୍ଜନାତିଥି-
ରେ ବା ଗବର୍ଣ୍�ମେଶ୍ୱର କାର୍ଯ୍ୟପତ୍ରେ କି ବିଧିକେ
ଯେ କୌଣସି ତର୍କ କରିବ ଥାଏ ଏହିବିନ୍ଦୁମାତ୍ର
ସାଗଂଗ ଡାକୋଲଜିକର ଆବଶ୍ୟକ । ଅନ୍ତର
ଗ୍ରାମକୁ କମିଶ୍ନରମାହେବଙ୍କର ଏହି ଅଦେଶ
ଯେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଶ୍ୱର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଚରଣ
କିମ୍ବା ଉତ୍ତମାଚରଣ ଯାହା କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ର-
କାଗ ଥିବ ଜାହା ଏବ ଯହିରେ ଦେଶର ମୁଖ୍ୟ-
ମାଧ୍ୟମକିଷ୍ଟକ କଥା ଥିବ ଏପକାର ବିଷୟ
ବିଶେଷ ମନୋଯୋଗବିକଳ ବିବେଚନାକର
ଅନୁବାଦକର ଆବଶ୍ୟକ ।

ପୁନଶ୍ଚ ଗତ ଦୂର ଅଢାଇମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ କବ-
ଣ୍ଠମେଘଙ୍କ ଗୋଚରିର୍ଥେ ନିରାକୃ ଆବଶ୍ୟକ
ଏପରିକାର କୌଣସି ବିଗେଷ୍ଟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ପଦି-
ବାରେ ନ ଥିଲା ହୁତର୍କଂ ଅନୁବାଦ କରୁଯାଇ
ନାହିଁ” ପାଞ୍ଜାବ କନ୍ଦରୀ ଯେ “ “ଏପରିକାର ବିଶ୍ୱର
ଦରଗର ଛର ଅନୁବାଦକଙ୍କୁ ଦିଅଯାଇନାହିଁ”
ବିନ୍ଦୁ ଉପବେଳେ କଷ୍ଟ୍ୟମାଳ ବିବେଚନାର ଶୁଦ୍ଧ
କଣ୍ଠମାଧ ଯେ ଉତ୍ସବପୂର ଧନ୍ତ୍ଵାଣି ଭର
ଦିଅଯାଇଥିଲା ।

ପୁଜୁରୁ ବୋଧଦାତିମା ପଦିକା ଏଷ୍ଟମ୍ୟନ୍ତ
ଶିଥିମାନୁମାରେ ଅଧିପାଇ କାହାଙ୍କ ଗତ ଦୂରମାତ୍ର
ମଞ୍ଚେ କେବଳ ଗଣ୍ଠପଦିକା ପାଦ୍ୟାମାର ଅଟ,
କିନ୍ତୁ ଏହି ପଦିକାରେ ମାତ୍ର ଏମନ୍ତ କୌଣସି
ଶୁଭଜର ଅଥବା ବିମେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗମାନ ଉତ୍ତେଖ
ହୋଇ ନ ଥିଲ ତତ୍ତ୍ଵପଦିକା ବିହେତୁରୁ ବେମନ୍ତ
ଅନ୍ତର୍ମିଳିତରୁପେ ଆହୁଥାର ଏହା ଜ ଶିବା ସବା-
ଗେ ଶ୍ରୀଦର୍ଶନ ତାକୁ ଏହି ଫୁଲେ ଗଣ୍ଠପଦ
ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥାଏ । ଏବଚ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରୁ
ସେନ୍ଟର୍ରେଲ୍ ତାକୁ ପଦ ପଠାଇବାକୁ ବିନ୍ଦୁ
ମରି ଯେ ସେ ଅବନାରେ ଏବା ଗଣ୍ଠ ବିଜ୍ଞା-
ପନ ଅମୃତାକୁ ଯେତେ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି
ବାରାଣ୍ଶ ପ୍ରେରଣ ଅନୁବାଦ ମଧ୍ୟ ଯଦିପାଇ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ରଖୋରି ମହାରାଜ କୌଣସି

ଦିଶ୍ୟ ଅକୁଳମଣି ପ୍ରକାଶ ନ ବରକୁ ଜାହା
ଅମେଁ ଜାଣି ନ ପାଇଁ । ଅଯୁକ୍ତି ?

କଟକ } ଆମ୍ବେ ରୂପୁର ମଲଳାଙ୍ଗାଣ୍ଡା
୨୦୧୨ } J. W. LACEY.
} ଭାଲୁ ଅନବୁଦ୍ଧ

ଏହାର ଜ୍ଞାନାବ୍ୟ ଯେ କେବଳ ଅନୁଭବ
ଅନୁଭବକୁ ସ୍ଥିତି ବିଜ୍ଞାପନରେ ଅନୁଭବ-
ମାନ ପ୍ରକାଶ ଦେଉ ନାହିଁ । ଗ୍ରାସ୍ତକୁ ଉଚିତ୍ସମନ୍ତ୍ର
ସାହେବଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବିପ୍ରଳାଭ ଦେଖାଯାଏ ।
ବିନ୍ଦୁ ଉଛଳ ଅନୁଭବକୁ ବିଜ୍ଞାପନ କଣ୍ଠେ-
ଲେଖାଏ ଦୟାଗଲେ ଭାଷାଙ୍କର ଅନୁଭବମାନ
ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ ବି ନାହିଁ ସେ ଜ୍ଞାପନରେ ।
ମାତ୍ର ଶତ ୨ ଓ ୩ ମାସରେ ଯେ ଭାଷାଙ୍କର
ଅନୁଭବ କରିବା ରାଜୀ ବିଷ୍ଟ ପ୍ରସାଦ ନ ଥିଲା
ଏ ବିଷ୍ଟମୂର୍ତ୍ତରେ ବାଗନ୍ଧରେ ଆମ୍ବୋମାନେ ଅପଶା
ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବୁ ।

四

୧୮୨୯ ଅକ୍ଟୋବର ୧୯୫୮ ଦିନାଳୟ
ପଣ୍ଡିତବିଜୁଗର ପରସ୍ପର ଫଳ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣମଙ୍ଗଳ ୨୦୯
ତଥା ଦୁର୍ବର୍ଷୀୟଙ୍କେଣ ।

ସ୍ଵାମୀବିଜ୍ଞାନ

ଶ୍ରୀ ରାଜବିଜ୍ଞାନମିଶ୍ର	୪୨୩୭
ଉତ୍କଳପ୍ରକଟନାଦାସ	୪୨୩୯

ବିଜ୍ଞାନ

ଗ୍ରମଶାବିକ୍ଷନ୍ ଦୋଷାଳ	୩୩
ବିଦେଶୀଥରମହାନ୍ତି	୩୪
ମଧ୍ୟଦୂରକର	୩୫
ଗୋବିନ୍ଦରଥ	୩୬
ଭାଗବତମିଶ୍ର	୩୦୫
ଲକ୍ଷ୍ମୀଶନ୍ତି	୩୫୭
ପୁଣ୍ୟଶାରମ ମିଶ୍ର	୩୮୮
ବୈଷ୍ଣବାଜନ ମହାପାତ୍ର	୩୯୨
ବୃଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ର ସିଂହାତା	୩୯୭
ତୁମ୍ଭୁ ବିଦ୍ୱାମ ।	
ଗଥାହାଥ ସେନ	୩୭୦
ମାଲମାଧବ ପେନ	୩୪୫
କନୋଦିପ୍ରଧାନ ଧାର	୩୮୯
ପ୍ରାଚବ ଧାମ	୩୦୨
ପଞ୍ଚମାରତ୍ନ ଘୋଷ	୩୮୯

ଶ୍ରୀ ମାତ୍ରା ପତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

କଟଙ୍ଗ

ପଦଗଣ୍ଡା

ରାଜ୍ୟର ପିବ୍ରାଦ୍ୟ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫*

ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷରୁ ୫୭

ମଧ୍ୟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇଁ ଭାବମାପଳ ୫୫

ପ୍ରବଳ ପ୍ରଭାବ ଲଞ୍ଚିମେଣ୍ଟ୍ ମୃଦୁଲୟାଦି ।

ପରମେଶ୍ୱର କେମନ୍ କରିଥ ବୌଗଳ ମୂର୍ଖ ସାରର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ପଢାଇ ଅଛନ୍ତି ତାହା ମନ୍ଦିରକୁ ଅଗୋଚର ମୋଟରେ ବି ଅମ୍ବେମାହେ ଏକାଦୃଶ ସନ୍ଦୂଧପାତାଗରରେ ଅ-
ବସ୍ତାକୁ ପଢଇ ହୁଅନ୍ତି । ଯାହାକର ଶକ୍ତିମାନ ନଂୟତିକ ସମାଜେହର ବର୍ଣ୍ଣନା ବିନିତ ଯେଉଁ
ଲେଖନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲ ସେହି ଲେଖନଦ୍ୱାରା ତାହାକର ଗୋଟାବହ ମୁଦ୍ରର ସମ୍ବାଦ ଲେଖି-
ବାହୁ ପଢିଲା ! ଏଥର ବଳିକର ଅଛ ଯେଦର
କଥା କି ଅଛି । ଉତ୍ତରାର କମାଳ ଅଛ ମନ
ଦୋହର ଅମ୍ବେମାହେ ଜୀବିଲ୍ ବେଦିପ ନ
ହେଲେ କି ଏକାଦୃଶ ସୁରକ୍ଷା ସେ ବର୍ଣ୍ଣନା
ହୁଅନ୍ତି ।

କର ମୁନିମାର ଅଛନ୍ତି ପଦିକାରେ
ମହୋଦୟକ ଗୋପକର ମୁଦ୍ର ସମ୍ବାଦ ଲେଖା
ହୋଇଥାଏ ଓ ମୋଧୁଲକ୍ଷ୍ୟ ପାଠକଙ୍କ ବିମିତ
ତାହା ଏହି ପଦିକା ସଜେ ପ୍ରେରଣ ହେଲୁ ।
କଲୁକଣାର ସମ୍ବାଦ ପଦିମାନ ଅଧିକାର ଏ
ପୂର୍ବିନାର ତାକର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଜଣାଯାଇ ଅଛି
ତେବେଳେ ଅମ୍ବେମାହଙ୍କର ଅଛନ୍ତି ପଦିକା
ଲୁଣିଜ ବିଷୟମାନଙ୍କ ମେଇ ବିଲେ ଏକବି
ତାରମାନ ଜଣାଯାଏ ଯେ ସନ୍ଧି ସାତିଦ୍ୱାରା
ମନ୍ଦିରରେ ଏ ଘନା ହେଲ ତେବେଳେ
ଲାଭ ମହୋଦୟ ଗେହିବ ଜୁମୋହା ଜିଷ୍ଠରେ

ବସି ଜାହାଜକୁ ଫେର ଯାଉଥିଲେ ଓ ଗର-
ପାଇରେ ପୂଲିଯ ଓ ଜଣି ପିପାଲୁ ପହର ଥିଲ ।
ହତାକାଶ ବନ୍ଦନ୍ତ କଞ୍ଚିଲ ଦୋତଥାର ପହର
ଭରରେ ପରି ମହୋଦୟଙ୍କ ବେଳ ପୂର୍ବପାଇରେ
ଦୂରଥର ଅସ୍ତ୍ରାଧାର କଲା ଯେ କେହି ନିବାରଣ
କର ପାଇଲେ କାହିଁ । ସେ ଦୋତା ଉପର
ଜେଇ ପାଇରେ ପତ ହିତା ହୋଇଗଲେ ଓ କେବେଳେ
ଦୋତ ଦୋତଯାଇ ପାଞ୍ଚାଳ କରି ଦୂରତ
ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । କେତ ମୁନରେ ପାତି ବାନ୍ଧି
ଗାୟ ତାହାଙ୍କ ଜାହାଜ ଉପରକୁ ଆଣିଲେ ମାତ୍ର
ତେବେଳେ ତାକୁର ପରାକ୍ରା କର କହିଲୁ
ଯେ ପ୍ରାଣ ରେଣ୍ଡ ଦୋତଥାର । ହତାକାଶ
ତଥାକୁ ଧୂତ ହେଲ ଓ ପଦ୍ମରବାରେ କହିଲୁ
ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଞ୍ଜା ହେବାର ସେ ଏ ବା-
ର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି ।

ଉପର୍ଯ୍ୟ ପମାରେ ଭଙ୍ଗ ।

ଯାହାଙ୍କ ଅଗମନକୁ ଉପେକ୍ଷା କର ଡେ-
ଗାର ସମସ୍ତ ଗ୍ରେଣିର ସମ୍ବାଦ ବିକ୍ରିମାନେ
କଟୁକଳଗରରେ ଏକବିତ ହୋଇଥିଲେ ତାହା-
କର ଅକ୍ଷୟାକ୍ଷ ମୁଦ୍ର ହେବାର ଗ୍ରେଣିକୁ କମିଶ୍ଵର
ସାହେବ ମାନ୍ୟକର ଲେଣ୍ଟନଙ୍କ ଗବର୍ନେର
ସାହେବଙ୍କ ଆଦେଶ କମେ ଉକ୍ତ ସମ୍ବାଦ ବିକ୍ରି-
ମାନଙ୍କ ଗତକାଳ ଅପାରାକୋଟିକୁ ତକାଇ
ଏବ ସରକାର ଉପୟକ୍ତ କଟୁକାକ୍ଷ ସମସ୍ତ

ଦିବରଣ ଅବଗତ କରିଲ ଯେ ଯାହା ମୁନରୁ
ପ୍ରଭାଗମନ କରିବା ବାରଣ ବିଦୟା ଦେଲେ ।
ବକ୍ତୁ ତାଟି ହୁନାକୁବର ଅବକଳ କ ଲେଣ୍ଟ
ତହିଁର ପ୍ରାନ୍ତରାଗ ସବ୍ସାଧାରଣଙ୍କ ଗୋରାର୍ଥେ
ପ୍ରକାଶ କରିଅଛୁ । ସଥା

ଶାକ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଶା ଭାବବିବର୍ଣ୍ଣ ଗବର୍ନେର
ପ୍ରାଇବେଟ ସେଟିଟର ମହୋଦୟ
ସମୀକ୍ଷା ।

ହବିନ୍ୟ ବିବେଦନ ।

ଶାକ ଶାସ୍ତ୍ରକ ଶା ପ୍ରବଳପ୍ରଭାବ ଗବର୍ନେର
ଜେନରେଲକ୍ଷର ଅଛ ଗୋଚନ୍ସ୍ୟ ମୁଦ୍ର ହେଲୁ
ତାହାଙ୍କ ସହିତମାନୀ କାନ୍ତିଶ୍ଵେଷ ମେଣ୍ଡେର
ଯେ ମନ୍ୟାତ୍ମା ହୋଇଥାଏ ତହିଁରେ ଅମ୍ବେ
ଦିନ ସାକ୍ଷରିତ ଉତ୍ତରାବୀରୀ ସଜା ଓ ଜମିଦାର
ଓ ଅନ୍ୟମାନ ବିଦ୍ୟନ୍ ବିଦ୍ୟନ୍ ମହୋଦୟ ଦୂରିର
ହୋଇଥାଏ ଏବ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛୁ । ଯେ
ଅପରା ଅନୁରହପୂର୍ବକ ଅମ୍ବେମାହଙ୍କର ଏହି
ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରଗଠିତ ମହୋଦୟଙ୍କୁ ଜଣାଇବା
ହେବେ ।

ଆମ୍ବେମାହଙ୍କର ଗବର୍ନେର ଜେନରଲ ଅର୍ଲି
ମେଣ୍ଡେର କେବଳ ଅକ୍ଷୟାକ୍ଷ ଅକ୍ଷୟମୁଦ୍ର
ଅଛ ଶୋଚନ୍ସ୍ୟ ବିଦୟା ଓ ସବ୍ସାଧାରଣର
ମହିତିପତ୍ର ଅଟେ ଏଥରେ ଯେମନ୍ତ ତୃତୀୟ
ବିକ୍ରିବାରୀ ଘନା ସହବାରେ ପ୍ରଗଠିତ
ମହୋଦୟ ମୁଦ୍ରଗ୍ରାହରେ ପଢଇ ହେଲେ ସେହେ-
ରୁ ଆମ୍ବେମାହଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ପଦ୍ମଶିଖରେ ବୁଦ୍ଧି

ହୋଇଥାଏ ଏକ ଏହି ଶୋଭନାଦ୍ୟ ସମ୍ମାଦ
ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହାର କଣ୍ଠଗୋଚର ହୋଇଥାଏହି
ଯାହାର ତତ୍ତ୍ଵ ଦିଗୁ କରୁଥାଏ ଓ ଏହି ଉତ୍ତର
ଯେଉଁ ମାନେ ଶ୍ରବଣ କରବେ ହେଲାକେ ମଧ୍ୟ
ଏହି ଘର ଶୋଭନାଗରରେ ପାଇତ ହେବେ
ଏଥରେ କହି ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ମାତ୍ର ପ୍ରଗଞ୍ଚିତ
ମହାମୂଳର ଭାଗ ସ୍ତୁଗମନ ଆଶାରେ ଅଚ
ଅଜ୍ଞାଦରେ ଭାଲଯାଏକ କରୁଥିବା ସମୟରେ
ଏହି ଅତି ଶୋଭନାଦ୍ୟ ପୁର୍ବିନ୍ଦ୍ରିନା ହେବା ହେବୁ
ଅମୃତାନନ୍ଦର ସମସ୍ତ ସ୍ତୁଗୁ ଦିତୀତ କିମ୍ବଳ
ହୋଇ ଅମୃତାନନ୍ଦ ଏକାବେଳକେ ଦୁଃଖପାତ୍ର
ରରେ ମନୁ ହେବାକୁ ହେବାର ଏହି ଯେଷର
କିମ୍ବଳପକାରେ ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପଙ୍କର ମୁକୁ ହୋଇ
ଏ ଦେଶ ଏଥର ଏକ ଦୂର୍ଲଭ ଶାସନକୁର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ଶାସନର ବନ୍ଧୁତ ହେଲା ସେ ହେବୁ ଏହି
ପୁର୍ବିନ୍ଦ୍ରିନା ଅମୃତାନନ୍ଦର ହୃଦୟକୁ ବିଶେଷତଃପେ
ଦିଲ୍ଲୀ କରୁଥାଏ ।

“ଶୁଣୁବେଳା ବିରକ୍ତମା” ଏହି ଅର୍ମଗାନ୍ଧୀ
ଦର ପ୍ରବୋଧ ବ୍ୟକ୍ତିରେକେ ଶ୍ରୀମତୀ କାଉଣ୍ଡେବ
ମେଣ୍ଡିଲ୍ ଶାନ୍ତି ଦୀବାର ଦୂରେ ଆଉ
ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପୁକ୍ଷମୁଁ ଶୋକ ବିବାରଣର ଅନ୍ୟ
କିଛି ଉପାୟ ଅମ୍ବମାନେ ଦେଖି ଜ୍ଞାନ୍ତି ଏବଂ
ଆମ୍ବମାନେ ପ୍ରାତିକା କର୍ତ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର ଜାହାଙ୍କୁ
ଏହି ଦୃଷ୍ଟି ଦୁଃଖରୁ ଅବାରର ଦ୍ରୁଦ୍ଧୁରେ
ସହି ଜରିବାକୁ ବଲ ଏବଂ ଚତୁର୍ବା ପ୍ରଦାନ
କରନ୍ତୁ ।

ବକ୍ତୁ ଶା ପାଠ ହେଲୁ ଉତ୍ତାର ଲଞ୍ଛମେଣ୍ଡକ
ଶୋଭାକୁଳା ପ୍ରଥମୀଙ୍କ ଶାନ୍ତିନାର୍ଥୀ ରଚନା
ପାଇଥିବା ଗୋକ ପଦରେ "ଉପର୍ଯ୍ୟତ ସର୍ବ
ଜୀବେ ଶୂନ୍ୟର କଲେ । ଗୋକପଦର ଅନ୍ଧବାଦ
କିମେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

“ଭୁମେଲାକେ ଲର୍ତ୍ତମେଣେ ସାହେବଙ୍କ ମହିଳା-
ଛର ଶାନ୍ତିନାର୍ଥେ ରାଜମତ ଯାହା ରବନାଗୁଡ଼ିକ
ଜଣାଇଅଛି ଓ ଆମେ ନିଷ୍ଠା ଦୋଧ କରୁ
ଯେ ଯଦ୍ୟପି ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ଭାବେ ବିଧବୀ ଦୁଃଖାନ୍ତାକୁ
ଅନୁଭବରଣର ଲେଖ ମୋତନ ହୋଇପାରେ
ଛଥାପି ତାଙ୍କର ମହିଳାକୋରିକ ମହାମାନବ
ମୂର୍ଖ ଲର୍ତ୍ତମେଣେଶାହେବ ଯେ ଆପଣାର ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା
ବିନ୍ଦର କରୁ ଓ ଆପଣାର ମହାମହିଳାର ଏହି
ଦ୍ଵାରାବିର୍ତ୍ତ ଜନମମାଜର ବିଶ୍ଵାସପାତ୍ର ଥାଇ
ଆପଣାର ପାଣ ଜଣାର କରିଅଛନ୍ତି ଯେହି ମାଜେ ବିକ୍ରିମାନୀୟ
ଶର୍ପମେଣ୍ଟର କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଭବ ଓ ଅଭିଭାବ

ଗୁରୁକୃତହାରେ ଅପଣା' ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦର୍ଶନାତ
ନିଧାତ କରୁଥିବାର ସେମାନଙ୍କର ଜାମ ସେବ୍ର-
କାର ଉଚ୍ଚତାମାନଙ୍କରେ ଲାଗିବିଦି ହୋଇ ରହି-
ଅଛି ନିର୍ଭାବମେଣ୍ଡାହେବ ସେମାନଙ୍କ ସରେ ଅ-
ପ୍ରଗତିର ହେବାର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରୁଥି-
ବା ହେଉଗୁଣ ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବିମେଶ ପରମା-
ଣରେ ମୋତନ ହୋଇଥାରିବ ଯେଉଁ ବର୍ବାର
ଆଜତାରଣେରେ ହେବାର ନିର୍ଭାବ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ
ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଵଭାବ ରଖାଗଲା ଓ ସ୍ଵଭାବର
କାରଣ ସକାମେ ଅମ୍ବୁ ଯେତର ସେବାକୁ
ହୋଇଥିଲୁ ରଖି କରୁ ଯେ ଭବଷ୍ଟାଗବେ
କୌଣସି ଶୁଭକାଳରେ ଅପଣାମାନଙ୍କ କଟକ

ଠାରେ ଏକଥି ତାରେ ସାଷାର୍ତ୍ତ କରିବୁ ।
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁଜା ଓ ଜମିଦାରମାନେ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଯେ ଯାହା ଅବସରାକରୁ ପ୍ରଶାନ୍ତ
କରନ୍ତି ।”

ଲର୍ତ୍ତମେଡ଼ ଆମୂଳାନଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିମିତ୍ତ ଅନ୍ୟ
ଏମନ୍ତ ଦୂର୍ଘାତରେ ପଛର ହେବାର ଜାହାଙ୍କର
ପୁରାଣାର୍ଥ ଜାର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ ନିମିତ୍ତ ଜଗାନ୍ତର-
ଛିପେ ରେଧା ମୁଖ୍ୟର ହୋଇଥାଏ ଓ ରହିଯା
ଚର୍ବ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଉପରୁତ ନ ଥିଲେ
ବେମାନେ ରେଧାଫର୍ଦ୍ଦ ଯେମନ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ
କି ହେଉଳା ।

ମହିମାବର ଲର୍ଡମେଡ୍ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜ୍ଞାନବ-
କ୍ଷେତ୍ର ମୁଦ୍ରା ଚରଷରଣୀୟ ସ୍ଵର୍ଗପ ଦେଶର
ଉପକାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥଳବିଷୟ ଓ ସ୍ଵର୍ଗାଳୟ ବରାବା
ଶକ୍ତାର ଫର୍ଦ୍ଦ । ତା ୧୭ ରିଙ୍ ଫିବୃଏଲ୍
ମେ ୧୮୧୧ ଶାହ ।

ମହାଗ୍ରୂ ପୁଣ୍ୟ	₹ ୨୦୦୦	ବାବୁ ବେଦିଧାଥପଣ୍ଡିତ	₹ ୧୫୦୮
” ଶୋକାଳ	₹ ୨୦୦୦	” ବଜ୍ରସ୍ତାଲପଣ୍ଡିତ	₹ ୧୫୦୮
” ମୟୁରବନ୍ଧୁ	₹ ୨୦୦୦	” ବିଧାଗଣମଳିକ	₹ ୧୦୦୮
” କୁଳେ ଚେର୍ରେ ହର	₹ ୨୦୦୦	” ଗୋଲଙ୍କତନ୍ତ୍ରକୋଷ	₹ ୧୦୦୮
ମନ୍ତ୍ରା ନୟାବନ୍ଧ	₹ ୨୦୦୦	” କାଳୀପଦିବାର୍ଯ୍ୟ	₹ ୧୦୮
” ଦିଗ୍ପଲ	₹ ୨୦୦	” ପ୍ରମଗୋବିନ୍ଦ କଶଦେବ	₹ ୧୦୮
” ଶ୍ରୀପତ୍ରୀ	₹ ୨୦୦	” କୁଳେଚତନ୍ତ୍ରରାଜୁ ରମାତ୍ର	₹ ୧୦୮
” ମନ୍ତ୍ରସ୍ତର	₹ ୨୦୦	ମନ୍ତ୍ରସ୍ତର ରମ୍ଭଲବହୁମୁଖ	₹ ୧୦୮
” ପାଇବୁଦ୍ଧ	₹ ୨୦୦	” ଅବସ୍ତାନଗନୀ	₹ ୧୦୮
ବିଲେ ଅଳ	₹ ୨୦୦	ବାବୁ ରମ୍ଭଲାଥାନ୍ଦୁନ୍ଦୁ	₹ ୧୦୮
” ପାଳବେର	₹ ୨୦୦	” ବନ୍ଦ୍ୟପା ପଦବେଦକମହାପାତ୍ର	₹ ୧୦୮
” ହିଣ୍ଣାଳ	₹ ୨୦୦	” ଅମ୍ବାକୁତ୍ତରଣମୂର୍ତ୍ତି	₹ ୧୦୮
” ଏଠମନ୍ଦବ	₹ ୨୦୦	ମୌଳିକୀ ଏବଂ ବ୍ୟବହାର	₹ ୧୦୮
” ପାଲଙ୍କବୁଦ୍ଧ	₹ ୨୦୦	ବାବୁ ନନ୍ଦବିଶ୍ୱାରଦାସ	₹ ୧୪୮
” ପତ୍ରିଆ	₹ ୨୦୦		

ଅଷ୍ଟମ ଶତା

ବେଳେ ବର୍ଷ ହେଲ ପ୍ରାୟ ପ୍ରକରଣ
କେହି ଜଗନ୍ନାଥ ଅବତାର ହେବାର ଓ ବେଳେ
ଅଛ୍ୟ ଶୌଭଗ୍ୟ ପ୍ରକାର ଅଲୋକିତ ଗଲୁ ଧ-
ରଣ କରିବାର ଶୁଣାଯାଉଥାଏ । ସେବୁ
ପଞ୍ଚନା ଗ୍ରୀଷ୍ମମୟରେ ଦେଉଥିବାର ଉତ୍ତାପକୁ
ଜହିର ହେବୁ ମନେ କରିଥିଲୁ ଦେଖି ଏବର୍ଷ
ରାତକାଳରେ କେଉଁଠରେ ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରକାର
ଗୋଟିଏ ପଞ୍ଚନା ଦ୍ୱାରାଯାଇ । କୋଣ ତୁମେ
ମାତର ଅନ୍ତରା ବା ଗଞ୍ଜେଇଥିଥିଁ ତାହିର
କାରଣ ଅହାର । ଜହିର ସଂକ୍ଷେପ ସମାବେଶ
ଏହି ଯେ ଦେଉଁଠର ଅନୁରତ ଅଂଗତ
କବାର ଦିକାରିତ ନାମବ ଜଣେ ବ୍ୟାଲି ଅପ-
ଗାକୁ ଶ୍ରୀ ଭଗବାନଙ୍କ ଅବତାର କୋଳ ପର-
ଗମ୍ୟ ଦେଇ ପରି ବୋଲିଛିଲେ ଓ ଜାହାତରେ
ଲୋକଙ୍କର ବ୍ୟାପର ବିଶ୍ଵାସ କିମ୍ବା ଯେ ପ୍ରତିଦିନ
ଦକ୍ଷତଃ ଲୋକ ଅପଣା କାମକା ଲାଭାରେ
ଜାହାତକୁ ଦିଅନ୍ତରେ । ଏଥିରେ ସେ ଅନେକ
ଦ୍ୱାରା କଲା ଓ ସମସ୍ତକୁ ଅପଣା ଅଥବା ଅନୁଗୃତ
ଶୁଅଇ ଅନେକାନେବଳର ଜାତ ନିଃବଳ ବ୍ରା-
ହୃଦୟ ଦ୍ୱାରା ଏଥିରେ ବଳିତ ନ ହେଲା । ବେଳେକ
ଲୋକ ଜାହାର ପଣ୍ଡା ପରିଦ୍ୱାରା ଲାଜୁଧି ସେବକ
ହେଲେ ଓ ସହମୁଗ୍ରଙ୍ଗଙ୍କ ଜାହାର ଅନୁଗୃତ
ହେଲେ ଏହିମାନଙ୍କଙ୍କାମ୍ଭ ଜାହାର ଗୋରବ
ଅନେକବ୍ୟାକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିଗର ହେଲେ ଏକବ୍ୟାକ
ପରିଗର ଦର୍ଶକ କରିବାଯାଇଁ ଦେଇବା ଗଢାକୁ
ଦ୍ୱାରା ଲୋକେ ଅନୁଗେଥ କଲେ ବିନ୍ଦୁ ସେ ଚାରି-
ବିନ୍ଦୁ ଥିବାର ସେ ବିଷୟକୁ ତୁଳିକାନ କର
ପରିହିର୍ତ୍ତ ଶାନ୍ତ ରହିଲେ । ପରିବ ଧାରାପଦିକା
ଜାହାତକୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଯାଉଥିଲା ଜାହା-
ତ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରତିପାଳନ କରିଥିଲା । ଏକପ୍ରକା-
ରେ ସେ ଡାଙ୍ଗାହିତ ହୋଇ ଗଢାକି ମୁଗିତ
ପରିଶ୍ରର ଠାକୁରଙ୍କର “କାଠ” ନାମକ ବାଜା
ଲକ୍ଷକ କଲା ବିନ୍ଦୁ ଠାକୁରଙ୍କର ଜାତାକାରୀର
କାଳ ବୟରେ ପରିବ ଅଜ୍ଞା ଅବଜ୍ଞାକଲେ ।
ତରଂ ପରିବ ହୋପାନଙ୍କ ପରିଚିତ ହେଲା ।
ଏ ପ୍ରାୟ ପାଇଶତ ଅନୁଗତ ଲୋକ ନାନାଦ
ବାହି ଗ୍ରେ ଓ ବାହା ସହିତ ମନୀର ଅନ୍ତରିଣ
ର “କାଠ” ଉତ୍ତାପି ଅନେକ ପ୍ରକାର ଘେରି
ଥିଲେ ଓ ଦୂର ନିକଟଶଙ୍କ ଶୁଭର ଅବାଜ
ଲେ । ତକଷଣାକୁ ଦେବର୍ଜିଙ୍କ ଦିକ୍ଷରେ
ବିଷୟକ କାଳ ତେଣୁ ଓ ସେ ଜାକୁ ଦିକ୍ଷପେ
କରିବେ ଯଥମେ ଅଜି କାହିଁ ହେଲେ

ଭାବଣ ସହ୍ୟେ ଲୋକ ଜାହାର ଅନୁଗତ ଓ
ସର୍ବଦା ଜାହା କିବନ୍ଦରେ ଅନେକ ଲୋକ
ଉପରୁତ୍ତ ଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାତା ଘୁର୍ବକ ବୌଧଳ-
କ୍ଷମେ ଅଚ ସହଜରେ ଜାଲୁ ଓ ଜାହାର ସେବ-
କଙ୍କୁ ଧୃତକର ହାଜିଛରେ ବନ୍ଧନଲେ । ସେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶ୍ୱାସରେ ଅଛି, ବେଦରୀ

ଦେବତା ମହୋଦୟ ଏ ବିଷୟରେ
ଯେତେବୁର କାର୍ଯ୍ୟ କର ଅଛନ୍ତି ଜମିତ ତାଙ୍କୁ
ପ୍ରଗଂଧା କରିବାକୁ ହେବ । ସେ ପ୍ରାଚୀନ ସଂ-
ଦ୍ୟାୟର ଲୋକ ଦୋଷମୟ ଗଠପ୍ରଭୁ ପଡ଼ୁଗୁରେ
ବିଶ୍ୱାସ କର ଓ ଆକୁ ଠକବୋଲି ବୋଧକର
ସାଥୀରୀ ଦୋଷୀ ଦୂଷଣ ହାଜରରେ ଦିନ
ଲଲେ ଏହା ଅଛ ମୁକୁତିର ରମ୍ଭ ଦୋଷଅଛୁ ।
ସେହିଦୂର ଭିକ୍ଷାରକର ତଳ ପ୍ରକାଶ
ଦୋଷଗଲାଓ ସମସ୍ତେ ତାହା ପ୍ରତାରଣାର ଉତ୍ତା
ଧାଇଲେ ।

ଗୁହରେ ଉପମ୍ଭୁତ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ମେମବାହେବ
ଅଜୟକାର ପ୍ରବେଶ କୃଷ୍ଣ ଦେଖାଉବାରୁ ସମସ୍ତେ
ନିର୍ବଧାୟ ହୋଇ ଫେର ଅସିଲେ ଏହି ଅବସା
ରରେ ମେମବାହେବ ସେଠା ପାଦଶ୍ଵର ପାହେବଙ୍କ
ଗୁହକୁ ସେ ଶ୍ଵାକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ । ତହୁଁ
ଉତ୍ତାଗ ବେତେକ ଜଣ ଲୋକ ପାଦଶ୍ଵରାହେ-
ବଙ୍କ ଗୁହକୁ ଯାଇ ଅନେକ ଗୁହାଇଲେ କିନ୍ତୁ
ସେ କୋଣସି ପ୍ରକାରେ ଗୁହିଲେ ଜାହିଁ ଏତେବେଳେ
ଉପଧ୍ୟାନୀର ବିଶ୍ଵାନ ହୋଇ ସମସ୍ତେ
ସେଠାର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ପାହେବଙ୍କ କିରଚ୍ଚରେ
ଅଭିଯୋଗ ଗଲେ । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟବାହେବ ସେ-
ଦିନ କୌଣସି ହୁକୁମ ନ ଦେଇ ଦହଲେ ଯେ
“ ଅଗମି କିମ୍ବା ହୁକୁମ ଦିଅବିବ ” ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
ପାହେବଙ୍କର ହୁକୁମ ଘୁଣି କଜାପାହେବଙ୍କ ନିଷ୍ଠା
ରେ ସମସ୍ତେ ଅବେଦନ କଲେ । କଜାପାହେବ
ଶ୍ରୀରାଧା ବାହାର କଲେ ତାଙ୍କ ଜୀଜିବାବୁ
ଅଭିଯୋଗ୍ରୂହ ସହ ପାଦଶ୍ଵରାହେବଙ୍କ ଗୁହରେ
ଉପମ୍ଭୁତ ହେଲେ , କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ହୋଇଥାଏଇଁ
ବୋଲି ପାଦଶ୍ଵରାହେବ କହିଲେ ଯେ “ ଅଗମ
କାଲ ବେଳ ବୀର୍ଣ୍ଣା ସମୟରେ ଅଦୀଳତରେ
ଉପମ୍ଭୁତ କବଳ ଦେବୁଁ ” ଏଗଦେଶ୍ୱର ଯେ
ସକଳବିଧି ପରିଷ୍କାଳେବିମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା କରି
ଛବା ନିମନ୍ତେ ମେମବାହେବ ନିଷ୍ଠାକୁ ବରତ୍ତ
ପ୍ରେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ଏହି ଗଣେଶ ହୁନ୍ଦିଶ୍ଵର
କିଷ୍ଯୁଟି ମଧ୍ୟ ସୁରଣ କରନ୍ତି ।

କାଳୀ ମାଦମାଟ ତା ଏ ରଖିରେ ଜୟ-
ଦେବପୁର ଦେବମାଉଳ ଦିକ୍ଷିଣରେ ଏକ
ଆହୁ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟକାରୀ ୨୦ କ୍ଷେତ୍ର ପରିଧି କିମ୍ବା
କୁମି ବିଠାଇ ଅଛାଇ କ୍ଷେତ୍ର ପରିମାଣ ମୁଣ୍ଡିକା—
ଗର୍ଭରେ କିମ୍ବା ହୋଇଥାଇ ସେହି ଗର୍ଭର
ମୁଣ୍ଡିକା ସମ୍ମଦ୍ଵାରା କାହିଁ ପ୍ରାବ ହୋଇଥାଇ ।
ହାତ ପରିମିତ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା
ଫୁଲୁକାନ କରିବାରେ ତାହା କରିମାନ୍ତ୍ର ଜଳ-
କିମ୍ବା ଅନ୍ତରୁବ ହୋଇଥାଇ; କିନ୍ତୁ ଜଳ ଗାଇଲ
ଥାହାର ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଅନ୍ତରଳ ଦୂରି ଅଗ୍ରଯନ୍ତିରେ
ଥିଲା ।

ତେଲିଶରସର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ସେ ଗଲି
ବର୍ଷର ଅୟ କଣ୍ଠୀ ଫର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାରେ
ଦଖାଯାଇ ଅଛି ଯେ ଏବର୍ଷ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଟଳା
ଭାଇ ହେବ । ଜାଥାର ଅକ୍ଷ୍ମୀ ଦରଗେ ଲାହୁଙ୍କ
ଟାଙ୍କର ଉପାର୍କିତ । ସେବେ ଏବର୍ଦ୍ଦ ଏଥର
ଅଇ କେବେ ତଳାବର୍ଷାକୁ ଆବଶ୍ୟକ
ସ୍ଥାପିତ ଆସ ପାଇଥେ ଗଣା ହେବ ।

ଗରମାସ ତା ୫ ରାଜରେ ଯେଉଁ ଡାକ ବଲିବାର ବିଲାତକୁ ଦେଇବ ହୋଇଥିଲା ତାହା ତା ୨୫ ରାଜରେ ଯାଇଁ ଲାଗୁନ ନଗରରେ ପବେଶ ହେଲା ।

ବନ୍ଦେବ୍ସ ପବ୍ଲତରେ ପୁନଃ ଦୂରିଷ୍ଟ ହେବାରେ ଖୁମିଲିଗର ପଞ୍ଚୁର୍ବେଶେ ଧୂର୍ବଲ ହୋଇଥିଲା ।

ବାବୁଲଙ୍ଘ ସମାଦ ଅଧିକାରୀ ଯେ ଦୋହାହାରକୁ ପାନ୍ଧୁରକୁ ଏବଂ ବାଧା ଅର୍ଥକୁ ବଣିବ ପଞ୍ଚିଦା ଯାଇଥିଲେ ବେଳୁଚି ଓ ମହୁ ଜାମକ ତୁଳ ଉଚ୍ଚକାଣ୍ଡୁ ଲୋକ ଦିଲବଦ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧମଣ କର ୫୦ ରିସ୍ଟ୍ରୁ ଓ ୩୦ ଗଧର ବୋଟ ଲାଗି କର ସବୁରେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅପରିବଶକରିଥିଲା । ଏହିପଦ୍ମୋର୍ବତ୍ୟେ ଯୋଗୁ ବଣିବକୁ ଗତାୟାତ ଦିନ ହୋଇଥିଲା ।

ଗରମାସ ତା ୨୭ ରାଜରେ ପ୍ରାୟ ୧୫ ଲକ୍ଷ ୨୦ ଦିନାର ମହିନ ଲିବରସ୍କ ଅର୍ଥକୁ ବିଲାତ ଲିବର ବିଲାତରେ ପଢ଼ିଛି ଥିଲା । ବିଲାତ ଲିବର ଦେଇ ଜରତ ହେଉଥିଲା ଏଥିର ପାଠକମାନେ ବିଶ୍ଵର କରିବାକାରୀ ବିଶ୍ଵର କରିବାକାରୀ ବିଶ୍ଵର କରିବାକାରୀ ।

ଡାର୍ଚିଲିଙ୍ଗରେ ଗରମାସ ତା ୨୫ ରାଜରେ ତୁରଥର ତୁମିକାର ହୋଇଥିଲା ।

ଡେଇଗଜେଝର ଜାତାଗାଲ ଯେ ଗରମାସ ତା ୨୪ ଓ ୨୫ ରାଜରେ ନିରଟ ନଗରରେ ଭୟକର ବିଲାତ ବିଲାତ ହୋଇଥିଲା । ଗୋଟିଏ ବିଲାତ ପଢ଼ି ବସନ୍ତ ଓ ମେଘ ଏହିଥିର ସହିତ ବହୁଜାତ ହେସବୁ ପଥିଥିଲା । ଶାତରାତରେ ବିଲାତ ପାଇଁ ରିପ୍ରେଚିର ରିପ୍ରେଚିର ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ଯ ଥିଲା ।

ବିଲାତ ପଦିକାର ପ୍ରକାଶ ଯେ ଗୋଟିବାକୁ କଲାଧାର କଲାନ୍ତି ସଂତ୍ରି ଅଛି କି ନା ଏହିଥିରେ ଉତ୍ତର ପର୍ଦ୍ଦମ ବାଇକୋର୍ଟରେ ରର୍ବ ହେବାର ଅନେକ କିମ୍ବର ତାହାର ପିଣ୍ଡାନ୍ତ ହେଲା ଯେ ତାହା ବିଲାତ ସଂତ୍ରି ନୁହଇଲା ।

ମାନେର ସାହିତ୍ୟ ସାହରେ ବାବୁ କିମ୍ବାର କୁନ୍ଦ ନିବ ଗ୍ରା କେତନକ ମହାପ୍ରକାଶ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ବିଲାତା କରି ଅନଧିକାର ବିଷୟରେ ଏହିପଦ ବହିଥିଲା ଯେ ଜାତରେବ ଉଠାଇ ଦେବା କେତନକ ପରିଦର୍ଶନ ପଥିଲା ଏବଂ ଗୋଟିକି ଉତ୍ସବ ଧରି ଧରି ବିଲାତ କରିବାକାର ଯାଇଁ ଏହି ଥିଲା କି ବ୍ରାହ୍ମଣ କି ଶୁଦ୍ଧ କି ମହାପ୍ରକାଶ କି ମୋତ ସମସ୍ତ ଅର୍ମର ଆମକାରୀ ଅଛି ଓ ଶାକଷକ ପତ ହାତି ପ୍ରକାଶ କରେ ସମସ୍ତେ ଶୁଦ୍ଧ ହୁଅଥିଲା ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୟା ଅସୀମ ତାହା ଜାତ କିମ୍ବର ବିଶେଷରେ ଆବଶ ନୁହଇ ।

ଗବର୍ଣ୍ମେଶ୍ୱର ଅନ୍ତରିକ୍ଷର କରି ଯେ ଲକ୍ଷାଥ୍ୟ ଅର୍ଥକୁ ସବରିବିକନର ଜେଲ ପୁରୋ ଯେଉଁପରି ସଦରକେଲର ରକ୍ଷାକ ତାହାର ସାହେବଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ସର ହେବ କିନ୍ତୁ ତହିଁର ବିଲମନ ଗୁରୁବାର ମେଜଙ୍କୁରଙ୍କର କ୍ଷମତା ରହିଲା ।

ଗବର୍ଣ୍ମେଶ୍ୱର ବିଥାନ ବରିଥିଲା ଜଗନ୍ନାଥ ସତକ ପୁରୋପରି ରାଜକୋଷର ରକ୍ଷିତ ନ ହୋଇ ବାଟକର ଓ ଲୋକଲଙ୍ଘଟ ଠକାର ରକ୍ଷିତ ହେବ ।

ଅତିରିକ୍ତ ଗ୍ରେଣିର ବାବିନମାନେ ଯେ ଯେଉଁ ଜିଲ୍ଲରେ ନିଯକୁ ଅଛନ୍ତି ତାହାକୁ ହେବି ଜିଲ୍ଲରେ କି କି ସଙ୍କରିତମାନ ଅଛି ତହିଁର ତାଲିକା ଲେଖି ପଠାଇବା କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ମେଶ୍ୱର କିଲାବାବିନକ ଅଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲା ଏଥର ତାଙ୍କ ପୂର୍ବୀ ହନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍ ଅଟର ସମ୍ବାଦକ ଏହି ବରିର କରିଥିଲା ଯେ ଯେଉଁ ଜିଲ୍ଲରେ ମେତା ଥିଲା ବିଲମନ ବିଦଳ ଦେବେ । ବାବୁ ହରଚନ୍ଦ୍ର ବୋଣକ ହେବୁ ଅନୁମାନ ଦୂର୍ଲଭ ଏ ଅଜ୍ଞା ହୋଇଥିଲା ।

କୁନ୍ଦାନାର ବିଲମନ କିମ୍ବର ବିରରରେ ଜ ୪୯ ଶ କୁକା ଜାଣ୍ଯାଇଲେବିଲୁ ତୋପରେ ଉତ୍ତାଇଦେବାର ଗବର୍ଣ୍ମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ସପ୍ରେଷ୍ଟ ବରିଥିଲା । ଏ କୁକାମାନେ ଗତ ବିଦେଶରେ ସଂରକ୍ଷି ଥିଲେ ।

ସନ ୧୯୭୧ ମସିହା କଟକ ହରମାଳ ବିଦଳସ୍ଥ

ଗୁରୁବିରାଗର ଗେଷ ପରିଶାର ଫଳ ।

ପ୍ରଥମ ବିରାଗ ।

ଗ୍ରା ନାଗପୂର ନାୟକ

ଗ୍ରା ସୁଗଳ ନାୟକ

ଗ୍ରା ରବୁନାଥ ଦାସ

ଗ୍ରା ବନମାଳୀ ଥର୍ମ୍ପର୍ଯ୍ୟ

* ଗ୍ରା କୁପୁରନ ନାୟକ

ଗ୍ରା ନାମ୍ବାବିଲୁ ବିଦୃ

ଗ୍ରା ବିଦାଧର ପାତ୍ର

ଗ୍ରା

ଆଚିରିକୁ ।

ଭାଷ୍ଣକଦୟିକା ଓ ୧୯ ମାତ୍ର ଫିଲେ ଏଣ୍ଟ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ୧୦୨ ମହିନା ।

ବର୍ଷ-ବିଜ୍ଞାନ

ଗର୍ବ ମନ୍ତ୍ରକାଳୀନ ସେଇଁମାନେ କହିବ ବିଷ
ରରେ ଉପରୁ ତ ଥିଲେ ସମ୍ମାନେ ଦୟାପ ଦୟା
ଦୟାପରେ ଯେ ଏହି ଅଚାହିତ କଲେ କହି ଏହି
ପରିଚୟ ଅମ୍ବେମାନେ ଲେଖିବାହୀନ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତ
କରିବକୁ ଅଛିନ ମଣିଅଛି । ପ୍ରାଚୀକାଳରେ
ଉଠିବା ହେଲୁ ବେଶଗଲ୍ଲ ଯେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ
ମନ୍ତ୍ର ଆଦିନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ମହାମାନ୍ତ ଗବର୍ନ୍ଯୁ
କେନରିଲକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତମନର ଚର୍ଚାରେ ସମସ୍ତେ
ରତ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମାନନ୍ଦବକ ଅପ୍ରୋତ୍ତ
ନରେ ସମସ୍ତେ ବ୍ୟକ୍ତ । ସେବନ ଶାପଞ୍ଜମୀଦୁ
ଥିଲୁ ପହେ ପ୍ରତାକାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ୟାନର ଫୁଲଗୁଡ଼ୁ
ତୋଳା ହୋଇଯାଇ ମହୋଦୟକ ଅଭିକାହନ
ଜୋରିଆ ହିନ୍ତି ଧୂଳ ନ ଅଛି ହୃଦୟ ଏକାଶର
ନିଜାହୁତ ପ୍ରଥାନ୍ତି ଉଦ୍‌ୟାନର ଫୁଲ ତୋଳା
ହୋଇ ବନଦ୍ଵାରା ହେଲାଥିଲେ ଅଗର୍ଯ୍ୟା ଦକ୍ଷର
କଣ୍ଠବ୍ୟକ୍ତର କିମ୍ବର ମୂଳ୍ୟ ସହି ହୃଦୟରେ
ଗେଷବିର ବାର୍ଷିକ ଓ ଧ୍ୟାନଦ୍ୱାନକରେ
ସତାଙ୍କ ଅକ୍ଷ ନାଥଲୋ । ଧୂଲିର ବର୍ମନ-ରୀ
ମାନେ ବକାର ଦୂରଧ୍ୟା ଦୋକାନର ଜାଗି
ଦିଗାର ମାର୍ଗ ପରିମ୍ବର କଣବଥିଲେ । ବାହ୍ୟ
ମାନେ ନାହା କୌଣସିବର ମହି ଓ କାଗବମସ୍ତ
ଉତ୍ସଥିଲେ ହ-କାଶ ବର୍ମନରମାନେ ବେବ
ଦକ୍ଷବାର ଜୁଗଟି ପାଞ୍ଜରେ ବେହ ଯୋବନ୍ଧୁବାଟୁ
ତାରେ ବେହ କିମ୍ବିଷ୍ଟ ଶୋଠିଯାଇ ନାନାପ୍ରା
ଗାର ପିଲୁବୋଗଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପୂର୍ବତ ମହେ ଦିନ୍ଦୁ
ଓ କାନ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧିତାହୀନ ଲେକିଲ୍ଲ ରହିବାର
ସ୍ଥାନମାନ ହୋଇନ୍ତି କହିଥିଲେ । ଦୋକାନ
ଓ ମୁହୂର୍ତ୍ତମାନେ ଅପରା ପୂରରେ ବଦଳବ୍ୟ
ଗେପଣ ଓ ଧୂଳବାର ହୁଇଗା ଏବଂ ପ୍ରକାଶ
ଜାଲିବା ଅପ୍ରୋତ୍ତନ ଦରବାରେ ଏହାରୁ ଜାଇ
ରେ ମର ହୋଇଥିଲେ । ନିଗରତ ସମ୍ମାନ କିମ୍ବ

କୁମାରେ ଅନୁଭବଗ୍ରହ ପୂର୍ବାହ୍ନ ଓ ପାଠ
କରିବାର ବିଷବ୍ୟାରେ ଓ ବହି ପଣ୍ଡିତମାନେ
ମୁଖ୍ୟମଳ୍ଲି ଚକ୍ର ଗାନ୍ଧ ଓ ଶ୍ରୀକ ରଚନାରେ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ଥିଲେ ବଜ୍ରାଚନ୍ଦ୍ରମାନେ ଏକ
ହୋଇ ଗାନ୍ଧ ବଜାଇ ହାତ ସମାବେଶରେ
ନମ୍ବରମୟରେ ପଦେପ ଦେଉଥିଲେ ଓ ପେର୍-
ମାନେ ପୁରୁଷ ଅବହୁଲେ ଗାନ୍ଧ ଯୋହା ଦ୍ୱୀ
ଅଧିନ ଧାଳିବାରେ ଚକ୍ର ନଗର ଗୋପ ବର୍ଣ୍ଣନ
କର ବୁଲୁଥୁଲେ । ସମ୍ବାଦ ନଗର ଲୋକପଣ୍ଡି
ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୃଦୁରେ ଅନୁଭବକବ ଭାବମାନ
ପ୍ରତିମ୍ଭିତ ହୋଇଥିଲ ଦିନା ଦୂର୍ପତିର ଦୂର୍-
ଦୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେହ ଲୋକ ଏ ନଗରର
ଅବସ୍ଥା ପରିବ କରିଥିଲ ସେହିଲେକ ଏକ
ଦୂର୍ପତି ଦୂର୍ପତି ସମ୍ମାନ ଫେ ଦେମନ୍ତ ଦୟା
ଦୟାର୍ଥୀ ଓ ପ୍ରଥମ ଉରେ ଲୋକମାନେ ବାକାଇ-
ଦ୍ୱାରା କରିଥିଲେ ଓ ଲୋକ ସମାବେଶ କେମନ୍ତ
ତକ୍ଷଣ ଦୟେ ଦିନାପ୍ରତି ହୁଅନ୍ତା ।

ଏହା ଦିନ ଦେଲ ଛଳିପଣ୍ଡା ସମ୍ବୂରେ ପ୍ରିୟୋ
ବେଶ୍‌ବିକ୍ରି ଦୋନ୍ତଳା କୋଠା ଉପରେ ସମସ୍ତ
ଗ୍ରାମ ସବୁ ଦେବା କାରଣ ଯୁଦ୍ଧପ୍ରକାଶରେ
ମହାବିଜ୍ଞାନ ହୁଏ ଦିନାଚାର ବଜୀପଣ ଦେଇଥିଲେ
ମହାବୃତ ଯଥାବିହୃତମୟେ ସୁପର୍ରିତ ଦୋଷଥିଲେ
ଓ ଦ୍ୱାରରେ କବଳିବନ୍ଧ ବେପଣ ଓ ଅସ୍ତ୍ର
କରିବୋଲି ଓ ଫଳ ତୋରଣ ହାଲକ ଦିଦ୍ଧା
ଯାଇଥିଲା । ନିର୍ଦ୍ଦିତ ସମ୍ବୂରେ ଏକ ଗ୍ରାମ
ସଙ୍ଗସଂହକୁ ଅଗନନ୍ତ କରୁଥିଲେ ଜାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗ
ରେ ସୁକା ବାପୁଆଡ଼ା ଧାଳିଙ୍ଗ ଟେପାଣ୍ଡ ବାକା-
ଦାରପଢ଼ିଛିରେ ଲ୍ଲାପାଗାନା ସମ୍ମିଳନକ ଉଚିତ
ହୋଇଥିଲା । ଦର୍ଜକଳ ଉତ୍ତରେ ମାର୍ଗରେ
ଗମନାଗମନ କରିବାର ଦିନ ହୋଇଥିଲା ।
ଅତ୍ର ସଙ୍ଗମରେ ସୁଦର୍ଶକ ଘୋର ହିତେ କରି-
ଥିଲେ କେତେବେଳେ ବସ୍ତାନର ମୋର ଏମଳ
ଦୋଷଥିଲେ କଟୁକରେ ପାଦ୍ୟ ଅକ୍ଷୟ ହୋଇବି

ନରେ ଓଡ଼ିଶା ଉତ୍ତରକ ହସୁଳତ ହେଲିଦିନୁ
ଏମନ୍ତ ସମାଗେରେ କଥାତ ଦୁଷ୍ଟ ବୋଲକାହିଁ ।
ଗ୍ରାଜୁଗତାଧିମହାପ୍ରଚ୍ଛବି ମହାରାଜ ଓଡ଼ିଶାର
ଅତ୍ୱି ସମସ୍ତ ରଜା ମହାରାଜଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍-
ତର ଏବେରେ ଦେଖି ସକଳକବେ ଏ ଯୋନୀ
ଏହଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଅର୍ଥକ ଜ୍ଞାନପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ବୌଦ୍ଧ-
କ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ-
ଥିଲେ । ଏହଠାରେ କୁରା ମେଷ ହେଲା ।
ଏଥର ବିଜର କଥା କହିଅଛୁ ।

“ପୁର୍ବ ସମ୍ବଦ ଯ ତା କରିଲେ ଥାଇ
ବନ୍ଧୁର ମଣେ ଦକ୍ଷ ପତଙ୍ଗ ଜହାଁ ଯେ ”

ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ବ୍ୟଥ. ରମାନ ଲଗିଥିଲୁ ଏମନ୍ତ
ସମୟରେ ଶାଘରୁ ମାତ୍ରାବ୍ୟବନମାହେବ ବଳେ
କୃତି ଦେଲାନା ଅର୍ଥିକୁ ଥପି କାହୁ କବି
ନୋହନରୀପୁ ଦିଷେ ତା ବନ୍ଦେର ତେ କାହୁ
ହରେକୃଷ୍ଣଦାସ ଅଗିଷ୍ଠାଙ୍କ ସୂପରଖଣ୍ଡାଶ୍ଵର ତେ
କାହୁ ଦିଚିଦିନନ୍ଦିଦସ ଦିପ୍ତି ଦାରିକୁ ତଥାର
କବି ଦେବକର ଧେନାଜେ କିମ୍ବଦ ତତ୍ତ୍ଵନେ ସର-
ମ୍ବାର୍ଥ ଆଚି କହିଲେ ଯେ ମହାମାତ୍ରା ଗର୍ବ-
ଶୀର କେତେବେଳ ଅନାମାନ ପ୍ରାପରେ
ଥିବ ସମୟରେ ହେବ ଗର୍ବାତି କରିବାର
ଜାହାନର ବିଶେଷ ପାତା ହୋଇଥାଏ ଯେ
ଡେରାଗୁ ନ ଅଛି କଲିକତାକୁ ଫେରି
ପିବେ ଏକ ଜାହାନର ଦୁର୍ବିମାନ ଯାବା
ଏଠାକୁ ଅବିଅଛୁ କଲିକତାକୁ ଫେରି ଧିବାର
ଅଜ୍ଞ ଅବିଧିଟି । ଏହଥା ଶୁଣିବା ମାତ୍ରରେ
ଦେବକ ପକ୍ଷ କମିଟାର ତେ ଦର୍ଶକମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ
ବାଲରେ ହତ ଏ ହୋଇଗଲେ । ଏତେ ଯତ୍ତ,
ଏତେ ପରିଶ୍ରମ, ଏତେ ଗୋଟିଏ ତେ ଏତେ
ସମାଧେନ ପଳିକାତିକେ ପୂର୍ଣ୍ଣତ୍ବର ହୋଇଗଲା ।
ଏପରିକାର ପାଥାରୀ ଗୋଟିକଳ ବାହାର
ଏ ହଗଇରେ ପାପୁ କେବେ ଅନୁଭୂତ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଏଦିନ ପ୍ରାପନ୍ତି ଦୁଇବରଙ୍ଗ ଲୋକେ

ଅଛନ୍ତରେ ଦିନଯାଏନ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏ ଦୃଶ୍ୟ
ଏହେ ତତ୍ତ୍ଵରେଣୁ ହୋଇ ପଢ଼ିଲ ଯେ ଧର୍ମର
ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ଲୋକେ ବିଦ୍ୟାଣ କର ମହାପୁଣ୍ୟ-
ଜଗେ ବିହିଲେ । କମେ ଧରା ଗେଣିବାକୁ
ବଜାରରେ ମନ୍ତ୍ର ଉଠିଲ ଯେ ମହୋଦୟକୁ
ଜାବନ୍ତିଲା ରେଷ ହୋଇଥାଏ । କେହି ସେ
କଥା ଦିଗ୍ନାସ କରି ନ ଥାଏ ଓ କେହି ଅବା
ବିଶ୍ୱାସୁଦେଶ ଜାହା ଶୁଣିବା ଦୟାଜାରେ
ଅପେ ହୋଇବ ହୋଇ ଉତ୍ସ୍ପତ୍ତିକୁ ଅନ୍ୟ
କାହାରକୁ କହୁ ନ ଥାଏ ଯାହା ହେଉ ଲୋକ-
ମାନେ ପୂଣେ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଜରେ ଏମନ୍ତ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଲେ ଯେ ସେ ରାତରେ ବଜାକୁର
ଚିହ୍ନ ଡେଖେ ରହିଲ ଫାହିଁ ଓ ଦୋବାନ-
ମାନେ ଗାସୁ ଦୋକାନ ବନ କରି ଘରକୁ ବୁଲି
ଗଲେ ।

ଅରଦଳ ପ୍ରାତିକାଳରେ ତଳକଣ୍ଠର ବାର
ମୂଦିନ୍ତି ସାଧ ରଖ ଗୋଚରିଥେ ଶାସ୍ତ୍ର
କଲେଜୁର ସାହେବ ଘୋଷଣା ହେଲେ ।

“ମହାନ୍ତିର ପ୍ରତିକିଞ୍ଚ ସାହେବ ଅମୋଦାକ
ଶୁଣରେ କଣେ କଇଥିବାର ଆଗାତ ହୋଇ
ଚିନ୍ତମାସ ତା ଏ ଶରୀରେ ସେହି ଆଗାତରେ
ପଢ଼ିବୁ ପାପ ହେଲେ । ହରାଥାରିଣ୍ଟୁ ଗୋକ-
ଚନ୍ଦ ଧାରଣ କରିବାପାଇଁ ଅଜ୍ଞ ହୋଇଥିବା
ମାର୍ତ୍ତିଷ୍ଠାନକର ଲାଭ ନେବାପର ପହଞ୍ଚିବା
ଧର୍ମଙ୍କ ମାନ୍ଦର କାନ୍ଦୁଷ୍ଟାନ ସାହେବ ଏକଟିଠି
ଗର୍ଭୀର ତେବରଳ ଦିନ୍ଦୁ ହୋଇଥିଲା ।”

ଓ ତହୁଁ ସରେ ଯମ୍ପୁକୁ ଜାଗାଇଦେଲେ
ଯେ ଅଛି ଦରବାର ହେବ ନାହିଁ । ଏ କଥା
ଗୁଣ ମାତ୍ରକେ ନଗରଯାକ ଯେ ଖୋଜିବାଗର-
ରେ ଭାବମାନ ହେଲା ବୋଲିବାର ବାହୁଦୟ ।
ବ୍ୟାକ ଓ କମିଶାରଯାନେ ବେତେଇକା ବ୍ୟଧି
କର କେବଳ ପ୍ରକଟିକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାରୀର
ବହୁଲ୍ଲେଖରେ ବନ୍ଦ ଦୂରର ଅଧିକାରେ ତେ
ନହୋଦୟକୁ ପରିଦିଲାଚ କର ଚାରିରୀ
ଦେବାକୁ ସତୃଷ୍ଟିତରେ ଅଫେକ୍ଷା କର ବ୍ୟଥ-
ଲେ । ଏକାବେଳକେ ସେମାନଙ୍କ ହମ୍ମ
ଉତ୍ତାହ ଓ ସମ୍ପୁ ଅଗା ଉପରେ ବକ୍ତାଆଜ
ହେଲା ଏହା କି ସହବାର କଥା ଅନ୍ତର । ଦିନୁ
କି ବରବେ ଦେବଦୟନା ଉପରେ କାହାର
ଅଧିକ ? ନହୋଦୟକର ମୁଠ ଓ ଅପଣାର

କୁଣ୍ଡାଳ ରାଜସ୍ତର ହିନ୍ଦୀକାଶ ଉପରେ ଗ୍ରାମ
ଓ ଗୁଣ୍ଡା ପ୍ରକାଶ କର କିଷ୍ଟକୁ ହୋଇ ରହିଲେ ।
ତେତେବେଳେ ଶାର୍କିଙ୍କର ବନପାରର କଥା
ପୁଅୟ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ମନରେ ପଡ଼ିଲା ଓ
ଓଡ଼ିଆର ଦୂର୍ଭଗ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଉଚ୍ଚମାତ୍ର କଲେ ।
ଶାବୁଦ୍ଧରେ ଓଡ଼ିଆ ଯର କ୍ଷତ୍ରପାଳକୁ ଏମନ୍ତ
ମବାନ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ଅଗ୍ରମନ ହୁବି ବ୍ୟାପା-
ର ନୃତ୍ୟ । ଅବ୍ୟାକ୍ଷମି ଜାର୍ତ୍ତିର କେନ୍ଦ୍ର-
ରଳ ସାହେବ ଏମନ୍ତ କଲ୍ପନା କର ନ ଥିଲେ
ଲାଞ୍ଛମେଣ୍ଡ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଶୀମ ବରାର
ଏବଂ ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରି ଯଥାଧୀନ ଭାଗମ-
ଧ୍ୟେ କରିଦାଲୁଗି ଏଠାକୁ ଅଧିକାରୀ ଘମଜ
ଫୋରଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ ଏମନ୍ତ ପତ୍ର
ହେଲା ଯେ ଭାବାକୁ ସାକ୍ଷାତ୍ ଲାଭ ହୋଇ
ଥାଇଲା ଲାହିଁ । ଓଡ଼ିଆଥିଛିର ଏ ଗୋଟିଏ

ଯେ କୁଦାଙ୍କଳରେ ଦୂର୍ତ୍ତ ହେବ ଏହାକୁ
ଜଣ ଯାଏ ନା । ମହୋଦୟକୁ ଅକ୍ଷୟକୁ
ମୃଦୁରେ ଭାବିବର୍ଷର ସବ୍ୟାତ୍ମାରୀଣ ଦୃଢ଼ିତ
ହେବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ମାତ୍ର ତେବେବାହିଲୁ
ଠାର କେବୁ ଅସ୍ଵର ଦୃଶ୍ୟର ହେବେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ନୂପର ଓ ତହୁଁ ପରିଚିତ ଏ ନଗରବାସୀଙ୍କ
ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲି ତେଣା ଅଛି ବିଚାର
ହୋଇ ସବୋଲ୍ଲକ୍ଷ୍ୟ ବଳୁର ବିହୁର ହୋଇଥାଏ
ଅଛି ଯେ କେବେ ଏହାର ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା
କିଏ ବିଷ୍ଣୁଧାରେ ? ଯାହା ହେଉ ଭାବାଙ୍କୁ
ସମ୍ମାନ ରିବାଚ ସେବେ ଅମ୍ବେନାନେ ବିନ୍ଦୁର
ହେଲୁ ମାତ୍ର ଜାହାଙ୍କର ଦୂରଗାର୍ଥେ କୌଣସି
କାର୍ତ୍ତ ରଖିବା ଅମୂଳାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୋହିଲେ
କିମ୍ପେ ଅମ୍ବେନାନେ ଆପଣ ମଦୋଜବ ବ୍ୟକ୍ତ
ବରବୁ ଓ ସେ ଯେ ଅମୂଳାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ
ଆୟୁ ଜବନ ବର୍ତ୍ତନେ ତହୁଁ ପାଇଁ ବି କୃତ-
କ୍ରତ୍ତା ଦେଖାଇ ପାଇବା ।

ଏପ୍ରବ୍ରାଦ ଲେଖା ହେଲା ତିତାମ୍ବ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
ବନ୍ଦିଗୁରୁ ସାହେବ ବଜ୍ରପରତାର ଫେର ଅଛି
ପ୍ରକାଶକରେ ଯେ ବର୍ଣ୍ଣିଲ ରତ୍ନାଳ୍ମି ସହିତ
ତାଥାକୁ ସାର୍ଷାକ୍ର ହୋଇଥିଲା । ତାଥାକୁ
ସୁମଧୁର ଶୁଣିଲେ ଯେ ମହାମାନ୍ ଗବ୍ରେନ୍
କେନ୍ଦ୍ରରୁ ସାହେବ ଅନାମାକଣ୍ଠୀଗରେ ପ୍ରଦେଶ

ଦେଲ୍ଲ ଉତ୍ତାର ଏକ ପଦଜ ଦେଖିବାକୁ ଆର-
ଥିଲେ । ସେଠାର ପ୍ରତିଗମନ ପୂର୍ବକ ଟେଙ୍କେ
ମାହଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଦେବାର ସେମନେ ଅଧିକ
ବିଶ୍ୱାସ ଅଗର ଅବିଥିଲେ । ମହୋଦୟଙ୍କ
ସଙ୍ଗ ଦୂର ଗ୍ରାମରେ ଯାଇ ଥିଲେ ତେଣେ
ବେଳେ ସାଧ ହେବାର ବାଟ ପୂର୍ବପାତରେ
ବୈଚିବୀ ଅଳୁଆ ଦିଅଯାଇ ଥିଲା ବନନ
ସନ୍ଦୂରେ ଦାର ପୂର୍ବପାତର ଦରର କେତେବେଳେ
ଦୌରେଥି ଆସକର ପାପ ଲାଗାଇଦେଇ ଜଗେ
ମହୋଦୟଙ୍କ ପିଠରେ ଏକ ଲ୍ଲାଷ୍ଟାଫ୍ରିଂଦାର ଥିଲ
ଆଗାତକଳ ସାହେବ ଦୂର ଏକବିଧ ମାହ ଜୁହେ
ପାଶ ଉପଗବଲେ । ସେ ହତ୍ୟାକାରୀ ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର
ଧର ହେଇ ଓ ଜଗରଣ ଯେ ଜାହାର ନାମ
ସେଇ ଅଛି ଜୀ । ଫେରାରରେ ଖନ ବିଶ୍ୱାସ
ଅପରାଧରେ ଯାହାକାହନ ବାପକାର ଅଜ୍ଞାନମେ
ଏ ଘପରେ ରହିଥିଲା ।

ଏହିମ ଗୋପାବନ୍ତ କଥାପାଇଁ ଛୁଣୁଛି
କବିତାର୍ଥ କମ୍ପଳ ଦିନ୍ତ କବିତ ଘରମା ଦେଖି
ଲାଗାଇଁ । ଏହିମ ଗୋପିଯାଗରରେ ପ୍ରତିବା
ଅଛି ହେବେ ଭାବରବର୍ତ୍ତର ଲେଖମାନେ
ପରିଚ ଦୋଇନ ଥିଲେ । ଏ ଉଥଳିଷ୍ଟରେ
ସରବାସ୍ୟ ଦରେଇମାନ ଆଜାଗୁ ଧିନ ବଢି
ହୋଇ ଅଛି । ଦିନକୁ ଅଛୁଟା ଏ ପୂର୍ବିନା
ହେବାରେ ଶ୍ରେଣୀବାନିକର ଯେମନ୍ତ ଅସୁର
ମୋହିଦୋଇଅଛୁ ଜତ୍ତ ପ ଅସୁର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଯେ ମୃତ ଲର୍ତ୍ତଙ୍କର ସମ୍ମର୍ମଶାଙ୍କ ନିକଟକ
ଗୋପାବନ୍ତ ପରି ପେଇଶ କରନ୍ତୁ ଓ ଭାବାକ
ପୁରୁଷରେ ବୌଧି କରି ରଖନ୍ତୁ ।

ଏ ପ୍ରାକ ନିର୍ମିତିଷ୍ଠପେ ପ୍ରକାଶ ହେବ।
କାରଣ ଲେଖୀଯାଇ ଦ୍ୱାରା ବିନ୍ତୁ ଏକାମ୍ବଗ ମୃଦୁ
ବିର୍ମୟ ବସାଯାଇ ସବ୍ସାଧାରଣଙ୍କ ଅଗ୍ରେଜୋକର
କର ଥିମ୍ବାନଙ୍କ ଶୋବ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଏକ ବିଜ୍ଞା-
ବାସ ହେବ ଅଛି ଶୀଘ୍ର ବାରୁଲୁ ସଠାଇ ପାଇ
ସମ୍ପର୍କେଜ୍‌ଟି ଧୂର୍ବଳ ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରାତିଷ୍ଠାନିକ ପ୍ରାକ-
କ୍ରିତ ଅନ୍ତରଳ ଉପରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ ।

ଏହି ଅଭିନକୁ ପଦିଆ ସହର କଟକ
ଦରଗାବଜାର କଟକ ପ୍ରେସ୍‌କ୍ଲାବଙ୍କ ଯତ୍ନା-
ଲଧୁରେ ମ ଦିଲ ଓ ପାଗରତ ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିତିବିହାରୀ

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବନ୍ଧପତ୍ରିକା

୧୭୬

ଭାରତୀୟ ପିକ୍ଚରସ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମହିଳା ମୁଁ ଧାଳୁଗୁରୁ ବି ୧୯ ଜାରି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଲାଲ ମହିଳାର
ଧାଳୁଗୁରୁ

} ଅଗ୍ରିନ ବାଣିଜ ମୂଲ୍ୟ ୫୯
} ବର୍ଷାକ୍ରେମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
} ମଧ୍ୟପରି ପାଇଁ ଜାହିମାସଲ୍ ୫୫

ମୃତ ଲର୍ଡମେରେଙ୍କ ସ୍ଥରଣାର୍ଥକୌର୍ତ୍ତ ।
ଏଥୁପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ଯେତେହଙ୍କାରେ-
ଦା ଦେବାରୁ ଧୀକାର କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଗତ
ପଦିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ଭନ୍ମରେ
ଗ୍ରା ମହନ୍ତି ବ୍ୟୂହିଦିଦ୍ୟାରେ ୫ ୭୦ ଙ୍କା ରେବା
ଧୀକାର ବରଥିବା ପ୍ରତ୍ୟନ୍ତେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଦେବଳ କୁ ୩୦ ଙ୍କା ଲେଖିଥିଲୁ ପାଠକମାନଙ୍କ
ଅନୁଗେଧ କରୁ ଯେ ଏକ୍ଷୁମ ସଂଗୋଧନ ଦର
ନେବେ ।

କରୁଥ ଜାତି ସଂସ୍କାରଙ୍କ ହେଲେ ତାହାଙ୍କ
ମାନ ଚିରକାଳ ସୁରଣୀୟ ରହିବ ଏବଂ ସେ
ନାମ ମହିମାରେ ବହୁଲେବର ଯଥାର୍ଥ ଉପବାର
ହେବ ସେ କଷ୍ଟରେ ଅମ୍ଭେଦାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ
କିଛି କହିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହାହଁ । ଭେଦା ଫର୍ଦ୍ଦ
ଉପରେ ଛଦ୍ମବିତ୍ତି ଓ ସୁମୁକାଳୟର କଥା
ଲେଖାଅଛି । ମାତ୍ର ଏହା ଯେ ନିଶ୍ଚମନମେ
ଆର୍ଥି ହୋଇଥାଏ ଏମନ୍ତ ଅମ୍ଭେଦାନଙ୍କୁ ଜଣା
କାହଁ । ଆଗାମୀ ସନ୍ଧାନରେ ଅମ୍ଭେଦାନେ ସେ
ବିଶ୍ୱରେ କିଛି ବଳ୍କ କରିବୁ ।

ପ୍ରତିକି ଅମ୍ବୁଜାଳେ ଏହି ପ୍ରସାବ କରି ଯେ
ଦ୍ଵାରେ ଛଙ୍ଗ ଅନ୍ଧକ ଝଂଗର ହୃଦୟର ଜହିର
ସହ ଚଲିଯାଉ । ବମ୍ବଶୂରଷାହେବଙ୍କ କୋଠିରେ
ଯେଉଁ ଦିନ ସବୁ ହେଲା ସେ ଦିନ ଉପର୍ତ୍ତି
ପରିମାଳେ ବରା ରେହା ହେଲେ ମାତ୍ର
ଡେଣ୍ଟାର୍ ଅନ୍ଧକ ଚନ୍ଦିକାର ସବରେ ଅଧିକ
ନ ଥିଲେ ଓ କେତେଲୋଡ଼ ଛପନଗରକ

ପୁଣି ଅସି ନ ଥିଲେ ଏମାନଙ୍କଠାର ରେବା
ଆଦୟ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କର
ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ଯେ ଏମାନଙ୍କ କିବଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କଲେ ଅବଶ୍ୟ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାସ୍ତ ହେବ ସେବିଳ ପ୍ରାସ୍ତ
୧୭ କଜାର ଟଙ୍କା ଉଠିଥିଲ ଯେବେ ଅସ୍ତକ
ନ ହୁଅର କିଜାନ୍ତରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ କଲେ
୨୦ ହଜାର ଟଙ୍କାଟି ଉଗା ହେବ ଜାହିଁ କିନ୍ତୁ
ଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ ବିଦ୍ୟାଗ୍ରହ କିପରି ହେବ ଜର୍ବିର
ସ୍ଥିର ହୋଇ ନ ଥିବାର ଅମ୍ବୁମାନେ ମାନସ
କରୁଥେ ମେଣ୍ଡ କାର୍ତ୍ତିଶାପକ କମିଶ ଗୋଟିଏ ସବ୍ରା
ହିସ୍ତକୁ ହେଉ ଯେ ପ୍ରଥମରେ ସବ୍ରା ରେମା
ସଂତ୍ରକ୍ଷର ଉପାୟ ହେବ ଉଦୁତ୍ତାନ ଟଙ୍କା
ଓଳ୍ଟି ଓ ବିଶ୍ଵାକାର କାର୍ତ୍ତି ହେବାର ଉଚିତ
ଜାହା ଥାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ସବ୍ରା
ହୋଇ ନ ଥିବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ ସାଧନ ପଞ୍ଚରେ
ଯନ୍ତ୍ର ହେଉ ଜାହିଁ ।

ମୁଣ୍ଡ ଲଞ୍ଚିମେଣ୍ଡ ଗବର୍ନ୍ସର କେନ୍ଦ୍ରାଳ୍ ବାହା-
ଦୂର ଗତ ଗନ୍ଧାର ଏହାଙ୍କ ଶବ୍ଦ କଲିବଜା-
ନଗରରେ ପ୍ରଦେଶ ହେଲା ଓ ପ୍ରକରିଯୁ ବାହା-
ଦୂର ଜହାଜ ଥିଲେ ସେପ୍ରକାର ଏମାରେବୁ
ସୁବ୍ରାନ୍ତ ପେ ଗବର୍ନ୍ସମେଣ୍ଡ ହାଉସକୁ ଅସନ୍ତେ
ସେହିପାପୁ ସମାଗେହରେ ଜାହାଙ୍କ ଶବ୍ଦ ଅନାତ
ହେଲା । ସବ୍ଲ ଗ୍ରେଣାର ସରକାରୀ ବର୍ମଗର୍ଜ୍ଜ
ଓ କଲିବଜା ବାହିମାନେ ଶବ୍ଦ ସଙ୍ଗରେ ଅଦିକା
ଲାଗି ଅମର୍ବିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଯଥା ବିଧାନ-
ରେ ବନ ସର୍ବରେ ଅବର୍ଦ୍ଦମେଣ୍ଡ ଗୁରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଅସିଲେ । ଏଠାରେ ଛନ୍ଦିନ ଶବ୍ଦ ରହୁବାର
ବିଧାନ ହୋଇଥିବାର ଏବଟିଂ କବଣ୍ଠିର ଜ୍ଞାନ-
ବଳ ସାହେବ ତହୁଁକିମିତ୍ର ବଜେଡ଼ରେ ଆଖା
ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ ଯେ ଗତ ତା ୧୫ ରାତ
ବୋମବାର ଓ ତା ୨୦ ରାତ ମନ୍ତଳବାର ଏ
ଦୂରଦ୍ଵାରା ସାଲ ଏ ଡ୍ୟ ଆତାର ଏ ଡ୍ୟ ଶ୍ରୀ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳପ୍ରତାପ ଲତ୍ତମେତେ କବଣ୍ଠିର
ଜ୍ଞାନକଳି ଶବ୍ଦ ସିଂହାସନ ଉପରେ ଯଥା
ସ୍ଥିମରେ ରହିବ । ଯେଉଁଲୋକ ଜାହା ଦର୍ଶନ
କରିବାଦ୍ୱାରା ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ରକ୍ତି ଦେଖାଇବାକୁ
ବାଞ୍ଚା କରିବେ ସେମାନେ ଉକ୍ତ ସମୟରେ
ଦର୍ଶନ କର ଥାଇବେ । ଗୋଲକିବାରଣ୍ଟିମିତ୍ର
ଟିକଟ ବିଅଧିକାର ବିଦ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁ-
ମାନେ ଟିକଟ ପାଇବେ ସେହିମାନେ ଦେବିବାକୁ
ସମ୍ମର୍ଥ ହେବେ । ଛନ୍ଦିନ ଉତ୍ତାର ଗବ
ବିନ୍ଦିବାରୁ ସିକ ସେଠାରେ ବିଦ୍ୟମତ ସମ୍ମାନ
ହେବେ ।

ଲଭିମେଣ୍ଡକ୍ ମୁଦ୍ରାରେ ସେ ଭାରତବର୍ଷ ଓ
ଭାରତଶ୍ରୀ ବାହିମାନେ ଅଜିନ୍ଦା ଶୋଭ ପ୍ରତି
ହୋଇଥାରୁ ବୋଲିବାର ବାହୁନ୍ତି । ବିଲାକ୍ଷଣ
ସେହିପାଇଁ ଲେଖିଥାଇଛନ୍ତି ସେ ଏ ଦୂର୍ଧଳାବ୍ୟାହ
ଏବଂ ଦୁଃଖଚାର ହୋଇଥାରୁ ସେ ସଞ୍ଚାର ସେ
ବେଳକଳ ଜେବ ପ୍ରକାଶ ବ୍ୟାପରେବେ ଆନନ୍ଦ କିମ୍ବା
ଲେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଅପର ଲୋକଙ୍କର
କଥା ଅଛି କି ବୋଲିବା ।—ଧରନ୍ତି ସେଇକେ
ଦେଇଲେ ଜାହାଙ୍ଗର ସହାଯିମଣିକୁ ବିଷୟ ମହିଳେ

ପତର ତେଜେବେଳେ ତୃଦୟ କିମ୍ବା ହୋଇ
ଯାଏ । ଯାହାଙ୍କ ସକାଶେ ଶୈଖ ବଢ଼ ସମୟେ
ଦୁଃଖିତ ସେ ଲୋକ ଯାହାଙ୍କର ସର୍ବଗ୍ରୀ ଥିଲା
ତାହାଙ୍କର ଯେ କିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତି ହୋଇଥାଏ
ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନ କରିବାର ତେଣିକି ଆଉ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ
କରିବାକୁ ହିଂସା ମନ ସମର୍ଥ ଧାର ନାହିଁ ।
ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ମୋହର ଉଷାର କରି
ଏହି ସମସ୍ତକର ପ୍ରାର୍ଥନା ।

କଲକର ନ୍ତରାଜ ବିଧାଜ

ଗର୍ବ ଶୁଦ୍ଧବାର ସକାଳ ଅଠିଦଶୀ ସମୟରେ
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରର ସାହେବଙ୍କ କୋଠିଠାରେ
ସାହେବଙ୍କ ଅମରତଥ ମଜେ ଏ ନଗର ନିବାସି
ଦେବତଙ୍କ ହାବିମ ଛମିଦାର ଓ ଅନ୍ୟ ସମ୍ମାନ
ବିଦ୍ୱୁତ୍ତର ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ବଣିତ ଯେଉଁ
ନିଧିମରେ ଜଳକର ମହିକୁମାର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲିବ
ଓ ଗୋକେ ଯେ ଭ୍ରାତୃରେ ଜଳ ପାଇବେ
ଜହାନର ବେତନକ ନିଧିମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦ୍ୱୋଇଥିଲା
ଯେ ଜାହା ପଠିଲ ଓ ତହାରେ ଉପର୍ତ୍ତିର ସର୍ବ-
ଜଳ ମତ ଗୁମ୍ଫାତ ହେଲା । ଏ ନିଧିମନାନ
ସମ୍ମତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ ଦେବଳ କଳିକତାରୁ
ଅଧିକା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦେବ ସାହେବ ବଜା-
ନ ବଦିଶ୍ମିମେଣ୍ଡ ଜଳଧେଚନ ବିଶ୍ଵାର ସେଫେ-
ଟରୀ ଏହାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି କିମ୍ବା ହାକିମଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ
ତର୍କ ବିତର୍କ କରି ବଦିଶ୍ମିମେଣ୍ଡ ସମ୍ମାନରେ ଉପ-
ତ୍ତୁଜ କରିବା କାରଣ ଦେବୀମାତ୍ର ଅଛନ୍ତି ।
ସେଠାରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲେଖନଶ୍ଶ ଏ ସବୁ ଦିବେ-
ଚିନା ବର ସଂଶୋଧନାଳିର ମନୋମାଳ
କଳର ସବସାଧାରଣଙ୍କ ମୋତର୍ଗର୍ଥେ ପ୍ରକର
ହେବ । ଯାହା ହୋଇଥାଏ ଏହାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ମୋଘପଲରେ ସେଫେଟରୀ ସାହେବ ଠିକକର
ଦେବିଗଲେ ଯେ ପଢ଼କୁ ବଠାଲେବକର ମତର
ବହିର୍ଭବ ହୋଇଥାଏ ବୋଲାଯାର ପାରିବ
ଜାହିଁ ।

ଆମ୍ବାନେ ସକା ସମୟରେ ନୂତନ ପ୍ରସ୍ତାବ-
ମାଳ ଆଦ୍ୟଗ୍ରାହୀ ଶବ୍ଦ କରି ଅଛୁଣ୍ଡ । ସବୁ
କିମ୍ବାନ ବାହୁଦ୍ଧି ଉପରେ ନ ଲେଖି କେବଳ
ତତ୍ତ୍ଵର ସଂକ୍ଷେପ ମର୍ମ ଜଣାଉ ଅଛୁଣ୍ଡ । ଯେଉଁ
କଣ୍ଠେ କଳପାଇଁ ଦରଖାସ୍ତ କରିବ କେବଳ
ଜାହାଙ୍କୁ ଜଳ ଦିଅଯିବ । ଦରଖାସ୍ତରେ ତୁମିର
ପରିମାଣ ଘରଳର ନାମ ଓ ଯେଉଁ ସମୟରେ
ଜଳ ପରିବାଚନ ହେଲାକରି ଲେଖିବାରୁ ହେବ

ଜମିର ଶୋଷଦି ଠିକ କର ଦେବାକୁ ହେବ।
ଦରଶସ୍ତ ପାଇଲାଗୁ ପରବାଣୀ ନାଳକର୍ମଚର୍ଚୟା ମୃଷ୍ଟି
ଦା ଦିଘୋଟୀଗ୍ରାମ ଦରଶସ୍ତ ଲିଖିତ ହୃଦୟାଞ୍ଜଳି
ଯାଇ ସମସ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନିକରି ଜଳଦେବାର ଉଚ୍ଛବି
ବିଶ୍ୱର କଲେ ସରଖାସ୍ତ ପ୍ରହର ଓ ଜଳଦେବ
ବାର ଆଜ୍ଞାଦେବେ । ଜଳ ଯେଉଁ ଜାରିଲାଗେ
ପ୍ରଥମ ଦେବାର ଥବ ଯେବେ ତହିଁ ଉତ୍ତାଗ
ଏକଷ୍ୱାଷିରେ ଜଳ ଟିଲେବ ନାହିଁ ତେବେ
ତୃଷ୍ଣଶାକ ମେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ ବିଷୟ କର୍ମଚର୍ଚୟା
ମାନୁକୁ ଜଣାଇବ ଓ ତହିଁର ଉଚ୍ଛବି ବିଧାନ
ଦେବ । ଧାନ ସକାଗେ ମଇଠାର ନବମୁଦ୍ରା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବ ରହି ଅଣୁ ବାଲୁଆ ଉତ୍ତାଗ
ଫ୍ରେଶ ସକାଗେ ରବିମୁରଠାର ମାର୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜଳ ଦିଆଯିବ । କେବଳ ବାର୍ଷିକ ସଂସାଧନ
ଦିନିରୁ ନାଲ ବନ୍ଦିଥୁବା ସମୟରେ ଜଳ ମେଲିବ
ନାହିଁ । ଏଥିନା ପ୍ରାୟ ଦିବମୁର ମାସରେ
ହେବ । ଜଳକର କି ଭାଇରେ ଦେଇ ପତ୍ରର
ବର୍ତ୍ତମାନ ହିତ ହୋଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଯେଇମାନେ
ଉଚ୍ଛବି ସମୟରେ କରୁଲିଥିବ ନ କର କୁଳାର
ଉତ୍ତାଗ ଜଳ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ସେମାନଙ୍କ
ଠାର ଅୟକା ପରରେ ଥାଗରୁଷ ଝଙ୍ଗା ଶାର୍କ
ନିବ ଏହିପରି ଯେଉଁମାନେ ପୃଷ୍ଠାର ଅଛିରେ
ତୁମେରେ ଜଳ ନଷ୍ଟାଇବେ ସେମାନଙ୍କ ଅୟକା
ତୁମର କର ଅୟକା କରିବେ ଥାଗରୁଷ ଦେବ
କାକୁ ହେବ ଜାହାନ ଦେଲେ କିଞ୍ଚିତରେ ମାତ୍ର
ଜଳ ପାଇବେ ନାହିଁ ଓ ଯାହା ଝଙ୍ଗା ଦେଇ
ଥିବେ ଫେର ଥାଇବେ ନାହିଁ । ଅନେକ ଚାର
ଏକଥିରେ କରୁଲିଥି ଦେଲେ ସେମାନେ ଥାପି
ପକ୍ଷରେ ଜଣେଲେକବୁ ଭାଗଦେବେ ଯେ ଗବ
ହୀମେଣ୍ଟ କର୍ମଚର୍ଚୟା ଦହି ସେବ ବ୍ୟକ୍ତି
ବାରବାର ରହିବ । ଏବାରୁ ଯେବେ କି
ସମୟରେ ବାରପଣ ଜଳର ଉତ୍ସନ୍ନ କରିବେ
ରେବେ ଝଙ୍ଗାରେ ଏକଥାନ ଲେଖାର୍ କରି
ଥାଇବ । ଉତ୍ସନ୍ନ ସମୟରେ ଜଳ ନ ପାଇବେ
ହିମ୍ବା ବହୁତ ଜଳରେ ଷେଇ ନକ୍ଷା ହେବେ
ଜଳକର ଅନୁଷ୍ଠାନିବାରେ ମିହା ଦୟାରୀକ
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଶେଷ ବାରିମ୍ବା ମିହାରେ
ବାର ଅଜ୍ଞ ଦିନିଶ୍ଚରକ ବିଶ୍ୱାସୀନ ବଜ୍ରଜ
କରୁଲିଥିବ କରିବାର ଅୟକାର ସମୟ
ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତିର ଜଳମନ
ମହା ଦୂର ସହି କୌଣସି ସମ୍ରକ୍ଷ ଥିବ ଗେ
ବ୍ୟକ୍ତିଠାର ଏ କରୁଲିଥିବ କିଧୀବିକ ଓ ନା
ରେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଯେତେକଳ

ତାହା ଓ ପ୍ରାର୍ଥନାବାଲ୍ୟର ଅବଗମକ ବିଦେଶକା-
ରେ ଜଳ ଦୟାଦିବ ।

ଉପସ୍ଥିତିକୁ ନିୟମମାନ ପ୍ରବନ୍ଧ କର ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଯେ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତର ହୋଇଥାଏ
ତାହା କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ପାଇ ନାହିଁ ଓ କିମ୍ବା
ପ୍ରଶଂସନ ବର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ପାଇ ସହସ୍ର ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେଇଅଛୁ । କହେଇ ହେବ ସାହେବ ଏଥର
ରଚମ୍ବିତା ବୋଲ ଦୋଷ ହୁଅଇ ତାହା
ହେଲେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ଭାନୁଙ୍କୁ ଯେ ସହୋଧ-
ସ୍ଥକୁ ବର୍ଣ୍ଣବାରକ ନିଲିଥାଙ୍କୁ ଏ ଉଥା ବୋଲିବାର
ବାହୁଙ୍କୁ । ଏଠାରେ ଜଳକର ଅଦ୍ୟାପର ଯେ
ସମୟରେ ସୁଧାପାତ ହେଲା ଯେବେ ସେ ସମୟ-
ରେ ଏହାଙ୍କ ପର ଉପଦେଶ୍ୱା ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଡକୁ
ନିଲିଥାନ୍ତା । ତାହା ହେଲେ ଜଳକର ପଞ୍ଚକରେ
ଯେ ସମୟ ଅଜ୍ଞାନର ଓ ଯେତେ ପ୍ରକାର
ମୋକଳ୍ପର ମନସ୍ତ୍ରାଧ ହେଲା ତାହା କପାତ
ଦୋର ନ ଥାନ୍ତା । ପୂର୍ବ ହାତିମାନେ କେବଳ
ବିଶ୍ଵପେ ଜଳ ଅନ୍ଧର କିନ୍ତୁ ହେବ ଥଥବା
କର ଅନ୍ଧର ଉଠିବ ଏହମାତ୍ର ଗେହୁ । କରୁଥିଲେ
ଏମନ୍ତ ବି କମାତ ବସ୍ତରେ ନାଲ ଥିଲ ବେଳେ
ପ୍ରକାଳର ଯାହା କିମ୍ବ ସୁଖ ଥିଲ ଦୃଷ୍ଟି ପରିବାର
ହସ୍ତକୁ ଅଧିକାରେ ତେବେର ଧୀ ଜନ୍ମ ହେଲା
ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୟମରେ ଜଳକର ଅନ୍ଧର ହେଇ
ଏହିପ ଭବ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ । କିମ୍ବମାଦିଲୀ
ପାଠ କଲେ ଏହମାତ୍ର ଜଣାଯାଏ ଯେ କେବଳ
ବଜାରର ଅନ୍ଧଗଳିନ୍ ପ୍ରକାଶ ଯେଉଁ ନିୟମରେ
ବିକିର ହୁଅଇ ସରବାର ଜଳ ସେହି କିମ୍ବମରେ
ବିନ୍ଦୀ କରିବାକୁ ମନ୍ତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି । ଯାହାର
ଜଳା ସେ ଉପସ୍ଥିତ ମୂଳ୍ୟ ଦେଇତେ ମୋକାତର
କିମ୍ବମାନ ପ୍ରକାଳକ କର ଜଳ ନେବ ।
ବନାହାରର ଲେନମାତ ନାହିଁ । ପୁଣି କିମ୍ବମରେ
ଆହୁର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଡ ଜଳ
କିନ୍ତୁ କରିବାକୁ ଅବୁର ନ ଦୋର କର ।
ଅପରାଧ ତେବ ରକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି ବାରଣ
ଦୌର୍ଯ୍ୟର ଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ରୁହିଲେ ଜଳ
ନେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଛାହ୍ୟ କରିବେ ଉଥର
ଅସାର ଅବସ୍ଥାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟର
ନ ବୁଝି ପକାଙ୍କୁ ଜଳ ଦେବେ ନାହିଁ । ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଯେ ଏହ ଦ୍ଵେତାଧାନ ଜଳକରି
ପର୍ଯ୍ୟାଣ ତାହା ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ପାଠକମାନେ
ବିଲକ୍ଷଣପେ ଦୂରତ ଉତ୍ସଥିବେ । ଆମ୍ବେମାନେ
ସୁନାୟ ଏହ ଜମ୍ବର ପ୍ରସାଦ ବିରଥିଲୁ ତେବେ
ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ବନାହାର ପଣ୍ଡା

ପ୍ରତି ମତ ଦେଉଥିଲୁଁ ଜହାଂର କାରଣ ଏହି
ସେ ଗ୍ରଜକରନ୍ତିରଙ୍କ ଅବସ୍ଥାର କୋଥ ହେଉଥିଲୁଁ ଯେ ଦେଖାଧୀକ ନିୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇ
ପାରିବେ କାହାଂ ଜହାଂରେ ବିଶ୍ୱର ଗୋଲମୋର
ହେବ ଏଥୁକର ଅମ୍ବେମାନେ କହିଥିଲୁଁ ବି
ଯେବେ ବଳାହାର କର ନେବାରେ ନାନାପ୍ରକାର
ଅଭିରୂପ ନିବାହିତ ହୋଇ ଏକମାତ୍ର
ଟକାର କ୍ଲେମ ରହିର ତାହା ହେଲେ ସେ ପ୍ରଥା
ଅପେକ୍ଷାକୃତ ବାଞ୍ଛନାୟ ଅଟେଇ । ମାତ୍ର ଏତେ
ବେଳେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ଭୂମ ବିଦୂରତ ହେଲା ।
କର୍ଣ୍ଣିଲ ହେବ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରସାନ ଶ୍ରବଣ କରି
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ବିନ୍ଦୁସ ହେଉଥିଲି ଯେ
ନୃତ୍ୟ ପ୍ରଥାଳାରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇ ପାରିବେ
ଅଭିବଦ ଅମ୍ବେମାନେ ଜାହାଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ
କରିଅଛୁ ଯେ ଏହି ନିୟମରେ ମୁଖନକଳିରେ
ପାଞ୍ଚବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇବୁ ତହୁଡ଼ାର ଅଭି
ନିପାତିକାନ୍ତିରି କରିବ ।

ଛିମୁନାବଲୀର ଯେଉଁ ଅଂଗମାନ ପ୍ରବଣକର
ଜମିଦାରମାନେ ଅପର୍ତ୍ତି କରିଥିଲେ ଅଗାମୀ
ବସ୍ତାହରେ ତହିଁ ର ଉଛେଷଣ କରିବୁ ।

ଅସ୍ତ୍ରୀମ ଶଠା ।

ଏହି ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ କେଉଁଠର ପ୍ରଭୁ
ଦୟାକୁ ଓ ଦୂର୍ଗତି ବିଜୟ ଗତ ସନ୍ଧାନରେ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ ବରମାନ ତପ୍ରବନ୍ଦୀରେ
ଜନଧାରଣକୁ ସଫ୍ରଦେଶ ଦେବୁ । ସଂଶାର
ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ନାଜାଦିଗିବକାରେନିବା-
ହ ହୃଥକୁ କେବଳ ଅନ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଗଠନ
ଗୋର୍ଯ୍ୟ ଓ ଉଷାକୁ ଅଶ୍ଵମ୍ଭୁବ ବରନ୍ତି । ଯେହେତୁ
ଗଠନ ଏ ପ୍ରତ୍ୟାବର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅତିଏବ
କେବଳ ଜହାର ଚର୍ଚିତା କରିଥାଏଁ, ତାହା
ଦୟାକାର । ୧୮ । ସକର୍ମକ ଅର୍ଥାତ୍ ଜାର୍ଯ୍ୟରେ
୧୯ବା, ୨୩ । ଅର୍କର୍ମକ ଅର୍ଥାତ୍ କଥାରେ
୨୦୧ବା । ଏହା ଅଛି ଅଳ୍ପଲୋକର ବନ୍ଦବନ୍ଧୁର
ଅଚ୍ଛର ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅପଣାର ଅଲୋକିତ
କରଣୀ ପ୍ରକାଶ କରିବୁ ସେମାନେ ଏ ଗୋଟିଏକ
ଅଚ୍ଛା ଦୟା ଦତ୍ତ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ଓ ଅନ୍ତେଷ୍ଟବିବନ୍ଦୁ
ଏହି ଯେ ସହୃଦୟ, ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରବନ୍ଧ-
ନାରେ ପଡ଼ିଯାଏନ୍ତି । ଅଛି କୌଣସି ଉତ୍ତରଲୋକ
ଅପଣାର କିଛି କରଣୀ ଥିବାର ଜଳକା କର
ଦୟା ଏବଂ ଅନୁଭବ ବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରହ ତହାର ପୋଷ-
କତା କରି, କାରି କର, ଏକାବେଳକେ
ଜାହାର ପଦାବଳିଗ ହେବେ ତେବେ ତେବେ

ବିଶ୍ଵନ୍ଦୁର ସମେତ ବା ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବେ ।
ଏହି ପ୍ରକାରରେ ଖୋରବାରେ ଜଣେ ଜଗନ୍ନାଥ
ଦୋଷ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ରଖିଲା, ସେମାନଙ୍କ
ଛାତି ମେଲା ଓ ସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ଘେଲା ସବହିତ
ବଲ । ଉଥାର ଜନମାନେ ଚିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇ
ତାକୁ ପୁଣ୍ୟବାରେ ବହିଲେ କେବଳ ଖୋରବା
ତହିଁଲିଦାରଙ୍କ ହେଉ ସେ ମାର୍ଗ ପଡ଼ିଲା କ-
ରୁବା ଅନେକ କ୍ଷତି ବର୍ଥାନ୍ତା । ବର୍ଷର ଜଳେ
କେନ୍ଦ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣାରେ ଜଣେ ଉତ୍ତରାର ମୂଲ୍ୟଶୀ
ଅପଣାର ଅଲୋକକ ଗକ୍ତି ଥିବାର ତଳନା
କରନ୍ତେ ଦିନାକରଣ ତାହାଠାକୁ ଅସଂଖ୍ୟ
ଲେବ ଦୋତ୍ରିଲେ । ଏହି ଉପାୟରେ ସେ ଯ-
ଥେଣୁ ସଙ୍ଗାଳୀ ବାନ୍ଧି ଜଣେ ଉପଥର କରି
ବର୍ତ୍ତନାନ ଢାଣରେ କାଳ କାଟୁଥିଲା । ଆଉ ଦ୍ୱିତୀୟ
ଏବଂ ଜଗନ୍ନାଥ ଜନ୍ମ ହେବା ବେଳେତ ସେମାନଙ୍କ
ବିଷୟରେ ଆଉ କିଛି ଶୁଣାଯାଇ ନାହିଁ ।
ବୋଧ ହେବ ଅନୁଷ୍ଠାନାରେ ସେ ସବୁର କାଳ
ହେଲା ଗଠ ପଣ୍ଡମାନେ ବିଶ୍ଵ ଅଞ୍ଚଳଦିବିହା
ସାରି ଦୂରର ଯେ ବେତେ ବନ୍ଦ ଠକ୍କ ନେଇ
ଯାଇ ତାହା କେତେ ବର୍ଷିବୁଁ !

ଏ ପ୍ରତାରକମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ସଙ୍ଗେ ଥାଏ ଯେ ଖୋଗନ୍ତି ହୋଇଅଛି ଏହାଙ୍କ ଶ୍ରୀ ଥର କେତେ ଶୁଦ୍ଧିଏ ସାର୍ଵବାଳଶ୍ଵାସୀ ମଠ ଅଛନ୍ତି ଯଥା କୁଟିଥ ମଠ ବାବାଜା ଓ କୁଣ୍ଡକଣ୍ଠା ବାବାଜା । କୁଟିଥ ମଠରେ ପ୍ରାୟ କୁଟିଥ ମାର ଗଲାଗି, କୁଣ୍ଡକଣ୍ଠାର ମୃଦୁ ସୁଧା ଭାଙ୍ଗି ନାହିଁ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ଏତାମୁଗ ଭୟ ଯେ ତାଙ୍କର କେହି ବ୍ୟାଧ ବନ୍ଧ, ମୋଟପଳକୁ ଗଲେ ଅନେକ କରୁଛି ଗୋଡ଼େଇ ଆଣେ । ପାଞ୍ଚ ସାତବର୍ଷ ହେଲା ମାଲେପୁର ଥାନା ଅନୁର୍ବର ଅକୁଳପୁର ମଠର ବାବାଜା ଥାଣା ବରଣୀ ବାହାର କରି ଅଛନ୍ତି, ଓ ସେହି ଛଳନାରେ ଅନେକ ଧନ ଉପାର୍ଜନ କରି କୋଠ କୋଠ ଛଲେଣି । କଟକପୁର ଜ୍ଞାନନଗର ବାହାର ବଥା କୌରୁଜୁଜୁନକ ଅଟେ । ଜାହାର ନାମ ମୂର୍ଖିଣ୍ଠ ଜାତରେ ରଜଧୁତ, ସେ ପ୍ରଥମେ ପଲ୍ଲୁନରେ ବିଧାୟା ଥିଲା ଓ ସରବାରୀ କର୍ମରେ ବେତେକ ଦେଶ ଭୁମିର କରିଅଛି । ଦୋଷି ଦୋଷର କର୍ତ୍ତୃତ ହେଉ କଟକରେ ପ୍ରଥମେ ମୋତା ଦୋବାଜା ଜଣ୍ମରେ ଗଞ୍ଜାର ଅଧୁ ଦୋବାଜା କଲା । ଗଞ୍ଜାରର ଜାହାର ସୁନ୍ଦର କାହାରଙ୍କ ଓ ଆର କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ଗଞ୍ଜାର ନିଶି ଜାହାର ସୁନ୍ଦର ଗାଇଲେ ଏବ ଜାନନଗରରେ ଜାହାର ଉତ୍ସମ ଆବାସ ହାଜି

କରି ଦେଇ ତାହାର ବାବା କାନ ଦେଲେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ତାହାର ଉକ୍ତ ସଙ୍ଗନ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ
ଅଛି ଓ କେତେବେ ଲେବ ଉତ୍ସୁଳଭାବରେ
ତାହାଠାକୁ ଯାଇଥାଇନ୍ତି । ତାହାର ପ୍ରଥାକ
ଉଚ୍ଚୁମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ସେ କଳଜୀ ଅବତାର
ଅଟନ୍ତି, ତବନ୍ତାଥ ପୁରୁଷୋତ୍ତମରେ ନ ଥାଇ
ତାହା ଗପାରରେ ଲାଜ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଓ
ସେ ସମ୍ବନ୍ଧୁନାଗି ନୂଆଫୁଲ୍ଲି କରିବେ । ସେମାନେ
ଜୟାବଳରେ ଯାଦିମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି ଯେ ପାଇରେ
ଜୟନ୍ତି ତବନ୍ତାଥକୁ ଶୁଣ କି ସବାଗେ କାଠ
କୁଗନ୍ଧାଥ ଦିବିଶିବ ପାଇଁ ଏତେ କଷ୍ଟ ସବୁ
ଏତେବୁର ଦିନକୁ ଅଛି । ଏମାନେ ଜାନାକି
ପ୍ରକାର, କରିଷ୍ଟକୁ କଥା କହନ୍ତି ଓ ଉଚ୍ଚଗଜଙ୍ଗ
କଷ୍ମୟରେ ଯାହା ହୋଇନ୍ତି ତଦିନିତି ଦଶମାୟ
ହୋଇ ପାରନ୍ତି । ଗଣେରବ କି ଘଣ ! ଯାହା
ହେଉ “ରଜତପୁର ଅସଣୀ କାମକୁ ମଜବୁତ ”
ସେ ଏହି ଛଳନାରେ ବେସ ଉପାର୍ଜନ କରି
ଅସଣୀ କୁଣ୍ଡମୁ ପାଲୁଅଛି ।

ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ବରଣୀ ପ୍ରବନ୍ଧକା ଛିନ୍ଦି ଅନ୍ୟ
କିନ୍ତୁ ନୁହଇ କେବଳ ସେମାନେ ଉତ୍ସବାୟ୍ୟ କା
ହୋଇ ଚରୁରତା ପୂର୍ବକ ଭୌଗଳ ଦିନେ ୧୯
ବ୍ୟକ୍ଷବସାୟ ଗଲାର ଥିବାର ରହା ନ ପଡ଼ନ୍ତି ।
ଅଜ୍ଞନୋକଙ୍କର ତନ୍ତ୍ର ନ ପାଇବା ହିତର ନୁହେ
ବିନ୍ଦୁ ବିଜ୍ଞାନେକେ ସୁକା ସେଥିରେ ତୁଳନି ।
କି ଆସ୍ତର୍ଯ୍ୟ ! ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶରେ
କିନ୍ତୁ ବରଣୀ ଥାନ୍ତା ତେବେ ସେମାନେ କି ସ-
କାମେ ଲୋକଠାରୀ ଥିଲ ନେଉ ଥାନ୍ତା
ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କଲେଇ ମୁନ୍ଦର ଅଥବା
ଜଣେଇ ଥିଲ ଅନେକ ସୁଜା ଜ୍ଞାପ ଜାକଠାରେ
ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇ ପଢ଼ୁଥାନ୍ତା । ସେମାନେ ଲୋକ-
ଠାରୀ ଟଙ୍କା ନେଉଥିବାର ଧନଭାରକାଳୀ
ସେମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଦୋଲିବାକୁ ହେବ । ଯେ କି
କାହାର ବିନା ସହାୟରେ ଅପଣା ଇଚ୍ଛା ବିଦି
କରିବାକୁ ଅପେ ଅଷ୍ଟମ ସେ ବାହୁ ପରି ଇଚ୍ଛା
ବିଦି ବରଦେବ । ଯଦି ବୋଲ ଜାକର କେବେ
କଥା ଘୁମୁଅଛି ତେବେ ଜାହା ଦେବାର ବା
କଥାଲ ଯୋଗେ ଘୁମୁଅଛି ଯଥା ଜାଲ ପଛିବାକୁ
କାହି ଖୁଣ୍ଟିବାକୁ ବିମା । [ଜାଲ ପଛିବାସମୟେ
କାହି ରତ୍ନବା ସମୟେ] କିନ୍ତୁ ଅନେକ ସ୍ତଳରେ
ସେମାନଙ୍କ କରଣୀ କାଟଇ ନାହିଁ ଏପରି ତୁଳିଲା
ରେ ସଖୁର୍ତ୍ତ ବିଶ୍ୱାସର ଅଗବବୁ ଜହିଂର ବାରଣୀ
ଦର୍ଶାନ୍ତି ଯଦି ବିଶ୍ୱାସ ମୂଳ ହେଲା ତେବେ
ସବୁକର୍ତ୍ତା ପରମେଷ୍ଟବକ୍ତାରେ କିନା ବରତରେ

କଣ୍ଠୀର ନ କର କରନ୍ତି ଦେଇ କଷ୍ଟ ସହ ସେ-
ମାନଙ୍କତାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କି ପ୍ରେସୋଜନ ?
ମନ୍ତ୍ର ସଙ୍ଗେ ପରାରର ବିଶେଷ ସଂଖ୍ୟା ଅଛି
ଏହର କୁଳଜାରେ ଅନ୍ୟର କୁଳଜା ନିର୍ଭର
କିମ୍ବେ ଏହି ବିଦ୍ୟମାନୁମାରେ ବାବାଜିଯତି ବିଶ୍ୱାସ
କୌଣସି ସେବକୁ ମୋତନ କରିବାରେ
ନବୁଆ ଅଛି କିନ୍ତୁ କର ନ ପାରେ । ବିଶୁରଙ୍ଗ
ଶିଥିମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନନ୍ଦିଶିର ଅଲୀବିବ
ଗନ୍ତି ହେବା ଅସମ୍ଭବ ଅଛି ।
ସେଇମାନେ ଅପଣାର କରଣୀ ଥିବାର
କୁଳନା କରନ୍ତି ସେମାନେ କେବଳ ୧୯
ଏଥିରେ ଲେଶମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ଅତିଏବ ବିଜ୍ଞାବିଦୀଙ୍କୁ ଉଚିତ ଯେ ସେମାନେ
ବିଶ୍ୱାସ ଆନ୍ଦୋଳନବର ଏ ପ୍ରତାରଣାର
ଅଧ୍ୟେ ରକ୍ଷଣ ହେଉନ୍ତି ଓ ଅନ୍ତରେକଷ୍ଟ ରକ୍ଷଣ-
କରନ୍ତି । ଯଦି ବେର୍ଭର ବେବର୍ତ୍ତା ଉଚିତ-
କରିବୁ “ପ୍ରଭୁ” ଦ୍ୱାରା ମନ୍ତ୍ର ଭାବାପ୍ରତି ହସ୍ତକ୍ଷେ-
ପଣ କରିବ ଥାଣେ ଭେବେ ଯେ ଲୋକଙ୍କର
କେବେ ଅନ୍ତରୁ ହୋଇଥାନ୍ତି ବୋଲିବାର
ବାହୁଦିନ । ଅମୂଳନଙ୍କ ଉପଦେଶରେ ଯଦି
ଜାହାର କିନ୍ତୁ ସନ୍ଦେହ ହୁଏ ଭେବେ ସେ ଭାବା
ଅମୂଳ୍ୟ ଜାହାଜରେ ଭାବାର ସନ୍ଦେହ କଞ୍ଜିତ
କରନ୍ତି । ଆମାନାପଦିକାରେ ଅଛି ଏକ ୧୯
ପ୍ରତିଧିର ବଥ ଲେଖିବୁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

କଣେଥାବାବୁ ଲୁହଗୋପନ୍ତ ପଢ଼ୁଣ୍ଡ ଟଙ୍କା
ଦେଖୁ ଯିବା ବିଷୟ ଯେ ପୁନ୍ଦେ ଲେଖାଯାଇ-
ଥିଲା ଭାବା ପୁଲିସଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ମନ୍ତ୍ରାଧିକାର
ପ୍ରକାଶ ହେଲ । କଣେଥାବାବୁ ଏଠାରେ ନ
ଆଇ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଅଛନ୍ତି, କାହିଁ ଶୁଭାସ୍ତ୍ର
ଟଙ୍କା ପାଇୟାଇ ଭାବା ଉତ୍ତରିବା ଅଭିଶାୟ-
ରେ ଗେଲା ଶୁଭାର ପର୍ଜନା କରିଥାର ପୁଲିସ
ଅନୁମାନ କରନ୍ତି । ଏହା ଅସମ୍ଭବ ନୁହେ ।

ମେଦିନୀପୁରରେ ବେଶେବ କଣ୍ଠ ବାବୁ ମ-
ହର ପାନ କର ବେଶେବାଳପକ୍ଷ ମାଲେ । କଣ୍ଠେ
ବାବୁ କେମନ୍ତର କୋଠା ଭୟକରୁ ଯାଇ କଷ୍ଟ-
ଲେ ଅମ୍ବେ ବାନର ହୋଇଥାଏଁ ଏବା କଷ୍ଟ
ହୁନ୍କାର ମନ୍ଦ କର ସତ ଉପରମ କୁଦିଲେ ଓ
ଜରେ ସତ ବାଜ ମୋଡ଼ ରାଙ୍ଗି ବଧିଲେ ।

ଯାଇପୁରର ମନ୍ଦିର ବାବୁ ମଧୁର ଲକ୍ଷ

ଗ୍ରୂ ଚଲିତମାସ ଶା ୧୯ ଜାନ୍ମରେ ବାବୁ
ହରିବରଣ ବିନୋଦାଧାରୀଙ୍କୁ ଗର୍ଜ ଦେଇ ଉବା-
ମାସ କୁଣ୍ଡି ପ୍ରଦାନକଲେ ।

ଭଦ୍ରଜର ଅଶ୍ୱିନୀ କଲେକ୍ଟର ଫିଡିଯାନ-
ମାହେବ ଆଗାମୀ ଅସ୍ତ୍ରେଲମାସ ପରିଷାରେ
ଓଡ଼ିଆଭାଷାରେ ପରିଷାର ଦେବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନର
କୁଣ୍ଡି ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ବାବୁ ବେଥାରମାଥ ବିଦେଶୀଭାଷ୍ୟ ଭିଜାମୁ
ଗ୍ରେଣିର ସବର୍ତ୍ତନେଟ ଜଳପଦକୁ ବୁନ୍ଦି
ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ହିନ୍ଦିପ୍ରେଟ୍ରିଅଟ ପ୍ରବଳ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ
ହରିବାରା ସେବାରେ ମେକଦମା କାଗଜ
ହାଇକୋର୍ଟରେ ପହଞ୍ଚିବାର ଭକ୍ତ ଅମାଲତ
ତହରେ ଦେଖ ବାହାର କରିଅଛନ୍ତି ଭାବା
ଏହି ଯେ ଗ୍ରୁଣ୍ଡିଯାନ ବାନ୍ଦିମାନେ ବାରକଲ
କୁଣ୍ଡି ସଥି କର ନାହାନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ
ଭରାକରି ଏହିଦ୍ଵାରା ଏଠାରେ ପାଇୟାଇଥାଏ ହେବ
ବାରଣ ଶୁଭାମାନେ ସମସ୍ତେ କରିବାକାରୁ
ଅବିଅଛନ୍ତି ।

ଭାବରକର୍ତ୍ତର ଭାବ ଜବଣ୍ଟିର କେନକଲ
କିଏ ହେବ ଏବିଧିର ଆନ୍ଦୋଳନ ହେବାରେ ।
ସମ୍ରତ ଲକ୍ଷ୍ମି ପଢ଼ିରିବ ଓ ଲାତାଗାସ୍ତ ହର୍ଷକ ନାମ
ପରିଅଛି ତହରେ ମନ୍ଦିର ଘେଷ ଲିଖିବ ମହାମୟ
ବଜନ୍ମନ୍ଦିର ଗାତରେନଙ୍କ ସମନ୍ବିତ ଭାବାର
ଅବସାର ଅଧିକ ସମ୍ମାନନା । ଯେବେ ସେ
ନ ଅବନ୍ତି ତେବେ ଲର୍ଡ ନେପିଅର ବାହାଲ
ହୋଇପାରନ୍ତି ।

ଲର୍ଡନେପିଯର ସାହେବ ଚଲିତମାସ ଶା ୧୯
ଜାନ୍ମରେ ମାନ୍ଦାଜର କଲିବତାକୁ ପାଠନା ନାମକ
ବାଣୀମୁଁ ଜାହାଜରେ ଯାଏ କର ଅବନ୍ତି ।
ଏହାକ ଦ୍ୱାରା ସଙ୍ଗରେ ଅବନ୍ତି ।

ଶେର୍ବିବେରାର ସମ୍ବାଦ ଅବିଅଛନ୍ତି ଯେ
ମୂଳ ଲର୍ଡମେନ୍ଡ୍ ହଜାରାକାରୀ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଅବଦୁଇଲାର ଭାବା ଅଟ୍ରି ବେବାରେ ଅବଦୁଇଲା
ପ୍ରଥମ କରି ନମ୍ରିର ମାହେବନ୍ଦି ହଜାରାକାରୀ
ଯେଉଁ ଦିନ ଅବଦୁଇଲାର ଭାବା ଅଟ୍ରି ବେବାରେ
ଅବଦୁଇଲାର ଭାବା ଏଠାରେ ପ୍ରଦେଶ ହେଲ । ଏମନ୍ତ କି
ଯେମନ୍ତ ଅଧିକାରଜଲେବ କେହି ମନ୍ଦେ ହୁଅଛି ।
ତହରେ ଭାବା ଏହିଦ୍ଵାରା କେହି କରିବାକାରୁ
ସେ ପାଇୟାଇ କରିବାକାରୁ କରିବାକାରୁ
ଅଧିକାରଜଲେବ କେହି କରିବାକାରୁ କରିବାକାରୁ
ଅଧିକାରଜଲେବ କେହି କରିବାକାରୁ ।

ଗୋଟିଏ ଶୁଭକଥା ହେବାର ଅଛି ଭୁମିମାଳକୁ
ବେଳ ଦେବୁ । ଏପରି ବଥା ବିର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଭା-
ମାବ । ମାତ୍ର ପେଷଣ୍ଟରର କମିଶ୍ନ ବହନ
ଯେ ସେବାରେ ବେଳ ଅଧିକାର ଭାଇକାରୀ
ବେଳ ବୋଥ ହୁଅର ସେ ଭାବାର କୁଣ୍ଡମ୍ବୀ
ଭାଇ ଥିବ କୋହାଲେ ଦୁଇଁ ଶୁଭିତ ଭାର୍ଯ୍ୟ କର
ଭାଇ କୋରଥାଇବାର ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବେତେମୁହେବ ଅଭସବାଳ ଓ ଅବରଙ୍ଗ
ଗିଲାପ ଅର ମୂଲ୍ୟ ମୂଲ୍ୟରେ ବନ୍ଦିମୁଁ ହେବାର
ଅଛି ଯାହାକର ପ୍ରେସୋଜନ ହେବ ବରାକ-
ଜାର ପ୍ରାଣାନ୍ତାରେ ଅମ୍ବିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କଲେ ପାଇ ପାରବେ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋଟିଏକର ଗ୍ରୂ ।

ଚଲିତମାସ ଶା ୨୭ ଓ ୨୮ ଜାନ୍ମରେ କଟକ
ନମ୍ରିଲ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପଣ୍ଡିତବିଭାଗ ଓ
ଶୁଭରାଗର ପବେତିବା ପରିଷାର ବୁଝାଇ
ହେବ । ପଣ୍ଡିତବିଭାଗରେ ୨୭ ମୋଟା
ଓ ବର୍ଷକିର୍ତ୍ତାଗରେ ୨୦ ମୋଟା ବୁନ୍ଦିମୁଁ
ଅଛି, ଅତିଏବ ଏତମାତ୍ର ଅବରଙ୍ଗ କରିଯାଇ-
ଅଛି ଯେ ପରିଷାରମାନେ ଭକ୍ତ ଭାବରେ
କଟକ ନମ୍ରିଲହିଦ୍ୟାଳୟରେ ଉପରୁତ୍ତାରେ
ପରିଷାରମାନେ ହେଲେ ମନୋମାତ୍ର ହେବେ
ଭାବ ।

Dwarika nath Chakraburty
୨୩୨୭ ବିଭକ ନମ୍ରିଲହିଦ୍ୟାଳୟ
ମୁଧରଣ୍ଗେଣ୍ଟ୍ରେଗ୍

ମୁଧରଣ୍ଗେଣ୍ଟ୍ରେଗ୍

ବାବୁ ରନ୍ଦୁମାନ ମିଶ ପୁରୀ ବଜାରୀ ୫ ୮
, ବଜାରୀରେ ବେଳ ମଧୁମୁଁ
କଟକ ବଜାର ବିଭାଗ ଅଗ୍ରମ ୫ ୨
ବାବୁ କାହାରର ଭୋଗ ବଜାରୀ ୫ ୨
, ଭୋଗରେ ଯେନା କଟକ ଅଗ୍ରମ ୫ ୨
ଗୋଥରୀ ପରିଷାର ଦ୍ୱାରା ବଜାରୀ ୫ ୨
ସଜା ବିଭାଗ ମଧୁମୁଁ ୫ ୨
ବଜାରୀ ବିଭାଗ ଅଗ୍ରମ ୫ ୨
ବଜାରୀ ବିଭାଗ ମଧୁମୁଁ ୫ ୨
ଗୋଥରୀ ପରିଷାର ଦ୍ୱାରା ବଜାରୀ ୫ ୨
ସଜା ବିଭାଗ ମଧୁମୁଁ ୫ ୨
ପରିଷାର ଦ୍ୱାରା ବଜାରୀ ୫ ୨
ଏହି ଉତ୍ତରଲାଖିତା ସହର କଟକ ବିଭାଗ
ବିଭାଗ କଟକପରିଷାର କୁଣ୍ଡମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧେ
ମୁହଁ ଓ ପୁନ୍ରଦର ହେଲ ।

କ୍ଷେତ୍ର ପାତ୍ର ଶିଖ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଛନ୍ଦ

ଜୀବନ ମାର୍ତ୍ତ ସନ୍ଧାନମଧ୍ୟାମ୍ବିତା ମୁଣ୍ଡାଳୀ ପାଲିଗାନ ଦିନ୍ଦ ଲାଲପଥ୍ରମାଲ ଗନ୍ଧବାର

ହାତଗଣ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟୁଁ
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟୁଁ
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ତାତମାସାଲ ଟୁଁ

ଭାବତବର୍ଷ

କୃତନ ଗବ୍ରୀରକେନରାଲ ।

ଭାବତାକ ଯୋଗେ ସମ୍ବାଦ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ଯେ
ଲଞ୍ଚ କର୍ତ୍ତା ବୃକ୍ଷ ପାହେବ ଭାବତବର୍ଷର ପ୍ରତିନିଧି
ଓ ଗବ୍ରୀରକେନରାଲ ପଦରେ ନିୟମକୁ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ନାମ ପୂର୍ବେ ଉଲ୍ଲେଖ
ଦୋରଥିଲା ମାତ୍ର ଏ ମହାମୟ ଭାବତବର୍ଷକୁ
ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ କାହାର ଅନେକ ଲୋକ ସନ୍ଦେହ
କୁଣ୍ଡଲେ କାରଣ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଜେତରେ ଜଣେ
ଭାବୀ ଧନବାନ୍ ସ୍ତରଗର୍ବ ଗବ୍ରୀରକେନରାଲଙ୍କୁ
ଯେ ଦେଇନ ଦିଆଯାଏ ଭାବା ଏହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
ଅୟକ ନୁହଇ ଏକ ହେଠାରେ ଖାତି ବିତ୍ତାର
କରିବାର ଅୟକ ପୁରୋଗ ଥିବାରୁ ହେଥିପାଇଁ
ଏଠାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ସମ୍ବାଦକା ନ ଥିଲା ।
ଯାହା ହେଉ ଲଞ୍ଚ ମହୋଦୟ ସମ୍ବାଦ ହେବାର
ସମସ୍ତେ ଅନନ୍ତର ଅଛନ୍ତି ।

ଲଞ୍ଚ କର୍ତ୍ତା ବୃକ୍ଷ ସନ୍ଦ ୫୨୫ ମଧ୍ୟବଳେ
କୁଣ୍ଡଲେ କରିଥିଲା କରିଥିଲା ଏବଂ ଭାବୁ ଭାବାଥର
କୃତ୍ୟ ଲଞ୍ଚ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ କାରଣ ଏହାଙ୍କ ପିତା
ସର ଏଥି ବାରି ପାହେବ ସନ୍ଦ ୫୨୭ ମଧ୍ୟବଳେ
ମଧ୍ୟବଳେ ବାରି ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ।
ଏହାଙ୍କ ମାତ୍ର କଲିବତା କିବାପୀ ଗର୍ଲେ
କିମ୍ବା ପାହେବଙ୍କ ଦୁଇଜା ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ
ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ

ତନ ସାହୁତରେ ଦ୍ୱାପାରୀର ସୁଖାନ୍ତପଥ
ପାଇଥିଲେ । ସନ୍ ୫୪୮ ମଧ୍ୟବଳେ ସେ
ହେଜର ଗର୍ଲେଶ୍ଵର୍ତ୍ତ ପାହେବଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିତାଙ୍କ
ବିବାହ କରନ୍ତି । ସେ ପ୍ରଥମେ ବୋର୍ଡଅବଟ୍ରେ
ଭାବୁ ପାଇବେଠ ସେନ୍ଟର୍ସ ପଦରେ କିମ୍ବକୁ
ହୋଇ କମେ ହୋମାନ୍ତପଥ ଇଣ୍ଟିଯା ବୋର୍ଡ ଓ
ଆତମିଗଲିଟିର ପାଇବେଠ ସେନ୍ଟର୍ସ ପଦମାନ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ସନ୍ ୫୫୭ ମଧ୍ୟବଳେ ସନ୍
୫୫୮ ମାର୍ତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତମିଗଲିଟିର ଜଣେ
ଲଞ୍ଚ ହୋଇଥିଲେ । କୁନ୍ତ ସନ୍ ୫୫୯ ଠାର୍ଯ୍ୟ
ଜାନୁଏଣ୍ଟ ସନ୍ ୫୫୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବତବର୍ଷ
ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ସେନ୍ଟର୍ସ ପଦରେ ନିୟମକୁ ହୋଇ
ସୁହ ମହିମାନ ଅଗ୍ରର ସେନ୍ଟର୍ସ ହେଲେ ।
ସେ କର୍ମ ଜ୍ଞାନ କର ଏଠାକୁ ଅଗମନ କରି
ଅଛନ୍ତି । ବୁନ୍ଦୁଷେଷ୍ଟିପ୍ରତି ବୋଲନ୍ତି ଯେ ସେ
ହାତସୁ ଅବୁ କମଳିବଳେ ବହୁତ ଶୁଣ ଦେଖାଇ
ନାହାନ୍ତି କାରଣ ସେ ବକ୍ତ୍ରକୁ କିମ୍ବା ଜର୍ବ କରି
ବାରେ ବଜା ଚଞ୍ଚଳ କରନ୍ତି ମାତ୍ର ଭାବାକର
ହୁବୁ ଅଗପରିଗ୍ରହ ଓ ସେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟକମ
ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ଏକ ଧନସମ୍ପର୍କିୟ ବ୍ୟବହାରରେ
ଭାବାଙ୍କର କିମେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଏବୁ କର ଭାବତବର୍ଷ
ପାଇଁ ଯେଉଁ ଶୁଣାଇ ଲୋତା ସେ ପରୁ
ଏହାଙ୍କଠାରେ ଥିବାରୁ ଆମ୍ବାନବାର କିମେଷ
ଅନନ୍ତର ଦାରଣ ହୋଇଅଛି ।

ଭାଜୁର ତେଷୁଟୀକଲେକ୍ଟର ଓ ମୁନ୍ଦିପାଇଁ
ବିବାଦ ।

ଦୁଇଶାତ ପାଇସବି ସେଗେବାବୀ କହିଥିଲେ
କର୍ତ୍ତା ଯେ ଦଶକ ସାଥୁ ଅନାପ୍ୟବେଳେ ଜୀବିଏ
ବିମୁଳରେ ଶୋଇ ପାଇନ୍ତି ମାତ୍ର ଦୁଇକଣ ବ୍ୟକ୍ତା
ଏବିଶବ୍ଦରେ ରହ ନ ପାଇନ୍ତି । ଭାବତବର୍ଷର
ବ୍ୟକ୍ତା ଭାବ ଦେଖରେ ଥିବାର ଭାବାଙ୍କ କର୍ମଗ୍ରୀ
ରମାନେ ଯେ ଯାହା ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଅପଣାକୁ
ବ୍ୟକ୍ତା ପରି ଜୀବ କରନ୍ତି ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ସେମେହି
ବିଗ୍ରହ କରନ୍ତି ବା ନ କରନ୍ତି ସମୟ ସମ୍ବଦ୍ଧରେ
ଏକ ଝାନରେ ଏଥର ବେତେକ ପରିଚୟ
ପାପ ହୁଅର । ଯାଜୁବର ତେଷୁଟୀକଲେକ୍ଟର
ଓ ମୁନ୍ଦିପାଇଁ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ଯେଉଁ ବିବାଦ
ହୋଇଅଛି ଭାବା ଏଥର ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଦାହରଣ
ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ହୁଅର ପରିଷର ଅପଣା ବର୍ତ୍ତୁରୁ
ଅଥବା କଳିପାଇଁରେ ଗ୍ରେଷମରୁ ଦେଖାଇବା
ଲାଗି ବିବାଦରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ ହୋଇଥିଲେ
ଏହାକାର ସମସ୍ତେ ବିକାଶ ଥାଇଁ ଯେ
ଯାହା କିମେଷକି କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବାରେ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲେ ବାହିକ ଏବେ ମଜାନ୍ତରୁ
ହୁଅନ୍ତା । ଭଷଷୁତ ବିବାଦ ଲୋକବନ୍ଦନୀ ପ୍ରହର
ସମୟରେ ଅରନ୍ତ ହୁଅର ଓ ଅମ୍ବେମାନେ
ଏହାର ବ୍ୟକ୍ତାକୁ ପୂର୍ବର ଜାଣଥିଲୁ ମାତ୍ର
ଉଦ୍ଦାହରଣଗ୍ରହକ ବିଗ୍ରହିତରେ ଥିବାରୁ ମେଷ
କିମ୍ବି ଯାଏ ଅପେକ୍ଷା କର ରହିଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତୁ

ମାଜ ଦେଖାଗଲୁ ଯେ ସୋମପ୍ରକାଶ ନାମକ
ବନ୍ଧୁଳା ବାଗଜରେ ଏ ବଥା ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ହୋଇ
ଅଛି ଅତିବ ଅମ୍ବେମାନେ ମାତ୍ର ଆଶା
ପାଠକଙ୍କୁ ସହମେଷ ଜଣାଇବାକୁ ପ୍ରବତ୍ତ
ହେଲୁ ।

ବିବାଦର ଅରମ୍ଭ କରିପାଇଁ ହେଲେ କୁହାସାଇଁ
ନ ପାରେ ମାତ୍ର ଜାହା ପ୍ରକାଶ ହେବାର ଅରମ୍ଭ
ଏହି ଯେ ଦିନେ ତେଷ୍ଟୀ ବାବୁ ମୁନ୍ଦରସଙ୍ଗେ
କରେଣାକୁ ଯାଇ ଜାହାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ କଗ-
ରର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଗୁରୁତ ହେବ ଓ ଉଚ୍ଚରେ
ଶାହାୟ କରିବା ଲାଗି ଜାହାଙ୍କ ଅମଳ ଭକ୍ତାଳ
ପ୍ରଦୂତିକର ପ୍ରୟୋଜନ ଏମାନେ ବସରେ ବର୍ମ
କରିବେ ଅଭିବକ୍ଷଣ କରିବାର କରିବା ବନ୍ଦ
ହେବାର ଉଚିତ । ମନ୍ଦର ଉଚ୍ଚର କହିଥିଲେ
ଯେ ଗଲିବାର ଘାସରେ ଗାନ୍ଧା କଲେ କରେବା
ବନ୍ଦର ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ତେଷ୍ଟୀ
ଉଚ୍ଚରେ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ କହିଲେ ଯେଉଁ
କିଛି ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲାଣି ସେହି କିନ ଦେବ ।
ଉପସ୍ଥିତ କିନ କରେଣାକୁ ତେଷ୍ଟୀ ବାବୁ ବମସ୍ତ
ଅମଳ ଉଚ୍ଚକଲମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବା କାରଣ
ଜାକ ପଠାଇଲେ । କଷ୍ଟକୃଷ ଦାସ ଜାମରେ
ଜଣେ ମୋହରି ମିଶଳ ପଢୁଆଏ ।
ପିଆଦା ଜାହିବାରେ ମୁନ୍ଦର ବାବୁ କହିଲେ
ମିଶଳପାଠ ଶେଷ ଦେଲେ ସେ ସିବ ଆଉ
ଅମଲମାନେ ଯାଉନ୍ତୁ । ପିଆଦା ଉପରେ
ପିଆଦା ଅବିବାକୁ ଲାଗିଲା ମିଶଳ ଶେଷ
ହୃଦୟ ହାହିଁ ବି ତେଷ୍ଟୀ ବାବୁଙ୍କର ତର
ସହି ଜାହିଁ । ପରିଶେଷରେ ବାବୁ ବରେହିଷ୍ଠ
ଦାସ ଉନ୍ମିଷ୍ଟେକଟର ଧୂଲିଯ ଓ ବୁଲୁ ଉଚିତଶା
ବନ୍ଦକୁବଳ ମୁନ୍ଦର କରେଣାକୁ ଅବିଜ୍ଞାନକୁ
ଅବଳମ୍ବନ ଯିବାକୁ କହିଲେ କାରଣ ତେଷ୍ଟୀ
କରେଣାକୁ ଗାୟ ଯିବେ । ତେଜେବେଳେ ଦାସ
ପ୍ରହର ଉତ୍ତାଗ ଦିନା ବାଜିଆଏ, କଷ୍ଟକୃଷ
ଏଥରେ ଭାବ ହୋଇ କାଇମଙ୍କ ସହିକୁ ଗନ୍ଧ
ଉତ୍ତାଗ ଓ ହାତିମ କହି ନ କହିବାଗ ପୁରୁଣ
ଧୂଲିଷମହିତ ତେଷ୍ଟୀଙ୍କ କରେଣାକୁ ନାହିଁ
ତହିଁ ଉତ୍ତାଗ ସ୍ଵଦ୍ଵାରା ମୁନ୍ଦର ମନ୍ଦ ଜଳିବ ଦେବାଇ
ସେହିଦନ୍ତ ଅଥବା ଅଭିକ୍ଷଣ ସମସ୍ତ ଅମଳ ଉ
ଚାଲଙ୍କ ସହିତ ତେଷ୍ଟୀଙ୍କ ଧାରାରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହେଲେ ଓ ତେଷ୍ଟୀବାବୁ ଯାହାକୁ ଯେଉଁ
ବର୍ମରେ ବାଣୀ ଦେଇ ଆଇବ ଗୁହାର ଦେଇ
ବିହାସ କଲେ ମୁନ୍ଦର ବାବୁ ମରିଥା ଉପରେ
ଗର୍ବରେ ବାହାରକୁ ବାହାରକୁ ନାହିଁ ମୋଳ

ଅପରି ବଲେହେ ଜାହା ତେଷୁଠୀ ବାବୁ ଗ୍ରାହକ
ବଲେ ନାହିଁ । ମୁନୁସଥଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏହାହୟ ବଥା
ବାହାର ଅଛି ଜେଷୁଠୀ ବାବୁଙ୍କର ବଥା ଅବସ୍ଥା
ଅମ୍ବେମାନେ ଜୀତ ହୋଇନାହିଁ । ଚାଣିଲାଠାର
ପକ୍ଷାଲ କ୍ଷେତ୍ର ଜନିବୁ । ଯାହାକୁଧରେ ଲେଖିଲୁ

ତହଁରେ ମୁନ୍ଦର ବୋଲନ୍ତ ଯେ ସବୀପାଥାରଣ
ସମ୍ମରେ ତେଷୁମୀ ତାହାଙ୍କ ଅମଲକୁ ପୁଲିବ-
ପ୍ରାଗ୍ ଥର୍ମର ନେଲେ ଓ ପରିଗେଷ୍ଟରେ ଜାହାଙ୍କୁ
ସ୍ଵୟଂ ଜଳବ କରି ନେଇ ଛାନ୍ଦାରେ କର୍ମରେ
ନିପକୁ କଲେ ଏଥର ଲୋକମାନେ ଜୀବିଲେ
ଯେ ତେଷୁମୀ କଲେକ୍ଟର ଏହା ବଡ଼ ହାହିମ
ଓ ମୁନ୍ଦର ଅଚି ନାଚ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକଲା
ସମୟରେ ପୁଲିବ, ଅମଲକୁ ଧରି ନେଇଥିବାରେ
ଅଧାଳତର ଥବିମାନନ୍ତା କରିଅଛି ଓ ତେଷୁମୀ
କଲେକ୍ଟର ତହଁର ସହାୟ କାରକ ଅଟନ୍ତି
କରୁବା ପୁଲିବ ଭିପରେ ତେଷୁମୀଙ୍କର ବି
ଷମତା ଯାହା ହେଉ ତେଷୁମୀ କଲେକ୍ଟର-
ରଙ୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୁନ୍ଦର ଅଚି ଅଗମାନ କେ
ଲହା ବୋଧ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଏହି କାରଣରେ
ଜାହାଙ୍କ ଲେଖିବା ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଭାଇ ହାହିମକୁ
ଦ୍ୱାରା ଏଥର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଉଅଛି ଆମ୍ବନ୍ତ
ମାନେ ଏମନ୍ତ ସୁଲେ ଏ ବିଷଦ୍ଵିତେ ହକ୍କ କହିଲୁ
ନ ପାଇଁ ବିଶୁରବେ ଯାହା ହେବ ସବୀପାଥା-
ରିଏକୁ ଜଣାଇବୁ ମାତ୍ର ଅମୂଳନଙ୍କର ବଜା
ଦୁଃଖ ହେଉଅଛି ଯେ ଏହି ଉତ୍ତରମରିବା
ଦୂରେ ଏତେ ଯାମାନ୍ୟ ବିଷପ୍ତରେ ବିବାଦ
ଆଗମ୍ବ କଲେ । ତନ୍ମଧାରଣର ମଜଳ ନିରିଞ୍ଜ
ବଦର୍ମିମେଣ୍ଟ ଏକ ହ୍ରାନରେ ଦିଇ ବା ତଜିତ
ଦିବ ଶାହିମ ନିପକୁ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
ପରିଷର ଐତିହ୍ୟ ଦୋଷ ପାଥାରଣ ହୁବାରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଚରିବେ ନୀ ଆପଣା । କହିପାଦ ଦେଖି
ଇବାପାରି ॥ ଧରାବରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ବେବେ ।
ବିଷାକ୍ତରେ ଉତ୍ତରମରି ବା ବୋଲୁଅବା
ଯେ ଏହି ନଗରରେ ଗୁରୁ ପାଇବା ଭାବରେ
ଥାହିମ ଦେମନ୍ତ ପୃଷ୍ଠର ପରାବରେ ରହ କାହା
କିବାହ କରନ୍ତି । ଆପଣା ମାନ ମହିନର କର
ଦିଲୁ ମଜେ ବରନ୍ତୁ କାହିଁ ଦୁଇତର ଦେଶ
ହାହିମ କି ଯାହାଙ୍କର ଅନ୍ୟକ ବଜାବର ହେବ
ଅଛି ଅପଣା ତଜିରେ ବଜିପଣ ଥାଇ
କରି ଅବୁନ୍ତି ଏଥକୁ ବଦେଶୀପୂର୍ବେ ହେବ
ବେ କଲାହାହିମଙ୍କୁ ଅନୁପରୁକ୍ତ ବୋଲି

ରେବେ କଣ କହୁ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ବିବାଦ
କରିବାକୁ ହେବ ।

ବାହାତିକା ।

ବାଲେସୁରର କମିଦାରମାନେ ଅଗୁଆବ
ଅର୍ଥର ଅବଶ୍ୟକ ହଜା ପ୍ରଜାଙ୍କଠାର କିଅନ୍ତି
ବୋଲ ହେଠା ବଳେହଠର ଓ ମହିମେଖ
ଓଡ଼ିଶା କମିଦାରଙ୍କ ପ୍ରତି ଜନ୍ମନ୍ତ୍ର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରଦେଶ ଏ ବିଷୟରେ
ବେତେ ବଥା ଲେଖି ଥିଲୁଁ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଟିଏ
ଲେଖାଏ ଅଗୁଆବର ଅବସ୍ଥା ଜନ ସମାଜରେ
ଜଣାଇବା ଅଛିଲାଷ୍ଟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାହାଚିହନା
ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲେଖାଯାଇଛୁ । ଧାରାକମାନେ ଉପ୍ରକାଶ
ଅବଗତ ହୋଇ ଏପ୍ରକାର ହଜା ଦେବାରେ
ପ୍ରକାଶର ଲାଭ ଅଛି କି କାହିଁ “ବିଶ୍ୱର ବରବେ ।
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟମାନ ଏ ପତ୍ର ଲେଖାବିବା

ବିବାହିତଙ୍କା ଦୋଷ ଏକ ଅବୁଥବ ପ୍ରାସ୍ତୁ
ସମସ୍ତ ଜୀମଦାରମାନେ ନିୟମିତ । ଉଦୟପରି-
ମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷେ ନବାବ ଉପରି ଉପରିର ହେଲେ
ସେ ଯେମନ୍ତ ଅଧିକାର ଜାଗରିଲୁ ଖର ପୁରୋ
ହତ ହିଂ ଦୂରାର ସମସ୍ତ ଶୁଅନ୍ତି ସେହି ବିବେ-
ଚିନ୍ତାରେ ଯାହାର ଯେମନ୍ତ ଗନ୍ଧି ସେ ଅଧିକାର
ଜମିଦାର ନିବର୍ତ୍ତରେ ସେହିରେ ବାଜର ଭାବରେ
ତାହା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜାଗର ଉଦୟତମାନେ ଦିଅନ୍ତି
ହାହିଁ । ଯେଉଁ ମାନେ ଜମିଦାରଠାର ବିକ୍ରି
ଉପକାର ପ୍ରାଣ ହୃଦୟର କେବଳ ସେହି ତାର
ବୁଦ୍ଧିମାନେ ଦିଅନ୍ତି । ଉଛଳ ଦେଶର ଜନ-
ପନ୍ଥି ଛାତ୍ର ଶ୍ରେଣୀର ଲୁ ଅନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀ ଲୋକଦାର ବରଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏହି
ଉତ୍ତରପୁର ସହ୍ୟ ବଜାଗୀ ଏହି ଏହିପରିବାର
ଜାତିମାନେ ଏ ଶ୍ରେଣୀରେ ଯାଆନ୍ତି ।

ଦୁଇଥୁ ମାଟଙ୍କା । ତେଣୁ ଗାୟୁଳା ସତ୍ତା
ଶୁଦ୍ଧିଦ୍ୱା ବଢ଼େଇ ବନ୍ଦାର ଖୋବା ବଣ୍ଣାଣ ତନ୍ତ୍ର
ବଣିଦ୍ୱା ଉଚ୍ଛ୍ଵାଦ ବ୍ୟବହାରୀ ଏବଂ ଯେବାବାରୀ
ଜାରିମାନେ ଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ଯାଥାନ୍ତି ।

ତୁମ୍ହାର ଅଛୁବିକାର । ଏଥରେ ଯାଏ ବନ୍ଦେ
ଗୋଟା ବାରଗୁ ଉତ୍ସବ ଅଞ୍ଜଳିୟ କାହିମାନେ
ଯାଏନ୍ତି ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏହି ବୈଷ୍ଣବ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉଥରେ
ଏମାନେ ଶୋଭି ଗ୍ରେଣାରେ ନାହନ୍ତି ।

କୌଣସି ପ୍ରଜାର ବିଦାହ ହେଲେ ପୃଷ୍ଠାକାଳ
କ୍ଷେତ୍ରହାର ଅର୍ଥାତ୍ ଲୁଗା ଏବଂ ଶାନ୍ତିପାତ୍ରା
ବିଥା ରଜ୍ୟାଧି ଦେବାର ଘାର ଥିଲା । କିମେ ଆହା

ରହିଛି ହୋଇଟଙ୍କାରେ ସରଗତ ହୋଇ ଅଛି ।
ଅଭିଏକ ଅନୁବଳ ଚିମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର କିବା
ଦ୍ଵାରା ସଂଖ୍ୟାନ କୌଣସିମିତେ ଶର୍ଷଣୀୟ ହୋଇ
ନ ପାରେ ତେଣେକର ସେମାନଙ୍କର କିବାହ-
ଚିନ୍ମା ନାହିଁ । ଶୁଭବାପମାନେ ଅପେକ୍ଷା ଜଣେ,
ଜରିଥା ବା ଲାଗନ୍ତ ବା ମହିଦାନ କରନେଇ
କହୁଁରେ ନଦ୍ୟାସନ ଦରି ରହନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର
ଜାତରେ କୌଣସି ଅବର୍ମ ହେଲେ ତାଙ୍କର
ଜାତର ଦେବତେଣ ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ଅପେକ୍ଷା
ତାହା ମୀମାଂସା କରନ୍ତି ଏ ସେ ପ୍ରକାର କୌଣସି
ଅର୍ଜନ ସହାୟେ ଧୋବା ଉତ୍ସାହ ତାଙ୍କ ଅଠକ
ଦରିପାରେ ନାହିଁ । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତଙ୍କର
ବାଗ କରିବ ଜଣେ, ଥିବାର ଜାଳ ତାଠ
କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ଜମଦାରର ସାହାଯ୍ୟ
ନେବାକୁ ହୁଏ ନାହିଁ ଅଭିଏକ ସେମାନେ
କିବାହଚିନ୍ମା ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ତେବେ ଯାହାର
ମାତ୍ର ଥାଏ ସେ ଜମଦାରକୁ ଆମନ୍ତରା କରି
ଆପଣା ଘରକୁ ହେଉଯାଏ । ଏବଂ ସେ
ଯେପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର ଦେବତା କରିବ ତାହା
କିବାହଚିନ୍ମାପଣ୍ଡା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଯାଏ ।

ପାହଙ୍କ ଜାତିମାନଙ୍କର କଥା ଅମ୍ବ ରସ୍ତାନ
ଅଟେ । ଉଛଳରେ ଏହା ମାଥରଣ କଥାହିଁ
ଅଛି ଅମ୍ବ ଜାତିମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦୀ ମାତ୍ରମେ
ଫୋଟକା ହୁଏ ପାହଙ୍କ ଜାତିମାନଙ୍କର ପାଠ
ମାତ୍ରମେ ଫୋଟକା ହୁଏ । ଯେମାନଙ୍କର କାହାର
ବିଷବ ମନ୍ଦ ସେ ଅଚି ବାମାନ୍ଧୁ କଥାରେ
ଯେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କାତିଦୟର ଅଜାତ କରିଦେ
ଥୋବା ଲୁଗା ଥୋଲାଇ କରିବ ନାହିଁ । ଉତ୍ତାଶ
ଶୈର ବରବ ନାହିଁ । କୌଣସି ସମୟରେ
ଯତି ଭାବୁ ଅର୍ଦ୍ଦମ୍ବ ଖୁଲୁଛର କିନ୍ତୁ ହୋଇଥାଏ
ତାହା ହେଲେ ତାହା ପ୍ରାପୁର୍ବିତ ଆଦି ଜ
ତଲେ ରହିଗୁ ଦୀପିକ ବ୍ୟକ୍ତି ମୁକ୍ତି ପାଇଥାରେ
ନାହିଁ । ତାହା ନ ହୋଇ ସେ-ସେ ସମୟରେ
ସାମାନ୍ୟ କର୍ମମାନ ଉପରୁତି ହୁଏ ସେ ସମୟରେ
ଜମିଦାର ମୂଳବଦ୍ଧ କର ସମସ୍ତଙ୍କ ତକାଇ ହେଉ
ମଞ୍ଚିତ୍ତ କରିଦେଲେ ତାହା ଜାଗର ଦୋଷାବା ।
ଜମିଦାର ସଦି ଜଞ୍ଚି ନ କରେ ତେବେ ମଧ୍ୟ
କିବାଗ ନ ପାଏ ଏମନ୍ତ ନୁହେ କିନ୍ତୁ ତହିଁରେ
ଜରଗନ୍ତ ଅୟକ ହୁଏ । ତାହା ଜୀବା ସେମାନ
ଙ୍କର ବାଗବଗିର ବିଜୁମାତ୍ର ନାହିଁ ଜନ୍ମତାର
ମଲେ ଘୋଡ଼ା ସିବା ଧର୍ମନ୍ତର ସେ କରିପରିବର
ସେଇ କର୍ମରେ ସେଇ କାଠର ପ୍ରଫ୍ଲୋଜନ
ହେବ ଜମିଦାର ତାହା ସମସ୍ତ ଆଧିକା ମହା-

ଲର ବରଗୁ ବା ଗଛର ଦିଏ । ଏହା ଛାନ୍ତା
ନୋକଳୁଧାସଙ୍ଗାଜ ଏବଂ ବାଜା ଧାଳକ ସମସ୍ତ
କଣ୍ଟୟୁର ସାହାଯ୍ୟ ଦିରେ । ପାଠନୀ ଜାଗମାନେ
ଜନିଦାରଠାର ଏତେ ପକାର ଉଷକାର ପ୍ରାୟ
ହିଅନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନେ ଜନିଦାରକୁ ବିବାହ-
ଚିନ୍ମା ବୋଲି ବିରୁଦ୍ଧ ଦେବା ସମୟରେ ଦିଲ୍ଲି
ଦିଅନ୍ତି । ଯଦି ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଉଷକାର
ନ ଥିଲେ ସୁଧା ସେମାନେ ଦେଉଥାଆନେ
ତେବେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ରଇପୃତିମାନେ ଜାହା
ଦେବାରେ ମୁକ୍ତି ପାଆନ୍ତେ କାହିଁ । ଯେ ସୁଲେ
ତକ ବିଷମ ମଞ୍ଚର କେବଳ ଏକ ବିଷମ ମାସ
ସେ ଅବୁଧାବ ଦିଅନ୍ତି ସେ ସୁଲେ ତାହାହିଁ
ତାହାର ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଅଟେ । ଏହାର ଏକ
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏହିଲେ ଦେଲେ ଭଲ ହେବ :—
ବାଲେଗୁର ଜିଲ୍ଲା ଅନୁର୍ଗର ଗୋନ୍ମାତ୍ର ପ୍ରଗା-
ରେ ଗବଣ୍ଡମେଘୁଙ୍କର ଭାଲୁକେ କିମ୍ବାନନ୍ଦ ନା-
ମରେ ଏକ ରାପୋର୍ଟ ଜୀବ ଜନିଦାର ଅଛି ।
ସେ ଜନିଦାର ଅନୁର୍ଗର ଜଗନ୍ନାଥପୁର ଜୀବନକ
ମୌଜା ଜିବାସି ଜଣେ ରଇପୃତର କୌଣସି
ଅଛାଇ ବର୍ମ ହେବାରେ ଖୋବା ଉଣ୍ଟାଗୁ ଜା-
ହାକୁ ଅଟକ କରନ୍ତି ଓ ତାହାର ଜାଗରାଇ-
ମାନେ ତାହାକୁ ଏକଥିନ୍ତିରେ ଦଶାଅନ୍ତି ନାହିଁ
ଜହାନ୍ତରେ ସେ ଗ୍ରାସୁଜ କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ
କଲକଟରେ ସାରବାର ଫୋରିଅନ୍ତ କର କହେ
ସେ “ବାବଥାଜ ମୋହର ଏ ଅଛାଇ ବର୍ମରେ
କୌଣସି କଥା ନାହିଁ” ଦେବଳ ସାମନ୍ୟ ବିଷୟ
କାମେ ଏତେବୁର ହୋଇଥାଛି ଅପର ଜାଗି-
ରମାନଙ୍କୁ ଥରେ ତାବାର ଏକଥା ମାମାଂସ
ର ଦେଲେ ଜିବାନ ପାଇସିବ । ” ଜହାନ୍ତର
ହେବ କହନ୍ତି ଯେ ସେ ପ୍ରକାର କଥା ଭାଙ୍ଗର
ହିବାର ନୁହେ । ସେ ଅପରା ଜାଗରାଇର ଜୀବନ
ର୍ୟନ୍ତି ଅନୁସରଣ କର । ଜହାନ୍ତରେ ସେ ଗରବ
ତ ଓ ମଳ ଘେର ବୁଲି ଅନେକ କଷ୍ଟରେ
ଜାଗରେ ଜାଗରାଇମାନଙ୍କଠାର ମୁକ୍ତି ପାଏ ଏବଂ
ତାହାର ମୁଣ୍ଡର ବାଲ ଉଣ୍ଟାଗୁ ଜୀବାଏ । ଯଦି
ଏ ପ୍ରକାର କୌଣସି ଦେଖୁୟ ଜନିଦାରର
ରହୁଥ ହୋଇଥାଅନ୍ତା ତାହା ହେଲେ କି
ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକୁ ରହ ଘେର ବୁଲ-
କୁ ହୋଇଥାଅନ୍ତା ? ଏ ସମସ୍ତ ବର୍ମମାନ ଯେ
ନିଦାର ମାମାଂସା କରିବିଏ ଉପର୍ଯ୍ୟରେ କି
ରହୁଥର କିଛି ଉଷକାର ନାହିଁ ?

ସାପୁଦିକସଂବାଦ ।

- ଆମ୍ବେମାନେ ଅଜ୍ୟନ୍ତୁ ଅହାଦିତ ହୋଇ
ଜଣାଇ ଅଛୁଁ ଯେ ଏ ସ୍ଥାନର ଶ୍ରେଷ୍ଠଅଧାଳକର
କଳ ଗ୍ରୀସୁକୁ ତବଳର ଗୁରୁତ୍ୱାବେବ ଗତମାସ
ତା ୨୫ ଦିନରେ ଏଠାରେ ପଢ଼ୁଥିଲା ୩୮ ରିମ
ଅପରାହ୍ନ ବାଳରେ କାର୍ଯ୍ୟଭାବ ପ୍ରହଣ କଲେ ।
ଏହାଙ୍କର - ଦର୍ଶଳ ହେବା ଗୋଲମାଳ ଶୁଣି
ବହୁତ ଲେବ ଦୃଶ୍ୟକ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହାଙ୍କ
ଆଗମନର ଜାହା ଖଣ୍ଡକ ହୋଇ ମୁଖ କାଳ
ହୋଇଥିଲା ।

ନହମନ୍ତ ମଜ୍ଜହର କି ଯେ ପୁଲିସ କରେଣାଗ୍ର
ପରକାଣ ଧନ ଆଚୁବାର କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ-
ରେ ଏକବର୍ଷ ଜାଗାବସଦୃଷ୍ଟ ପାଇଥିଲ ପଞ୍ଚତି
ହାଇକୋର୍ଡର ଅନ୍ତର୍ମମେ ଉଷାର ପାଇଅଛି ।
ହାଇକୋର୍ଡ ଏହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବୋଲି ମୁକ୍ତି
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଅତିଏବ ଭରତା ହୁଆଇ ଯେ
ଅଧିକା ବର୍ମ ପ୍ରାଣ ହେବ କମ୍ପେଟ ହେବା
ମମୟରେ ଏ ଲୋକ କଟକ ଫୌଜଦାରୀ ମହ-
କୁମାର ଦ୍ୱାରା ସଙ୍କଳିତ ଥିଲେ । ପୁଲିସ ଏଥର
କାହାଠାର ଅପର୍ତ୍ତତ ଝଙ୍କାବୁଝିକ ଅଦୟାସ କରି-
ବେ ଦେଖାଯିବ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅବଗଜ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ
କରକୁଡ଼ିଷାହେବ ଅକବାଜ ପ୍ରକଳଣ ଦରିବାର
ଜାହାଙ୍କ ପଦରେ ଅରବିନଦିଷାହେବ ଏହିଶ୍ଵରୀ ।
କପ୍ତେଶ୍ୱରମାହିଷ୍ମେଷ୍ଟେ ନିସ୍ତର ହୋଇ ଏଠାକୁ
ଅସୁଅଛିବି । ଅରବିନଦିଷାହେବ ପୂର୍ବେ ଉତ୍ତି-
ରଖିରେ ଥିଲେ ଅଜାଧିକ ଜାହାଙ୍କର ପରିଚୟ
ଦେବାର ଅପ୍ରେମ୍ୟାଜନ୍ୟ ଘର୍ଷିର ।

ଗତମାସରେ କଲିକତା ଫଟଗ୍ରାଫିକ ସଂସ୍ଥାଙ୍କ ଉତ୍ସବରେ ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଥିଲା ପ୍ରାୟ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ଚିତ୍ରପତ୍ର ଦୂର ଭବିତାରେ ଗୋଟିଏ ଅତିଧିକ ପୁନଃବ୍ୟାପ ଥିଲା । ଓଡ଼ିଶାଦେଶକୁ ତୁବନେଶ୍ୱର ଓ ଗଣ୍ଡଗାଁର ମନ୍ଦିର ଓ ଗୁମ୍ଫା ଦୂର ଚିତ୍ରପତ୍ରମାଜନ ବି ଯାହା ମରେଥାହେବ ବିବରଣ୍ୟ ଲେଖି ନେଇ ଯାଇଥିଲେ ଦର୍ଶକ ହୋଇଥିଲା । ଯେଉଁମାନେ ପଦର ମୀଳ ଗୁମ୍ଫା ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ପଥପତ୍ରର ଏବନ୍ଦୁର ପ୍ରକୃତ ପରିଚୟ ପାଇଥାଏନ୍ତି । ଖଣ୍ଡଗର ହାତୁକ୍କାରେ ଅଗୋକଳର ଗଟିଏ-ଅଞ୍ଚଳ ଲେଖା ଖବାର ଅନୁମାନ ଅର ଶାଶ୍ଵତର ବ ୨୦୦ ରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବ୍ରାନ୍ତିଆ ନମିନି ହୋଇଥିଲା ଓ ତୁବନେଶ୍ୱର

ନନ୍ଦର ମାନ ଶ୍ରୀଶ୍ଵାର ବି ହୁଁୟ ଖାରେ
ଗୁରୀ ଲଳତରୁ କେଶଶବ୍ଦୀର କର୍ମର
ହୋଇଥିବାର ଫରଗୁପନ ପାହେବ ଲେଖି-
ଅଛନ୍ତି ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜଶ୍ଵାର୍ତ୍ତର ଅବଗରହେଲୁଁ ଯେ
ସତ୍ରିତେରରେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଏକ କୌରକପ୍ରକାର
ଜୁମଳ ସନ୍ଧାନ କରୁ କରିଥାଇଲା । ସ୍ତ୍ରୀ ପିଲାଙ୍କୁ
କରୁ କର ମରିଗଲା ମାତ୍ର ପିଲାମାନେ ଅବଧ୍ୟ
ଜୁମଳ ଅଛନ୍ତି ଓ ଜାହାଙ୍କ ବାପ ମଧ୍ୟ ନ
ଥୁବାର ସବକାହୁ ହାତପାଗାଳରେ ଅଛି ଯହି
ସହିତ ପ୍ରତିଥାଳିକ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ପିଲାଙ୍କର
ଆଜିର ସବୁ ଅବ୍ୟବମାନ ଉତ୍ତମତଃ ଆଜି
ବେଳକଳ ପଢ଼ିଲୁ ପେଟ ଯୋଗ ଯାଇଥିବାର
ଦୁଇଁ ଏକାଠ ଲୁଗି ରହିଥାଇନ୍ତି ।

ଶୁଦ୍ଧାଦରମୁ ଚଲିତମାତ୍ର ତା ୧୭ ରିଗରେ
ସଂକାଦ ଅମିଅଛି ଯେ ସେ ଅଞ୍ଜଳରେ ଉତ୍ତମ
ଦୁଇଁ ହେବାର କୁଷିକାର୍ଯ୍ୟ ଚଲିଅଛି ଓ ଫରଲ
ଦଳ ହେବାର ଆଗା ଅଛି ମାତ୍ର ବିଦଳ ଓ
ଘାଡ଼ା ହେବାର ଶୁଦ୍ଧ ଅସ୍ତର ହୋଇ ପାର
ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ଦିମେ ପାରିଥିବେଶର
ରୁର୍ବିଷ ଜ୍ଞାନ ହେବାର ଅରମ୍ଭ ହେଲା ସୁଖ-
ବିଶ୍ୱାସ ଅପରି ।

ଲର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡୋହେବଳ ପିଲାମାନେ ସେଇ-
ଅଳ୍ପ କିନ୍ତୁ ତାରତାକ ଯୋଗେ ଏହି କଥା
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ “ପରମେଶ୍ଵର ଦୁଇଙ୍କୁ
ଯମା କରନ୍ତୁ” । କାହୁଁ ! ଯାହାର ଦୁଇଥି ଏତେ
କିନ୍ତି ଯେ କରିବରିବର ସବୁ ପ୍ରଥାନମୋହିକୁ
କୁଷିପ୍ରଥାର କରି ମାରିପାଇଲା ସେ ବିଜ୍ଞାର
ତିର କି ଏ ମହତ୍ତମାକାର ତାତା କରିପାରିବ ।
ଯେବେ ଏଥିରେ ଜାହାର ତିର ଦୁଇକୁ ହୁଅଇ
ଲେବେ ଯେ ଦେବିଶ୍ଵର, ପାରିତାର ଅସ୍ତର,
ବୋଲିବାର ବାହୁଦୂଷ ।

ଫରଲ ପ୍ରତାପ ଲର୍ତ୍ତ ନେପିଅର ପାତାନା
ଜୀମବ ଯାହାଜରେ ଗଜ ଶୁକିବାର ମନ୍ଦିର ଦେ-
ଲିବେ ଲିଲିବା ନଗରରେ ପ୍ରକେଶ ହେଲେ ।
ତେଜେବେଳେ ମେ ଶୋକରତ୍ନ ପୁରୁଷ
ଅଛି କଳାଲୁଗା ପିନ୍ଧିଥିଲେ । ବାଟରେ
ଶ୍ରୀବେଶ ମାତ୍ରରେ ଶାତ୍ର ବରଣିମେଶ୍ଵର
ଦୁଇକୁ ଯାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକର ହରିବା କରିଲୁ
ରୁଚିମତ ସଲମା କୋଷିଥୁମା ହେଲା ଓ ସିଥାରୁ
ପରେ ପରେ କଲେ ।

କୌଣସି ଛାଲର ବଶୁଁ ଥର କାଗଜରେ ଦୁଇଁ
ଯାହାରମାନ ହୋଇର ରୁଚି କରିଥାଇଲା ।

କରିଥିବା ଅମିକବୁ ମାତ୍ରକୁ କର ଅଞ୍ଜା ହେଇ-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ବଶୁଁ ଥର କାଗଜ ବନ୍ଦିରକ
କିନ୍ତୁ ପଠାଇବା ପୂର୍ବରେ କଲେକ୍ଟର
ସାହେବମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ଉକ୍ତ କାଗଜ
ସହିତ ବିରାମବରର ଏକ ବରତୀର ଥୁବ
ଜର୍ବରେ ସେ ସପଥିଷ୍ଟବକ ଲେଖିବେ ଯେ
ଉକ୍ତ କାଗଜ ସବୁ ସେ ଉଦ୍‌ବାଚକ କରି ଶୁଭ
ଥିବାର ଦେଖିଅଛନ୍ତି ।

ଲର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡୋହେବଳ ଗୋଚନୀୟ ମୁରୁଗାନ୍ତା ଉପ-
ଲକ୍ଷରେ ଶାକା କାଲୁକୁଷିଦେବ କାହାଦୁର
କେତେବୁନ୍ଦରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କବିତା ରଚନା କରି
ଅଛନ୍ତି ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଅନନ୍ଦିତ ହେଲୁଁ ଯେ
କାଟିପ୍ରାରର ଶାକମାନେ ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ
ଗୋଟିଏ ସବୁ କରିଥାଇନ୍ତି ଓ ଜଣେ ଇଂଗଳ
ସେ ସରାର ସନ୍ଧାନ କିମ୍ପକୁ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ।
ଶାକମାନେ ସବା କର ଅପଣା ଉଦ୍ବିଧ କରିବା
ବାହାର କାହାର ବାହାର ବାହାର ବାହାର
ପାଇଁ କାହାର ବାହାର ବାହାର ।

ବ୍ରହ୍ମପୁରରେ ସାମାନ୍ୟ କିନ୍ତୁ ମୁହଁମହିତିତ
ବନ୍ଦୁମେଶ୍ଵର ଚୌଦିଲାରାର ଟଙ୍କା ମନ୍ତ୍ରର କରି
ଅଛନ୍ତି । ଏଥର ଗୋଟିଏ ସତ୍ତବ ଓ ନାଲ
କାଟିବାପୀଇ ବରିହିତାର ଟଙ୍କା ଦେଇଥାଇନ୍ତି ।

ତେଲିନ୍ୟୁମ ଶବଣ କରିଥାଇନ୍ତି ଯେ
ଲୁମେଇ ସୁନ୍ଦର ସେହାମାନେ ତାମୁ ରାଜି
ଧେର ଅସିବାର ଅଞ୍ଜା ପାଇଥାଇନ୍ତି । ଏଥର
ଦେଖ ଦୁଇର ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ବେଶ ହେଲା । ବାସ୍ତବ-
ବରେ ଜଙ୍ଗଲ ଲୋକଙ୍କୁ ଦିମଳ ବରିକାପୀଇ
କେତେ କାଲର ଅବସ୍ଥା ।

ବନିବତାର ସୁବିନ୍ଦାର ଫରମାନର ଓରଙ୍ଗୁ
ଫିଲ୍ଡ କମ୍ପନୀ ପୋର୍ଟଲେଇଅରର ନଦ୍ୟା ହୁଣି
କରି ବିନ୍ଦୁ କରିଥାଇନ୍ତି । ଯେଉଁ ଦ୍ୱାପରେ
ବନ୍ଦୁମେଶ୍ଵରକେନରଳେ ପ୍ରାଣ ନଷ୍ଟ ହେଲା ଓ
ତାହା କିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଯାନମାନଙ୍କର ଉତ୍ତମ ପର-
ିଷ୍ଟ ନକ୍ତାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଇଥାଇନ୍ତି ।

ଲର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡୋହେବଳ ମୁହଁ ହେବାରେ ବନିବତାର
ଅନେକ ସାଥୀବାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁକର ହୋଇଥାଇନ୍ତି
ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇ ବିଲୁଗା କରିବାକ
ସୁଧା ଯାଇ ନାହାନ୍ତି ।

ରଜ୍ଯ ନାରୀ ଶାକବଜାରର ଏକଟି
କାଲ ଅପନିଧରେ ଥୁଳ ଶୋକରତ୍ନ ଥାଇଲା
କରି ଶୁଭାର କରି ଶୁଭାର କରି ଶୁଭାର
ପରେ ପରେ କଲେ ।

ଟଙ୍କା ବାହାର ଦର ନେଇଥିଲେ ପଞ୍ଚଟ ଉକ୍ତ
ସାନ୍ତର ହେବାରେ ୧୭ ହଜାର ଟଙ୍କା ଉଚ୍ଚା
ପତ୍ରାପତ୍ର । ଟଙ୍କା ଗେଣ କରିବା ଲାଗି ସମସ୍ତ
ମୋହାର ଲୋକ ନନ୍ଦିତ ଦେଖାଯାଏ ।

ଗଞ୍ଜମଜିଲ୍ଲାର ଦୂରୀଷ ସଂକାନ୍ତରେ ସମ୍ମାନ
ଥିଅଛି ଯେ ଜାଦିଦ୍ଵଦ୍ୟର ମୁଲ୍ଲ ପୂର୍ବ ପ୍ରାମ୍ପ
ଥିଲୁ ବଜାରରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଦ୍ଵଦ୍ୟ ଅଛି ବୁଝି
କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର ହୋଇ ନାହିଁ । ଲୋକ ଗାରାରକ
ଅବମା ଉତ୍ତମ ଓ ପଣ୍ଡବେଗ ଦିନମଃ ଜ୍ଞାନ
ଦେଇଥାଇଛି ।

୧ ଏତେବେଳର ଗେଲେଟର ଅବଗର ହେଲୁଁ
ଯେ (ଉତ୍ତରପଦ) କରିବ ବିନ୍ଦୁବଦ୍ୟକଲ୍ୟାର
ସ୍ତ୍ରୀ ଶୁଦ୍ଧମନ୍ଦିର ଏତେଥିଥିକ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ଯେ,
ପେମାତେ ଗଣନାରେ ପୁରୁଷଙ୍କର ଦିଗଭାଗର
ଏକ ଭାଗ ଅପରି ।

୨ (ଆମାନ) ଗୋଟିଏର ଫେବରେ ମାତ୍ର
ଜାତିକ ରଜ ଦେଲ ଏ ୧୦୧୫ ମିନିଟ୍ ସମୟରେ
ଅନ୍ତରୁ କୁମିକ୍ଷିତେବୁନ୍ଦର ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ସେହି ସମୟରେ
ଏକମୂଳ ମନ୍ଦିର ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଏଥର ସେ କଥା
* ସେବକୁ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ।

୩ । ସେହି ଶ୍ରୀଏ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମାଦପଦ
ପାଠ କରି ୨ ଦେଖାନାର, ଲୁହାର ସୁହ
ବିଷୟରେ ତହିଁର ଏକମାନରେ ଏହିଥିର
ଲେଖାଅଛି ଯେ, “ ୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବି ହେବ,
୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମାର୍କ କରି ଗବଣ୍ମେଶ୍ଵର ପର-
ିଷ ପାଇପାରଲେ ବନ୍ଦ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କେତେବୁନ୍ଦର ଅଭସବାଜ ଓ ଅବରମେ
ରେଣ୍ଟିବ ଅଛି ପୁଲର ମୁଲ୍ଲରେ ବନ୍ଦିଯ ହେବାର
ଅଛି ଯାହାକାର ପ୍ରସ୍ତୁତିକାର ହେବ ଦିଗଭାବ-
କାର ହୋଇଥାନାମାରେ ଅମୂଳବତ୍ତରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କଲେ ପାଇ ପାରିବେ ।

ଶା ଗୋଟିଏକର ନୟ ।

ମୁକ୍ତଗାନ୍ତି ।
ଶା ବିଲେ ନର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟପୁର ବିଲାମ ୫୮୮
ଏହ ଉତ୍କଳଗପିବା ସହି ବିଲୁଗ ସର୍ବ-
ବକାର ବିଲୁଗିଶ୍ଚିତ୍ତକାର ଯଶାଲପୁରେ
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକରିତ ହେଲା ।